แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

CONCEPT DESIGN OF CHA-AM BEACH FOR TRAVELLING

สิปปวิชญ์ กรวาทิน

SIPPARWIT KRONVARTIN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปะอุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

พ.ศ. 2550

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

CONCEPT DESIGN OF CHA-AM BEACH FOR TRAVELLING

สิปปวิชญ์ กรวาทิน

SIPPARWIT KRONVARTIN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2550

CONCEPT DESIGN OF CHA-AM BEACH FOR TRAVELLING

SIPPARWIT KRONVARTIN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF

MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2007

COPYRIGHT2007

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว บริเวณชายหาดชะอำ
นักศึกษา	นายสิปปวิชญ์ กรวาทิน
รหัสประจำตัว	45063148
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรม
พ.ศ.	2550
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ.สมพล ดำรงเสถียร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรีและเสนอแนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวทางทะเลบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ และเจ้าหน้าที่ได้แก่เจ้าหน้าที่ที่ทำงานบริเวณชายหาดชะอำรวมทั้งประชาชนในท้องถิ่น ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในบริเวณชายหาดชะอำ

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ มีดังนี้

1. รูปแบบของย่าน ย่านพาณิชยกรรม ออกกฎข้อบังคับห้ามตั้งของแผงขายสินค้ารุกล้ำทางเดิน ห้ามติดและวางป้ายประกาศและป้ายโฆษณาใดๆ ก่อนได้รับอนุญาตจากเทศบาลอำเภอชะอำ ป้ายชื่อร้าน กำหนดขนาดของป้ายและความสูงในการติดตั้ง เพิ่มองค์ประกอบภูมิทัศน์ เสนอรูปแบบของถังขยะ , ป้ายข้อมูล , ป้ายบอกทาง ให้มีรูปแบบและสีกลมกลืนกับสภาพโดยรวมของชายหาดชะอำ

2. รูปแบบของที่ว่างโล่ง จัดพื้นที่จอดรถสำหรับผู้มาใช้ลานกิจกรรม ออกกฎข้อบังคับห้ามตั้งสิ่งกีดขวางบริเวณชายหาด จัดพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่ชายหาดให้เป็นสัดส่วนเช่น ส่วนพื้นที่ขายของ พื้นที่ทางเท้า เส้นทางจักรยาน

3. รูปแบบทิวทัศน์และจุดสำคัญ ปรับปรุงอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ ให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ โดยรอบชายหาดชะอำจัดระเบียบสำหรับวางเก้าอี้ผ้าใบเพื่อความเป็นระเบียบ และป้ายทางเข้าชายหาดจัดรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับพื้นที่ภายในชายหาดชะอำ

4. รูปแบบการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม ใช้ระบบถังขยะ 2 ถังแยกขยะเปียกและแห้ง เสนอรูปแบบเก้าอี้ให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม จัดพื้นที่จอดรถบริเวณชายหาดให้เป็นสัดส่วนห้ามจอดรถบริเวณริมทางเท้า รูปแบบลำโพงและโคมไฟให้มีรูปแบบสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

5. รูปแบบพืชพันธุ์ ออกกฎข้อบังคับห้ามติดป้ายประกาศและป้ายโฆษณากับต้นไม้ จัดขอบเขตที่แน่นอน สำหรับปลูกต้นไม้

6. รูปแบบทางสัญจรและที่จอดรถ จัดให้มีการขยายถนนออกเป็น 4 เลนเพื่อรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยว ออกกฎห้ามจอดรถริมทางเท้าเพิ่มพื้นที่จอดรถให้เป็นสัดส่วนสำหรับผู้มาติดต่อ เจ้าหน้าที่และผู้ที่มาพักผ่อนบริเวณชายหาดชะอำ จัดพื้นที่สำหรับเส้นทางจักรยานอย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วน

7. รูปแบบอาคารและสิ่งก่อสร้าง ปรับปรุงอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับพื้นที่ติดตั้งป้ายบอกสถานที่สำคัญแต่ละจุด ห้องน้ำสาธารณะจัดให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและมีจำนวนเพียงพอกับนักท่องเที่ยว ป้ายข้อมูลและป้ายบอกทิศทางเสนอรูปแบบให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ สื่อความหมายชัดเจน

Thesis Title	Concept Design of Cha-Am Beach for Travelling
Student	Mr.Sipparwit Kronvartin
Student ID.	45063148
Degree	Master of Industrial Education
Program	Architecture
Year	2007
Thesis Advisor	Associate Professor Sompol Dumrongsatian
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor DR.Lertlak Klinhom

ABSTRACT

It was the purpose of this study to investigate physical environment around Cha – am Beach , Petchaburi province in order to provide guideline to design landscape for tourism along the beach. The sample in the study was consist of tourists within the target areas , the officer who take care of the beach , and the local people who five long the beach.

It was found in the study that the models of designing the landscape for tourism purposes were as followed

1. The model for commercial sector. There should be regulations for bidding stalls in the sidewalks. Notices and advertising bill – boards should not be allowed without official Permission frow district officers of Cha – am municipal office. There should also be regulations for the height of the shops ' names and the height of installment. The designs of garbage cans information boords and traffic signs should be in line with the overall picture of the beach.

2. The model for open space. There should be parking lots available for different activities regulations banning of any barriers along the beach. The arrangement of the utilities should be proportionate among shopping areas, sidewalk and bicycle routes.

3. The model for landscape and viewing points. There should be an improvement of tourist service center and the monument of this Excelleney Krompra Narathip Phraphanphong to match the local uniqueness of the areas surrounding the beach. The layout of reclining chairs should be in order and the traffic signs should be newly designed in accordance with the internal areas of the beach.

4. The model for environmental development. The garbage cars should be two separated for wet and dry garbage , the chairs should be in line with the environment. There should be

parking space onaitake along the beach so that vehicles are not allowed along the sidewalks.Loud speakers and lamp shodes should be designed to suit the environment

5. The model for plants. There should be regulations not to post notices and advertising roadside boards on the trees, other should be areas for planting new trees.

6. The model for traveling and parking. The roads should be expanded to accommodal four – lane traffic for the incroasing number of tourists. Parking along sidewalks should be prohibited. There should be enough parking space of visitors officers ,and people who come there for recreational purpose , bicycles router should be available and clearcut for eyclists.

7. The model for buildings and comstruction the tourist service center should be adapted to match the surroundintg area. There should be signs for tourist attractions at varions location. The public toilets should suit the entire environment and the number should be enough for the tourists Information boards and traffic signs should demonstrate the uniqueness of the area and clearly communicate with the users.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตากรุณา และความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่ายที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่าน รศ.สมพล ดำรงเสถียร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ และตรวจทางแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างมาก มา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ รศ.สุรศักดิ์ กังขาว รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และแนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านในการช่วยตรวจทานและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณหน่วยงานต่างๆ ทั้งกรมโยธาและผังเมือง จังหวัดเพชรบุรี, เจ้าหน้าที่เทศบาล อำเภอชะอำ รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่ให้ข้อมูลและคำปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ โดยให้ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพีน้อง และเพื่อนสนิทของผู้วิจัยทุกท่าน ที่ให้กำลังกายใจ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสทางการศึกษาต่อผู้วิจัย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเกียรติ์แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

สิปปวิชญ์ กรวาทิน

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....I

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....III

กิตติกรรมประกาศ.....V

สารบัญ.....VI

สารบัญตาราง.....X

สารบัญภาพ.....XII

บทที่ 1 บทนำ.....1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....1

1.2 วัตถุประสงค์ของวิจัย.....2

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....3

1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....4

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....6

2.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.....6

2.1.1 ประวัติความเป็นมา.....6

2.1.2 ลักษณะที่ตั้ง.....7

2.1.3 สภาพภูมิอากาศ.....9

2.1.4 ขนาดพื้นที่.....9

2.1.5 อาณาเขต.....10

2.1.6 ประชากร.....10

2.1.7 การคมนาคมขนส่ง.....12

2.2 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร.....14

2.3 ข้อมูลการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี.....15

2.3.1 ตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัด เพชรบุรี.....15

2.3.2 ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของผู้มาเยือน.....16

2.3.3 การคาดการณ์นักท่องเที่ยวและความต้องการห้องพัก.....17

2.3.4 แหล่งท่องเที่ยวปัจจุบัน.....18

2.3.5 การพัฒนาการท่องเที่ยว.....25

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.4 พัฒนาภูมิทัศน์ เมืองเพื่อการท่องเที่ยว....29

2.4.1 แนวการพัฒนาองค์ประกอบภูมิทัศน์เมือง....29

24.2 รายละเอียดองค์ประกอบภูมิทัศน์....61

2.5 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายทะเล....93

2.5.1 การวางผังบริเวณ....94

2.5.2 การเลือกที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยวชายทะเล....94

2.5.3 สภาพทั่วไปของพื้นที่ชายทะเล....95

2.5.4 การพิจารณาเกี่ยวกับแปลงที่ดิน....96

2.5.5 ตัวอย่างการจัดการผังบริเวณที่พักนักท่องเที่ยวชายทะเล....100

2.6 ความสัมพันธ์ของงานออกแบบผังเมืองกับงานในสาขาวิชาอื่น ๆ....103

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง....104

2.8 อาคารตัวอย่าง....109

2.8.1 เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา....109

2.8.2 เมืองฟิลาเดเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกา....113

2.8.3 เมืองบอสตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา....117

2.8.4 สรุปการนำผังออกแบบชุมชนเมืองในต่างประเทศไปปฏิบัติ....119

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย....121

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง....121

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย....122

3.2.1 แบบสอบถาม....122

3.2.2 การสำรวจ....123

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล....123

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล....124

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล....125

4.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์....125

4.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ....195

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.2.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม....195
4.2.2 ที่โล่ง....198
4.2.3 เส้นทางการสัญจร....202
4.2.4 ทิวทัศน์และจุดสำคัญ....206
4.2.5 สิ่งแวดล้อม....208
4.2.6 พืชพันธุ์....211
4.2.7 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม....213
4.2.8 ทางสัญจรและที่จอดรถ....214
4.2.9 อาคารและสิ่งก่อสร้าง....217
4.3 ข้อดีและข้อเสียที่ได้จากโครงการเดิมนำมาใช้กับโครงการ....218
4.3.1 ข้อดีพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี....218
4.3.2 ข้อเสียพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี....218

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายและเสนอแนะ....220
5.1 สรุปผลการวิจัย....220
5.1.1 วัตถุประสงค์ของวิจัย....220
5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง....220
5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย....221
5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล....222
5.1.5 สรุปผลการวิจัย....223
5.2 อภิปรายผล....226
5.2.1 สภาพปัจจุบันของในบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี....227
5.2.2 ลักษณะบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรีที่ผู้ใช้ต้องการ....236
5.3 ข้อเสนอแนะ....239
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้....239
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป....239

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.4 การนำเสนอแนวความคิดในการออกแบบ....240
5.4.1 แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ....240

บรรณานุกรม....272

ภาคผนวก....273
ภาคผนวก ก เอกสารทางราชการที่ใช้ในการวิจัย....274
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย....279
ภาคผนวก ค แบบสำรวจ....305

ประวัติผู้เขียน....333

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

2.1 แสดงสถิติจำนวนประชากรในปี 2540 – 2544 11

2.2 แสดงความหนาแน่นของประชากร 12

2.3 แสดงระยะทางจากตัวเมืองเพชรบุรีไปอำเภอต่างๆ 13

2.4 แสดงระยะทางจากจังหวัดเพชรบุรีไปยังจังหวัดใกล้เคียง 14

2.5 แสดงข้อมูลผู้เยี่ยมเยือนชะอำ ปี 2545 18

2.6 แสดงแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แบ่งตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว 19

2.7 แสดงขนาดความกว้างของถนนแต่ละแบบ 62

2.8 แสดงอัตราความเร็วในการเดินโดยเฉลี่ย 63

2.9 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของการเลื่อนไหนทางเท้า กับอัตราความเร็วในการเดินและพื้นที่ทางเท้าที่ใช้ต่อ 1 คน 64

4.1 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม 126

4.2 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ 127

4.3 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมของเมืองชะอำ 140

4.4 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจของเมืองชะอำ 143

4.5 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ 146

4.6 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ 158

4.7 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมของเมืองชะอำ 170

4.8 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจของเมืองชะอำ 172

4.9 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 176

4.10 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ 177

4.11 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมของเมืองชะอำ 189

4.12 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจของเมืองชะอำ 192

5.1 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงย่าน 253

5.2 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงที่ว่างโล่ง 254

5.3 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงเส้นทางสัญจร 255

5.4 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงทิวทัศน์และจุดสำคัญ 256

5.5 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม 259

5.6 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงพืชพันธุ์ 263

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

5.7 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม....264

5.8 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงทางสัญจรและที่จอดรถ....265

5.9 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงอาคารและสิ่งก่อสร้าง....267

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

2.1 แสดงที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์....7
2.2 แผนที่ชายหาดชะอำ....8
2.3 แสดงภาพถ่ายทางอากาศที่ตั้งขอบเขตชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี....9
2.4 แผนที่แสดงตำแหน่งของ จังหวัดเพชรบุรี....10
2.5 แผนที่แสดงตำแหน่งและเส้นทางคมนาคมของจังหวัดเพชรบุรี....13
2.6 แสดงบรรยากาศชายหาดชะอำ....21
2.7 แสดงบริเวณที่ขึ้นปลา....21
2.8 แสดงพระอุโบสถ วัดเนรัญชราราม....22
2.9 สะพานปลา....23
2.10 แสดงทัศนียภาพพระราชนิเวศน์มฤคทายวัน มองจากมุมสูง....23
2.11 สหกรณ์หุบกะพง....24
2.12 แผนภูมิแสดงการบริหาร โครงสร้างส่วนราชการกระทรวงมหาดไทยกรมโยธาธิการ และผัง เมือง....27
2.13 แสดงการจัดโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานโยธิการและผังเมืองจังหวัด....27
2.14 แสดงช่องทางถนนขนาดต่างๆ....34
2.15 แสดงการเลื่อนไหลทางเท้า กับอัตราความเร็วในการเดินและพื้นที่ทางเท้า....64
2.16 แสดงการประมาณความกว้างของทางเท้าที่ใช้....65
2.17 แสดงอัตราส่วนลูกตั้งและลูกนอนบันได....66
2.18 แสดงรายละเอียดทั่วไปของการทำบันได....66
2.19 แสดงขนาดและระยะต่างๆ สำหรับทางจักรยาน....68
2.20 แสดงขนาดช่องจอดสำหรับรถยนต์และรถประจำทาง....69
2.21 แสดงแผนภูมิตำแหน่งศูนย์บริการสัมพันธ์กับแหล่งท่องเที่ยว....70
2.22 แสดงลักษณะอาคารบริการนักท่องเที่ยวขนาดต่างๆ....70
2.23 แสดงตัวอย่างศาลาที่พักรูปแบบต่างๆ....71
2.24 แสดงการออกแบบจัดวางตำแหน่งของห้องน้ำ....72
2.25 แสดงรูปแบบร้านค้าและแปลน....73
2.26 แสดงที่นั่ง ที่ใช้นั่งเพียงชั่วครู่....76

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

2.27 แสดงรูปแบบของโต๊ะและเก้าอี้แบบต่างๆ....76
2.28 แสดงป้ายบอกทิศทางและกฎข้อบังคับ....79
2.29 แสดงป้ายในลักษณะต่างๆ....80
2.30 แสดงตัวอย่างซุ้มโฆษณาในแบบต่างๆ....81
2.31 แสดงตัวอย่างถังขยะรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีความแตกต่างทั้งขนาด วัสดุ ความสูง....82
2.32 แสดงตัวอย่างกะบะต้นไม้และกระถางต้นไม้รูปแบบต่างๆที่ควรมีลักษณะกลมกลืนกับสิ่งประกอบบริเวณอื่นๆ....83
2.33 แสดงตัวอย่าง ที่ดื่มน้ำสาธารณะรูปแบบต่างๆ ซึ่งควรคำนึงถึงผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ใหญ่ เด็ก และคนพิการที่ใช้รถเข็น....84
2.34 แสดงรูปด้านและรูปตัดแสดงตัวอย่างของรั้วสำหรับคนเดินหรือรถยนต์....86
2.35 เสากั้นการจราจรอาจวางให้มีระยะห่างจากกันที่เหมาะสม หรือใช้เชือกโซ่คล้องอีกชั้นหนึ่งก็ได้....86
2.36 แสดงตัวอย่าง น้ำพุและน้ำตกรูปแบบต่างๆซึ่งมีให้เลือกใช้ตามขนาดรูปร่างของบ่อและตามผลของการเห็นที่ต้องการ....88
2.37 แสดง ตัวอย่าง เสาไฟรูปแบบต่างๆ ซึ่งควรมีลักษณะที่กลมกลืนกับสิ่งประกอบบริเวณอื่นๆ และอาจมีประโยชน์ใช้สอยเป็นเสากั้นการจราจรไปด้วยก็ได้....90
2.38 แสดงทางเดินมีหลังคารูปแบบต่างๆซึ่งควรมีความกลมกลืนกับสถาปัตยกรรมอื่นๆ ในบริเวณนั้น....91
2.39 แสดงรูปแบบซุ้มทางเข้า....92
2.40 แสดงตัวอย่างรูปแบบอนุสาวรีย์ และหอนาฬิกา....93
2.41 แสดงการจัดแบบแถวตรง....98
2.42 แสดงการจัดแบบยักเยื้อง....98
2.43 แสดงการจัดแบบครึ่งวงกลม....99
2.44 แสดงการจัดแบบเป็นกลุ่ม....99
2.45 แสดงรายละเอียดในการจัดวางกรณีตัวอย่างที่1....100
2.46 แสดงรายละเอียดในการจัดวางกรณีตัวอย่างที่ 2....101
2.47 แสดงรายละเอียดในการจัดวางกรณีตัวอย่างที่ 3....103
2.48 แสดงแผนพื้นที่บริเวณ Lower Manhattan....109

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

2.49 แสดงพื้นที่บริเวณ Lower Manhattan.....110

2.50 แสดงพื้นที่บริเวณ River edge.....110

2.51 แผนที่ City Hallpark.....111

2.52 แสดงพื้นที่บริเวณ Battery Park.....112

2.53 แสดงพื้นที่บริเวณ World Trade Center.....113

2.54 บริเวณโดยรอบของอนุสาวรีย์ William Penn.....114

2.55 บริเวณโดยรอบ Municipal Services Building Plaza.....115

2.56 บริเวณโดยรอบ JFK Plaza.....115

2.57 บริเวณโดยรอบ Dilworth Plaza.....116

2.58 แสดงแผนที่เมืองบอสตัน.....118

2.59 แสดงบริเวณพื้นที่เมืองบอสตัน.....119

4.1 แสดงย่านการทำธุรกิจการค้า.....193

4.2 แสดงย่านธุรกิจการท่องเที่ยว.....196

4.3 แสดงกิจกรรมบานาน่าโบ๊ต ซึ่งเป็นธุรกิจการท่องเที่ยวที่สำคัญอย่างหนึ่ง.....196

4.4 แสดงบริเวณเกาะกลางถนนบริเวณชายหาดชะอำ.....198

4.5 แสดงพื้นที่ส่วนหย่อมบริเวณชายหาดชะอำ.....199

4.6 แสดงพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ.....199

4.7 แสดงพื้นที่บริเวณลานเอนกประสงค์ของชายหาดชะอำ.....200

4.8 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณทางเข้าสู่ริมชายหาดชะอำ.....202

4.9 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณชายหาดชะอำ.....203

4.10 แสดงเส้นทางที่นักท่องเที่ยวมักใช้สำหรับขี่จักรยานท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ.....203

4.11 แสดงกิจกรรมบริเวณชายหาดชะอำซึ่งเป็นจุดสำคัญที่นักท่องเที่ยวนิยมลงเล่นน้ำทะเล.....206

4.12 แสดงบริเวณริมชายหาดชะอำที่มีกิจกรรมสำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยว
ในการพักผ่อน.....206

4.13 แสดงที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิประพันธ์พงศ์และสมเด็จพระนเรศวรมหาราช.....207

4.14 แสดงสภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดชะอำ.....208

4.15 แสดงสภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดชะอำ.....209

4.16 แสดงพันธุ์ไม้ที่ปลูกไว้บริเวณชาดหาดชะอำ.....211

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ หน้า

4.17 แสดงพันธุ์ไม้ที่ปลูกไว้บริเวณอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช.....211
4.18 แสดงการขนย้ายขยะด้วยรถขยะ ซึ่งเป็นกิจกรรมในการดูแลสิ่งแวดล้อม.....213
4.19 แสดงทางสัญจรบริเวณชายหาดชะอำ.....214
4.20 แสดงที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ.....215
4.21 แสดงรูปแบบอาคารและสิ่งก่อสร้างในบริเวณชายหาดชะอำ.....217
5.1 สภาพปัจจุบันบริเวณชายหาดชะอำ.....241
5.2 แสดงขนาดพื้นที่ชายหาดชะอำ.....242
5.3 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชายหาดชะอำ.....243
5.4 แสดงทางสัญจรบริเวณชายหาดชะอำ.....244
5.5 แสดงความสูงอาคารบริเวณชายหาดชะอำ.....245
5.6 แสดงปัญหาที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาดชะอำ.....246
5.7 แสดงความสูงอาคารบริเวณชายหาดชะอำ.....247
5.8 แสดงกิจกรรมภายในพื้นที่ในอนาคตบริเวณชายหาดชะอำ.....248
5.9 แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำหลังการปรับปรุง (ZONE1).....249
5.10 แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำหลังการปรับปรุง (ZONE2).....250
5.11 แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำหลังการปรับปรุง(ZONE3).....251
5.12 แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำหลังการปรับปรุง(ZONE4).....252

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดในภาคกลางที่ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอ่าวไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 123 กิโลเมตร เป็นเมืองเก่าที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน โดยมีชื่อปรากฏอยู่ในศิลาจารึกหลักที่หนึ่งสมัยสุโขทัยและมีหลักฐานทางโบราณคดี ซึ่งมีอายุย้อนไปถึงสมัยขอมและสมัยทวารวดี ทั้งยังเคยเป็นเมืองหน้าด่านสำคัญชั้นเมืองลูกหลวงในสมัยอยุธยา เพชรบุรี มีพื้นที่ 6,255.138 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศทางด้านทิศตะวันตกเป็นป่าเขาสลับซับซ้อน มีเทือกเขาตะนาวศรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขตระหว่างไทยกับสหภาพพม่า ส่วนทางด้านทิศตะวันออกเป็นที่ราบไปจนจดชายฝั่งทะเลอ่าวไทย พื้นที่ของจังหวัดเพชรบุรีมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน 3 สาย ได้แก่ แม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำบางกลอย และแม่น้ำบางตะบูน ประชากรจังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก มีการทำนา สวนผลไม้ ทำน้ำตาลโตนด เลี้ยงสัตว์ และทำการประมง จังหวัดเพชรบุรี แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอเขาย้อย อำเภอหนองหญ้าปล้อง อำเภอบ้านแหลม อำเภอบ้านลาด อำเภอท่ายาง อำเภอแก่งกระจาน และอำเภอชะอำ

จังหวัดเพชรบุรีนั้นเป็นประตูทางผ่านไปสู่ภาคใต้ของประเทศไทย โดยจังหวัดเพชรบุรีมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก บริเวณชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามหลายแห่งด้วยกัน

ชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จัดอยู่ในกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดเพชรบุรีและภาคตะวันตก และยังจัดอยู่ในแผนการตลาดการท่องเที่ยว ปี 2547 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงาน ภาคกลางเขต 2 โดยชายหาดชะอำตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลชะอำ อำเภอชะอำ เป็นชายฝั่งทะเลที่ทอดยาวลงมาจากแหลมผักเบี้ย ซึ่งอยู่เหนือหาดเจ้าสำราญขึ้นไปประมาณ 7 กิโลเมตร โดยชายหาดชะอำจะประกอบด้วยชะอำใต้ และชะอำเหนือโดยมีความยาวตลอดแนวชายหาดโดยจะมีพื้นที่ประมาณ 5 กิโลเมตรตลอดแนวชายหาด

เดิมชะอำเป็นเพียงตำบลหนึ่งขึ้นอยู่กับอำเภอหนองจอก แต่ภายหลังที่หัวหินมีชื่อเสียง ที่ดินแถบชายทะเลถูกจับจองหมด พวกเจ้านายชั้นผู้ใหญ่สมัยนั้นจึงพยายามหาสถานที่พักผ่อนแห่งใหม่ โดยการนำของสมเด็จกรมพระยานราธิปประพันธ์พงศ์ และได้พบว่าหาดชะอำเป็นชายหาดที่สวยงามไม่แพ้หัวหิน ชะอำจึงเริ่มเป็นที่รู้จักตั้งแต่นั้นมา ชะอำได้รับการพัฒนาเจริญเติบโตขึ้น และยกฐานะเป็นอำเภอจนปัจจุบัน

ปัจจุบันชายหาดชะอำมีการพัฒนาในทุกๆด้าน โดยจะเห็นได้ว่ามีการก่อสร้างอาคารและบ้านพักอาศัยเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ โดยสถานที่ก่อสร้างบริเวณหน้าหาดชะอำจะมีการก่อสร้างอาคารที่หลากหลายรูปแบบ เช่น บ้านพักอาศัย ตึกแถว โรงแรม

อาคารพาณิชย์โดยปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการบริหารจัดการและการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมทำให้ไม่สามารถใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ได้อย่างเต็มศักยภาพและมีมาตรฐานและยังขาดแคลนบริการ โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวและยังขาดการพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อรองรับการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวโดยปัญหาที่เกี่ยวกับภูมิทัศน์บริเวณชายหาดชะอำ คือการขาดที่รวมกิจกรรมในบริเวณชายหาดโดยปัจจุบันกิจกรรมที่เกิดขึ้นมีการกระจัดกระจายในแต่ละส่วนโดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นจะประกอบด้วย กิจกรรมทางน้ำประกอบด้วย บานนาน่าโบ๊ต เจ็ตสกี และกิจกรรมทางบกประกอบด้วย ปั่นจักรยาน นั่งรับประทานอาคารริมชายหาด เดินเล่นรอบชายหาด โดยจะมีผู้ให้บริการเช่าอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆอยู่หลายจุดจึงทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและยังขาดการใช้ประโยชน์จากพื้นที่อย่างเต็มประสิทธิภาพ ในส่วนของปัญหาด้านทางสัญจร และที่จอดรถยังมีปัญหาอยู่ในปัจจุบันโดยปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นไม่มีการจัดพื้นที่จอดรถอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และยังขาดการจัดพื้นที่ทางเดินนักท่องเที่ยวและรถยนต์ จักรยานอย่างชัดเจนจึงอาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้เนื่องด้วยชายหาดชะอำยังไม่มีสัญลักษณ์ที่จัดเจน และยังขาดรูปทรงและเอกลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรี (เทศบาลตำบลชะอำ . 2546) [online]

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะศึกษาถึงแนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี เป็นพื้นสำหรับออกแบบภูมิทัศน์ เนื่องจากชายหาดชะอำมีความสำคัญในด้านการท่องเที่ยวต่อจังหวัดเพชรบุรี และภูมิภาคตะวันออกผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะต้องเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการขยายตัวของพื้นที่อำเภอชะอำจังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากหากไม่มีการควบคุมการขยายตัวของพื้นดังกล่าวแล้วก็จะส่งผลกระทบต่อพื้นที่โดยรวมของบริเวณชายหาดชะอำโดยการวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพและประโยชน์การใช้ที่ดินรวมถึงเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวทางบริเวณชายหาดชะอำ เพื่อเสนอแนวทางในการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวและเพื่อสนองร่างแผนการตลาดการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคตและจะได้เป็นประโยชน์กับหน่วยงานของพื้นที่จะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
2. ศึกษาพฤติกรรมและปัญหาของการใช้พื้นที่ชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวทางทะเลบริเวณชายหาดชะอำจังหวัดเพชรบุรี

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของ ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531 : 4-1-11-16) ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยวดังนี้

1.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม

1.2 ที่ว่างโล่ง

1.3 เส้นทางการสัญจร

1.4 ทิวทัศน์และที่หมายตา

1.5 ภูมิทัศน์เมืองอื่นๆ

1.6 พืชพันธุ์

1.7 การดูแลรักษาภูมิทัศน์เมือง

1.8 ทางสัญจรและที่จอดรถ

1.9 อาคารและสิ่งก่อสร้าง

2. กรอบแนวคิดทางด้านพฤติกรรม ได้แนวคิดจาก สมพล ดำรงเสถียร (2545 : 15-17) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ข้อมูลทางด้านสังคม

2.1.1 ด้านประชากร

2.1.2 โครงสร้างด้านประชากร

2.1.3 ด้านการศึกษา

2.1.4 เอกลักษณ์ ของชุมชน

2.1.5 การบริการทางด้านสังคม

2.1.6 สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

2.2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงาน

2.1.2 แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของพื้นที่ที่ศึกษาได้แก่ชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยชายหาดชะอำมีพื้นที่และถนนเลียบชายหาดชะอำทีมีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตรโดย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

2.1 ประชากรประกอบไปด้วย

2.1.1 เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่เทศบาลอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.1.2 ประชาชนในเขตเทศบาลอำเภอชะอำบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 28,943 คน

2.1.3 นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2,698,510 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วย

2.2.1 เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้แก่

เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว จำนวน 1 คน

เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 1 คน

เจ้าหน้าที่เทศบาลอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 3 คน

2.2.2 ประชาชนในเขตเทศบาลอำเภอชะอำบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 100 คน

2.2.3 นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มโดยอ้างอิงขนาดของกลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยตารางของ ยามาเน่ กำหนดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 10 (อ้างในฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. 2549) [Interior]

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

3.1 สภาพปัจจุบันด้านกายภาพในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

3.2 พฤติกรรมและปัญหาของการใช้พื้นที่บริเวณ ชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. หาดชะอำ หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงที่สุดของจังหวัดเพชรบุรี โดยมีกิจกรรมทางน้ำ เช่น บานาน่าโบ๊ต เจ็ตสกี เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ หมายถึง สภาพของอาคารบริเวณชายหาดชะอำและวิถีความเป็นอยู่ของประชากรในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

3. ที่รวมกิจกรรม หมายถึง บริเวณทีมีผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมาก เพื่อประกอบกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ

4. ที่เว้นว่างที่โล่ง หมายถึง พื้นที่ว่างโล่ง ที่เกิดขึ้นโดยมนุษย์เป็นผู้ทำให้เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ส่วนหย่อม ลานกิจกรรม ลานเอนกประสงค์ บ่อน้ำ สระน้ำ แม่น้ำ เป็นต้น

5. ทิวทัศน์และที่หมายตา หมายถึง บริเวณที่มีความสวยงามเป็นพิเศษอันเนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่สวยงาม มีความแปลกแตกต่างไปจากสภาพโดยทั่วไปหรือเกิดจากความพิเศษของสภาพทางธรณีวิทยา เช่น บริเวณชายทะเล ทะเลสาบ เกาะ ภูเขา ป่าไม้ เป็นต้น

6. แนวโน้มการขยายตัว หมายถึง การเสนอแนวทางการใช้ที่ดินของพื้นที่ให้สอดคล้องกับบริเวณใกล้เคียงหรือบริเวณข้างเคียง

7. พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมที่เกิดขึ้นในบริเวณพื้นที่ชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

8. ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่เกิดขึ้นขณะใช้พื้นที่ชายหาดชะอำจังหวัดเพชรบุรีในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.2 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

2.3 ข้อมูลการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี

2.4 พัฒนาภูมิทัศน์ เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

2.5 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายทะเล

2.6 ความสัมพันธ์ของงานออกแบบผังเมืองกับงานในสาขาวิชาอื่น ๆ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8 อาคารตัวอย่าง

2.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

เดิมชะอำมีชื่อว่า "ชะอาน" เล่ากันว่าเมื่อครั้งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถ ยกทัพมาทางใต้ ทรงนำทัพมาที่เมืองนี้เพื่อพักไพร่พล ช้าง ม้า และล้างอาบน้ำ จึงได้ชื่อว่า "ชะอาน" ต่อมาชื่อนี้จึงเพี้ยนมาเป็น "ชะอำ"

ชะอำครั้งอดีตเริ่มมีความเจริญทางด้านการท่องเที่ยว ตั้งแต่ทางรถไฟสายใต้สร้างมาถึงในราวปี 2549 ชายหาดชะอำเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักกันมานานแล้ว แต่ในอดีตยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร จนกระทั่งปี พ.ศ.2464 พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ และบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชบริพารในสมัยนั้นได้ออกสำรวจพื้นที่ชายทะเลที่ชะอำได้ทรงมาจับจองที่ดินชายทะเลชะอำ ซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นตำบลในเขตการปกครองของอำเภอนายาง ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2440 โดยตัวอำเภอตั้งอยู่ที่บ้านนายางหมู่ที่ 3 ตำบลนายาง จังหวัดเพชรบุรี ต่อมาในปี พ.ศ. 2457 ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอไปตั้งที่บ้านหนองจอหมู่ที่10 และเปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอหนองจอกจนหลังมหาสงครามเอเชียบูรพากระทรวงมหาดไทยได้ย้ายอำเภอหนองจอกมาตั้งที่ตำบลชะอำ และได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นอำเภอชะอำ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2487 มาจนถึงทุกวันนี้

รูปที่ 2.1 แสดงที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์

ที่มา: จากการสำรวจพ.ศ.2549

พระบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ ได้ทรงวางผังเมืองชะอำวางผังตัดถนนและมีพระประสงค์ เพื่อให้ชะอำเป็นที่พักตากอากาศตามแผนพัฒนาชะอำที่พระองค์ได้จัดทำขึ้น โดยมีกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี และพระยามโนปกรณ์ฯร่วมเป็นที่ปรึกษาแผนพัฒนาชะอำมุ่งที่จะสร้างความเจริญให้ชะอำทั้งด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ พร้อมทั้งการให้บริการให้บริการด้านการท่องเที่ยวด้วย แต่ต่อเมื่อสิ้นพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ชะอำก็เงียบเหงาซบเซาเนื่องจากไม่มีใครสามารถดำเนินตามแผนที่พระองค์ทรงริเริ่มไว้เพราะต้องใช้แรงกายแรงใจเวลาและทรัพย์เป็นจำนวนมาก

2.1.2 ลักษณะที่ตั้ง

ชายหาดชะอำตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยชายฝั่งทะเลหาดชะอำเป็นชายฝั่งทะเลที่ทอดยาวลงมาจากแหลมผักเบี้ย ซึ่งอยู่เหนือหาดเจ้าสำราญขึ้นไปประมาณ 7 กิโลเมตร จนถึงเขาตะเกียบ โดยมีความเว้าเพียงเล็กน้อย ชายฝั่งทะเลเป็นทรายมีความลาดเอียงต่ำดังนั้นจึงเกิดชายหาดแผ่ยื่นลงไปในทะเลเวลาน้ำลง สภาพน้ำทะเลโดยทั่วไปมีลักษณะใสสะอาดปราศจากวัตถุลอยน้ำอื่นๆที่ดูน่ารังเกียจ ปราศจากคราบไขมันและน้ำมันบนผิวน้ำ บริเวณหาดชะอำ

จัดได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากน้ำทะเลบริเวณชายหาดจึงเป็นการใช้เพื่อการว่ายน้ำกีฬาทางน้ำหรือการพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่

รูปที่ 2.2 แผนที่ชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลางเขต 2

แหล่งธรรมชาติของหาดชะอำคือชายหาดที่ทอดตัวลงมาจากแหลมผักเบี้ยจนถึงเขาตะเกียบ สภาพเป็นชายหาดทรายที่ใช้ในกิจกรรมการท่องเที่ยว ในรูปแบบของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สภาพน้ำทะเลที่ใสสะอาดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของคุณภาพน้ำทะเลเพื่อการใช้ประโยชน์ เพื่อการ

อนุรักษ์แหล่งธรรมชาติอื่นๆ นอกจากแหล่งประการัง และคุณภาพน้ำทะเลเพื่อการว่ายน้ำรวมถึงคุณภาพน้ำทะเลเพื่อการกีฬาทางน้ำอย่างอื่นนอกจากการว่ายน้ำ (มหาวิทยาลัยศิลปากร .2546 : 3-6)

2.1.3 สภาพภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดเพชรบุรี มีอุณหภูมิอบอุ่นตลอดปีสบายไม่ร้อนจัดหรือหนาวจัด เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูงทางด้านตะวันตกและชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก โดยสถิติในปี พ.ศ.2541 อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีสูงสุด 32.03 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 24.84 องศาเซลเซียส มีจำนวนวันที่ฝนตก 86 วัน วัดปริมาณน้ำฝนได้ 975.0 มิลลิเมตร ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายนจะมีฝนตกชุก เนื่องจากอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดจากทะเลอันดามันเข้าสู่อ่าวไทย ฤดูหนาวจะเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ มีอุณหภูมิต่ำสุด 20.05 องศาเซลเซียส ในฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงต้นเดือนพฤษภาคม มีอุณหภูมิสูงสุด 34.11 องศาเซลเซียส (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี. 2541: 10)

รูปที่ 2.3 แสดงภาพถ่ายทางอากาศที่ตั้งขอบเขตชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ที่มา : จากกรมแผนที่ทหาร 2549

2.1.4 ขนาดพื้นที่

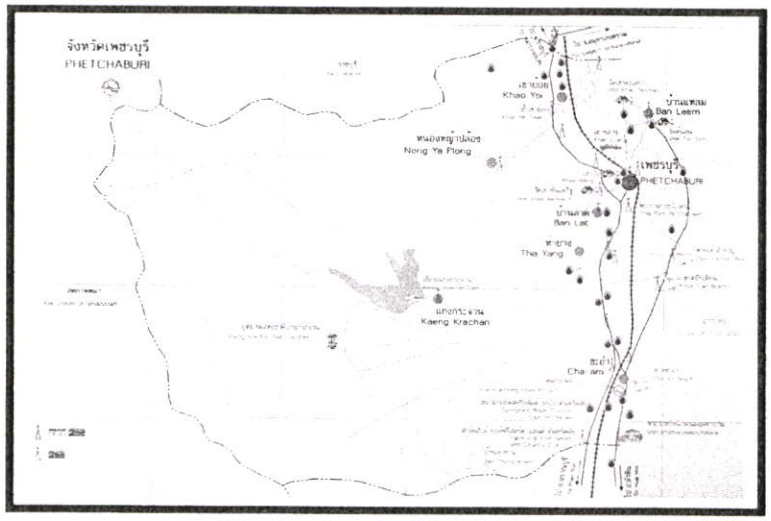
จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในภาคกลาง บริเวณทางตอนใต้ ที่เส้นรุ้ง 12 องศา 2ลิปดา 45 ฟิลิบดา เหนือถึง 13 องศา 20 ลิปดา 50 ฟิลิบดา เหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศา 06 ลิปดา 08 ฟิลิบดา ตะวันออก ถึง 100 องศา 06 ลิปดา ตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 6,225.138 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,890,711.2 ไร่ คิด

เป็นร้อยละ 1.20 ของพื้นที่ประเทศ ส่วนกว้างที่สุด จากทิศตะวันออกถึงทิศตะวันตก กว้างประมาณ 103 กิโลเมตร และส่วนยาวที่สุด จากทิศเหนือถึงทิศใต้ ยาวประมาณ 80 กิโลเมตร (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี. 2541 : 9) จังหวัดเพชรบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯไปตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 35 ระยะทางประมาณ 120 กิโลเมตรมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง (มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2546 : 1-2)

2.1.5 อาณาเขต

เทศบาลตำบลชะอำเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดตั้งขึ้น ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลชะอำ พ.ศ.2480 อยู่ในเขตตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีพื้นที่ 110 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2546 : 1-2)

ทิศเหนือ	จดเขตตำบลเขาใหญ่ ตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ทิศใต้	จดเขตเทศบาลตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบฯ
ทิศตะวันตก	จดชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตลอดแนวเขตเทศบาล
ทิศตะวันออก	นับจากทางรถไฟสายใต้เป็นแนวตั้งฉากกับทางรถไฟ เป็นระยะทาง 3 กม. ขนานกับทางรถไฟสายใต้

รูปที่ 2.4 แผนที่แสดงตำแหน่งของ จังหวัดเพชรบุรี

ที่มา : จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลาง เขต

2.1.6 ประชากร

ปัจจุบันเทศบาลตำบลชะอำมีประชากรจำนวน 28,496 คนแยกเป็น ชาย 14,113คน หญิง 14,383 คน จำนวนบ้าน 17,742 หลัง (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี. 2541:13)

ตารางที่ 2.1 แสดงสถิติจำนวนประชากรในปี 2540-2544

จังหวัด/อำเภอ/เทศบาล	2540	2541	2542	2543	2544
รวมทั้งจังหวัด	453,391	456,527	456,223	456,518	459,111
อ.เมือง	120,591	121,717	121,739	89,324	80,985
อ.ท่ายาง	85,280	85,278	84,346	84,355	52,869
อ.บ้านแหลม	57,623	57,652	56,825	56,602	36,085
อ.ชะอำ	63,559	64,523	65,891	37,104	20,229
อ.บ้านลาด	50,188	50,343	50,316	50,606	48,029
อ.เขาย้อย	37,973	37,990	37,779	37,714	22,211
อ.หนองหญ้าปล้อง	12,918	13,176	13,349	13,433	13,741
อ.แก่งกระจาน	25,295	25,848	25,988	26,178	26,713
เทศบาลตำบลบ้านแหลม	-	-	-	-	14,356
เทศบาลตำบลบางตะบูน	-	-	-	-	6,286
เทศบาลตำบลบ้านลาด	-	-	-	-	2,958
เทศบาลตำบลหนองจอก	-	-	-	-	2,690
เทศบาลตำบลท่ายาง	-	-	-	-	29,055
เทศบาลตำบลนายาง	-	-	-	-	17,224
เทศบาลตำบลเขาย้อย	-	-	-	-	15,638
เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ	-	-	-	-	4,427
เทศบาลตำบลหัวสะพาน	-	-	-	-	4,656
เทศบาลตำบลชะอำ	-	-	-	28,484	28,943
เทศบาลเมืองเพชรบุรี	-	-	-	32,718	32,016
จำนวนครัวเรือน	112,856	115,896	116,701	-	133,228
จำนวนประชากรต่อ 1 ตาราง กิโลเมตร	72.83	73.37	73.29	73.33	74
จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อ ครัวเรือน	4.02	3.94	3.91	-	3.45

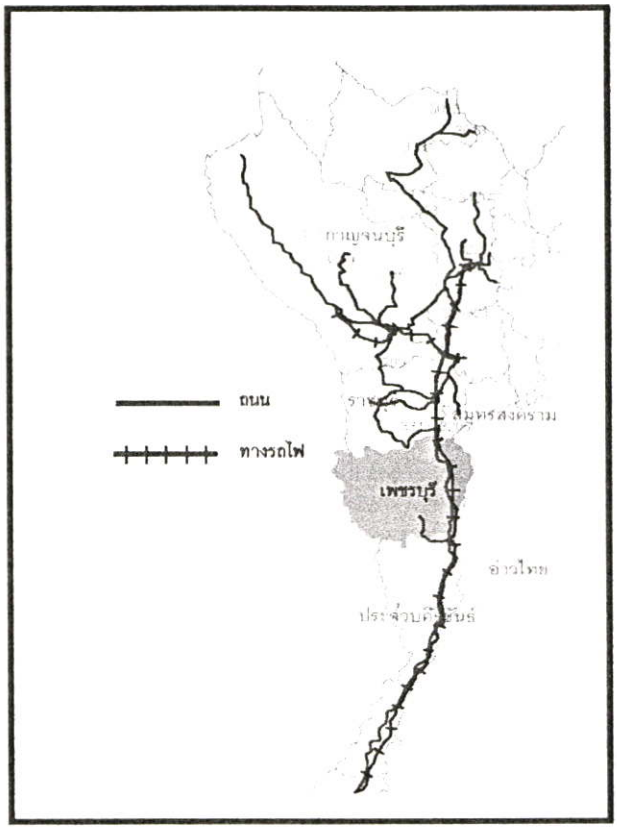
ตารางที่ 2.2 แสดงความหนาแน่นของประชากร

อำเภอ	จำนวนประชากร(คน)	พื้นที่(ตร.กม.)	ความหนาแน่น
รวมทั้งจังหวัด	459,111	6,226,138	73
อ.เมือง	122,084	283,901	430
อ.บ้านแหลม	37,849	306,648	124
อ.บ้านลาด	84,614	736,667	115
อ.เขาย้อย	66,396	660,622	101
อ.ท่ายาง	56,727	189,885	299
อ.ชะอำ	50,987	298,138	171
อ.หนองหญ้าปล้อง	26,713	2,500,478	11
อ.แก่งกระจาน	13,741	1,249,799	11

2.1.7 การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดเพชรบุรี มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ได้ 2 ทาง คือทางรถไฟ และทางรถยนต์ เนื่องจากทำเลที่ตั้งของจังหวัดเพชรบุรี ที่คั่นกลางระหว่างจังหวัดราชบุรีและจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งอยู่ในภาคกลาง กับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งอยู่ภาคใต้ ดังนั้นการคมนาคมทางบกจากส่วนอื่นๆ ของประเทศไทย ลงสู่ภาคใต้ จึงต้องผ่านจังหวัดเพชรบุรีทั้งสิ้น

การเดินทางโดยรถยนต์ จากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดเพชรบุรี สามารถเดินทางโดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 35 สาย ธนบุรี – ปากท่อ หรือใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข4 ถนนเพชรเกษม ซึ่งเป็นเส้นทางการคมนาคมสายหลักจากกรุงเทพฯไปยังภาคใต้เพียงสายเดียว จึงเป็นเส้นทางการจราจรที่คับคั่งมากการเดินทางโดยรถไฟ สามารถทำได้โดยสะดวก เนื่องจากมีขบวนรถไฟสายใต้ ผ่านจังหวัดเพชรบุรีวันละหลายขบวน โดยเส้นทางรถไฟจะผ่าน อำเภอเขาย้อย อำเภอเมือง และอำเภอชะอำ นอกจากนี้การเดินทางด้วยรถโดยสารประจำทาง ก็สามารถทำได้โดยสะดวกเช่นกัน เนื่องจากรถยนต์โดยสารสายใต้ ไป-กลับกรุงเทพฯ ทุกสายจะต้องแวะจอดที่เพชรบุรี และยังมีบริการเดินรถจากสถานีขนส่งสายใต้จากกรุงเทพฯ ถึงเพชรบุรีและหาดชะอำ เป็นประจำวันละหลายเที่ยว อีกด้วย (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. 2542 : 26-28)

รูปที่ 2.5 แผนที่แสดงตำแหน่งและเส้นทางคมนาคมของจังหวัดเพชรบุรี

ที่มา : จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเขตภาคกลางเขต 2

ตารางที่ 2.3 แสดงระยะทางจากตัวเมืองเพชรบุรีไปอำเภอต่างๆ

ระยะทางจาก	รวม
อ.เมือง-อ.ท่ายาง	18 กิโลเมตร
อ.เมือง-อ.ชะอำ	45 กิโลเมตร
อ.เมือง- อ.บ้านแหลม	12 กิโลเมตร
อ.เมือง-อ.บ้านลาด	8 กิโลเมตร
อ.เมือง-อ.เขาย้อย	23 กิโลเมตร
อ.เมือง-อ.หนองหญ้าปล้อง	34 กิโลเมตร
อ.เมือง-อ.แก่งกระจาน	57 กิโลเมตร

ตารางที่ 2.4 แสดงระยะทางจากจังหวัดเพชรบุรีไปยังจังหวัดใกล้เคียง

ระยะทางจาก	รวม
เพชรบุรี-ประจวบคีรีขันธ์	158 กิโลเมตร
เพชรบุรี-ราชบุรี	54 กิโลเมตร
เพชรบุรี-กาญจนบุรี	144 กิโลเมตร

2.2 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

กฎกระทรวง ฉบับที่ 30 (พ.ศ.2534)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5(3) และมาตรา 8 (10) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

บริเวณที่ 1 หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของตำบลชะอำเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ 50 เมตร ตลอดแนวชายฝั่งทะเล โดยทิศเหนือและทิศใต้จดแนวเขตเทศบาลตำบลชะอำ

บริเวณที่ 2 หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากสุดแนวเขตบริเวณที่ 1 ตลอดแนวไปโดยทางทิศตะวันตกเป็นระย 150 เมตร โดยทิศเหนือและทิศใต้จดแนวเขตเทศบาลตำบล ชะอำ

บริเวณที่ 3 หมายความว่า พื้นที่บริเวณที่วัดจากสุดแนวเขตบริเวณที่ 2 ตลอดแนวไปโดยทางทิศตะวันตกเป็นระยะ 300 เมตร โดยทิศเหนือและทิศใต้จดแนวเขตเทศบาลตำบลชะอำ

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 2 ให้กำหนดพื้นที่ในท้องที่ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ภายในบริเวณที่ 1ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(1) อาคารเดียว ชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน 6 เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน 75 ตารางเมตร โดยอาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า 4 เมตร ห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า 2 เมตรมีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของที่ดิน ที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น และต้องห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 20 เมตร

(2) เขื่อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่สูงไม่เกิน 1 เมตร ประตู และสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล

(3) ท่าเทียบเรือ อาคารหรือสถานที่ของทางราชการ

(ข) ภายในบริเวณที่ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร

(2) อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร

(3) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมและมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน 100 ตารางเมตร

(4) โรงมหรสพตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันภยันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ

(5) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกัน หรือหลายหลังรวมกันเกิน 10 ตารางเมตร หรือเป็นไปเพื่อการค้า หรือก่อเหตุรำคาญตาม กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(6) เพิงหรือแผงลอย

(7) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 50 ของที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(ค) ภายในบริเวณที่ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารตาม (ข) (3)

การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ 3 ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ 2

ข้อ 4 อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ 2 ก่อนหรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ 2

ข้อ 5 อาคารที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการนั้นก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ยังไม่แล้วเสร็จให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตให้เป็นการขัดต่อกฎกระทรวงนี้ไม่ได้

2.3 ข้อมูลการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี

2.3.1 ตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัด เพชรบุรี

ตลาดการท่องเที่ยวหลักของจังหวัดเพชรบุรีได้แก่การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อการพักตากอากาศ บริเวณหาดชะอำ ซึ่งมีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากที่สุดทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์, โบราณคดีและการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นตลาดการท่องเที่ยวรองโดยเฉพาะโบราณสถานต่างๆ ในเขตเมืองเพชรบุรี ทั้งยังมีการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเชิงนิเวศ

ในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ (มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2546 : 1-3)

2.3.2 ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของผู้มาเยือน

2.3.2.1 ลักษณะการเดินทางของผู้มาเยือนชาวไทย

จากผลการศึกษา พบว่าช่วงเวลาที่ผู้มาเยือนชาวไทยนิยมเดินทาง มายังจังหวัดเพชรบุรีมากที่สุด ได้แก่ช่วงฤดูร้อน ในเดือนเมษายนถึงมิถุนายน และช่วงเวลาที่ผู้มาเยือนชาวไทยเดินทางมาน้อยที่สุด คือ เดือนกรกฎาคมถึงกันยายน เนื่องจากเป็นช่วงฤดูฝน จึงไม่เหมาะกับกิจกรรมการท่องเที่ยวชายทะเล และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของเพชรบุรี ผู้มาเยือนชาวไทยส่วนมากมักเป็นผู้ที่เคยมาที่จังหวัดเพชรบุรีแล้วไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง วัตถุประสงค์ในการเดินทางส่วนใหญ่ ได้แก่การมาท่องเที่ยวพักผ่อนโดนส่วนใหญ่จะเดินทางมากับครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน และกว่าร้อยละ 80 จะเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวหรือรถเช่า

2.3.2.2 ลักษณะการพักแรมของผู้มาเยือนชาวไทย

จากรายงานการศึกษาทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคกลางฝั่งตะวันตก โดยสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อ้างใน มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2546 : 2-3) พบว่าชาวไทยผู้มาเยือนจังหวัดเพชรบุรี กว่าร้อยละ 50 จะพักค้างแรมในจังหวัดโดยส่วนใหญ่ จะใช้เวลาพักแรมประมาณ 1-2 คืน คิดเป็นระยะเวลาพักแรมเฉลี่ยของจังหวัดเท่ากับ 1.6 วัน จากผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่ผู้มาเยือน ในจังหวัดใกล้เคียงเลือกพักมากที่สุดเนื่องเนื่องจากบริเวณชายหาดชะอำมีบริการที่พักแรมอยู่เป็นจำนวนมาก และมีที่พักให้เลือกได้หลากหลายประเภท

2.3.2.3 ผู้มาเยือนชาวต่างประเทศ

จากรายงานการศึกษาทบทวน แผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคกลางฝั่งตะวันตกโดยสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อ้างใน มหาวิทยาลัยศิลปากร.2546:2-3) ในส่วนของผู้เยือนชาวต่างชาติ พบว่าส่วนใหญ่เดินทางมาจากประเทศในกลุ่มยุโรป รองลงมาเป็นผู้มาเยือนจากกลุ่มเอเชียตะวันออก และแปซิฟิกโดยข้อมูลของผู้มาเยือนชาวต่างประเทศในจังหวัดเพชรบุรี สรุปได้ดังนี้

2.3.2.4 ลักษณะการเดินทางของผู้มาเยือนชาวต่างประเทศ

ช่วงเวลาที่ผู้มาเยือนชาวต่างประเทศนิยมมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีมากที่สุด คือ ช่วง เดือนกรกฎาคมถึงกันยายน เนื่องจากตรงกับช่วงฤดูหนาวของทางยุโรป รองลงมา คือช่วง เดือนเมษายนถึงมิถุนายน เหตุผลที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้ความสนใจมาท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี มากที่สุด คือวัฒนธรรมที่น่าสนใจ รองลงมาคือสถานที่ดึงดูดน่าสนใจโดยส่วนใหญ่จะได้ข้อมูลจากโฆษณาของบริษัทนำเที่ยว และการแนะนำจากเพื่อนหรือญาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมากับครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน โดยมักจะมากันเป็นกลุ่ม 2-5 คน

2.3.2.5 ลักษณะการพักแรมของผู้มาเยือนชาวต่างประเทศ

จากผลการศึกษาพบว่า ชาวต่างประเทศที่มาเยือนจังหวัดเพชรบุรีประมาณร้อยละ 80 จะพักค้างแรมในจังหวัด โดยจะใช้เวลาพักแรม มากกว่า 3 คืนคิดเป็นระยะเวลาพักแรมเฉลี่ย ของผู้มาเยือนชาวต่างประเทศ เท่ากับ 3.4 วัน

2.3.3 การคาดการณ์นักท่องเที่ยวและความต้องการห้องพัก

2.3.3.1 สถิติการท่องเที่ยว

จากสถิติการท่องเที่ยวในปีพ.ศ. 2541 มีผู้มาเยี่ยมเยือน ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2,698,510 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2540 ร้อยละ 16.65 เป็นชาวไทย 2,457,417 คน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 12.69 ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมี 241,093 คน เป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 81.54 โดยนักท่องเที่ยวเหล่านี้ได้สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดเพชรบุรี ในปี พ.ศ.2541 คิดเป็นเงินทั้งสิ้น 5,865.89 ล้านบาท (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี. 2541 : 85)

2.3.3.2 การคาดการณ์การท่องเที่ยวและความต้องการห้องพัก

อัตราการเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานต่างๆ เช่น แนวโน้มของตลาดการท่องเที่ยวการประชาสัมพันธ์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อม เพื่อรองรับต่อการท่องเที่ยวในอนาคต

สถาบันวิจัยภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อ้างใน มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2546 : 3) ได้คาดประมาณจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดเพชรบุรี ในช่วงปี พ.ศ.2544-2549 โดยคำนวณจากสถิติจำนวนผู้เยี่ยมเยือนจากการสำรวจการท่องเที่ยวภายในประเทศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คาดว่า จำนวนผู้เยี่ยมเยือน ของจังหวัดเพชรบุรีจะเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7.9 โดยในปี พ.ศ. 2549 จะมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนประมาณ 5,638,569 คน แยกเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย 5,451,670 คน และชาวต่างประเทศ 186,899 คน คิดเป็นปริมาณความต้องการห้องพักในปี พ.ศ.2549 ได้เท่ากับ 16,156 ห้อง

ตารางที่ 2.5 แสดงข้อมูลผู้เยี่ยมเยือนชะอำ ปี 2545 จังหวัดเพชรบุรี

รายการข้อมูล	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวต่างประเทศ	รวม
ผู้เยี่ยมเยือน	2,898,914	321,772	3,220,686
นักท่องเที่ยว	1,160,714	321,020	1,391,734
นักทัศนาจร	1,738,200	90,752	1,828,962
จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจำแนกตามพาหนะการเดินทาง	2,898,914	321,772	3,220,686
เครื่องบิน	-	-	-
รถไฟ	476,668	7,438	484,106
รถโดยสารประจำทาง	1,155,936	46,007	1,201,943
รถส่วนตัว/รถนำเที่ยว	1,266,310	268,327	1,534,637
อื่นๆ	-	-	-
จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทที่พัก	1,160,714	231,020	1,391,734
โรงแรม	409,172	229,807	638,979
เกสท์เฮาส์	65,803	564	66,367
บังกะโล/รีสอร์ท	417,642	649	418,291
บ้านญาติ/เพื่อน	234,739	-	234,739
ที่พักในอุทยานฯ	17,478	-	17,478
บ้านรับรองฯ	12,716	-	12,716
อื่นฯ	3,164	-	3,164
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย(วัน)	1.62	4.37	2.08
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน	1,103.31	2,517.52	1,244.59
นักท่องเที่ยว	1,469.24	3,017.95	1,726.31
นักทัศนาจร	858.95	1,243.61	878.03

2.3.4 แหล่งท่องเที่ยวปัจจุบัน

สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี ในปัจจุบัน แบ่งออกเป็นกลุ่มการท่องเที่ยวหลัก 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มชะอำ ได้แก่พื้นที่ในเขตอำเภอชะอำ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดเพชรบุรี และภาคตะวันตก

2. กลุ่มเมืองเพชรบุรี ประกอบด้วยพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองอำเภอเขาย้อยอำเภอหนองหญ้าปล้องและอำเภอบ้านแหลมสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม

3. กลุ่มแก่งกระจาน ประกอบด้วยพื้นที่ในเขต อำเภอแก่งกระจาน อำเภอท่ายาง และอำเภอบ้านลาด มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยังคงอุดมสมบูรณ์

2.3.4.1 การประเมินสถานภาพแหล่งท่องเที่ยว

การประเมินสถานภาพแหล่งท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 31 แห่งจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ จำนวน 10 แห่ง
2. แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ จำนวน 19 แห่ง
3. แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม จำนวน 2 แห่ง

ตารางที่ 2.6 แสดงแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี แบ่งตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	สถานที่ตั้ง
	กลุ่มชะอำมีแหล่งท่องเที่ยว รวม 4แห่ง	
	ประเภทธรรมชาติ	
1	หาดชะอำ	อำเภอชะอำ
2	วนอุทยานชะอำ	อำเภอชะอำ
	ประเภทประวัติศาสตร์	
1	พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน	อำเภอชะอำ
	ประเภทศิลปวัฒนธรรม	
1	สหกรณ์หุบกระพง (ผลิตภัณฑ์ป่านศรนารายณ์)	อำเภอชะอำ
	กลุ่มเมืองเพชรบุรีมีแหล่งท่องเที่ยว รวม 22 แห่ง	
	ประเภทธรรมชาติ	
1	แหลมผักเบี้ย (แหลมหลวง)	อำเภอบ้านแหลม
2	หาดเจ้าสำราญ	อำเภอเมือง
3	หาดปึกเตียน	อำเภอท่ายาง
	ประเภทประวัติศาสตร์	
1	วัดกุฎิบางเค็ม	อำเภอเขาย้อย
2	วัดถ้ำเขาย้อย	อำเภอเขาย้อย
3	วัดถ้ำเขาอีโก้	อำเภอเขาย้อย

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	สถานที่ตั้ง
4	วัดเขาตะเครา	อำเภอบ้านแหลม
5	ถ้ำเขาหลวง	อำเภอเมือง
6	พระนครคีรี (เขาวัง)	อำเภอเมือง
7	วัดมหาสมณาราม	อำเภอเมือง
8	วัดสระบัว	อำเภอเมือง
9	วัดพระพุทธไสยาสน์	อำเภอเมือง
10	วัดมหาธาตุวรวิหาร	อำเภอเมือง
11	วัดพลับพลาชัย	อำเภอเมือง
12	วัดใหญ่สุวรรณาราม	อำเภอเมือง
13	วัดไผ่ล้อม	อำเภอเมือง
14	วัดกำแพงแลง	อำเภอเมือง
15	พระรามราชนิเวศน์(พระราชวังบ้านปืน)	อำเภอเมือง
16	วัดเกาะ	อำเภอเมือง
17	วัดเขาบันไดอิฐ	อำเภอเมือง
18	วัดท่าไชยศิริ	อำเภอบ้านลาด
	ประเภทศิลปวัฒนธรรม	
1	ชุมชนไทยทรงดำ บ้านหนองปรง	อำเภอเขาย้อย
	กลุ่มแก่งกระจานมีแหล่งท่องเที่ยว รวม 5 แห่ง	
	ประเภทธรรมชาติ	
1	เขื่อนเพชรบุรี	อำเภอท่ายาง
2	เขื่อนแก่งกระจาน	อำเภอแก่งกระจาน
3	อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	อำเภอแก่งกระจาน
4	เขาพะเนินทุ่ง	อำเภอแก่งกระจาน
5	น้ำตกทอทิพย์	อำเภอแก่งกระจาน

2.3.4.2 ลักษณะแหล่งท่องเที่ยว กลุ่มชะอำและสิ่งที่น่าสนใจ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายหาดชะอำ ได้แก่

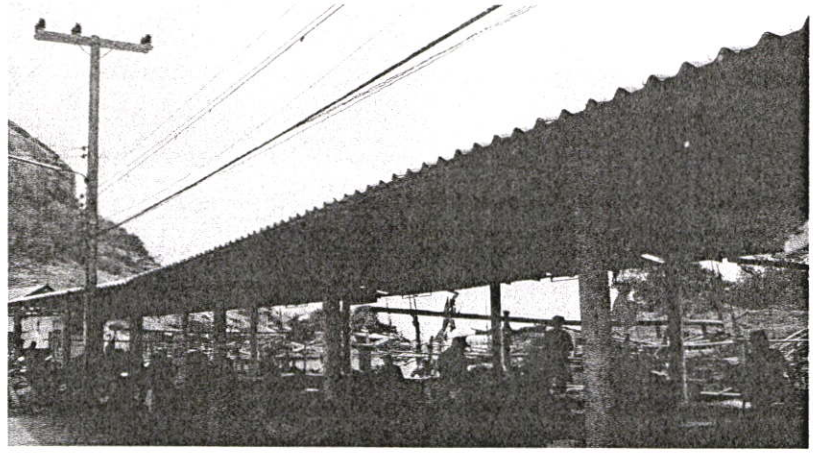

รูปที่ 2.6 แสดงบรรยากาศชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

1. ชายหาดชะอำ

ที่ตั้งเทศบาลชะอำ อำเภอชะอำ ประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติปัจจุบันมีร้านค้าตลอดถนนเลียบชายหาด และโรงแรมที่พักต่างๆมากมาย บรรยากาศ คล้ายกับหาดบางแสนในอดีต บริเวณชายหาดมีบริการเก้าอี้ผ้า ใบ และร่มกางหนาแน่นโดยตลอด นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมทางน้ำ เช่น บานาน่าโบ๊ต เจ็ตสกี เป็นต้น

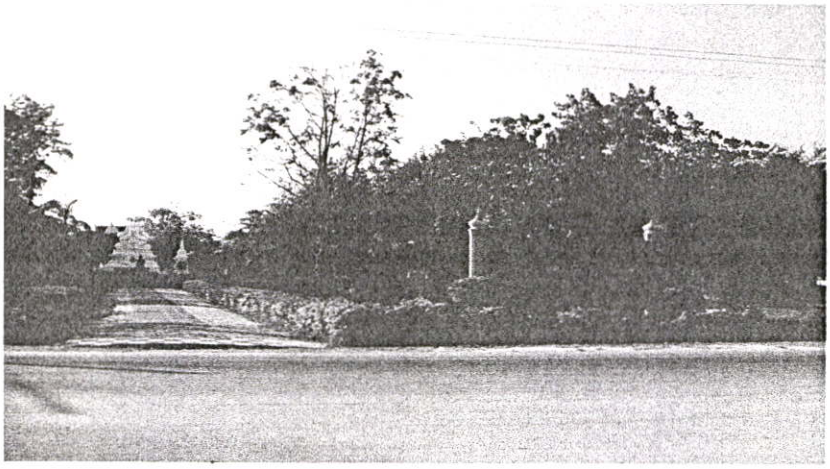

รูปที่ 2.7 แสดงบริเวณที่ขึ้นปลา

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

2. ที่ขึ้นปลาของชาวบ้าน

บริเวณชายหาดช่วงถนนหนองแจงกับบ้านพักปูนซีเมนต์ไทยเป็นจุดที่ทางเทศบาลอนุญาตให้เรือประมงขนาดเล็กของชาวบ้านเข้าเทียบชายหาด เพื่อของขึ้นฝั่งตั้งแต่เวลา 5.00 น. ถึงประมาณ 10.00 น.ของทุกวัน โดยจะมีปูซึ่งจับขึ้นมาจากทะเลวางขายอยู่ทั่วไป

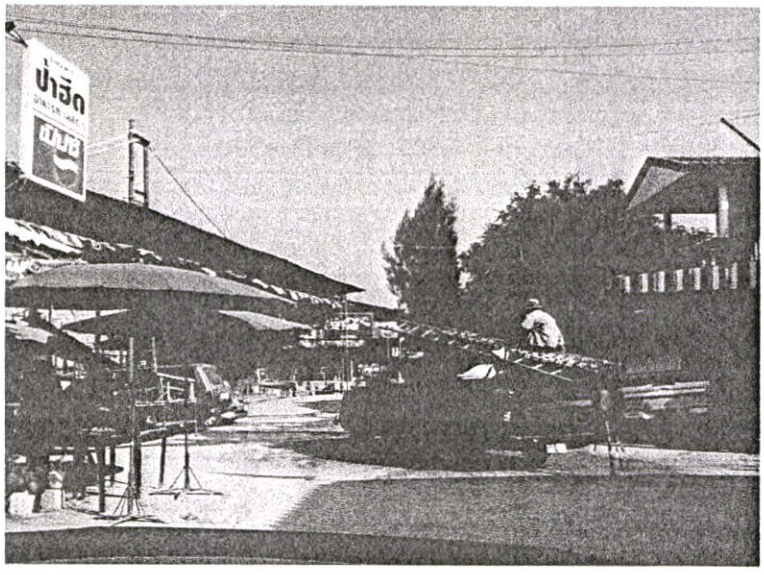

รูปที่2.8 แสดงพระอุโบสถ วัดเนรัญชาราม

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

3. วัดเนรัญชาราม

ตั้งอยู่สุดชายหาดด้านเหนือ ติดบ้านปากคลองชะอำ เดิมเป็นเพียงสำนักสงฆ์ และได้ยกฐานะขึ้นเป็นวัดธรรมยุตนิกาย ในปี พ.ศ.2467 โดยการอุปถัมภ์ของ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นวชิรวรรณปรีชาและพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ พระอุโบสถของวัด สร้างในปี พ.ศ. 2477 ออกแบบโดยพระยาพิพากษาสัตยา (โป๊คอมันตร์) ลักษณะเป็นหน้าบันซ้อน 2 ชั้นแบบขอม หน้าบันทำเป็นรูปธรรมจักรแบบทวาราวดี กล่าวกันว่าเป็นลักษณะงานเฉาพะของกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์

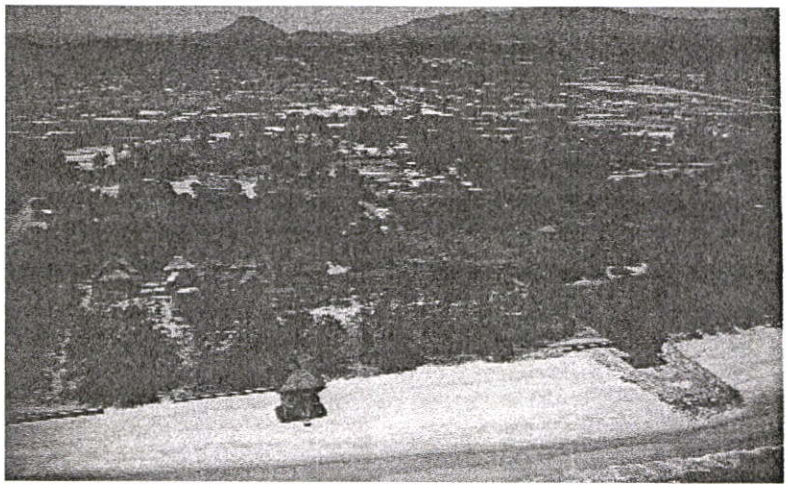

รูปที่2.9 สะพานปลา

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

4. สะพานปลา

ตั้งอยู่บริเวณใกล้กับวัดเนรัญชราราม มีเรือประมงจอดเรียงรายอยู่มากมายมีร้านอาหารและของทะเลสดวางจำหน่ายตลอดวันรวมทั้งมีบริการนำของทะเลสดมาปรุงอาหารได้ตามต้องการอีกด้วย (สำนักพิมพ์สารคดี.2542:47-48)

รูปที่2.10 แสดงทัศนียภาพพระราชนิเวศน์มฤคทายวัน มองจากมุมสูง

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

5. พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน

ตั้งอยู่ตำบลห้วยทรายเหนืออำเภอชะอำ ประเภทแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ จุดเด่นพระตำหนักริมทะเลยกใต้ถุนสูง มีทางเชื่อมถึงกันได้โดยตลอด พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน ตั้งอยู่ตอนใต้ของหาดชะอำ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯให้สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2466 เพื่อเป็นพระราชวังฤดูร้อน โดยทรงร่างแบบผังด้วยพระองค์เอง และ มร.อี.มานแฟรดี้ สถาปนิกชาวอิตาลีเป็นผู้ออกแบบถวาย (อัมพร จิรัฐติทร. 2537 : 5)

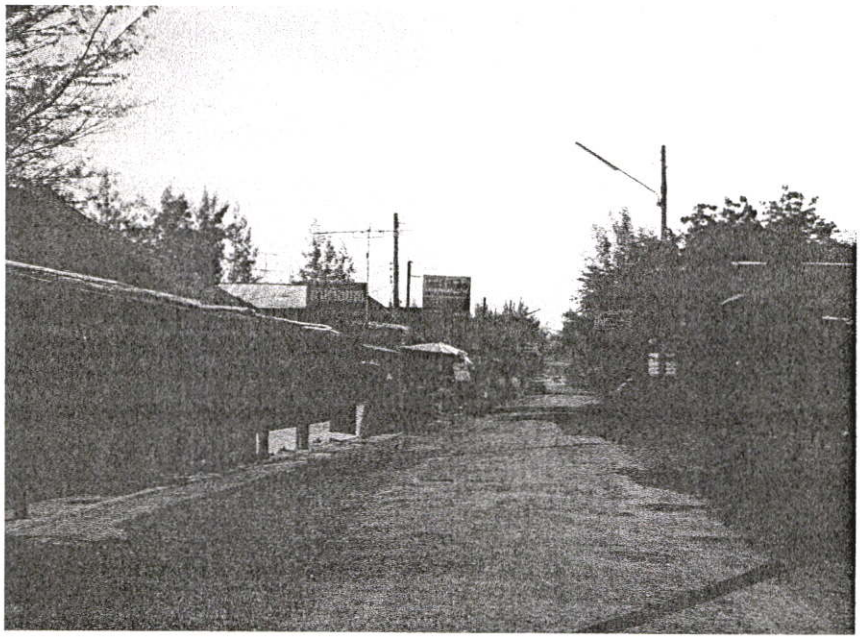
พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน เป็นอาคารไม้หลังคาทรงปั้นหยามุงกระเบื้องสี่เหลี่ยม ใต้ถุนสูงเทพื้นคอนกรีต ตัวพระตำหนักกระจายออกเป็นหลังๆมีระเบียงและบันไดเป็นเอกเทศ แต่มีทางเดินเชื่อมถึงกันตลอดได้ทุกส่วน มีทางเดินทอดยาวไปสู่ทะเล (กุศล เอี่ยมอรุณ และคณะ. 2536 : 174 – 175)

พระราชนิเวศน์ ประกอบด้วยพระที่นั่งใหญ่ 3 องค์ได้แก่

5.1 พระที่นั่งสมุทรพิมาน เป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปัจจุบันเป็นที่ประดิษฐานพระบรมรูป

5.2 พระที่นั่งพิศาลสาคร เป็นกลุ่มอาคารสำหรับฝ่ายใน

5.3 พระที่นั่งสโมสรเสวกามาตย์ อาคารโถง 2 ชั้น รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าใช้เป็นโรงละครและจัดงานสโมสร ต่างๆ

รูปที่ 2.11 สหกรณ์หุบกะพง

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

6. สหกรณ์หุบกะพง

ที่ตั้ง ตำบลเขาใหญ่อำเภอชะอำประเภทแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม จุดเด่นสินค้าผลิตภัณฑ์จากป่านศรนารายณ์ สหกรณ์หุบกะพงอยู่ห่างจากเมืองเพชรบุรี ประมาณ 40 กิโลเมตร เลี้ยวขวาจากถนนเพชรเกษม บริเวณกิโลเมตรที่ 120-121 ไปตามทางหลวงหมายเลข 3203 ประมาณ 6.5 กิโลเมตร โครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง เริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ.2507 โดยความช่วยเหลือด้านวิชาการและเงินทุน จากประเทศอิสราเอล เพื่อแก้ปัญหาภัยแล้ง โดยการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำและระบบชลประทาน ศูนย์สาธิตทดลองการเกษตรจัดสรรที่ดินให้กับเกษตรกรที่ยากจน ครอบครัวละ 25 ไร่ สร้างสาธารณสถานต่างๆ เช่น วัด โรงเรียน รวมทั้งจัดตั้งสหกรณ์การเกษตร เพื่อดำเนินธุรกิจด้านการเกษตรต่างๆ (สำนักพิมพ์สารคดี.2542 :87-88)

ตลาดของศูนย์สาธิตสหกรณ์โครงการหุบกะพง มีผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง ได้แก่ผลิตภัณฑ์จากป่านศรนารายณ์ เช่น หมวก กระเป๋า รองเท้า ผลไม้ดองและแช่อิ่มและน้ำผลไม้ เช่น น้ำกระเจี๊ยบ น้ำพุทรา นอกจากนี้ยังมี ตลาดนัดผักผลไม้ตามฤดูกาลทุกวันจันทร์และวันศุกร์ อีกด้วย

2.3.5 การพัฒนาการท่องเที่ยว

2.3.5.1 ภาพลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรี

ชายหาดที่สวยงามและป่าไม้ ภูเขาซึ่งยังคงสภาพตามธรรมชาติที่สมบูรณ์ ตลอดจนประวัติศาสตร์อันเก่าแก่ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และขนมหวานที่เลื่องชื่อ (แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดภาคกลาง. 2540 : 196-199)

2.3.5.2 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในระดับสูง

2.3.5.3 นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. พัฒนาให้จังหวัดเพชรบุรีมีความสำคัญในการท่องเที่ยวในระดับชาติ รองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศทั้งประเภทพักแรมและมาเช้า – เย็นกลับ และให้เชื่อมโยงเป็นโครงข่ายเกี่ยวเนื่องกับกรุงเทพฯ แหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันตก และเมืองพัทยา

2. พัฒนาให้กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวหัวหิน – ชะอำ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก และเป็นฐานที่พักของนักท่องเที่ยว โดยหัวหินมีความสำคัญในด้านการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและชะอำมีความสำคัญเป็นแหล่งบริการและบันเทิงอีกส่วนหนึ่งด้วย

3. พัฒนากลุ่มแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งจะเกิดความหลากหลายในการท่องเที่ยวและเป็นแหล่งท่องเที่ยวเสริมการท่องเที่ยวหลัก โดยมีโครงข่ายการท่องเที่ยวกระจายออกจากศูนย์กลางหลัก ในรูปของการทัศนาจรมากขึ้น

4. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เน้นตอบสนองนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นหลัก แต่การพัฒนาจะยังมุ่งเน้นการขยายการรองรับชาวต่างประเทศมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับชาวต่างประเทศ

5. วางแผนการใช้ที่ดิน มาตรการควบคุมการใช้ที่ดิน ควบคุมการปลูกสร้างอาคาร และการใช้ประโยชน์ที่สาธารณะ โดยการกำหนดขอบเขต ประเภท และระดับของกิจกรรมที่มีอยู่ในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย

6. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนในการลงทุน การผลิตสินค้า และบริการอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดเล็กมากขึ้น ทั้งนี้ ควรดูแลให้การพัฒนาของภาคเอกชนอยู่ในกรอบที่เหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาด้านอื่นๆ และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและทางสังคมน้อยที่สุด

7. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ให้เพียงพอต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและประชากรที่จะเพิ่มขึ้น ตลอดจนพัฒนาระบบการสื่อสารและคมนาคม เพื่อรองรับและขยายการท่องเที่ยวให้สะดวกรวดเร็วขึ้น

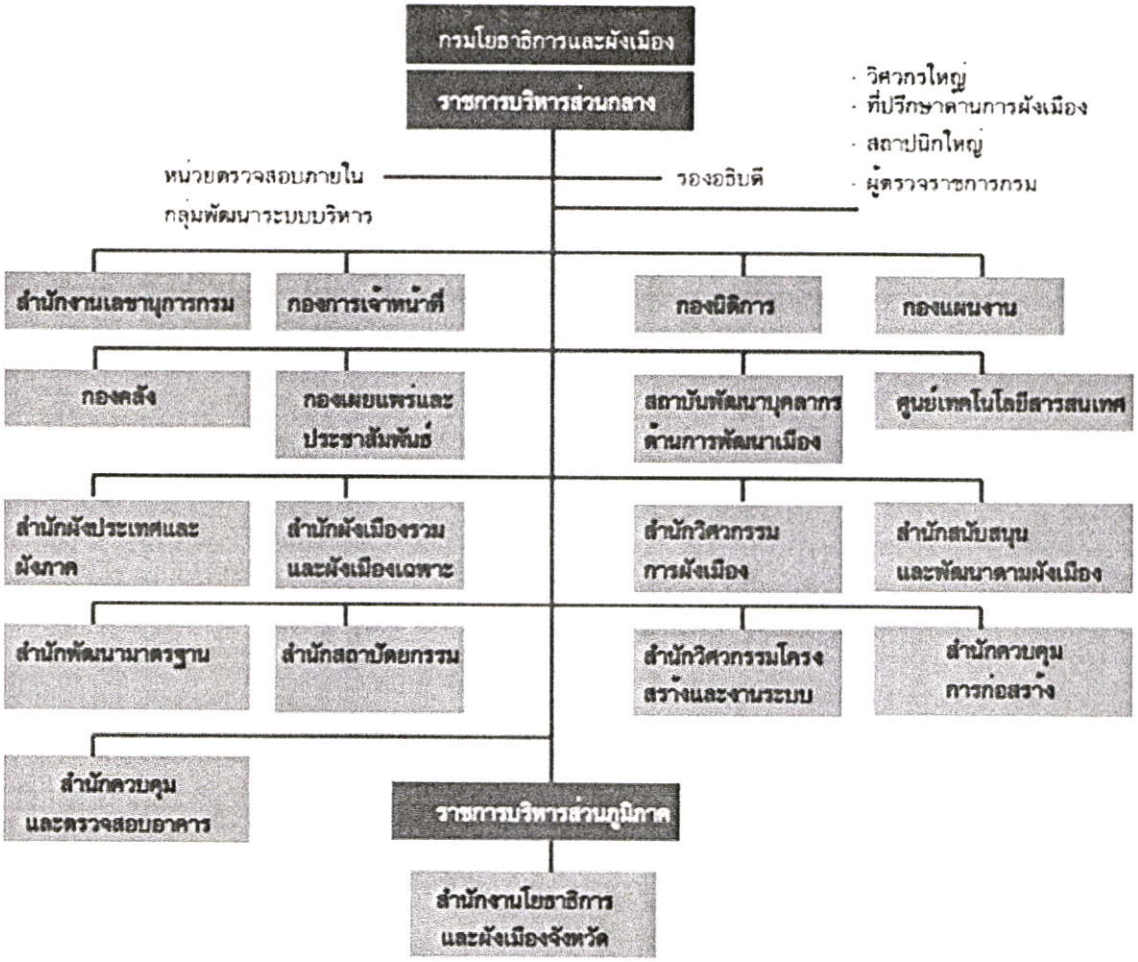
8. ในการพัฒนาต้องคำนึงถึงการสงวนรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นไว้ให้มากที่สุด

9. ส่งเสริมอาชีพด้านอื่นๆ แก่ประชาชนในท้องถิ่น การกสิกรรม ปศุสัตว์ และหัตถกรรมเป็นการผลิตที่ให้บริการทางอ้อมต่อการท่องเที่ยวดังนั้นการส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่น (ทั้งในเขตพื้นที่ศึกษาและใกล้เคียง) ให้ขยายการผลิตทางด้านอาหารและวัตถุดิบเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งจะเป็นการสร้างงานเพิ่มรายได้ และลดการนำเข้าสินค้าจากต่างถิ่นด้วย

10. ส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนแก่ประชาชนท้องถิ่น ด้านความเข้าใจต่อการท่องเที่ยว ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ด้านการผลิต และให้บริการการท่องเที่ยว

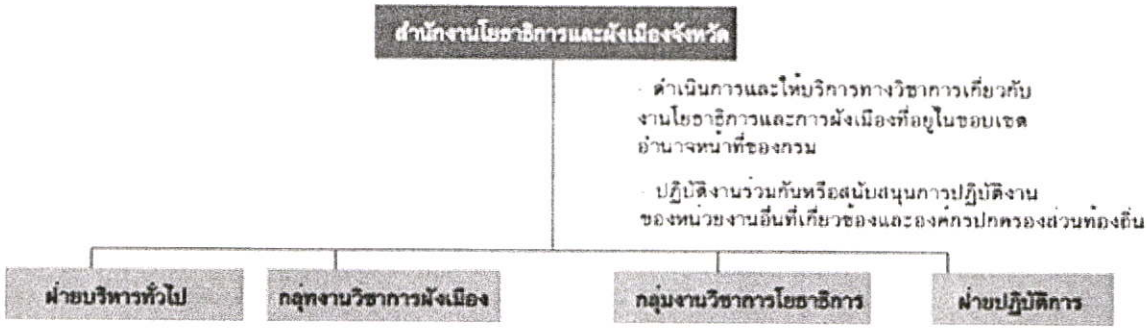
11. ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายองค์กร และการจัดการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพเกิดการประสานงาน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนท้องถิ่น

12. ส่งเสริมและสนับสนุนการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศให้กว้างขวาง

รูปที่ 2.12 แผนภูมิแสดงการบริหาร โครงสร้างส่วนราชการกระทรวงมหาดไทย กรมโยธาธิการและผังเมือง

ที่มา : จากสำนักงานกรมโยธาและผังเมือง จังหวัดเพชรบุรี

รูปที่ 2.13 การจัดโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด

ที่มา : จากสำนักงานกรมโยธาและผังเมือง จังหวัดเพชรบุรี

2.3.5.4 เป้าหมาย

1. เพื่อขยายบทบาทของการท่องเที่ยวในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัดให้เป็นไปอย่างถาวรสอดคล้องกับทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และเป็นไปตามความต้องการของประชากรในท้องถิ่นอันจะก่อให้เกิดการกระจายโอกาสการมีงานทำแก่ประชากร และรัฐจะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากภาษี และค่าธรรมเนียมต่างๆ ซึ่งจะเป็นผลให้ท้องถิ่นได้รับงบพัฒนาสูงขึ้นด้วย

2. เพื่อดึงดูดเงินตราต่างประเทศให้เข้าสู่ท้องถิ่นมากขึ้นโดยการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ระยะเวลาพัก และค่าใช้จ่ายให้มากขึ้น

3. เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงที่ดีให้แก่ท้องถิ่นโดยการเสริมสิ่งดึงดูดใจให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างพอเหมาะควบคุมมาตรฐานด้านคุณภาพ และปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว

4. เพื่อกระตุ้นการลงทุนและลดภาวการณ์ลงทุนให้แก่ผู้ประกอบการให้ได้รับผลประโยชน์สูงสุดโดยไม่ทำลายสภาพแวดล้อมธรรมชาติสภาพสังคมและวัฒนธรรมทั้งนี้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจะเป็นกรอบและแนวทางในการลงทุนของภาครัฐและเอกชน

2.3.5.5 ปัญหาและอุปสรรค

ในด้านการท่องเที่ยวนอกจากปัญหาสภาพแวดล้อม เช่น ขยะ น้ำเสีย จะมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวแล้ว แหล่งท่องเที่ยวมีสภาพทรุดโทรมและขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งปัญหาการหลอกลวงนักท่องเที่ยวสวัสดิภาพและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

2.3.5.6 แนวทางการพัฒนา

1. จัดกลุ่มท่องเที่ยวและสร้างวงจรการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยแยกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเมืองเพชรบุรี กลุ่มแก่งกระจาน และกลุ่มชะอำ เพื่อเพิ่มวันพักของผู้เยี่ยมเยือน เพิ่มการกระจายการท่องเที่ยวและเพิ่มกลุ่มตลาดผู้เยี่ยมเยือนรวมทั้งการสร้างวงจรท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงในภูมิภาคเดียวกัน

2. พัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสภาพธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

2.1 การพัฒนาการท่องเที่ยว วัด – วัง

2.2 การพัฒนาการท่องเที่ยวสวนผลไม้

2.3 การพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติศึกษาอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

2.4 การพัฒนาการท่องเที่ยวหาดชะอำ

2.5 การพัฒนาการท่องเที่ยวบ้านแหลม

2.6 การพัฒนาการท่องเที่ยวเขาวัง

2.7 การพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่น

3. การจัดการเพื่อแก้ปัญหาในแหล่งท่องเที่ยว

4. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

5. ส่งเสริมการให้สิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพนักท่องเที่ยว

2.3.5.7 การศึกษาและการวางแผนการพัฒนา

1. แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี/ประจวบคีรีขันธ์ (2530)

2. การศึกษาเบื้องต้นสภาพเศรษฐกิจและตลาดการท่องเที่ยว ชะอำ / หัวหิน (2536)

3. โครงการศึกษาเพื่อทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคกลางฝั่งตะวันตก (2538)

4. การศึกษาเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูชายฝั่งทะเล กรณีชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (2539)

2.3.5.8 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 5 ปี พ.ศ.2545-2549

การนำวิสัยทัศน์ของจังหวัดเพชรบุรี ไปสู่การปฏิบัติ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลประเมินศักยภาพ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัด ในด้านต่างๆ รวมทั้งการระดมความคิดเห็นของประชาชนจังหวัด จึงได้ร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี ไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ (การเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชกรรม การประมงและการบริการ)

2. ด้านการพัฒนาสังคม วัฒนธรรม คุณภาพชีวิต การศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. ด้านการคมนาคมโครงสร้างพื้นฐานธรรมชาติและการวางผังเมือง

4. ด้านการฟื้นฟูบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร

6. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.4 พัฒนาภูมิทัศน์ เมืองเพื่อการท่องเที่ยว

2.4.1 แนวการพัฒนาองค์ประกอบภูมิทัศน์เมืองประกอบด้วย

2.4.1.1 ย่าน (District) และที่รวมกิจกรรม (Node) ความหมายของคำว่า "ย่าน" หมายถึงบริเวณที่มีความคล้ายคลึงของสถาปัตยกรรม หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้น หรืออาจเป็นย่านที่เคยมีความสำคัญมาในอดีตเคยมีเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์เกิดขึ้นโดยที่จะมีอาณาบริเวณขนาดพื้นที่เล็กหรือใหญ่ก็ได้ไม่จำกัดเมืองบางเมืองอาจจะมีเพียงย่านเดียวในขณะที่บางเมืองมีขนาดใหญ่อาจจะมีถึงสิบย่านโดยที่แต่ย่าน จะมีอาณาเขตที่แสดงขอบเขตได้ชัดเจนอาจเป็นอาณาเขตทางกายภาพที่เป็นธรรมชาติ เช่นถนน แม่น้ำ ลำคลอง ภูเขา หรือเป็นอาณาเขตที่มนุษย์สร้างขึ้นก็ได้ เช่น กำแพง แนวหรือกลุ่มต้นไม้ แนวสถาปัตยกรรม เป็นต้น

2.4.1.2 ที่รวมกิจกรรม (Node) หมายถึง บริเวณที่มีผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมากเพื่อประกอบกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นเฉพาะช่วงเช้าของทุกวัน

อาทิเช่น บริเวณตลาดนัดคลองเตย , ตลาดบางกะปิ , หรือจะเป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ อย่างบริเวณตลาดนัดสวนจตุจักร หรือเป็นช่วงระยะเวลาพิเศษที่ติดต่อกันหลายๆ วัน เช่น บริเวณจัดงานแสดงสินค้าที่สวนอัมพร เป็นต้น ซึ่งกล่าวโดยรวมๆแล้ว ที่รวมกิจกรรมก็คือ ย่านชนิดหนึ่งที่มีความหนาแน่นค่อนข้างสูงและเกิดจากการรวมตัวกันเพื่อกิจกรรรม มากกว่าลักษณะทางกายภาพอื่นๆ ตามปกติบริเวณที่รวมกิจกรรมจะมีพื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัด และลักษณะทางการภาพของบริเวณก็จะถูกสร้างขึ้นเป็นแบบถาวรหรือแบบรื้อถอนได้สะดวกตามแต่ความถี่ของการมีกิจกรรม และจะถูกสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นด้วย

ประเภทของย่านและที่รวมกิจกรรมแบ่งออกได้เป็น 6 ประเภทด้วยกันอาทิเช่น

1. ย่านประวัติศาสตร์ ส่วนมากจะเป็นย่านที่มีโบราณสถาน พระราชวัง วัดที่สำคัญในอดีต เป็นย่านที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ และเป็นย่านที่มีคณะกรรมการควบคุม และอนุรักษ์รูปแบบของอาคารที่จะสร้างขึ้นมาใหม่ เช่น ย่านเมืองเก่าภูเก็ต , ย่านเกาะกรุงรัตนโกสินทร์ และย่านเมืองอยุธยา เป็นต้น

2. ย่านพาณิชย์ เป็นย่านที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของเมือง เป็นย่านค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้า เช่น ย่านบางลำพู, ย่านเวิ้งนาครเขษม, ย่านสยามสแควร์, ย่านตลาดน้ำ, ย่านคนจีนเยาวราช, ยานไนท์บาร์ซาร์ เป็นต้น

3. ย่านเริงรมย์ เป็นย่านที่มีสถานบริการให้ความบันเทิงเริงรมย์รวมๆ กัน จนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวของเมืองไป เช่น ย่านพัทยาใต้ , ย่านพัฒนพงศ์ , ย่านสีลมพลาซ่า เป็นต้น

4. ย่านอุตสาหกรรมเป็นย่านที่มีการประกอบอุตสาหกรรมซึ่งโดยมากจะเป็นอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน และที่สำคัญจนกลายมาเป็นย่านอุตสาหกรรมที่รองรับการท่องเที่ยวได้ ก็จะเป็นพวกอุตสาหกรรมพื้นบ้าน อุตสาหกรรมในครัวเรือน อาทิเช่น ย่านสันกำแพง ย่านบ่อสร้าง เป็นต้น

5. ย่านที่พักอาศัยที่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จะเป็นย่านที่พักอาศัยของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีศิลปวัฒนธรรมและความเป็นอยู่เป็นพิเศษที่แตกต่างออกไปรวมไปถึงสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของเผ่าพันธุ์ด้วย ได้แก่ย่านพระประแดง , ย่านตลาดน้ำดำเนินสะดวก , ย่านหมู่บ้านชาวเล จังหวัดภูเก็ต เป็นต้น

6. ย่านสถานที่ราชการเป็นย่านที่มีอาคารสถานที่ราชการต่างๆ อาทิเช่นศาลากลางจังหวัด , ศาล , สถานีตำรวจ , สำนักงานการเกษตรต่างๆ เหล่านี้มาอยู่ในบริเวณเดียวกัน เช่น ย่านราชดำเนินนอก , ย่านศาลากลางจังหวัด เป็นต้น

2.4.1.3 ที่ว่างโล่ง สวนหย่อมความหมายของ “ ที่ว่างโล่งประเภทสวนหย่อม ” หมายถึงสวนขนาดเล็กซึ่งไม่มีการเข้าไปใช้งานมากนัก หรือมีแต่เพียงเล็กน้อยแต่จะมีประโยชน์ในแง่ของการตกแต่งเพื่อความร่มรื่นสวยงามของเมืองมากกว่า ทั้งนี้เนื่องมาจากขนาดของพื้นที่มีความกว้างขวางไม่มากพอ ที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดกิจกรรมต่างๆ การเข้าถึงลำบาก หรือสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมสำหรับการเข้าไปพักผ่อนนั่งเล่น เช่น หัวมุมถนน วงเวียน เกาะกลางถนน สี่แยก เป็นต้น เกณฑ์

ประการสำคัญของการออกแบบปรับปรุงสวนหย่อม คือการดูและรักษาจะต้องง่าย สะดวก ประหยัด ในที่นี้จะกล่าวถึง เฉพาะสวนหย่อมในพื้นที่ที่เป็นสาธารณะ และอยู่ในการดูแลของเทศบาลเมืองเท่านั้น

สวนหย่อม จัดว่าเป็นพื้นที่ว่างโล่ง (Open Space) ของเมือง และเป็นส่วนที่ตกแต่งเมือง ให้เกิดความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นส่วนที่เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพิ่มความร่มรื่นให้กับถนนและทางเท้า

ประเภทของส่วนหย่อมสามารถแยกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. สวนหย่อมตกแต่งเพื่อความสวยงาม ได้แก่ บริเวณที่มีขนาดเล็ก หรือการเข้าถึงลำบาก ทำให้พื้นที่ไม่เหมาะสมแก่การเข้าไปใช้สอย เช่น เกาะกลางถนน, วงเวียน, อนุสาวรีย์, หัวมุมสี่แยก, บริเวณหน้าอาคารที่สิ่งปลูกสร้างลึกเข้าไปจากแนวถนนหรือบริเวณพื้นที่กันไว้เพื่อการขยายตัวหรือเพื่อความปลอดภัย เช่น ระยะถอยร่นข้างทาง (Right of Way) ของถนนและทางรถไฟ,บริเวณใต้สายไฟแรงสูง พื้นที่เหล่านี้มักไม่เหมาะให้คนเข้าไปใช้พื้นที่ การออกแบบจึงเน้นในเรื่องของการใช้ในการมองเห็นเป็นส่วนประกอบสีเขียว ของภูมิทัศน์เมืองบริเวณนั้น

2. สวนหย่อมที่สามารถใช้งานได้ ในบางกรณีพื้นที่เล็ก เหล่านี้มีสภาพอำนวยให้ใช้งานได้บ้าง เช่นเกาะกลางถนนที่มีขนาดกว้างใหญ่และถนนโดยรอบมีการสัญจรเบาบาง พื้นที่ระหว่างอาคารต่างๆ ซึ่งอาจใช้เป็นที่นั่งพักผ่อน หรืออาจใช้เป็นสนามเด็กเล่นขนาดเล็กได้

2.4.1.4 ลานกิจกรรม ลานเอนกประสงค์ “ลาน” (Plaza) หมายถึง บริเวณเปิดโล่งกลางแจ้ง ซึ่งเป็นพื้นดาดแข็ง (Paved Area) ถูกล้อมรอบหรือล้อมอยู่เพียงบางส่วนด้วยอาคาร ลานนี้อาจดาดผิวด้วยวัสดุต่างๆ กัน เช่น พื้นคอนกรีต พื้นปูอิฐ พื้นปูหิน พื้นปูกระเบื้องหรือวัสดุหลายๆ อย่างผสมกัน และอาจมีพื้นที่บางส่วนแบ่งเป็นแปลงปลูกต้นไม้ , แปลงปลูกหญ้าบนอยู่ด้วยก็ได้

ลานนี้เป็นบริเวณซึ่งแยกขาดจากการสัญจรด้วยยวดยาน , จากการจอดรถจะเป็นบริเวณสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นที่รวมของผู้คน , นักท่องเที่ยว หรือเป็นบริเวณที่เกิดกิจกรรมต่างๆ ในเมืองหรือชุมชนที่มีความหนาแน่นมาก “ ลาน ” จะเป็นส่วนเปิดโล่งของเมืองเพื่อรับแสงสว่าง เพื่อการพัดผ่านของลม และเพื่อช่วยผ่อนคลายความแออัดของเมือง

ประเภทของลาน

1. ใช้เพื่อการสัญจรหรือเป็นทางเข้าได้แก่ลานด้านหน้าของอาคารหรือกลุ่มอาคารขนาดใหญ่ ที่มีความสำคัญ ใช้เป็นที่รวมกลุ่มผู้คนก่อนและหลังการเข้าไปในอาคาร ซึ่งลานประเภทนี้ควรคำนึงถึงทิศทางของคนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะทิศทางของคนเดินเท้าเข้าสู่ตัวอาคาร เช่น ลานหน้าอาคารพิพิธภัณฑ์ ลานหน้าวัด ลานหน้าศูนย์บริการนักท่องเที่ยว นอกจากนั้นลานด้านหน้าทางเข้าอาคารนี้ยังจะช่วยให้ตัวอาคารหรือกลุ่มอาคารมีความเด่นชัดขึ้นเน้นให้เห็นความสำคัญ และนักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นได้จากระยะไกลด้วยลานที่มีอาคารโอบล้อมรอบอยู่ทั้งหมดทุกด้าน บางครั้งจะเรียกว่าคอร์ต (Court) ซึ่งจะมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น และทำหน้าที่เป็นสิ่งที่ช่วยเชื่อมความสัมพันธ์ของอาคารแต่ละหลังเข้าด้วยกัน

2. ใช้เพื่อการพบปะสังสรรค์ เพื่อการรวบกลุ่มกันทางสังคม ส่วนใหญ่ตำแหน่งของลานประเภทนี้จะอยู่ในจุดที่มีผู้คนผ่านเป็นจำนวนมาก หรือเป็นจุดรวมของทางเท้าสายสำคัญ เช่น ลานในบริเวณร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ลานบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ เป็นต้น ลานประเภทนี้อาจจะมีการจัดพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้นด้วย เช่น ลานตลาดขายของในวันหยุด , ลานตลาดขายสินค้าพื้นเมือง , ลานสำหรับประกอบพิธีทางศาสนา , ลานสำหรับขบวนแห่ต่างๆ , เวทีการแสดงกลางแจ้ง ซึ่งเป็นที่แสดงดนตรี การแสดงการละเล่น

3. ใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งในรูปแบบของการพักผ่อนแบบสงบ (Passive Recreation) ซึ่งได้แก่การนั่งเล่น เดินเล่น นั่งคุยกันหรือในรูปแบบของการพักผ่อนแบบออกกำลังกาย (Active Recreation) ซึ่งได้แก่การเล่นกีฬาบางประเภท , การออกกำลังกาย , สนามเด็กเล่น เช่น ลานในบริเวณย่านการค้า อาจจัดให้มีเก้าอี้ม้านั่งสำหรับพักผ่อน , จัดซุ้มสำหรับขายเครื่องดื่ม อาหารว่าง , จัดอุปกรณ์เด็กเล่นไว้ เป็นต้น

4. ใช้เพื่อประโยชน์ทางด้านการมองเห็น ลานประเภทนี้ ไม่ได้มีจุดประสงค์หลักเพื่อการใช้งานทางกายภาพ แต่จัดทำขึ้นเพื่อการมองเห็นช่วยเสริมหรือเน้นอาคาร ทิวทัศน์หรือเน้นที่หมายตาให้เด่นชัดขึ้นและน่าสนใจขึ้น ลานประเภทนี้จึงอาจมีส่วนที่เป็นพื้นคาดแข็ง เช่น ลานด้านหน้าโบราณสถาน,ลานโดยรอบอนุสาวรีย์ เป็นต้น

5. ใช้เพื่อประโยชน์หลายๆ อย่างส่วนมากแล้ว "ลาน" มักจะมีการใช้งานหลายๆ ประเภทมากกว่าที่จะมีการใช้สอยอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว เช่น ลานในกลุ่มอาคารศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นทั้งจุดนัดพบ และเป็นจุดที่จะกระจายนักท่องเที่ยวเข้าสู่ตัวอาคารแล้วยังมีกิจกรรมเกิดขึ้นอีกอย่างคือ การแสดงศิลปะกลางแจ้ง เป็นต้น

2.4.1.5 บ่อน้ำ สระน้ำ แม่น้ำลำคลองที่มีอยู่ตามธรรมชาติ จัดเป็นพื้นที่ว่างโล่ง (Open Space) ประเภทหนึ่ง ซึ่งมีประโยชน์ใช้สอยในการใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ในท้องถิ่นนั้น และกลายเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอีกประการหนึ่ง นอกจากการใช้สอยเพื่อการเล่นกีฬาทางน้ำการเป็นทิวทัศน์ที่สวยงาม เป็นความน่าสนใจของบริเวณแล้ว ยังอาจมีประโยชน์ใช้สอยอื่นแฝงอยู่ด้วย เช่นเป็นบริเวณบ่อรับน้ำเพื่อช่วยป้องกันน้ำท่วม หรือเป็นแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้ในหน้าแล้ง เพื่อการบริโภค, การรดน้ำต้นไม้ หรือเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์บางชนิด รวมทั้งเป็นแหล่งอาหาร , เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำต่างๆเป็นต้น ในเมืองที่มีความหนาแน่นมาก บ่อน้ำ สระน้ำนี้ จัดเป็นที่เปิดโล่ง ที่ช่วยลดความแออัดหนาแน่นของเมืองเป็นบริเวณที่ลมพัดผ่าน และเพิ่มแสงสว่างให้แก่เมือง ดังนั้นการปรับปรุงบ่อน้ำ สระน้ำเดิมที่มีอยู่ให้เพิ่มความน่าสนใจขึ้น เพิ่มกิจกรรมใช้สอยให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ควรพิจารณา ในการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง เช่นกัน

บ่อน้ำหรือสระน้ำบางแห่ง ที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ เช่น สระแก้วและสระขวัญในเมืองนครราชสีมาสมควรมีการปรับปรุงขึ้นมาให้มีการใช้งานเป็นที่พักผ่อนได้ด้วย ทั้งนี้เพราะเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์โบราณคดีอย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงระบบการวางผังเมือง บริเวณที่เปิดโล่งของเมือง และเป็นแหล่งน้ำสำหรับการบริโภคด้วย

2.4.1.6 เส้นทางการสัญจร การเข้าถึง ได้แก่ การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้เดินทางเข้าสู่บริเวณที่เป็นจุดหมายปลายทาง บริเวณดังกล่าวนี้ควรมีลักษณะเชื้อเชิญมีความประทับใจและให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวตามสมควร

ประเภทของการเข้าถึงการเข้าถึงสามารถแบ่งออกได้ เป็น 2 ระดับกว้างๆ ดังนี้คือ

1. การเข้าถึงตัวเมือง ในกรณีที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองโดยสาร รถไฟ เรือ หรือเครื่องบิน สถานีจะเป็นจุดแรกที่นักท่องเที่ยวจะได้พบเห็น จึงเป็นจุดที่มีความสำคัญทั้งในแง่ของการบริการและให้ความประทับใจแรกเริ่ม (First Impression) ต่อนักท่องเที่ยว

2. การเข้าถึงจุดสนใจ บริเวณที่ถือว่าเป็นบริเวณเข้าถึงจุดสนใจได้แก่ ประตูทางเข้า ลานใกล้ที่จอดรถลานหน้าทางเดินเข้าสู่สถานที่ บริเวณบริการข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นจุดเริ่มแรกที่นักท่องเที่ยวเตรียมตัวก่อนจะเข้าชมสถานที่ต่อไป

2.4.1.7 เส้นทางนักท่องเที่ยว (Tourist Route) เส้นทางนักทัศนาจรที่จะกล่าวถึงนี้ ได้แก่ แนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็น หรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดทำขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยวนี้

ในหลายกรณีเส้นทางนักทัศนาจรเกิดขึ้นมา โดยอัตโนมัติ จากการที่มีนักท่องเที่ยวหลายๆ กลุ่มใช้เส้นทางเดิมซ้ำอยู่เป็นประจำ ในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ เส้นทางนี้อาจจะเป็นทางรถยนต์ ทางเท้า ทางเรือหรืออื่นๆ

เส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยว อาจเป็นการใช้เส้นทางร่วมกับเส้นทางสัญจรปกติของเมือง หรืออาจเป็นการกำหนดเส้นทางขึ้นมาใหม่เฉพาะเป็นพิเศษ สำหรับพาหนะที่รับนักท่องเที่ยว ในกรณีที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากพอควร มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดใจได้ในระดับสูง

ประเภทของเส้นทางนักทัศนาจร

1. ทางเดินเท้า ซึ่งเป็นวิธีท่องเที่ยวที่จะใช้ได้สำหรับเกือบจะทุกเมือง เป็นวิธีค่อนข้างอิสระสะดวกดีสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ทั้งนี้เพราะการเดินนี้ไม่ต้องมีตาราง หรือกำหนดเวลาที่แน่นอน นักท่องเที่ยวสามารถหยุดแวะ ตามจุดที่สนใจได้ตามใจชอบและจะหยุดพักนานเท่าใดก็ได้ นอกจากนั้นการเดินยังทำให้นักท่องเที่ยวเคลื่อนที่ไปในระดับความเร็วต่ำ ทำให้สามารถเห็นรายละเอียด ได้ใกล้ชิดกับสภาพบ้านเมืองอย่างเต็มที่เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนได้ดี เป็นวิธีการที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะใดๆแก่เมือง อีกทั้งเป็นการออกกำลังกายไปด้วยในขณะเดียวกัน การจัดทำทางเดินเท้าในเมืองทำได้ง่ายสะดวกไม่ใช้พื้นที่มากนัก การลงทุนมีค่าใช้จ่ายสูงไม่สูง และประชากรของเมืองได้รับประโยชน์จากการมีทางเดินเท้าที่ต่อเนื่องกันโดยตลอด

2. ทางรถยนต์หรือรถโดยสาร เส้นทางรถยนต์นี้อาจจัดขึ้นโดยเป็น “เส้นทางชมวิว” (Scenic Drive) หรือเป็นเส้นทางที่มีจุดหยุดแวะพักตามทางไปเป็นระยะๆ ก็ได้ โดยจัดให้มีที่จอดรถจัดศาลาที่พักและอื่นๆ ตามจุดหยุดพักเหล่านั้น

3. ทางจักรยาน (Bike Lane) หรือจักรยานยนต์ เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในบริเวณ ซึ่งค่อนข้างจะเป็นธรรมชาติ,ผจญภัย เป็นเสมือนการออกกำลังกายไปด้วยในตัว แต่จะมีข้อจำกัดสำหรับเด็กเล็กและผู้สูงอายุทางจักรยานนี้ จะต้องให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ขับขี่โดยแยกออกจากการสัญจรทางรถยนต์ หรือทางเท้าด้วยวิธีการตีเส้นแบ่งช่อง เป็นทางจักรยาน โดยเฉพาะ (Bicycle Lane หรือ Bike Lane) สำหรับทางจักรยานยนต์นั้นอาจใช้ร่วมไปกับทางรถยนต์ได้

2.4.1.8 ถนน เป็นองค์ประกอบสำคัญของเมือง ทำหน้าที่เชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของเมืองเข้าด้วยกัน และยังเป็นส่วนเชื่อมโยงเมืองเข้ากับระบบสัญจรไปยังที่อื่นๆ ของประเทศอีกด้วย

ประเภทต่างๆ ของถนนในเมือง แบ่งออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน คือ

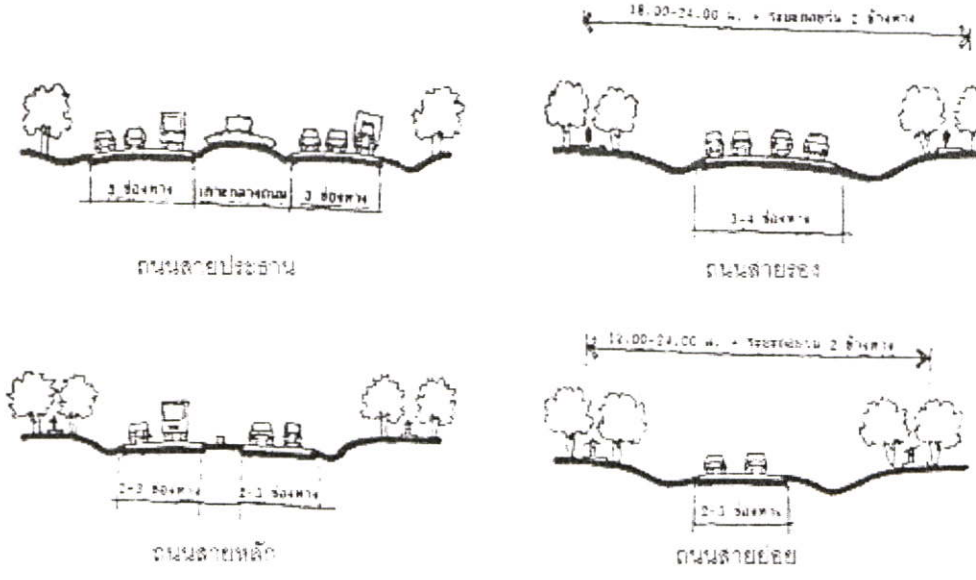
1. ถนนสายประธาน (Highway) ได้แก่ ถนนเชื่อมระหว่างเมือง เป็นถนนสายใหญ่รถสามารถแล่นได้ด้วยความเร็วสูง มีความกว้างมากกว่าถนนประเภทอื่น

2. ถนนสายหลัก (Primary Distributor) ได้แก่ ถนนที่เป็นถนนหลักของเมือง ตัดผ่านพื้นที่ส่วนใหญ่ของตัวเมือง มีรถสัญจรไปมามากกว่าสายอื่น มักเป็นถนนที่มีสถานที่สำคัญของจังหวัดตั้งอยู่

3. ถนนสายรอง (District Distributor) ได้แก่ ถนนที่แยกย่อยออกจากถนนสายหลักของเมือง มีการสัญจรหนาแน่นรองลงมาจากถนนสายหลัก

4. ถนนสายย่อย (Local Distributor) ได้แก่ ถนนที่แยกออกจากถนนสายรอง มีการสัญจรหนาแน่นปานกลางถึงเบาบาง

5.ถนนทางเข้า (Access Road) ได้แก่ ถนนที่แยกเข้าสู่สถานที่ต่างๆ มีการสัญจรเบาบาง

รูปที่ 2.14 แสดงช่องทางถนนขนาดต่างๆ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนในระดับสายหลัก สายรอง สายย่อยและทางเข้าเป็นส่วนของถนนที่อยู่ในเมือง ถนนที่มีความสำคัญมากกับทัศน์ภาพของเมืองในส่วนรวม คือถนนสายหลักและถนนสายรอง เนื่องจากถนนสองระดับนี้ เป็นส่วนเชื่อมโยงจุดสำคัญๆ ของเมืองทั้งที่หมายตา ย่านสำคัญสถานที่สำคัญในระดับเมือง ซึ่งคนส่วนใหญ่จะต้องใช้และผ่านไปมาเป็นประจำ จึงเป็นถนนที่สื่อความหมายของตัวเมืองได้ดี ที่ผู้มาเยี่ยมเยือนควรประทับใจในทัศน์ภาพในแนวถนนเหล่านี้

2.4.1.9 ทางเดินเท้า (Pedestrian Way) ทางเดินเท้ามีหน้าที่หลัก เช่นเดียวกับถนน คือ รองรับการสัญจร และมีความสำคัญมากทัดเทียมกับถนน ทางเท้าอาจเป็นทางเดินที่ขนานไปกับแนวถนนก็ได้ หรืออาจแยกต่างหากจากแนวถนนก็ได้

ประเภทต่างๆ ของทางเดินเท้า

1. ทางเท้าขนานไปกับแนวถนน ได้แก่ ทางเท้าที่อยู่ขนานสองข้างของแนวถนนของเมือง เป็นทางเท้าที่มักมีการสัญจรหนาแน่น หากเป็นทางเท้าในถนนสายหลักและถนนสายรอง

2. ทางเท้าชนิดที่เป็นทางลัด ได้แก่ ทางเท้าที่มักเป็นที่รู้กันเฉพาะกลุ่ม ลัดไปตามซอยหรือด้านหลังอาคารหรือริมแม่น้ำ อันที่จริงแล้วทางลัดเหล่านี้อาจได้รับการส่งเสริมให้อยู่ในระบบทางเท้าของเมือง และปรับปรุงสภาพแวดล้อมสองข้างทางก็อาจเพิ่มความคล่องตัวให้กับระบบการสัญจรของเมืองได้

3. ทางเท้าระหว่างอาคารพาณิชย์ หรือย่านทางเดินเท้า (Pedestrian Mall) คือบริเวณที่คนสามารถเดินติดต่อกันได้ทั้งบริเวณ โดยไม่มีการสัญจรทางรถเข้าไปยุ่งเกี่ยว เป็นสิ่งที่มีในเกือบทุกเมืองของยุโรป และบางเมืองของสหรัฐอเมริกา รวมถึงญี่ปุ่น สิงค์โปร์ ออสเตรเลีย เป็นต้น บริเวณดังกล่าวมักเป็นบริเวณพาณิชย์ และมีบรรยากาศในเชิงนันทนาการด้วย และยังอาจใช้เป็นทางลัดจากการเดินตามแนวถนนในเมืองได้ด้วย

4. ทางเท้าชั่วคราว ได้แก่การปิดถนนบางสายในวันพิเศษเพื่อใช้เป็นทางเดินเท้า หรือเพื่อกิจกรรมนันทนาการ เช่น ถนนกินซ่าในโตเกียว เป็นต้น

2.4.1.10 ทางจักรยานและที่จอดจักรยาน ทางจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยว มีข้อดีคือการจัดบริการทำได้ง่าย ลงทุนไม่มากนัก ใช้พื้นที่ในการสัญจรไม่มาก เป็นการเดินทางที่ไม่ก่อให้มีมลภาวะใดๆ ทั้งในเรื่องของเสียง ฝุ่น ควันและอากาศเป็นพิษ รวมทั้งเป็นการประหยัดพลังงาน ได้ออกกำลังกาย เป็นผลดีต่อสุขภาพ ส่วนข้อจำกัดของการใช้จักรยาน คือ ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ และมีข้อจำกัดการใช้สำหรับเด็กและผู้สูงอายุ อีกทั้งยังอาจเกิดขัดแย้งกับพาหนะอื่นๆ ในเมืองจนทำให้การจราจรติดขัดหรือเกิดอันตรายได้ โดยเฉพาะสำหรับเมืองขนาดใหญ่

ทางจักรยานสำหรับเส้นทางนักท่องเที่ยว เหมาะสำหรับเมืองที่มีจุดสนใจ เป็นธรรมชาติที่สวยงาม และเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงพักผ่อน นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ในเมืองนั้นนาน อย่างไรก็ตามจะพบว่าหลายๆ เมืองในประเทศไทยยังนิยมใช้การสัญจรทางจักรยานอยู่ อย่างกว้างขวาง แต่ขาดการส่งเสริมหรือจัดบริการไว้ให้

ประเภทต่างๆ ของทางจักรยาน

ชนิดของทางจักรยาน โดยทั่วไปแล้วจะมีอยู่ 3 ชนิดด้วยกันคือ

1. ทางจักรยานที่แยกออกจากทางเดินเท้า โดยสมบูรณ์ ใช้กับบริเวณที่มีการสัญจรด้วยจักรยานค่อนข้างกี่และเป็นจำนวนมาก และควรพยายามหลีกเลี่ยงการมีจุดตัดและข้างกันของทางเดินกับถนนด้วย

2. ทางจักรยานที่แยกออกจากทางคนเดินหรือทางรถยนต์ในระดับปานกลาง การใช้งานจะน้อยกว่าชนิดแรก และการมีจุดตัดหรือจุดข้ามกับทางสัญจรอื่นๆสามารถมีได้

3. ทางจักรยาน ที่ใช้เส้นทางร่วมกับทางเดินรถหรือทางเดินเท้า โดยอาจจะใช้สีหรือเครื่องหมายบอกให้ทราบถึงบริเวณที่จัดเป็นทางจักรยาน

2.4.1.11 ที่จอดรถ การจัดที่จอดรถให้มีความสะดวก ไม่สับสนวุ่นวายเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการจัดภูมิทัศน์เมือง เพราะการจอดรถไม่มีระเบียบ ความไม่สะดวกในการจอดรถความสับสนวุ่นวายของยวดยานที่จะจอดที่และที่ผ่านไปถือเป็นสิ่งที่ทำให้เมืองหมดความน่าประทับใจอย่างหนึ่ง

ประเภทต่างๆ ของที่จอดรถ

ที่จอดรถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

1. ที่จอดรถชั่วคราว ได้แก่ ที่จอดรถส่งคน ส่งของ ที่จอดรถประจำทาง รถรับจ้าง ในแนวถนนที่มีความกว้างมากพอที่จะมีช่องจอดได้สามารถจัดบริเวณที่แน่นอนให้รถเหล่านี้จอดบริการข้างทางในช่องจอดได้โดยติดป้ายบอกไว้ให้ชัดเจนและห้ามรถอื่นจอดในบริเวณที่เตรียมไว้

2. ที่จอดรถริมถนน คือการจอดรถในช่องจอดที่อยู่ในแนวถนน ส่วนใหญ่มักเป็นการจอดแบบจอดขนานไปกับแนวถนน เนื่องจากสามารถเข้าและออกได้สะดวกรวดเร็วกว่าวิธีจอดแบบอื่นๆ การจอดรถวิธีนี้ควรใช้สำหรับถนนที่มีการจราจรไม่มากนัก ส่วนถนนสายหลักที่มียวดยานสัญจรไปมาตลอดเวลาในความถี่ค่อนข้างสูง ไม่ควรอนุญาตให้จอดรถในแนวถนน ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าและออกจากช่องจอดและการรอเพื่อจะจอดเป็นอุปสรรคต่อการสัญจรของรถคันอื่นๆ ตลอดสาย อีกทั้งยังเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายอีกด้วย ทั้งต่อยวดยานอื่นและต่อคนเดินเท้าในบริเวณนั้นๆ

3. ที่จอดรถนอกแนวถนน คือที่จอดรถที่เตรียมบริเวณไว้เพื่อการจอดรถโดยเฉพาะ โดยมีทางเข้าออกเชื่อมต่อกับแนวถนน

4. อาคารจอดรถ ได้แก่ การจัดสร้างอาคารมีชั้นสำหรับจอดรถซ้อนกันได้เป็นชั้นๆมักใช้กับเมืองที่มีพื้นที่น้อย ต้องการใช้พื้นที่ที่มีอยู่เพื่อการใช้สอยอื่นๆ

2.4.1.12 ทางเรือ ในเมืองที่มีแม่น้ำหรือลำคลองขนาดใหญ่ การสัญจรทางน้ำอาจเป็นสิ่งสำคัญในระดับเมือง การสัญจรนี้อาจใช้ได้เป็น 2 กรณีคือ การใช้ทางน้ำในการสัญจรไปมาของชาวเมือง และการใช้เส้นทางทางน้ำในการทัศน์จร เช่น การชมเมือง การเดินทางเพื่อไปชมสถานที่ที่อยู่ริมน้ำ

การชมเมืองจากเส้นแม่น้ำลำคลอง มักเป็นที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยว เนื่องจากมีอากาศเย็นสบาย มีความโล่งอากาศบริสุทธิ์ และสำหรับประเทศไทยการชมเมืองทางน้ำจะได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนด้วย เช่น การนั่งคุยพักผ่อนตามท่าน้ำ การซักผ้า การลงเล่นน้ำของเด็กๆ การเร่ขายของตามลำน้ำ ซึ่งเป็นชีวิตที่แตกต่างไปจากหลายๆประเทศ นอกจากนี้เนื่องจากในสมัยก่อนการสัญจรทางน้ำเป็นเส้นทางสำคัญ สถานที่สำคัญระดับเมืองที่น่าสนใจ จึงมักเรียงรายอยู่ตามเส้นทางน้ำด้วย

2.4.1.13 ทิวทัศน์ (VIEW) และที่หมายตา (LANDMARK)

ทิวทัศน์ (VIEW) หมายถึง บริเวณที่มีความสวยงามเป็นพิเศษ อันอาจเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศที่สวยงาม มีความแปลกแตกต่างไปจากสภาพโดยทั่วไปหรือเกิดจากความพิเศษของสภาพทางธรณีวิทยา เช่น บริเวณชายทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ เกาะ ภูเขา ถ้ำ ถ้ำน้ำตก ป่าไม้ ทุ่งหญ้า เมื่อกล่าวถึงทิวทัศน์ จึงมักจะหมายความถึง การมองเห็นบริเวณพิเศษซึ่งเกิดจากธรรมชาติ มากกว่าที่จะเป็นบริเวณที่มนุษย์สร้างขึ้นสำหรับตัวอย่างทิวทัศน์ในเมืองนั้น ได้แก่ ทิวทัศน์ของภูเขา เช่น เขารังในจังหวัดในภูเก็ต เขาขนาบน้ำในจังหวัดกระบี่ ดอยสุเทพในจังหวัดเชียงใหม่ ทิวทัศน์ชายทะเล เช่น ชายหาดเมืองพัทยา ทิวทัศน์แม่น้ำ เช่น ริมฝั่งแม่น้ำปิงในจังหวัดเชียงใหม่ ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาไปจังหวัดต่างๆที่ไหลผ่าน

ที่หมายตา (LANDMARK) หมายถึง บริเวณที่มีความเป็นพิเศษ อันเนื่องมาจากอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเป็นพิเศษอันเนื่องมาจากอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเฉพาะพิเศษ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม เช่น วัด โบสถ์ เจดีย์ อาคารสูง สะพาน หอนาฬิกา อนุสาวรีย์ เสาธง รูปปั้นหรืองานประติมากรรม ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและเป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทางของตนเองสำหรับคนในเมือง หรือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในเมืองเพียวช่วงระยะสั้นๆ ตัวอย่างของที่หมายตาในเมือง ได้แก่ ภูเขาทอง , อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย , พระที่นั่งอนันตสมาคม , สะพานพระราม 9 ในกรุงเทพมหานคร , อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ในจังหวัดนครราชสีมา,พระปฐมเจดีย์จังหวัดนครปฐม ที่หมายตานี้มิได้จำกัดอยู่เฉพาะอาคาร หรือสิ่งก่อสร้างที่เด่นในเรื่องความสูงเพียงอย่างเดียวแต่บริเวณเปิดโล่งของเมืองสวนสาธารณะสวนหย่อม หรือลานอเนกประสงค์ต่างๆ ก็จัดเป็นที่หมายตาได้เช่นกันเช่นบริเวณสวนหลวงสวนลุมพินีในกรุงเทพมหานคร ลานหน้าศาลากลางจังหวัดต่างๆ เน้น คำว่าที่หมายตานี้ แท้จริงแล้วมิได้จำกัดอยู่เฉพาะสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเท่านั้นแต่ทิวทัศน์ธรรมชาติก็เป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทางและกำหนดตำแหน่งที่อยู่ของคนด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นภูเขา ชายทะเลหรือ แม่น้ำเป็นต้น

1. ความสำคัญของทิวทัศน์และที่หมายตา

ทิวทัศน์และที่หมายตามีความสำคัญในการปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมืองเพื่อการท่องเที่ยว กล่าวคือ

1.1 เป็นตัวแหล่งท่องเที่ยวเองซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจน จากการที่คนไปเที่ยวเมืองชายทะเล สาเหตุเพราะมีทิว ทัศน์ที่สวยงามเป็นพิเศษ หรือเมืองริมฝั่งแม่น้ำ ทะเลสาบ จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับผู้คนไปพักผ่อนหย่อนใจเช่นเดียวกันหรือเมืองที่ตั้งของโบราณสถานเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปเที่ยวชม ศึกษาหาความรู้ เป็นต้น

1.2 เป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทาง ทั้งของชาวเมืองเองและของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างถิ่น ที่ไม่คุ้นเคยกับสภาพของเมืองนั้น จะยากแก่การจดจำตำแหน่งหรือกำหนดทิศทาง ยิ่งเมืองที่มีขนาดใหญ่ขึ้น หรือย่านที่มีบริเวณกว้างก็ยิ่งจำเป็นที่จะต้องจัดทำที่หมายตาขึ้นเป็นจุดๆ หรือเป็นระยะเพื่อให้นักท่องเที่ยวคุ้นกับเมืองหรือย่านนั้นได้โดยง่ายขึ้นเกิดความรู้สึกสะดวกปลอดภัย ไม่สับสนและเป็นสิ่งซึ่งจะเป็นเอกลักษณ์ของเมืองแต่ละเมือง หรือย่านแต่ละย่านได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นการจัดทำหรือปรับปรุงที่หมายตานั้นก็เป็นการตกแต่งประดับประดาเมืองให้มีความสวยงามน่าอยู่ด้วยอีกประการหนึ่งมิใช่จัดทำขึ้นเพื่อจุดประสงค์ของการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

2. ข้อพิจารณาในการปรับปรุง

2.1 นำนักท่องเที่ยวไปยังจุดที่มีทิวทัศน์พิเศษ โดยทางเท้า ทางเรือหรือวิธีการอื่นๆ ก็ตาม การนำไปนี้อาจเป็นเพียงการผ่านไป เพื่อให้สามารถมองเห็นได้จาก เส้นทางสัญจรหรือเป็น การนำไปเพื่อหยุดพักชมเป็นจุดหมายปลายทางก็ได้ โดยมีวิธีการดังนี้ คือ

2.1.1 พิจารณาแนวทางการสัญจร เช่น จัดทำแนวถนนหรือทางเท้าให้นำไปยังจุดที่น่าสนใจ ประกอบกับเปิดช่องสำหรับการมองเห็นนั้นด้วย

2.1.2 คำนึงถึงวิธีการของการสัญจร หากเป็นการสัญจรที่มีความรวดเร็ว เช่น โดยถนนทางรถไฟ มุมมองช่องเปิดนั้นจะต้องกว้าง เพราะการมองเห็นจะเป็นเพียงชั่วระยะเวลาสั้น ที่พาหนะแล่นผ่าน แต่ถ้าเป็นการสัญจรโดยทางเท้า รถม้า รถสามล้อ มุมมองช่องเปิดนั้นอาจแคบลงมาได้มากกว่า

2.2 การเสริมทิวทัศน์ให้มีคุณค่ามากขึ้น มีวิธีการดังนี้คือ

2.2.1 พยายามมิให้มีสิ่งก่อสร้างอาคาร มาปิดบังทิวทัศน์หรือที่หมายตา เช่น ไม้ก่อสร้าง ร้านขายอาหาร ลานจอดรถริมชายทะเล แต่พยายามเปิดโล่งเพื่อให้เป็นทิวทัศน์ที่ทุกคนสามารถชื่นชมได้ มิใช่เฉพาะผู้ที่มานั่งรับประทานอาหาร ไม่ก่อสร้างที่จอดรถเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงสำหรับนักท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยให้ที่จอดรถอยู่ใกล้ชายทะเลมากจนเกินไป นอกจากไม่ก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างมาปิดบังทิวทัศน์ที่ดีแล้วยังหมายความถึงเสาไฟฟ้า สายไฟฟ้า ป้ายโฆษณา ป้ายชื่อ เป็นต้นด้วย ในบางกรณีแม้แต่ต้นไม้เองก็ควรตัดแต่งกิ่งก้าน รูปทรง หรือถ้าอยู่ในจุดที่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างรุนแรงแล้วอาจย้าย หรือมีความจำเป็นต้องย้ายตำแหน่งไปที่อื่น

2.2.2 เสริมให้ทิวทัศน์หรือที่หมายตานั้นเห็นได้เด่นชัดและน่าสนใจมากขึ้นด้วยวิธีการต่างๆ เช่น

2.2.2.1 การพิจารณาฉากหลัง (Back Ground) ซึ่งอาจทำได้ด้วยการปลูกสร้างแนวกลุ่มต้นไม้ หรือจัดทำสิ่งก่อสร้าง

2.2.2.2 การเน้นกรอบของภาพ หรือกรอบของการมองเห็นด้วยแนวต้นไม้ แถวแนวของอาคารหรือส่วนประกอบของอาคารเพื่อมุ่งนำการมองเห็นไปยังจุดที่ต้องการ

2.2.2.3 การช่วยนำสายตาไปสู่จุดที่น่าสนใจ ด้วยแนวต้นไม้หรือแนวของทางเดิน ซึ่งควรคำนึงถึงการมองเห็นที่ต่อเนื่องด้วย เพราะเมื่อเราเคลื่อนไหวไปเรื่อยๆ ไม่ว่าโดยยวดยานหรือการเดินจะทำให้มุมของการมองเห็นเปลี่ยนแปลงไป ในการปรับปรุงทิวทัศน์ อาจจัดทำให้เกิดความน่าสนใจ และน่าประทับใจได้มาก โดยคำนึงถึงว่าการมองเห็นนั้นจะให้เห็นได้อย่างกะทันหัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความตื่นเต้นในทันที หรือเป็นการเห็นรำไรในระยะไกล เพื่อเป็นเสมือนการแนะนำเบื้องต้นก่อนที่จะเข้าใกล้

2.2.3 ในบางบริเวณ ที่มีสภาพภูมิประเทศเอื้ออำนวย เช่น มีภูเขา เทือกเขาอยู่ในเมือง เช่น เขารัง จังหวัดภูเก็ต ภูเขาทองในกรุงเทพมหานคร ควรมีการกำหนดหรือกันบริเวณ ที่สามารถมองเห็นทิวทัศน์เบื้องสูง (Topview) หรือมุมมองเปิดกว้าง (Panoramic View) ไว้เป็นพิเศษ และจัดทำบริเวณนั้นเป็นจุดชมทิวทัศน์ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะการมองเห็นจากเบื้องสูงลงมายังบริเวณในเมืองเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมากจะเห็นได้จากมีการนำเที่ยวไปบนยอดตึกระฟ้า หรือสิ่งก่อสร้างสูงๆ เพื่อให้ดูทิวทัศน์ เช่น หอไอเฟลในเมืองปารีส หอโตเกียวในเมืองโตเกียว และอาคารสูงในเมืองใหญ่ๆ ของสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

2.4.1.14 ภูมิทัศน์เมืองอื่นๆ

1. อาคารสาธารณะ

การจัดทำสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้างมีข้อที่ต้องคำนึงถึงอยู่ 2 ประการคือ รูปแบบและการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งเรื่องของรูปแบบนั้นควรเป็นการคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก ส่วนความสวยงามนั้นเป็นสิ่งที่พิจารณาเป็นลำดับต่อไปสถาปัตยกรรมเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยวในเมืองนั้น ได้แก่ อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศาลาที่พัก ห้องน้ำ ห้องส้วม ร้านหรือซุ้มขายของ เป็นต้น รูปแบบของอาคารนี้ควรสะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์ของพื้นที่แต่ละแห่ง ดังนั้น จึงไม่สามารถออกแบบอาคารเป็นมาตรฐานไว้เพียงแต่จะมีเกณฑ์ของการใช้งานซึ่งคล้ายคลึงกันและจะต้องนำไปดัดแปลงให้เหมาะสมกับแต่ละท้องที่ต่อไปสิ่งอำนวยความสะดวกที่กล่าวมาแล้วนี้ไม่จำเป็นว่าในทุกแหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีทุกอย่างครบถ้วน แต่จะต้องพิจารณาโดยดูจาก

1.1 สิ่งบริการของเมืองหรือของชุมชน ที่อยู่ใกล้เคียงแล่งท่องเที่ยว เช่น

ตั้งอยู่ในย่านกลางชุมชนเมือง มีร้านอาหาร ร้านขายของอยู่โดยรอบมากมายอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องจัดบริเวณขึ้นซ้ำกันอีก

แหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ห่างไกลออกไปอาจจำเป็นต้องมีทั้งร้านอาหารร้านขาย ของห้องน้ำ ศาลาที่พัก เป็นต้น

1.2 ระยะทางและระยะเวลา ของเส้นทางนักทัศนาจร (Tourist Route) ทั้งเส้นทางประกอบกัน เช่น เส้นทางสำหรับการเดินเท้า เป็นระยะทางรวม 1 ชั่วโมง อาจมีสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่เพียง 1 – 2 แห่ง ก็เพียงพอแล้ว โดนไม่จำเป็นต้องจัดขึ้นในทุกอหล่งท่องเที่ยวก็ได้

1.3 จำนวนนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวทั้งที่เป็นกลุ่มและนักท่องเที่ยวเดี่ยว ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยตัดสินจำนวนของร้านขายอาหาร ห้องน้ำ ว่าต้องการมากน้อยเพียงใดด้วย

เรื่องตำแหน่งของสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ ก็มีความสำคัญด้วยเช่นกัน โดยต้องระมัดระวังไม่ให้โดดเด่นขึ้นมามากเกินไป จนทำให้ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวนั้นด้อยลงไป เช่น เมืองชายทะเลซึ่งมีเส้นทางเดินเท้าของนักท่องเที่ยวขนานไปตามริมชายทะเล ตำแหน่งของสิ่งอำนวยความสะดวกไม่จำเป็นต้องอยู่ฝั่งริมชายทะเล ซึ่งจะไปปิดบังทิวทัศน์อันสวยงามได้ แต่อาจหลบโดยอยู่ลึกเข้ามาด้านในแผ่นดิน แต่ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย เป็นต้น หรือในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดหรือโบราณสถาน ควรมีระยะถอยร่นจากตัววัดหรือโบราณสถานพอสมควร ที่ไม่ทำให้สิ่งก่อสร้างใหม่เข้าไปบดบังหรือข่มตัวแหล่งท่องเที่ยวเอง กล่าวโดยสรุปคือ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวนี้เป็นเพียงตัวเสริมความสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยว แต่ไม่จำเป็นจะต้องให้เกิดความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเป็นอันดับหนึ่งจนลดความสำคัญของสิ่งดึงดูดลงไป

1.4 ข้อพิจารณาเรื่องรูปแบบของอาคาร

1.4.1 คำนึงถึงรูปแบบสถาปัตยกรรมท้องถิ่นข้างเคียง เพื่อให้เกิดความกลมกลืน เกิดความต่อเนื่องกัน เพื่อสะท้อนให้เห็นรูปแบบของวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในบริเวณนั้นและเอกลักษณ์ของพื้นที่เช่น อาคารบริการนักท่องเที่ยวของเมืองพัทยา สื่อให้เห็นบรรยากาศของชายทะเล การพักผ่อน โดยอาคารมีลักษณะเปิดโล่ง ใช้หินภูเขาก่อหรือใช้สีสันที่สดใส ในขณะที่อาคารที่เมืองเชียงใหม่เป็นรูปแบบที่มีการสะท้อนลักษณะอาคารพื้นเมือง หลังคาใต้ฤนสูงทรงไทยตกแต่งด้วยไม้แกะสลักเป็นต้น อาจเป็นการใช้วัสดุ , สีสัน , สัดส่วนของอาคาร , รูปทรงของอาคาร , การจัดกลุ่มอาคารเหมือนกัน อาทิเช่นใช้หลังคา วัสดุ และสีเดียวกันองศาของหลังคาเท่ากัน ผนังของอาคารก่ออิฐผิวสีเดียวกัน หรือรายละเอียดขนาดของประตูหน้าต่างที่เหมือนกัน เป็นต้น ถ้าในท้องที่นั้นไม่มีลักษณะ เด่นของรูปแบบ ก็อาจพิจารณาจากรูปแบบอาคาร ที่มีอยู่ในบริเวณนั้นเป็นเกณฑ์เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องเช่นกัน

1.4.2 คำนึงถึงสภาพอากาศของท้องถิ่น

1.4.2.1 การยื่นชายคาของอาคารออก มีผลดีทั้งในการลดแสงแดดที่ส่องเข้ามาในอาคารและช่วยป้องกันฝนสาดด้วย

1.4.2.2 พยายามหันอาคารให้มีช่องเปิดทางด้านทิศเหนือและใต้ เพื่อรับลมธรรมชาติที่จะพัดเข้าสู่อาคารและให้ด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตกปิดทึบทั้งนี้เพราะเป็นด้านที่รับแสง แดดโดยตรง จะยิ่งเพิ่มความร้อนให้กับอาคาร

1.4.2.3 อาคารชั้นเดียวควรมีหลังคาที่ชัน หลังคาทรงสูงและมีช่องระบายความร้อนบริเวณใต้หลังคา

1.4.3 ปรับปรุงอาคารเดิมมาใช้งานในบางครั้งอาจมีโอกาสที่จะปรับปรุงอาคารสิ่งก่อสร้างเดิมที่มีอยู่ในบริเวณให้เป็นอาคารบริการแก่นักท่องเที่ยวด้วยก็ได้โดยเฉพาะถ้าเป็นอาคารที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์จะเป็นการสืบต่อการใช้งานของอาคารทำให้อาคารยังคงมีความสำคัญอยู่ เป็นการอนุรักษ์ในรูปแบบหนึ่ง แต่ในการปรับปรุงที่จะต้องอ้างอิงจากรูปแบบอาคารและรูปแบบของการตกแต่งภายในของเดิมให้มากด้วย

1.5 ข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งอาคาร

1.5.1 สภาพทางกายภาพของพื้นที่ โดยพิจารณา

1.5.1.1 ความลาดชันที่พอเหมาะ สำหรับการก่อสร้างอาคารไม่ควรเกิน 15 % ถ้าลาดชันมากกว่านี้ อาจทำให้การก่อสร้างมีความยุ่งยากมากขึ้น ราคาการก่อสร้างสูงขึ้น ถ้าจำเป็นจะต้องวางอาคารบนพื้นที่ลาดชันมากอาจเปลี่ยนรูปแบบเป็นอาคารยกใต้ถุนสูง หรือพยายามให้เกิดการปรับพื้นที่โดยการตัดดินหรือถมดินน้อยที่สุด

1.5.1.2 พิจารณาตำแหน่งต้นไม้และกลุ่มต้นไม้ที่มีอยู่เดิมโดยเฉพาะต้นไม้ขนาดใหญ่ที่มีอายุยืนยาว มีขนาดใหญ่หรือต้นไม้ที่หาได้ยาก เจริญเติบโตช้าควรเก็บรักษาเอาไว้และขยับเลื่อนตำแหน่งของอาคารไปยังบริเวณที่เปิดโล่ง ถ้าจำเป็นจริงๆ ที่ต้องมีการตัดต้นไม้ออกไปบ้างควรมีการปลูกทดแทนภายหลังที่สร้างอาคารเสร็จแล้วในทันที

1.5.1.3 พิจารณาเส้นทางระบายน้ำตามธรรมชาติ ควรหลีกเลี่ยงไม่ตั้งวางอาคาร ขวางทิศทางการไหลของน้ำโดยเฉพาะท้องที่ที่มีสภาพภูมิประเทศสูงต่ำ เพราะบางครั้งทางน้ำจะเกิดขึ้นเฉพาะเวลาภายหลังฝนตกเท่านั้น มิได้เกิดขึ้นเป็นลำธารไหลอยู่ตลอดทั้งปี รวมทั้งบริเวณที่มีโอกาสน้ำท่วมถึงด้วยตามริมชายทะเล แม่น้ำลำคลอง จะต้องตรวจสอบน้ำที่ขึ้นสูงสุดไว้ด้วย

1.5.1.4 พิจารณามุมมอง ทิวทัศน์ทั้งที่ดีและไม่ดี คือ พยายามให้นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นมุมมองที่ดี จากอาคารได้และหันด้านหลังไปยังมุมมองที่ไม่ดี แต่ถ้าเป็นอาคารห้องน้ำ ห้องส้วมก็ต้องอยู่ในมุมที่ลับตามผู้คน ในเรื่องมุมมองนี้ จะต้องพิจารณาประกอบไปด้วยว่าอาคารของเราก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมอย่างไร โดยที่อาคารอาจจะกลายเป็น สิ่งที่มาปิดบังทิวทัศน์ที่ดีเสียเองก็ได้

1.5.2 พิจารณาการใช้งานโดยรอบบริเวณ ว่าทิศทางของนักท่องเที่ยวมาจากทิศทางใด ทางเข้าด้านหน้าของอาคารอยู่ทางด้านนั้น เพื่อให้การเข้าถึงอาคารทำได้ง่ายและสะดวก มองเห็นได้ชัดเจน หรือกลุ่มอาคารที่มีการใช้งานร่วมกันอยู่ตลอดเวลาอาจทำเป็นลานทางเดินทางเท้าเพื่อช่วยให้สะดวกในการเดินติดต่อ

1.5.3 พิจารณาการวางกลุ่มอาคารเพื่อใช้ประโยชน์จากร่มเงา ในการวางกลุ่มอาคารแต่ละหลังช่วยบังให้เกิดร่มเงาแก่กันหรือร่มเงาทับกับทางเดินหรือร่มเงากับลานของอาคาร

โดยมากลานหรือคอร์ดระหว่างอาคารมักมีการใช้งานในช่วงบ่ายหรือเย็น ดังนั้นควรวางกลุ่มอาคารทางด้านทิศใต้หรือทิศตะวันตก เพื่อได้ประโยชน์จากร่มเงาของอาคาร

1.5.4 พิจารณาระยะถอยร่นของอาคาร อาคารควรวางให้มีระยะถอยห่างจากถนนที่จอดรถและทางเท้าพอสมควร โดยเฉพาะถนนใหญ่ที่มีรถแล่นผ่านไปผ่านมาเป็นจำนวนมาก เพื่อให้เกิดความสะดวกปลอดภัยแก่ผู้มาใช้สอยอาคาร และเพื่อให้อาคารนั้นมองเห็นได้เด่นชัดขึ้น ดูสง่างามขึ้น สำหรับจุดที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากมาเป็นกลุ่ม จำเป็นต้องมีลานทางเข้าด้านหน้าอาคารเพื่อมีบริเวณรวมกลุ่มกันก่อนเข้าอาคาร และกระจายผู้คนเมื่อออกจากอาคาร

1.5.5 พิจารณาด้านการขยายตัวในอนาคตในบางโอกาสที่อาจเกิดขึ้นได้ ควรคำนึงถึงการขยายตัวในอนาคตไว้ด้วย เพื่อให้การใช้งานของอาคาร หรือการขยายบริเวณที่จอดรถ การเพิ่มจำนวนห้องน้ำเป็นต้น

1.5.6 พิจารณาตำแหน่งโบราณสถานในบางพื้นที่ที่เป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งโบรารณสถานการวางตำแหน่งอาคารต้องระมัดระวัง มิให้เป็นการรุกล้ำโบราณสถาน เช่น เขตกำแพงเมืองโบราณ คูเมืองโบราณ สระน้ำโบราณ ซึ่งบางครั้งเหลือหลักฐานอยู่เพียงเล็กน้อย หรืออาจไม่ปรากฏร่องรอยอยู่เลย เพราะถ้าวางสิ่งปลูกสร้างใหม่ลงไปจะกลายเป็นการทำลายหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และจะทำให้แหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวนั้นหมดไป จึงควรต้องมีการตรวจสอบทางประวัติศาสตร์ประกอบด้วย

2. สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

การจัดทำสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบนั้นข้อควรคำนึงถึงอยู่ในลักษณะเดียวกับสถาปัตยกรรม นั่นคือ การคำนึงถึงรูปแบบและการกำหนดตำแหน่ง ถึงแม้ว่าสิ่งประกอบบริเวณนี้จะดูเสมือนเป็นการตกแต่งประดับประดาในชั้นสุดท้าย ในการเสริมความงามให้กับเมือง แต่ก็มีความสำคัญมากในการสร้างให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและสร้างให้เกิดบรรยากาศที่ดีกับย่านหรือเมืองนั้น รูปแบบของสิ่งก่อสร้างนี้ไม่สามารถออกแบบให้เป็นต้นแบบหรือต้นฉบับได้ เพราะในแต่ละท้องถิ่นก็มีความเป็นอยู่และมีความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

2.1 ข้อพิจารณาในเรื่องรูปแบบของสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ

2.1.1 คำนึงถึงรูปแบบเดิมของท้องถิ่น โดยนำเอารูปแบบของสิ่งก่อสร้างที่มีอยู่ในบริเวณนั้นเดิม มาเป็นแนวทาง ทั้งนี้เพราะสิ่งประกอบบริเวณนี้จะเป็นเสมือนการตกแต่งซึ่งประชาชนและนักท่องเที่ยวจะสัมผัสได้ใกล้ชิดที่สุดและจะเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างให้เกิดเอกลักษณ์ของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่นการจัดทำป้ายชื่อถนน ชื่อซอย ที่มีรูปแบบของไทยด้วยการแต่งรายละเอียดของหัวเม็ด หรือการย่อมุม ป้ายของเมืองพัทยาซึ่งใช้วัสดุท้องถิ่นที่หาได้ง่ายและมีราคาถูกในพื้นที่ เช่น การใช้หินกาบหรือหินทะเล ส่วนป้ายของเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ จะใช้วัสดุประเภทอิฐ หินหรือศิลาแลง เป็นต้น

2.1.2 คำนึงถึงความกลมกลืนของสิ่งประกอบบริเวณทั้งหมด โดยที่รูปแบบของสิ่งก่อสร้างหรือสิ่งประกอบบริเวณของแต่ละย่าน แต่ละบริเวณหรือแต่ละเมืองควรมีความกลมกลืน

ต่อเนื่องไปด้วยกัน ตัวอย่างเช่น การกำหนดหรือออกแบบจัดทำให้ ป้าย รั้ว กำแพง ม้านั่ง กะบะต้นไม้และเสาไฟฟ้า ในย่านหนึ่งๆ ให้คล้ายคลึงกันในขนาดสัดส่วน วัสดุที่ใช้ รวมทั้งสีสันที่เกิดขึ้น

2.1.3 คำนึงถึงการใช้งานกลางแจ้ง อาคารที่สิ่งก่อสร้างเหล่านี้จะเป็นงานใช้งานกลางแจ้ง จึงต้องคำนึงถึงเป็นพิเศษถึงความทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ ทั้งแสงแดด ฝน และความชื้น รวมทั้งทนทานต่อสภาพแวดล้อมอื่นๆของเมืองด้วย เช่น ฝุ่นละออง ความสกปรก เพราะสิ่งของสาธารณะนั้นจะคาดหวังการดูแลรักษา เช่นสมบัติของเอกชนไม่ได้ ปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาจึงต้องเป็นข้อที่ต้องคำนึงถึง ประกอบกับการพิจารณารูปแบบด้วย เช่นม้านั่ง ซึ่งออกแบบให้มีซอกมุมอันที่น้ำฝนจะขังนองอยู่ทำให้ไม้ผุพังได้ หรือก่อให้เกิดซอกมุมที่เป็นที่ทิ้งขยะ เป็นต้น

2.1.4 คำนึงถึงการใช้งานของคนจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะเป็นสิ่งประกอบเมือง ซึ่งมีผู้ใช้สอยจำนวนมากและมีความระมัดระวังในการใช้งานต่างกัน โดยมีทั้งเด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ รูปแบบจึงต้องมีความทนทาน แน่นหนากว่าสิ่งประกอบบริเวณโดยปกติทั่วไปที่ใช้งานในกลุ่มคนจำนวนน้อยกว่า

2.1.5 คำนึงถึงรูปแบบที่ไม่โดดเด่น สิ่งประกอบบริเวณนั้นก็เป็นเพียงสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชน ดังนั้นรูปแบบจึงไม่ได้มีความจำเป็นที่ต้องให้โดดเด่นเห็นชัดจากระยะไกล หรือจำเป็นที่จะต้องให้สะดุดตาแก่ผู้พบเห็นเป็นประการสำคัญ แต่ควรเป็นที่การสนองต่อการใช้งานให้ได้ดีที่สุดมากกว่า อย่างไรก็ตามในบางครั้งสิ่งประกอบนี้ก็อาจเป็นที่หมายตาของย่านหรือของเมืองให้ด้วย เช่น หอนาฬิกา ซุ้มประตูทางเข้า บ่อน้ำ น้ำพุ รูปปั้น กลุ่มที่นั่งพัก เป็นต้น ซึ่งสิ่งประกอบบริเวณเหล่านี้จะช่วยให้นักท่องเที่ยวจดจำทิศทางและตำแหน่งของตนเองได้ง่ายขึ้น

2.1.6 ในบางโอกาสอาจมีการใช้งานได้ หลายประเภท รูปปั้นของสิ่งก่อสร้างหรือสิ่งประกอบบริเวณนี้อาจมิใช่เป็นการออกแบบ เพื่อสนองต่อการใช้งานอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว เช่น น้ำพุ สำหรับดื่มอาจมีรูปร่างซึ่งเป็นเสมือนรูปปั้นหรืออนุสาวรีย์ไปด้วยในตัว ม้านั่งซึ่งเป็นทั้งกะบะขอบต้นไม้ไปด้วย รูปปั้น ประกอบบริเวณซึ่งใช้เป็นอุปกรณ์เด็กเล่นได้ด้วย เป็นต้น

2.2 ข้อพิจารณาในเรื่องตำแหน่งของสิ่งก่อสร้าง และสิ่งประกอบบริเวณ

2.2.1 คำนึงถึงการใช้งาน กล่าวคือ เพื่อตอบสนองต่อประโยชน์สูงสุดในการใช้งาน ซึ่งสิ่งประกอบบริเวณแต่ละประเภท หรือประเภทเดียวกันแต่ต่างที่ ก็อาจมีข้อที่ควรคำนึงถึงในการกำหนดที่ตั้งต่างๆ กันไป ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดในบทที่ 12 โดยทั่วๆ ไปแล้ว จำเป็นต้องคำนึงถึง

2.2.1.1 แนวทางการสัญจรของรถยนต์และคนเดินเท้า

2.2.1.2 ตำแหน่งของอาคารข้างเคียงที่มีอยู่ในบริเวณนั้น

2.2.1.3 ตำแหน่งกิจกรรมต่างๆ เช่น ที่จอดรถ ลานอเนกประสงค์

2.2.1.4 มุมมองที่เกิดขึ้นจากการวางตำแหน่งสิ่งก่อสร้างลงไป

2.2.1.5 ความสัมพันธ์กับสิ่งประกอบบริเวณอื่นๆ ตัวอย่าง เช่น ตำแหน่งของม้านั่ง ควรได้คำนึงถึงมุมมองที่สวยงามหรือจุดที่ผู้นั่งจะเกิดความเพลิดเพลินมีสิ่งที่น่าสนใจเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังควรได้พิจารณาถึงตำแหน่งที่ได้ร่มเงาซึ่งอาจเป็นร่มเงาจากต้นไม้ จากอาคารหรือสิ่งก่อสร้างอื่นในบริเวณและอยู่ในจุดที่มีผู้สัญจรผ่านไปมาพอสมควร ไม่เปลี่ยวจนอาจเกิดอันตรายได้

2.2.2 คำนึงถึงมุมมอง โดยที่ควรได้มีการคำนึงถึงผลกระทบทางด้านมุมมองหรือทัศนภาพ ซึ่งเกิดขึ้นจากการจัดวางสิ่งประกอบบริเวณลงไป ย่านและเมืองที่ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษได้แก่ ย่านประเภทโบราณสถานศิลปะวัฒนธรรมและย่านที่มีทิวทัศน์สวยงามตามธรรมชาติซึ่งจะต้องมีความพิถีพิถันในเรื่องมุมมองเป็นพิเศษเพราะเป็นเอกลักษณ์ของเมือง และเป็นจุดสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ตัวอย่างปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น จัดตั้งวางหอนาฬิกาขึ้นปิดบังมุมมองไปยังวัดหรือเจดีย์ การติดตั้งป้ายต่างๆ จนปิดบังมุมมองไปยังชายทะเล เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะนึกถึงความเด่นของสิ่งประกอบบริเวณสำคัญเกินกว่าสภาพแวดล้อมที่มีอยู่เดิม

3. ป้ายโฆษณา

ระบบเศรษฐกิจเสรีท่ามกลางกฎ และระเบียบปัจจุบันในประเทศไทย ผลให้เกิดการแข่งขันโฆษณาสินค้าและภาพยนตร์รุนแรงมากขึ้นกว่าแต่ก่อนนอกจากการแข่งขันโฆษณาในสื่อมวลชนประเภทต่างๆ แล้ว การแข่งขันยังโฆษณายังเกิดขึ้นตามจุดเด่นต่างๆของเมืองด้วย จะเห็นได้ว่าจุดเด่นที่เป็นเป้าสายตาของผู้สัญจรไปมาในเมือง นับแต่เด่นที่สุดไปจนถึงเด่นน้อยลง จะถูกใช้เป็นที่ติดตั้งป้ายโฆษณาของบริษัทต่างๆ เพื่อโฆษณาชวนเชื่อสินค้าของตนทั้งสิ้น โดยไม่คำนึงถึงว่าจุดเด่นนั้นจะเป็นวัด วัง โบราณสถาน หรือวิวทิ่งดงามแทนที่จัดให้เป็นสวนหรืออนุสาวรีย์ที่งดงาม ดังที่เป็นอยู่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว ป้ายโฆษณาเหล่านี้จะแข่งขันชิงเด่นกันทั้งด้านขนาด สีสัน ถ้อยคำและรูปภาพสร้างปัญหาสุนทรียภาพเสื่อมทรามของเมืองเป็นอันมาก

3.1 ปัญหาของป้ายโฆษณาในภูมิทัศน์เมือง

ปัญหาทั่วๆไปของป้ายโฆษณาที่มีผลต่อภูมิทัศน์เมือง อาจสรุปได้ดังนี้

3.1.1 สร้างความอุจาดทางสายตา เป็นต้นเหตุแห่งความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของเมือง ทำให้เมืองขาดสุนทรียภาพ

3.1.2 เป็นตัวปิดบังทิวทัศน์ในจุดสำคัญของเมือง เช่น วัด อาคารสำคัญทางประวัติศาสตร์โบราณคดี อาคาร หรือสถานที่สำคัญของทางราชการ

3.1.3 ก่อให้เกิดอันตรายหรืออุบัติเหตุจากการโค่นล้มหรือร่วงหล่นจากลมพายุ หรือปิดบังมุมมองทางจราจรหรือดึงดูดความสนใจของผู้ขับขี่ด้วยภาพหรือคำโฆษณา

3.1.4 ปิดบังการระบายอากาศของอาคาร ในกรณีที่ติดตั้งป้ายโฆษณาบนกันสาดอาคาร

3.2 การจำแนกป้ายโฆษณา

ป้ายโฆษณาที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมทั่วๆไปในประเทศไทย อาจจำแนกได้ดังนี้

3.2.1 ป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์/สินค้าโครงการใหญ่/ชนิดถาวร ส่วนใหญ่เป็นสินค้าของบริษัทใหญ่ที่มีตราหรือยี่ห้อที่มีชื่อเสียง และดำเนินการโฆษณาโดยบริษัทโฆษณาขนาดใหญ่ มีการจัดทำโครงสร้างป้ายที่แข็งแรงถาวรและตั้งอยู่ในจุดเด่นพิเศษของเมือง มีการดูแลรักษาสภาพของป้ายโฆษณาพอควร ภาพและถ้อยคำอยู่ในเกณฑ์ดี

3.2.2 ป้ายโฆษณาภาพยนตร์ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งที่ตั้งถาวร แต่มีการเปลี่ยนแปลงป้ายตามระยะเวลาของภาพยนตร์ที่เข้าฉาย ตัวป้ายส่วนใหญ่เป็นโครงไม้และผ้ารูปภาพและถ้อยคำซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นการชักจูงโน้มน้าวเย้ายวนหรือกระตุ้นให้ผู้มองรู้สึกสนใจ

3.2.3 ป้ายโฆษณาชั่วคราว ได้แก่ป้ายโฆษณาการจัดงานเทศบาลหรือเชิญชวนให้ไปชมงานต่างๆ มักเป็นป้ายประเภทชั่วคราว ส่วนใหญ่จึงทำด้วยวัสดุค่อนข้างบอบบางไม่ถาวรและไม่คำนึงถึงสุนทรียภาพเท่าที่ควร

3.2.4 ป้ายประกาศหรือป้ายเชิญชวนของทางราชการ ได้แก่ป้ายที่เป็นของทางราชการที่ประกาศเชิญชวน หรือรณรงค์ให้ประชาชนได้ทราบ หรือปฏิบัติในบางสิ่งบางอย่าง ส่วนใหญ่เป็นป้ายเรียบๆ และมีจำนวนน้อย

3.2.5 ป้ายชั่วคราวอื่นๆ ได้แก่ป้ายที่จัดทำขึ้นเพื่อโฆษณาเชิญชวนในระยะสั้นๆ เช่นการแสดงการกุศล การจัดรายการพิเศษของนิสิต นักศึกษา สมาคม เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นแผ่นป้ายผ้าเขียนที่มีผู้อุปถัมภ์

3.3 ลักษณะตำแหน่งที่ตั้งของป้ายโฆษณา

ตำแหน่งที่ตั้งของป้ายโฆษณาในภูมิทัศน์เมือง อาจจำแนกได้ดังนี้

3.3.1 ป้ายบนหลังคาอาคารหรือโครงสร้าง ได้แก่ ป้ายขนาดใหญ่ ที่ตั้งในตอนบนสุดของอาคาร เช่นดาดฟ้า หลังคา เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วป้ายชนิดนี้จะตั้งบนหลังคา ตึกแถว ซึ่งเป็นอาคารส่วนใหญ่ของเมือง การติดตั้งป้ายจะต้องมีการคำนวณโครงสร้าง และขออนุญาตติดตั้งจากเทศบาล

3.3.2 ป้ายบนกันสาดอาคาร ได้แก่ ป้ายขนาดย่อมถึงขนาดกลางติดตั้งบนกันสาดของตึกแถว มักจะเป็นป้ายค่อนข้างชั่วคราว และบางครั้งผิดกฎหมายเนื่องจากปิดบังช่องแสงและลมของอาคาร

3.3.3 ป้ายที่โครงสร้างบนพื้นดิน ได้แก่ป้ายที่ติดตั้งบนพื้นดิน เป็นโครงสร้างแข็งแรงถาวร มักจะเป็นป้ายขนาดใหญ่ และเป็นการเช่าที่ตั้งป้ายจากเจ้าของที่ดินเป็นรายเดือน , รายปี โดยบริษัทโฆษณามีการขออนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย ป้ายบนพื้นดินมักจะอยู่ในตำแหน่งที่เด่นและมีขนาดใหญ่

3.3.4 ป้ายชั่วคราวตามรั้วและกำแพงหรือผนังอาคาร ส่วนใหญ่เป็นป้ายขนาดย่อม อาศัยติดตั้งตามรั้วกำแพงหรือผนังอาคารที่แลเห็นได้ง่าย มีผู้คนสัญจรผ่านไปมามาก รวมทั้งแผ่นโฆษราบนผืนผ้า

3.3.5 ป้ายโฆษณาตามป้ายรถประจำทาง เป็นป้ายที่เช่ากับเทศบาล หรือเป็นป้ายที่บริษัทโฆษณาจัดทำพร้อมกับที่พักคอยรถประจำทางและยกให้เทศบาล

3.3.6 ป้ายโฆษณาเคลื่อนที่ ได้แก่ป้ายโฆษณาที่ติดตั้งตามตัวรถประจำทางหรือหลังคารถแท็กซี่

3.4 ข้อคิดเกี่ยวกับการโฆษณากับสิ่งแวดล้อม

สื่อของการโฆษณาสินค้าและผลิตภัณฑ์ มีมากมายหลายชนิด อาทิเช่น สิ่งตีพิมพ์ประเภทต่างๆ หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ วารสาร หนังสือและเอกสารแถมตามหนังสือพิมพ์ (Supplement) วิทยุกระจายเสียง ซึ่งมีโครงข่ายทั่วประเทศ ทั้งระบบ AM และ FM โทรทัศน์ซึ่งมีถึง 5 ช่องในกรุงเทพมหานครและปัจจุบันกำลังขยายโครงข่ายออกไปทั่วประเทศ นอกจากนั้นยังมีการโฆษณาชนิดทางตรง ได้แก่ การส่งเอกสารโฆษณาทางไปรษณีย์ถึงตัวบุคคล รวมทั้งการส่งตัวแทนฝ่ายขายและโฆษณาออกไปพบตัวลูกค้า ซึ่งจะเห็นได้ว่ายากที่ชาวไทยคนใด จะสามารถหลีกเลี่ยงจากการโฆษณาชวนเชื่อไปได้ เพราะมนุษย์เราในปัจจุบันนี้จะต้องฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์หรืออ่านหนังสือพิมพ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทุกอย่าง

การโฆษณาในสื่อเหล่านี้ไม่เป็นที่เดือดร้อน แก่สาธารณชนเท่าใดนัก เพราะคนอาจไม่ฟังวิทยุ ไม่ดูโทรทัศน์ หรือไม่อ่านโฆษณาตามหนังสือต่างๆ ได้ แต่การห้ามมองสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะขับรถนั้นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากมาก ดังนั้นการติดตั้งป้ายโฆษณาในสิ่งแวดล้อมเปรียบเสมือนระบอบเผด็จการที่บังคับและฝืนใจประชาชนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

มนุษย์ผู้อยู่อาศัยในเมืองน่าจะมีสิทธิและควรอย่างยิ่งที่จะมองเห็น สิ่งแวดล้อมของเมืองสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยแต่กลับถูกยัดเยียดให้แลเห็นสิ่งน่าเกลียดโดยไม่สมัครใจ และไม่มีทางเลี่ยง ติดตั้งป้ายโฆษณาอย่างพร่ำเพรื่อในเมืองและในสิ่งแวดล้อม ซึ่งน่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญว่าด้วยสิทธิเสรีภาพพื้นฐาน ของปวงชน

การโฆษณาในสื่อมวลชนที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์และมากมายน่าจะเป็นการเพียงพอแล้ว และการจำกัดการโฆษณาในสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและนอกเมืองน่าจะเป็นการกระทำที่ชอบด้วยเหตุผล

3.5 แนวทางการแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากปรัชญาและแนวความคิดดังกล่าว อาจกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ความรกตาของป้ายโฆษณาในภูมิทัศน์เมืองได้เป็น 2 ขั้นตอนดังนี้ แนวทางการแก้ปัญหาระยะยาว

3.5.1 กำหนดย่าน

3.5.1.1 ย่านที่ห้ามติดตั้งป้ายโฆษณาทุกชนิด ได้แก่ ประวัติศาสตร์และโบราณคดี สวนสาธารณะ บริเวณธรรมชาติ บริเวณหน้าวัดและสถานที่ราชการสำคัญ ตลอดจนหัวมุมหรือจุดตัดสำคัญของถนนบางสาย

3.5.1.2 ย่านควบคุม ได้แก่ การควบคุมขนาดชนิดของป้ายโฆษณาให้มีขนาดและลักษณะการติดตั้งจำกัด เช่นบริเวณทั่วๆไปของเมือง หรือย่านพักอาศัย เป็นต้น

3.5.1.3 ย่านส่งเสริม ได้แก่ ย่านธุรกิจ สถานเริงรมย์ โดยส่งเสริมให้จัดทำป้ายนีออนที่มีสีสันและแบบที่สวยงามซึ่งอาจกำหนดถนนสายใดสายหนึ่ง ที่กว้างพอเหมาะสำหรับการเดิน

3.5.2 ปรับปรุงอัตราภาษีป้ายให้เหมาะสมตามย่านย่านควบคุม อาจกำหนดให้มีหลายระดับ และควรกำหนดอัตราภาษีสูงต่ำตามระดับขนาดของป้าย ควรกำหนดภาษีป้ายเป็นอัตราก้าวหน้าตามขนาดของป้าย ในลักษณะของอัตราภาษีรายได้ในส่วนบุคคล 0.50 ตามรางเมตรแรก เก็บอัตราปกติ 0.50 ตารางเมตรต่อไปเก็บสูงขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้เพื่อหน่วงเหนี่ยวให้ป้ายมีขนาดไม่ใหญ่โตเกินไป และเป็นการบังคับทางอ้อมให้บริษัทโฆษณาหันไปใช้สื่อด้านอื่น เช่น วิทยุ วารสารหรือโทรทัศน์

3.5.3 กำหนดรูปแบบและลักษณะการติดตั้งป้าย ควรกำหนดรูปแบบ ตำแหน่งที่ตั้งของป้ายโฆษณา รวมทั้งขนาดให้เข้ากับสภาพของสิ่งแวดล้อม สถาปัตยกรรมหรือโครงสร้างของบริเวณที่ได้กำหนดให้ติดตั้งได้ เช่น มีขนาดเท่ากับช่องทางของกำแพงหรือผนัง หรือเป็นสัดส่วนที่สวยงามกับศาลาพักผู้โดยสารประจำทาง หรืออาจจัดสร้างซุ้มติดโฆษณาโดยเฉพาะขึ้นก็ได้

3.5.4 ตรวจตราและกำจัดการติดตั้งป้ายโฆษณาที่ไม่ได้รับอนุญาต โดยเฉพาะป้ายชั่วคราว โดยเพิ่มบทลงโทษรุนแรงขึ้น

4. สาธารณูปโภค

ส่วนประกอบของสาธารณูปโภค เช่นไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ รถประจำทาง เป็นต้น มีผลกระทบต่อภูมิทัศน์ของเมืองค่อนข้างมาก โดยเฉพาะระบบไฟฟ้า ซึ่งจะขอกล่าวโดยสรุปดังนี้

4.1 ระบบไฟฟ้า ระบบไฟฟ้าในเมืองประกอบด้วยเสาไฟฟ้าและตู้ไฟฟ้า ระบบแปลงไฟฟ้า ลานไกไฟฟ้าและตู้ไฟฟ้าอันเป็นองค์ประกอบซึ่งกันและกัน ระบบไฟฟ้าในเมืองจะมี 2 ระบบ คือ ระบบไฟแรงสูงและระบบไฟแรงต่ำสายส่งแรงดันสูงมากจะมาจากแหล่งผลิต เมื่อถึงชานเมืองหรือส่วนของเมืองจะเข้าสู่ลานไกไฟฟ้า ซึ่งประกอบด้วยสวิสต์ต่างๆ และหม้อแปลงทำหน้าที่แปลงความดันให้ต่ำลง แล้วส่งตามสายไปสู่ส่วนต่างๆ ของเมือง แต่เนื่องจากระยะทางที่ไกล การส่งไฟฟ้าไปยังส่วนของเมือง จึงยังจำเป็นที่จะต้องให้ไฟฟ้ามีแรงดันสูงอยู่ ดังนั้นก่อนเข้าบ้านหรือหมู่บ้าน จึงต้องมีหม้อแปลงไฟอีกครั้งหนึ่งให้ไฟฟ้ามีแรงดัน 220 โวลท์ สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าทั่วๆไปในบ้านและอาคารต่างๆ

4.2 สายไฟ เป็นสิ่งที่รบกวนสิ่งแวดล้อมทางทัศนียภาพที่มากที่สุดของระบบแปลงไฟ สายส่งในเมืองแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ สายไฟแรงสูงและสายแรงต่ำ สายแรงสูง ส่วนใหญ่จะเป็น 3 หรือ 4 สาย แขวนบนเสาไฟสูงมาก ซึ่งมี 2 ชนิด คือสายเปลือยและสานหุ้มฉนวน สายไฟแรงสูง

ส่วนใหญ่จะมีความร้อนในตัวสาย ถ้าเป็นสายหุ้มฉนวนก็ยิ่งมีราคาแพงและหนัก สายไฟแรงสูงที่เป็นสายเปลือย เช่น สายอลูมิเนียมซึ่งนอกจากจะมีความเบาทำให้ขึงสายได้ตรงแล้ว ก็ยังกระจายความร้อนได้เร็วกว่า ดังนั้นการใช้สายแรงสูงเปลือยจึงปรากฏทั่วไปในเมืองต่างๆ การแขวนสายไฟแรงสูงให้สูงนอกจากเพื่อความปลอดภัยแล้ว ก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ จะต้องมีการตัดต้นไม้ที่อยู่ใกล้เคียงให้พ้นจากสายแรงสูงเวลามีพายุอีกด้วย เป็นเหตุให้ภูมิทัศน์ของเมืองในด้านของบริเวณที่มีการปลูกต้นไม้ด้อยลงไปมาก

สายแรงต่ำที่หุ้มฉนวน ส่วนใหญ่จะแทรกไปตามต้นไม้ได้ นับว่าสร้างปัญหาน้อยกว่าสายไฟแรงสูงมาก

4.3 หม้อแปลงไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้ามีตั้งแต่หม้อขนาดเล็กชนิดแขวนติดกับเสาไฟไปจนถึงหม้อแปลงไฟฟ้าขนาดใหญ่ ที่ติดตั้งบนคานคอนกรีตซึ่งยึดติดกับเสาไฟ การติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าชนิดลอยติดอยู่กับเสาไฟฟ้าเป็นวิธีที่ถูกที่สุด เพราะสะดวกและปลอดภัยกว่า จึงเป็นวิธีที่ใช้กันทั่วไป และก่อให้เกิดปัญหาทางทัศนียภาพ ทำลายวิวทิวทัศน์ที่งดงามของอาคาร โบราณสถานและวัดต่างๆ และทำให้ภูมิทัศน์ถนนเสียไป

หม้อแปลงไฟฟ้าชนิดตั้งพื้นบนดิน หรือจัดวางไว้ในอาคารจะแพงกว่า เนื่องจากต้องใช้ชนิดแห้ง

2.4.1.15 พืชพันธุ์

การใช้วัสดุพืชพันธุ์

วัสดุพืชพันธุ์ (Plant Material) จัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของเมือง โดยจะเกี่ยวข้องกับการนำเอาความสวยงามของธรรมชาติเข้ามาปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั่วไปของเมือง นอกจากนี้แล้ว พืชพันธุ์ยังมีส่วนสำคัญต่อการควบคุมสภาพอากาศ การควบคุมทัศนียภาพ การมองเห็น การควบคุม การสัญจร การนำมาใช้แบ่งพื้นที่ตามประเภทของกิจกรรม ควบคุมการกัดเซาะพังทลายของดินต่างๆ เหล่านี้ เป็นต้น

1. ประเภทของวัสดุพืชพันธุ์

วัสดุพืชพันธุ์โดยทั่วไปแล้ว สามารถแบ่งตามลักษณะทางกายภาพ โครงสร้าง รูปทรง ลักษณะ รวมทั้งการเจริญเติบโตออกได้อย่างสังเขปเป็น 4 ประเภท ดังนี้คือ

1.1 ไม้ยืนต้น (Tree) ได้แก่พืชที่มีเนื้อไม้ มีลำต้นที่เจริญเติบโตเต็มที่ลำต้นเดียว และเจริญเติบโตสูงขึ้นไปเรื่อยๆ มีทรงพุ่มอยู่ตรงยอด มีอายุยืนอยู่ได้นานปี

1.2 พุ่มไม้ (Shrub) ได้แก่พืชที่มีเนื้อไม้ มีลำต้นตั้งตรงเป็นอิสระโดยไม่ต้องอาศัยต้นไม้อื่น และแตกกิ่งก้านแขนงออกมาในระดับต่ำไม่สูงจากพื้นมากนัก รูปทรงเป็นพุ่มกลม หรือสามารถตัดแต่งเป็นพุ่มต่างๆได้

1.3 ไม้คลุมดิน (Ground Cover) ได้แก่พืชที่มีต้นเตี้ย มีลักษณะการเติบโตแตกกิ่งก้านสาขาในทิศทางที่แผ่กระจายออกทางด้านข้างในระดับต่ำ หรือติดผิวดิน ป้องกันการกัดเซาะพังทลายของดิน

1.4 ไม้เลื้อย (Vine) ได้แก่พืชที่เจริญเติบโตได้ทุกทิศทาง อาศัยวัตถุอื่นปีนป่าย โดยที่ไม้พวกนี้จะพันหรือเกาะตัวเองกับพืชอื่นหรือสิ่งค้ำจุนอื่นๆ

2. วัสดุพืชพันธุ์เหล่านี้ จะมีลักษณะของการนำมาใช้ในการตกแต่งที่พอจะแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้คือ

2.1 การใช้ในระดับพื้น (Floor) คือการนำมาใช้ในลักษณะที่เป็นพื้นรองรับกิจกรรมต่างๆ เช่น เป็นสนามหญ้า หรือใช้คลุมดินเพื่อปกป้องการกัดเซาะพังทลายของหน้าดิน เป็นต้น

2.2 การใช้ในระดับผนัง (Wall) คือการนำมาใช้ในลักษณะเพื่อการแบ่ง หรือจัดสรรส่วนต่างๆ ของพื้นที่ออกตามประโยชน์ใช้สอยของบริเวณนั้น หรือการใช้ปิดบังสิ่งที่ไม่น่าดู

2.3 การใช้ในระดับเพดาน (Ceiling) คือการนำมาใช้ในลักษณะที่เป็นหลังคาหรือเพดาน เพื่อให้เกิดความร่มรื่น ช่วยให้เกิดร่มเงาแก่พื้นที่

นอกจากนี้แล้ว การนำวัสดุพืชพันธุ์มาใช้ในการตกแต่ง ยังจะต้องคำนึงถึง วิธีการที่จะนำวัสดุพืชพันธุ์ต่างๆ มารวมกันเพื่อให้เกิดความสวยงาม ซึ่งก็มีแนวทางดังนี้ คือ

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) หมายถึงการนำวัสดุพืชพันธุ์ต่างๆมาใช้ในลักษณะที่เป็นกลุ่มก้อน (Mass) มากกว่าที่จะเป็นการใช้แบบเป็นจุดหรือเป็นหย่อม หรือในลักษณะที่มีความหลากหลายมากจนเกินไป เพราะความเป็นกลุ่มก้อนจะก่อให้เกิดความเด่นชัดในตัวเอง และยังสามารถทำให้เกิดรูปร่าง รูปทรงที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน

ความสมดุลย์ (Balance) หมายถึงการนำวัสดุพืชพันธุ์มาจัดเรียงหรือจัดกลุ่ม เพื่อให้เกิดความสมดุลย์ทางสายตาซึ่งอาจจะเป็นความสมดุลย์ที่เหมือนกันทั้งสองข้าง หรือไม่เหมือนกันก็ได้

ความขัดแย้ง (Contrast) หมายถึงการสร้างจุดเด่นขึ้นมาโดยอาศัยความขัดแย้งทางกายภาพของวัสดุพืชพันธุ์มาทำให้เกิดความเด่นความน่าสนใจในบริเวณที่มีความซ้ำๆกันมากจน เกินไป

ความเป็นจังหวะ (Rhythm) หมายถึงการสร้างความต่อเนื่องอย่างเป็นจังหวะในการจัดวัสดุพืชพันธุ์ ซึ่งจะกระทำได้โดยการสร้างระยะห่าง (spacing) และความซ้ำ (repetition) ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบของจังหวะของการเคลื่อนไหวได้

สีสันและผิวสัมผัส (Color and Texture) หมายถึงการสร้างความสวยงามโดยอาศัยสีสันของวัสดุ พืชพันธุ์ ซึ่งจะรวมทั้งสีของดอก และสีรวมๆ ของพืชพันธุ์และความหยาบละเอียดของผิวสัมผัสของพุ่มใบ ซึ่งมองเห็นได้

ความเรียบง่าย (Simplicity) หมายถึงความเรียบง่ายในการดูแลรักษา ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเลือกชนิดของต้นไม้ และวิธีการนำมาใช้ที่จะก่อให้เกิดความสะดวกในการดูแลรักษาและซ่อมบำรุง

3. การใช้พืชพันธุ์ในเมือง

การใช้พืชพันธุ์ในเมืองสามารถทำได้หลายลักษณะตั้งแต่ในลักษณะที่เป็นการตกแต่งชั่วคราวระยะสั้นๆ จนถึงการตกแต่งแบบถาวร ซึ่งสามารถแบ่งได้อย่างกว้างๆ ดังนี้ คือ

3.1 การตกแต่งในช่วงระยะเวลาเทศกาล โดยจะเป็นการนำเอาพืชพันธุ์เข้ามาเสริมให้เมืองเกิดความสวยงาม มีบรรยากาศที่แตกต่างไปจากปกติในช่วงเวลาพิเศษหรือช่วงเทศกาลสำคัญๆ ของเมืองจนถึงการสร้างบรรยากาศของเมือง เพื่อให้สอดคล้องและส่งเสริมเทศกาลนั้นๆ ด้วยการตกแต่งแบบนี้ ส่วนมากจะไม่ค่อยมีข้อจำกัดในการทำมากนัก เนื่องจากช่วงระยะเวลาค่อนข้างสั้น อาจจะมีการตกแต่งในรูปของการนำเอาพืชพันธุ์มาแขวนติดกับส่วนอื่นในรูปกระถางมาจัดเรียงในรูปของสวนหย่อมชั่วคราวตามเกาะกลางถนน หรือบริเวณลานต่างๆ ที่มีขนาดกว้างเพียงพอ เป็นต้น

3.2 การตกแต่งถาวร โดยมากจะหมายถึงการตกแต่งที่หมุนเวียนทำไปตลอดปี เป็นการส่งเสริมให้เกิดความสวยงามขึ้นตามบริเวณต่างๆ ของเมือง โดยมีการสลับเปลี่ยนพันธุ์ไม้ที่นำมาประดับในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ หมุนเวียนไปเรื่อยๆ การตกแต่งแบบนี้จะเริ่มมีข้อจำกัดเพิ่มขึ้นจากแบบแรกคือ

พืชพันธุ์จะต้องอยู่ในภาชนะที่ค่อนข้างถาวร อาทิ เช่น อยู่ในกระถามต้นไม้ กะบะต้นไม้รูปแบบต่างๆที่มีความสวยงามและกลมกลืนกับสิ่งประกอบบริเวณ (Site Furniture) ชนิดอื่นๆ ซึ่งภาชนะนี้อาจจะเป็นภาชนะที่ตั้งเอาไว้อย่างถาวร เพียงแต่นำเอาไม้กระถางมาผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนหรือจะเป็นการเปลี่ยนทั้งภาชนะพร้อมๆกับพันธุ์ไม้ก็เป็นได้

3.3 ชนิดของพืชพันธุ์จะต้องเหมาะสมกับบริเวณและสภาพแวดล้อมของบริเวณ ที่จะนำเอาพืชพันธุ์ไปประดับด้วย อาทิเช่น การประดับตกแต่งในบริเวณโล่งแจ้ง จะต้องเลือกพันธุ์ไม้ที่ชอบแสงแดด หรืออย่างน้อยก็จะต้องทนแสงแดดได้ดีในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เป็นต้น นอกจากนี้แล้วควรจะเป็นพันธุ์ไม้ที่มีความสวยงามคงทนอยู่ในระยะเวลาที่ต้องการได้

3.4 วิธีการดูแลรักษาที่ต้องการ ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งของการตกแต่งก็จะต้องมีการดูแลรักษาพื้นฐานที่จำเป็น เช่น การรดน้ำ ใส่ปุ๋ย จนถึงระยะเวลาที่เห็นสมควรว่าจะต้องเปลี่ยนต้นใหม่ เป็นต้น ดังนั้นภาชนะที่บรรจุต้นไม้จะต้องมีช่องให้น้ำระบายออกได้ ไม่เกิดน้ำขังจนก่อปัญหาขึ้นได้

3.5 การตกแต่งแบบถาวร จะหมายถึงการตกแต่งที่เป็นการปลูกลงไปในดินเลย โดยส่วนมากจะเป็นพวกต้นไม้ใหญ่ , ไม้พุ่มและไม้คลุมดินบางชนิด เป็นการตกแต่งแบบถาวรเพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้งานอื่นๆ ดังกล่าวข้างต้น เช่น เป็นการให้ร่มเงา ปิดบังสิ่งไม่น่าดู หรือเป็นการคลุมดิน เป็นต้น การตกแต่งเหล่านี้จะมีข้อจำกัดมากกว่าวิธีอื่น เนื่องจากเป็นการตกแต่งเพื่อระยะเวลายาวนาน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปฏิบัติดังนี้

3.6 มีการเตรียมดินก่อนปลูก โดยมีการปรับปรุงคุณสมบัติของดินให้เหมาะสมกับความต้องการของพืชที่จะนำมาปลูก มีธาตุอาหารต่างๆเพียงพอกับความต้องการของพืชนั้นๆ มีค่าความเป็นกรด-ด่าง (PH) ที่พอเหมาะมีการระบายน้ำที่ดี ไม่ท่วมขัง ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นการส่งเสริมให้พืชเจริญเติบโต ให้ความสวยงามกับบริเวณได้อย่างดี การเลือกพันธุ์ไม้ที่จะนำมาตกแต่งให้เหมาะสมดังจะได้กล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

3.7 มีวิธีการปลูกที่เหมาะสม กล่าวคือ ในการปลูกไม้ยืนต้น จะต้องมีการขุดหลุมปลูกใหม่มีขนาดของความกว้าง ความลึกเหมาะสมกับชนิดของพืช ซึ่งโดยทั่วๆ ไปจะใช้ประมาณ 80*80 *80 ซม.มีการรองก้นหลุมด้วยวัสดุที่ช่วยให้การระบายน้ำได้ดีขึ้น เช่น ฟางข้าว , กรวด , อิฐหัก เป็นต้น หลักจากนั้นก็มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ลงไปอีกชั้นหนึ่ง ก่อนที่จะเอาต้นไม้ลงปลูกและกลบหลุมด้วยดินที่มีการปรับปรุงคุณภาพแล้ว

3.8 ในบริเวณที่เป็นทางเดินเท้าหรือลานต่างๆที่ดาดด้วยวัสดุพื้นผิวแข็ง (Pavement) จำเป็นจะต้องเว้นบริเวณโคนต้นเอาไว้ เพื่อให้น้ำสามารถซึมลงไปสู่รากต้นไม้ได้ ซึ่งก็มีวิธีตกแต่งได้หลายวิธีตั้งแต่ใช้พืชคลุมดิน , ใช้ตะแกรงเหล็กคลุม , ใช้กรวดหยาบคลุมหรือใช้วิธีก่อขอบขึ้นมาเป็นกะบะต้นไม้ ซึ่งก็อาจจะดัดแปลงเป็นที่นั่งด้วย รวมทั้งการป้องกันการเหยียบย่ำบริเวณโคนต้นด้วย หรือจะสร้างลูกกรงขึ้นมาครอบคลุมบริเวณดังกล่าวเอาไว้ หรือใช้วิธีเน้นบริเวณโคนต้นด้วยวัสดุพื้นผิวที่แตกต่างไปจากบริเวณอื่นๆ เพื่อจะได้ทำให้เห็นได้เด่นชัดขึ้นก็เป็นได้

3.9 การปลูกไม้ยืนต้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการค้ำยัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการปลูกเพื่อป้องกันไม่ให้ต้นโอนเอนเมื่อโดนลมซึ่งจำเป็นจะต้องค้ำไว้ระยะหนึ่งจนกว่าต้นไม้จะเจริญเติบโตได้อย่างมั่นคงแล้ว จึงจะสามารถเอาออกได้ การค้ำยันก็ทำได้หลายวิธีทั้งที่เอาไม้มาค้ำลำต้น , ใช้ลวดยึดลำต้นด้วยวิธีต่างๆ เป็นต้น

3.10 ส่วนในการปลูกต้นไม้พุ่มและไม้คลุมดินนั้น จะมีปัญหาน้อยกว่าเนื่องจากมีขนาดเล็กกว่ามาก การขุดหลุมปลูกอาจจะไม่จำเป็น อาจใช้วิธีพรวนดินทำแปลงปลูกเท่านั้น แต่จะต้องมีการกำหนดขอบเขตของแปลงปลูกให้ชัดเจน เพื่อความสะดวกในการดูแลรักษา และป้องกันการถูกทำลาย

3.11 การดูแลรักษา เช่น การรดน้ำ , ใส่ปุ๋ย , ดูแลตัดแต่ง , ป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ซึ่งการดูแลรักษาเหล่านี้จะต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในระยะเวลาที่จำเป็น จึงจะสามารถทำให้เกิดความสวยงามที่เป็นธรรมชาติได้

ซึ่งการตกแต่งแบบถาวรนี้ถือได้ว่าเป็นการตกแต่งพื้นฐานโดยทั่วๆ ไปของเมือง ดังนั้นถ้าต้องการให้เมืองมีความสวยงามในจุดหนึ่งจุดใดเป็นพิเศษ เช่น จุดทางเข้าเมือง หรือถนนหลักภายในเมืองก็อาจจะมีการตกแต่งในช่วงระยะสั้นๆมาเสริมหมุนเวียนไปตลอดปีและโดยเฉพาะช่วงเทศกาลพิเศษต่างๆ ก็อาจจะมีการตกแต่งเพิ่มเติมเข้าไป ให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

4. ข้อคำนึงถึงในการเลือกชนิดของต้นไม้

4.1 สภาพอากาศ

4.1.1 อุณหภูมิและความชื้นในแต่ละท้องที่ กับแต่ละบริเวณ จะเป็นสิ่งที่กำหนดชนิดต้นไม้ที่จะเจริญเติบโตได้ในแต่ละแห่ง

4.1.2 ปริมาณและแสงสว่าง ได้แก่ ร่มเงาอันเกิดจากอาคารข่างเคียงหรือร่มเงาที่เกิดจากต้นไม้ด้วยกัน โดยเฉพาะพวกไม้ดอกนั้น จะมีความสัมพันธ์เป็นอย่างมากกับปริมาณแสงสว่างหรือแสงแดดที่ได้รับ ถ้าร่มเกินไปจะกลายเป็นใบไม้ที่ไม่มีดอกให้เห็น

4.1.3 มลภาวะต่างๆ โดยเฉพาะในเขตเมืองจะมีสภาพอากาศเฉพาะพิเศษแตกต่างไปจากเขตชนบท อันเนื่องมาจากฝุ่นละออง ควัน อากาศเสีย ซึ่งจะมีผลทำให้ต้นไม้ชะงักงันการเติบโตหรือตายไป

4.2 สภาพดิน ชนิดของดิน เช่น ดินเหนียว ดินทราย ดินร่วนปนทราย จะมีผลกับการเจริญเติบโตของต้นไม้ทั้งในเรื่องของการระบายน้ำ สภาพของดิน ถ้าเป็นดินเหนียว ดินทราย หรือมีความเป็นกรดเป็นด่างอย่างมากจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงดินเพื่อให้เหมาะแก่การเจริญเติบโตของต้นไม้ โดยการใส่ปุ๋ยหรือปูนขาว หรือวิธีการอื่นเพื่อช่วยปรับสภาพของดิน

4.3 ความต้องการการดูแลรักษา

4.3.1 ชนิดต้นไม้ที่ไม่ต้องการดูแลรักษาเป็นพิเศษเพื่อลดทั้งกำลังคน และงบประมาณในการบำรุงดูแล

4.3.2 ปลอดจากโรคและแมลง ทั้งนี้เพราะการต้องฉีดยาฆ่าแมลงหรือป้องกันโรคสำหรับต้นไม้ที่ปลูกอยู่ริมถนน ริมทางเท้าในเมืองจะทำได้ลำบาก อาจเกิดอันตรายแก่ผู้คนและยวดยานพาหนะและเกิดความสกปรกแก่บริเวณ

4.3.3 ถ้าเป็นไม้พุ่ม ไม้คลุมดิน หรือไม้เลื้อย ควรเป็นชนิดที่อายุยืนยาว มิใช่ต้นไม้อายุสั้นหรือล้มลุก เพราะจะต้องเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา นอกจากจะจำกัดการใช้ไม้ล้มลุกอยู่ในกระถางหรือกะบะต้นไม้เท่านั้น

4.4 ชนิดต้นไม้ที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหา

4.4.1 ควรเลือกต้นไม้ชนิดที่ไม่มีผล หรือกิ่งก้านมีขนาดไม่ใหญ่หักเปราะง่ายที่จะเกิดอันตรายแก่ผู้คน หรือยวดยานได้ เช่น ต้นมะพร้าว ต้นตาล หรือเกิดความสกปรกแก่พื้น เช่น ต้นยอ ต้นไทรบางชนิดถ้าต้องการจะใช้ก็ต้องมีการดูแลให้ดี หรือไม้ผลบางชนิดที่นกชอบมาเกาะกิน และถ่าย ทำให้เกิดความสกปรก เช่น ต้นไทร ต้นตะขบ ต้นหว้า เป็นต้น

4.4.2 ต้นไม้ที่ใบร่วงมากจนทำให้ท่อระบายน้ำอุดตันหรือต้องเพิ่มการดูแล เช่น ต้นไผ่ ต้นสนทะเล ต้นสนปฏิพัทธ์ หรือต้นไม้ที่มียางที่จะร่วงหล่นทำให้พื้นสกปรก

4.4.3 อัตราการเจริญเติบโต ในบางพื้นที่หรือการใช้งานในบางกรณีมีความจำเป็นต้องใช้งานต้นไม้อย่างรวดเร็วหรือรีบด่วน เช่น ต้องการร่มเงาให้กับถนนหรือที่จอดรถ อัตราการเจริญเติบโตจึงควรนำมาพิจารณาด้วยในการเลือกชนิด หรืออาจใช้วิธีปลูกต้นไม้สลับระหว่างต้นที่โตช้ากับต้นที่โตเร็ว เพื่ออาศัยร่มเงาจากต้นโตเร็วก่อน และเมื่อเวลาผ่านไปจนได้ร่มเงาจากต้นที่โตช้าจึงค่อยตัดต้นโตเร็วออก

4.5 ประโยชน์ใช้สอย ในการเลือกชนิดต้นไม้จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยของต้นไม้ให้ตรงกับที่ต้องการ โดยแบ่งแยกออกเป็น

4.5.1 ไม้ยืนต้น

4.5.1.1 ถ้าต้องการร่มเงา ควรเลือกชนิดที่มีใบหนาทึบ มีใบตลอดทั้งปี มีพุ่มใบที่แผ่กว้าง เพื่อให้ร่มเงาเป็นบริเวณกว้าง มีพุ่มใบในระดับสูง เพื่อให้ใช้งานพื้นที่ด้านล่างได้ หรือใช้ไม้เลื้อยคลุมขึ้นไปบนโครงสร้าง

4.5.1.2 ถ้าต้องการปิดบังสิ่งที่ไม่น่าดูหรือช่วยปิดบังการมองเห็น ควรเลือกชนิดที่มีพุ่มใบต่ำลงมาใกล้กับระดับพื้นดิน หรือใช้ไม่พุ่มหรือใช้ประกอบกันทั้งสองอย่างทั้งไม้ยืนต้นและไม้พุ่ม หรือใช้ประกอบกับรั้ว เช่นต้องการการปิดบังบริเวณที่จอดรถ ที่ทิ้งขยะ อาคาร ห้องน้ำ ห้องส้วม เป็นต้น

4.5.1.3 กิ่งก้านของต้นไม้จะต้องระวังมิให้เกะกะ กีดขวางการสัญจรของผู้คนในระดับต่ำ คืออย่างน้อยควรมีระยะเปิดโล่ง ด้านล่างของพุ่มใบไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร

4.5.2 ไม้พุ่มหรือไม้คลุมดิน

4.5.2.1 ถ้าต้องการการกั้นขอบเขตแบ่งแยกกิจกรรม หรือใช้เป็นเสมือนรั้ว ควรเลือกพุ่มไม้ปลูกเป็นแนว โดยอาจตัดแต่งทรงพุ่มให้เป็นแถวเป็นแนว มีรูปทรงเป็นระเบียบ (Hedge) หรือปล่อยทรงพุ่มให้เติบโตอิสระก็ได้หรือการใช้ประดับรั้ว กำแพง โดยใช้ไม้เลื้อย

4.5.2.2 ถ้าต้องการใช้ต้นไม้เพื่อช่วยลดฝุ่นละออง หรือไอเค็มหรือทราย อาจใช้ไม้พุ่มและไม้ยืนต้นที่มีใบหนาทึบปลูกในทิศทางที่ลมพัดพาฝุ่นละอองมา เพื่อช่วยกรองหรือดักฝุ่นละอองไว้ชั้นหนึ่ง

4.6 การใช้เพื่อเสริมความงาม นอกจากการใช้ตามประโยชน์ใช้สอยที่กล่าวมาแล้ว การเลือกชนิดของต้นไม้มักคำนึงถึงผลทางด้านความงามและเสริมบรรยากาศด้วย ทั้งนี้เพราะต้นไม้เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลในรอบปี มีการออกดอก ผล การผลัดใบ หรือผลิแตกใบใหม่ซึ่งทำให้เกิดบรรยากาศที่เปลี่ยนไป เพิ่มความน่าสนใจสวยงามให้แก่ภูมิทัศน์เมือง

4.6.1 คำนึงถึงสีของดอกไม้ ทั้งไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม ไม้คลุมดินและไม้เลื้อย ต่างมีชนิดของสีดอกต่างๆ ให้เลือกมากมาย เช่น สีเหลืองของต้นคูน สีแดงและสีส้มของต้นหางนกยูงฝรั่ง สีม่วงของต้นเสลา อินทนิน ตะแบก สีขาวและสีเหลืองของต้นลั่นทม สีชมพูของต้นชมพูพันธ์ทิพย์ และถ้าวางแผนให้ดีไม้ดอกก็อาจออกดอกให้ชื่นชมได้ ในช่วงเวลาต่างๆ กันด้วย ด้วยการรวมกลุ่มไม้ดอกชนิดเดียวกันไว้ด้วยกัน เมื่อถึงฤดูกาลที่ดอกไม้บานจะก่อให้เกิดความสวยงามประทับใจ สำหรับบริเวณลานหรือถนนทางเท้าได้อย่างดี

4.6.2 กลิ่นของดอกไม้ เป็นผลมาจากดอกไม้นั่นเอง ในบางพื้นที่ที่ต้องการสร้างบรรยากาศ เช่นในบริเวณโบราณสถานหรือบริเวณที่มีคนมานั่งพักผ่อนแบบสบายก็อาจปลูกไม้หอมเพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น เช่น ต้นลั่นทม ต้นจำปา ต้นจำปี ต้นพิกุล ต้นแก้ว เป็นต้น หรือแม้แต่พืชน้ำเช่นพวกบัวก็มีกลิ่นหอมด้วยเช่นกัน

4.6.3 การใช้ต้นไม้เพื่อแสดงสัญลักษณ์ หรือเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ซึ่งส่วนมากมักจะเป็นผลมาจากดอก หรือสีของดอกไม้นั่นเอง อย่างเช่น ต้นซากุระ เป็นสัญลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่น หรือดอกทิวลิปเป็นสัญลักษณ์ของประเทศเนเธอร์แลนด์ ต้นโพธิ์และดอกบัวเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาพุทธ เป็นต้น ในเมืองไทยเราเองก็มีการใช้ต้นไม้สัญลักษณ์ของสถาบัน เช่นต้นทองกวาวเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต้นจามจุรีเป็นตัวแทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต้นศรีตรังเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หรือใช้เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด เช่น ดอกบัวเป็นตัวแทนของจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งการใช้ต้นไม้พื้นถิ่นให้เป็นสัญลักษณ์นี้อาจเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ทั้งนักท่องเที่ยวท้องถิ่นเองและนักท่องเที่ยวต่างถิ่น รวมทั้งนักท่องเที่ยวระดับชาติ ที่จะพากันมาชมดอกไม้ในฤดูกาลดอกไม้บาน ดังเช่น เทศกาลซากุระบานในญี่ปุ่น ดอกบัวตองของจังหวัดเชียงราย เป็นต้น นอกจากนี้การเลือกใช้ชนิดของต้นไม้ที่แสดงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอันเกิดจากรูปทรงพิเศษของลำต้นหรือพุ่มใบ เช่น การใช้ต้นมะพร้าวในเมืองชายทะเล การใช้ต้นปาล์มขวดเป็นต้นไม้ถนนในเมืองอันเป็นสัญลักษณ์ของพืชเมืองร้อน เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับบรรยากาศที่แท้จริงของท้องถิ่นและจะก่อให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

5. ข้อควรคำนึงถึงในการกำหนดตำแหน่งของต้นไม้

5.1 ระยะห่างจากอาคารหรือสิ่งก่อสร้าง

5.1.1 ระยะถอยร่นให้ห่างจากอาคารพอสมควร ที่กิ่งก้านจะไม่รบกวนกับอาคาร เสาไฟฟ้าหรือสายไฟฟ้าที่อยู่เหนือระดับดินขึ้นมา เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายกับอาคารและสิ่งก่อสร้างอื่น นอกจากนั้นต้นไม้ที่เอียงหลบอาคารสิ่งก่อสร้างเพื่อหาแสงสว่างจะมีรูปทรงที่ไม่สวยงาม รูปทรงที่ไม่สมดุลมั่นคง เมื่อโดนพายุพัดแรงอาจหักโค่นหรือกิ่งฉีกหักได้ง่าย

5.1.2 ระยะถอยร่นให้ห่างจากอาคาร พอที่รากของต้นไม้จะไม่ดันให้เกิดความเสียหายแก่ฐานรากของอาคาร ถนน ทางเท้าหรือบริเวณลานต่างๆ ทั้งนี้เพราะมีต้นไม้บางชนิดที่มีระบบรากลอยแผ่ อยู่ในระดับตื้น ซึ่งอาจดันฐานรากหรือพื้นให้เสียหายได้ เช่น ต้นหางนกยูงฝรั่ง ต้นมะพร้าว เป็นต้น

5.1.3 ตำแหน่งต้นไม้ ควรคำนึงถึงแนวสาธารณูปโภคที่อยู่ใต้พื้นดินด้วย เช่นท่อระบายน้ำ บ่อพักน้ำ ท่อสายโทรศัพท์ ท่อประปา เป็นต้น เพื่อมิให้รากของต้นไม้ไปทำความเสียหายกับระบบบ่อ และในขณะเดียวกันรากต้นไม้ก็จะไม่สามารถหยั่งลึกลงไปได้อย่างมั่นคง ไม่สามารถดูดอาหารขึ้นมาสำหรับการเจริญเติบโตได้เต็มที่

5.2 ตำแหน่งที่ไม่กีดขวางการใช้งาน

5.2.1 คำนึงถึงการมองเห็นของคนเดิน และยวดยานต่างๆ เช่นตามจุดทางคนเดินข้ามถนน หัวมุมถนน สามแยก สี่แยก ไม่ควรมีไม้พุ่มหรือไม้ยืนต้นที่มีพุ่มใบระดับต่ำที่จะบังการมองเห็น อันอาจเกิดอันตรายได้

5.2.2 คำนึงถึงการสัญจร เช่น ไม่ปลูกต้นไม้หรือตั้งวางกะบะต้นไม้บนทางเท้าซึ่งแคบอยู่แล้ว ควรวางแอบชิดไปด้านใดด้านหนึ่งแทน

5.3 คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย

5.3.1 ต้องการร่มเงา การวางตำแหน่งต้นไม้ไว้ทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตกเพื่อช่วยกรองและลดแสงแดดในช่วงบ่าย ถ้าต้องการให้เกิดร่มเงาในช่วงเช้าควรวางตำแหน่งไว้ทางทิศตะวันออก

5.3.2 ควรหลีกเลี่ยงการใช้ไม้พุ่มใบทึบ ทางด้านทิศใต้และตะวันตกเฉียงใต้ เพราะเป็นทิศทางของลมประจำที่พัดผ่าน ซึ่งลมเย็นจะทำให้เกิดความสบาย

5.3.3 ในบางพื้นที่ที่มีปัญหาเรื่องความลาดชัน การกัดเซาะของชายน้ำ หรือไหล่ทางอาจใช้ไม้คลุมดิน ไม้พุ่มปลูกบนพื้นที่เอียงลาดนั้นเพื่อให้รากช่วยยึดดิน ส่วนพุ่มใบจะช่วยลดความรุนแรงของฝน ที่จะกัดเซาะไหลไปตามไหล่เนินนั้น ซึ่งการใช้ต้นไม้จะช่วยให้บรรยากาศของเมืองดูร่มรื่นสวยงามไม่แข็งกระด้าง เหมือนการใช้เขื่อนหรือกำแพงเสียทั้งหมดและอาจมีราคาถูกกว่าด้วย

5.3.4 ใช้ต้นไม้ในแง่ของการปรับปรุงทัศนียภาพ หรือการมองเห็นนอกจากจะใช้ต้นไม้ในการปิดบังสิ่งที่ไม่น่าดูแล้วอาจใช้ต้นไม้เพื่อช่วยเสริมให้เกิดมุมมองหรือการมองเห็นที่น่าสนใจ น่าตื่นเต้น ประทับใจให้มากขึ้น เช่น

5.3.4.1 การใช้ต้นไม้บังคับการมองไปตามทิศทางที่ต้องการและปิดบังซ่อนเร้นสิ่งที่ไม่น่าดูสองข้างทาง

5.3.4.2 การใช้ต้นไม้ปลูกเป็นฉากหลัง ช่วยส่งเสริมสิ่งที่น่าสนใจให้เด่นชัดขึ้นมา

2.4.1.16 การดูแลรักษาภูมิทัศน์เมือง

การดูแลรักษาภูมิทัศน์เมืองในที่นี้หมายถึงการกระทำเพื่อให้ภูมิทัศน์ของเมือง มีความเรียบร้อย สมบูรณ์สวยงามและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

ภูมิทัศน์เมือง หมายถึงองค์ประกอบของเมืองที่แลเห็นได้ด้วยตา และมีผลกระทบต่อการรับรู้ทางด้านสุนทรีย์ ได้แก่ ไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม ไม้ดอก ส่วนของอาคาร ป้ายโฆษณา สาธารณูปโภค สิ่งประกอบถนน ทางเท้า ป้าย ผิวพื้น เป็นต้น

1. ประเภทของการดูแลรักษา สามารถจัดกลุ่มการดูแลรักษาได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1.1 ภูมิทัศน์นุ่ม (Soft Urban Landscape) ได้แก่ ต้นไม้ต่างๆ เช่น ดิน สนามหญ้าและเครื่องปลูก

1.2 ภูมิทัศน์แข็ง (Hard Urban Landscape) ได้แก่ องค์ประกอบที่ไม่มีชีวิตดังกล่าวข้างต้น

การดูแลรักษาในคู่มือนี้ จะเน้นละเอียดในงานดูแลรักษาภูมิทัศน์แข็งจะกล่าวถึงเฉพาะในหลักการ

2. ความสำคัญของการดูแลรักษาภูมิทัศน์เมือง

คนทั่วไปมักมองข้ามความสำคัญของการดูแลรักษาโดยไม่ได้ตระหนักถึงว่า ในการปรับปรุงทัศนคุณภาพ (Visual Quality) ของภูมิทัศน์ใดๆ ก็ตาม ก้าวแรกสุดที่พึงกระทำก็คือ การทำความสะอาด การจัดระเบียบและการซ่อมบำรุง ซึ่งก็คืองานดูแลรักษานั่นเอง

ดังนั้นงานดูแลรักษาจึงเป็นมาตรการขั้นต้น ทั้งในงานปรับปรุงของเดิมและสร้างหรือพัฒนาสิ่งใหม่ การปรับปรุงของเดิมและสร้างหรือพัฒนาสิ่งใหม่ การปรับปรุงทัศนคุณภาพของสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น สามารถเริ่มต้นได้ง่ายๆ ด้วยการจัดระบบการดูแลรักษาที่ดี ซึ่งไม่ต้องใช้งบประมาณมากเท่ากับการก่อสร้าง หรือพัฒนาองค์ประกอบภูมิทัศน์ขึ้นมาใหม่

องค์การบริหารท้องถิ่นนั้น รวมทั้งส่วนราชการส่วนใหญ่ตลอดจนองค์การเอกชนมักจะมองข้ามความสำคัญของการดูแลรักษาความสะอาดนี้ไป โดยมุ่งที่การก่อสร้างเป็นสำคัญ เช่นการสร้างน้ำพุ สร้างนาฬิกาดอกไม้ สร้างสวนหย่อม เป็นต้น โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบริเวณโดยรอบแต่อย่างใด นอกจากนั้นก็ยังมิได้จัดให้มีโปรแกรมการดูแลรักษาที่ดีสำหรับสิ่งก่อสร้างใหม่นั้นด้วย ทำให้ภูมิทัศน์เมืองในประเทศไทยส่วนใหญ่มีสภาพเสื่อมโทรมไม่น่าดู

การดูแลรักษาที่ดี นอกจากจะช่วยให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสวยงามเกิดขึ้นแล้ว ก็ยังเป็นการประหยัดค่าซ่อมแซมและช่วยให้สิ่งก่อสร้างและสถานที่คงทนถาวร เป็นการประหยัดงบประมาณระยะยาวอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของอาคาร สถานที่ รวมทั้งภูมิทัศน์ของเมืองซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของต่างประเทศ ซึ่งมีอายุนับศตวรรษ ก็ยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์งดงามมีเสน่ห์ดึงดูดนักท่องเที่ยวอยู่ตลอดเวลา

3. หลักในการดูแลรักษาและการจัดการโดยทั่วไป

ก่อนที่จะเข้าถึงรายละเอียดเฉพาะของการดูแลรักษางานภูมิทัศน์เมือง จะขอกล่าวถึงหลักการและการจัดการในงานดูแลรักษาทั่วไป เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในหลักการก่อน หลักการดูแลรักษาและการจัดการมีดังนี้

3.1 จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานการดูแลรักษา ไว้ให้ชัดเจน เพื่อเป็นหลักในการปฏิบัติ

วัตถุประสงค์แห่งการดูแลรักษาทั่วไป โดยหลักๆมีดังนี้

3.1.1 เพื่อให้บริเวณรวมทั้งองค์ประกอบของบริเวณมีความสะอาดแลดูเรียบร้อยและเป็นระเบียบ อยู่ตลอดเวลา

3.1.2 เพื่อให้บริเวณมีความสวยงามและคงสภาพนั้นไว้ได้ตลอดเวลา

3.1.3 เพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีทั้งแก่สุขภาพ สวัสดิภาพและความปลอดภัย

3.1.4 เพื่อให้เป็นส่วนช่วยของการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับมาตรฐานการดูแลรักษานั้น สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องวัดค่า ได้มีการปฏิบัติการถึงระดับที่กำหนดไว้หรือไม่ หรืออีกนัยหนึ่งมาตรฐานก็คือไม้วัดหรือเกณฑ์วัดนั่นเอง

3.2 การดูแลรักษาจะต้องทำด้วยความประหยัด กล่าวคือ ประหยัดทั้งบุคลากร อุปกรณ์ วัสดุและเวลา

3.3 การดูแลรักษา จะต้องมีแผนในการจัดเตรียมเป็นอย่างดี มีแนวปฏิบัติที่เป็นระบบ มีการกำหนดงบประมาณที่เหมาะสม ชัดเจน และจะต้องเป็นแผนที่สามารถสื่อความหมายกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ

3.4 ตารางเวลาที่กำหนดขึ้น จะต้องเหมาะสม มีเหตุผลและมีลำดับก่อนหลังที่ถูกต้อง

3.5 การดูแลรักษา จะต้องเน้นเป้าหมายการดูแลรักษาเชิงป้องกันเป็นสำคัญ เช่น การเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องหรืออะไหล่รถตัดหญ้าตามกำหนดผู้ผลิต จะช่วยให้เครื่องมือมีอายุการใช้งานยืนยาวและไม่ชำรุดเร็วกว่าที่ควร

3.6 องค์กรของหน่วยดูแลรักษา จะต้องมีการจัดรูปองค์กรบริหารที่ดีที่สุด

3.7 ความช่วยเหลือจากองค์กรบริหาร หน่วยเหนือจะต้องจัดงบประมาณและกำลังคนให้เพียงพอ

3.8 โปรแกรมการดูแลรักษา จะต้องคำนึงถึงการปกป้องสิ่งแวดล้อมด้วยเสมอ

3.9 ความปลอดภัยของโปรแกรมการดูแลรักษา จะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของพนักงานและประชาชน

3.10 การออกแบบต้องคำนึงถึงการดูแลรักษา จะต้องพยายามทุกวิถีทางในการที่จะให้ปัญหาการดูแลรักษาเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบ เมื่อมีโครงการใหม่ๆ เกิดขึ้น ทั้งหมดนี้เป็นหลักการโดยสังเขปที่จะช่วยให้เห็นภาพรวม และสามารถกำหนดรายละเอียดในการดูแลรักษาได้ตรงแนวขึ้น

4. มาตรฐานฐานการดูแลรักษา

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า มาตรฐานการดุแลรักษาเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งที่จะต้องจัดทำให้มีขึ้นให้ได้ หากไม่กำหนดมาตรฐานขึ้นก่อน อาจก่อให้เกิดความยุ่งยากในการวางแผนงานและการประเมินผลในภายหลังได้ก่อนกำหนดมาตรฐานงานดูแลรักษาขึ้น ควรทำการจำแนกบริเวณภูมิทัศน์ของเมืองออกเป็นประเภทๆ ก่อน

4.1 ภูมิทัศน์นุ่ม แบ่งออกเป็น 2 บริเวณ คือบริเวณ ก. และบริเวณ ข.

บริเวณ ก. ได้แก่ สนามหญ้าชั้นดี บริเวณแปลงปลูกไม้ระดับ ต้นไม้ต่างๆ เช่น ไม้พุ่ม ไม้ดอกให้ร่มเงา รวมทั้งไม้ดัดในบริเวณพิเศษ และรั้วต้นไม้ที่ต้องการการตัดแต่งอยู่เสมอ ส่วนใหญ่จะอยู่ในบริเวณเมืองชั้นในที่มีความถี่การใช้สอยสูง บริเวณสถานที่สำคัญของเมืองและบริเวณสวนสาธารณะในเมือง

มาตรฐานที่ต้องการ ได้แก่

4.1.1 สนามหญ้า จะต้องได้รับการตัดเรียบสม่ำเสมอและได้รับน้ำและปุ๋ยเพียงพอและสม่ำเสมอ และจะต้องสะอาดปราศจากขยะมูลฝอยตลอดเวลา รวมทั้งมีการแต่งขอบให้ได้แนวอยู่เสมอด้วย

4.1.2 ไม้ประดับและไม้คลุมดิน จะต้องได้รับการดูแลรักษา ให้น้ำ ปุ๋ย ยา และการตัดแต่งให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์และงดงามอยู่ตลอดเวลา

4.1.3 ไม้พุ่มและไม้ยืนต้นจะต้องได้รับการตัดแต่ง ดูแล รักษาด้วยการให้ปุ๋ย ยา และน้ำตามหลักการพืชสวนเพื่อให้ต้นไม้มีความสมบูรณ์และแลดูงดงามตลอดเวลา

บริเวณ ข. ได้แก่บริเวณทุ่งหญ้าตามชานเมืองบริเวณสีเขียวริมถนน บริเวณที่ว่างสาธารณะและบริเวณธรรมชาติทั่วๆ ไปของเมือง ซึ่งสามารถมองเห็นได้จากการสัญจรไปมาของนักท่องเที่ยว

มาตรฐานที่ต้องการ ได้แก่

4.1.4 จะต้องมีการป้องกันไฟไหม้ในฤดูแล้ง

4.1.5 จะต้องมีการป้องกันการพังทลายชะล้าง จากฝน (ในกรณีที่อยู่ในพื้นที่แห้งแล้งมากในฤดูแล้งและฝนตกชุกในฤดูฝนและมีความลาดชัน เช่น เมืองในภาคอีสานตอนล่างและภาคเหนือ)

4.1.6 จะต้องมีการเก็บกวาดขยะมูลฝอย กิ่งหัก ต้นไม้ที่โค่นล้มอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา

4.1.7 ทุ่งหญ้า สนาม บริเวณสีเขียวข้างถนน เหล่านี้จะต้องได้รับการตัดหญ้าด้วยเครื่องสะพายบ่า รถตัดหญ้าล้อจักรยาน หรือมีดตัดหญ้าอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา

4.1.8 ทำการควบคุมดูแล มิให้มีการติดตั้งป้ายโฆษณาหรือสร้างเพิงหรือสร้างสิ่งปลูกสร้างที่ผิดกฎหมายเกิดขึ้นอย่างเข้มงวด

4.2 ภูมิทัศน์แข็ง ได้แก่บริเวณบาทวิถี ลาน ผิวคาดแข็ง ลานจอดรถ ป้ายข้อมูลและป้ายอื่นๆ เสาโคมไฟ ม้านั่ง ถังขยะ ผิวแข็งของเขื่อนลาด (Rip-Rap) กะบะ และกระถางต้นไม้ เครื่องกีดขวางการจราจรที่อยู่ด้านหน้าหรือด้านข้างของอาคารและสิ่งปลูกสร้างอื่นๆโดยรอบบริเวณท่องเที่ยว

มาตรฐานที่ต้องการ ได้ แก่

4.2.1 บาทวิถี ลานผิวคาดแข็งและลานจอดรถ จะต้องได้รับการดูแลรักษาให้คงอยู่ในสภาพที่ดีและปลอดภัย ปราศจากหลุมบ่อหรือมีน้ำยังไม่แตกหักหรือชำรุด สะอาดปราศจากวัชพืชและสะอาดปราศจากขยะมูลฝอย

4.2.2 ป้ายต่างๆ เสาโคมไฟ ม้านั่ง รวมทั้งเครื่องกั้นการจราจร จะต้องได้รับการดูแลซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดี แข็งแรงใช้งานได้ตลอดเวลา ต้องมีความสะอาด สีไม่กะเทาะ ตัวอักษรชัดเจน การติดตั้งได้แนวและตั้งฉากกับพื้น ในสภาพเดียวกับเมื่อแรกติดตั้ง โคมไฟต้องสมบูรณ์หลอดไม่ขาดหรือดวงโคมแตกชำรุด

4.2.3 ถังขยะต่างๆ จะต้องได้รับการเก็บและทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ ทั้งด้านในและด้านนอกและจัดให้มีจำนวนเพียงพอและติดตั้งในจุดที่เหมาะสม รูปแบบของถังขยะต้องเป็น

แบบที่เหมาะสมกับสภาพการใช้งาน กล่าวคือ จะต้องเหมาะกับชนิดของขยะที่มีขึ้นในบริเวณนั้น เช่น ขยะที่เป็นเศษอาหาร ควรมีฝาปิดป้องกันสัตว์และกลิ่นรบกวน

4.2.4 อาคารโดยรอบบริเวณสำคัญของภูมิทัศน์เมืองจะต้องได้รับการดูแลซ่อมแซม (โดยเฉพาะด้านหน้าหรือ ด้านที่มองเห็นได้จากบริเวณสำคัญ) และทาสีอยู่เสมอควรออกระเบียบเกี่ยวกับติดตั้งป้ายโฆษณามิให้มีขนาด สี และข้อความที่อาจทำลายบรรยากาศ การทาสีควรกระทำทุกๆ 5-7 ปี หรือเมื่อสีเดิมเสื่อมสภาพ เมื่อเกิดคราบดำ

5. แผนการดูแลรักษา

เมื่อได้กำหนดและจำแนกประเภทบริเวณ และสิ่งประกอบ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานของการดูแลรักษาแล้ว ขั้นต่อไปควรจัดทำแผนการดูแลรักษาขึ้น โดยการศึกษาปัญหาการดูแลรักษา รวมทั้งงบประมาณประเภทต่างๆ ตามมาตรการที่กำหนดขึ้น แล้วเขียนแผนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร

ในการพัฒนาแผนดูแลรักษาที่ใช้งานได้และตรงกับความเป็นจริง ควรพิจารณาดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

5.1 จัดเก็บรวบรวมและจำแนกข้อมูล บัญชีรายการจำนวนสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับบริเวณหรือสถานที่ที่กำหนดอย่างละเอียด

5.2 ทำการเขียนแผนดูแลรักษาประจำ ควรให้มีเนื้อหาต่อไปนี้ไว้รวมอยู่ด้วย

5.2.1 การกำหนดมาตรฐานการดูแลรักษาของทุกบริเวณ สถานที่หรืออาคารที่มีอยู่ในบัญชีรายการตามข้อ ก.

5.2.2 บ่งชี้และจัดทำรายการ ลักษณะงานดูแลรักษาประจำของแต่ละบริเวณโดยชัดเจน ทั้งนี้ต้องให้ตรงและบรรลุถึงมาตรฐานที่กำหนด

5.2.3 บรรยายถึงวิธีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้บรรลุผลตามลักษณะของงานที่ได้บ่งชี้ไว้ในข้อ 5.2

5.2.4 กำหนดความถี่ในการดูแลรักษา

5.2.5 กำหนดจำนวน และประเภทของบุคลากรที่ต้องการ

5.2.6 กำหนดวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในงานดูแลรักษาประเภทนั้นๆ

5.2.7 กำหนดวัสดุสิ้นเปลืองที่จะมีขึ้นในงานดูแลรักษานั้นๆ

5.2.8 กำหนดเวลาที่ค่อนข้างแม่นยำที่จะใช้ในการปฏิบัติการของงานดูแลรักษาประเภทนั้นๆ

5.3 กำหนดวิธีจัดการกับงานดูแลรักษาประเภทจรที่ไม่ได้กำหนดไว้ หรือเตรียมไว้ตามลักษณะงานประจำ เช่น งานซ่อมแซมฉุกเฉินหรือการเตรียมจัดงานพิธีการในกรณีพิเศษ เป็นต้น

5.4 คำนึงถึงงานดูแลรักษาประเภทป้องกัน สำหรับสภาพหรือสถานการณ์ต่างๆที่จะก่อให้เกิดการสึกหรอเสื่อมโทรม สิ้นสภาพของบริเวณหรือส่วนประกอบของบริเวณหรืออุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในงานดูแลรักษา โดยการกำหนดตารางเวลา และระบบการตรวจเช็คที่มีประสิทธิภาพ

5.5 กำหนดตารางมอบหมายความรับผิดชอบ ของงานดูแลรักษาแต่ละชิ้นงาน ซึ่งรวมการกำหนดตัวบุคคล ผู้ช่วยหรือตัวผู้รับเหมา (ถ้าใช้การจ้างบุคคลหรือบริษัทภายนอก) พร้อมทั้งผู้ตรวจการและที่ปรึกษา ที่จะดูแลให้งานลุล่วงตามเป้าหมาย

5.6 จัดวางระบบการวางแผนงาน กำหนดตารางงานดูแลรักษาที่แม่นยำ ตลอดจนการควบคุมปริมาณและประสิทธิภาพของการทำงาน

5.7 จัดวางระบบการงบประมาณ โดยกำหนดทั้งทางระบบการวิเคราะห์และการควบคุมงบประมาณค่าใช้จ่ายในงานดูแลรักษาด้วย

6. การเขียนแผนดูแลรักษาประจำ

หลักสำคัญในการเขียนแผนปฏิบัติที่ดีคือ การสื่อหวามหมายที่ชัดเจน เข้าใจง่ายระหว่างผู้เขียนแผนกับผู้ปฏิบัติ ในสหรัฐอเมริกามีวิธีเตือนใจง่ายๆคือ การระลึกถึงคำว่า " KISS " ซึ่งแปลว่า จูบ แต่แท้จริงนั้นย่อมาจาก " Keep It Short And Simple " คือ การเขียนให้สั้นๆ และง่ายั่นเอง การเขียนแผนปฏิบัติที่ยาวและซับซ้อน ส่วนใหญ่จะไม่ได้ผล เนื่องจากผู้ปฏิบัติในภาคสนามไม่มีเวลามากพอที่จะอ่านหนังสือได้อย่างพินิจพิเคราะห์ และผู้ปฏิบัติบางคนอาจไม่สันทัดด้านการอ่าน – เขียนหนังสือ

ได้มีการพัฒนาการเขียนแผนปฏิบัติ ในด้านการดูแลรักษา ให้สามารถสื่อความหมายแก่ผู้ปฏิบัติงานในภาคสนามให้ชัดแจ้งมาโดยตลอด ซึ่งพบว่าการเขียนแผนในลักษณะที่เป็นตัวอักษรและพรรณามากๆ มักจะประสบความล้มเหลวดังได้กล่าวมาแล้ว แผนที่สามารถสื่อความหมายได้ดีที่สุดคือแผนที่สั้น ง่าย และมีการใช้ภาพถ่ายหรือภาพวาดประกอบ แต่ปัญหาก็อยู่ที่การจัดพิมพ์ การถ่ายภาพหรือการหาคนเขียนภาพ ซึ่งทำได้ยากสำหรับหน่วยงานเล็ก ดังนั้นจึงได้มีผู้พัฒนาการเขียนแผนแบบตารางขึ้น โดยยึดเกณฑ์ในการเขียนดังนี้

6.1 แสดงแผนทั้งหมดลงในกระดาษแผ่นเดียวกัน จะต้องแสดงส่วนประกอบทั้งหมดของแผนดูแลรักษาประจำในแต่ละบริเวณ แต่ละอาคารหรืออุปกรณ์ลงในแผ่นกระดาษแผ่นเดียวกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการอ้างถึงแผ่นก่อนหรือแผ่นหลัง เพราะคนปฏิบัติงานในสนามไม่มีเวลาหรือมีความสนใจพอที่จะพลิกไปพลิกมา เพื่อค้นหาข้อมูลให้ครบ

6.2 แสดงข้อมูลให้เป็นระบบ จะต้องแสดงข้อมูลหลักที่จำเป็น เพื่อให้งานบรรลุผลในรูปที่มีหลักเหตุผลให้เป็นระบบที่มีลำดับชัดเจนในช่องจากซ้ายไปขวา

6.3 ให้ข้อมูลที่แจ่มแจ้งชัดเจนลงตามช่อง และควรกระจายข้อกำหนดและวิธีการใช้ซึ่งรวมถึง

6.3.1 มาตรฐานการดูแลรักษา เพื่องานที่จำเป็นต้องทำ เพื่อให้บรรลุถึงมาตรฐาน

6.3.2 จำนวนคนที่ต้องการให้งานสำเร็จ

6.3.3 วัสดุใช้สิ้นเปลืองและเชื้อเพลิงที่ต้องใช้ (ต้องให้เวลาจัดหาล่วงหน้า)

6.3.4 อุปกรณ์ เครื่องจักรกลที่ต้องใช้ในการทำงาน (โดยมีอยู่เอง เช่าหรือซื้อ)

6.3.5 ความถี่ในการดูแลรักษา และเวลาที่จะใช้ในการดูแลรักษาแต่ละครั้ง

6.3.6 ความเหมาะสมของงานว่าจะ “ ทำเอง ” หรือ “ จ้างเหมา ”

6.3.7 หลักการในการกำหนดงบประมาณ

6.4 จะต้องมีสารบัญที่ค้นหาแผนได้ง่าย

6.5 ขนาดของกระดาษที่ใช้ควรเป็น A 3 (สองเท่าของกระดาษพิมพ์ดีดสั้น) ซึ่งมีขนาดพอเหมาะที่จะบรรจุข้อ มูลได้ครบ และสามารถทำสำเนาได้สะดวกรวดเร็วจากเครื่องถ่ายเอกสารทั่วไป การเย็บเล่มควรเป็นแบบเข้าแฟ้มเจาะ เพื่อให้สามารถหยิบแต่ละแผ่นออกไปใช้งานได้หรือเปลี่ยนแผ่นใหม่ที่ทันสมัยกว่าแทนได้ง่ายและรวดเร็ว และในกรณีที่ใช้งานบ่อยมาก โดยเฉพาะงานกลางแจ้ง ควรใช้กระดาษอย่างดีและเคลือบพลาสติก

2.4.2 รายละเอียดองค์ประกอบภูมิทัศน์เมือง

2.4.2.1 ถนน ในการออกแบบถนนจะต้องคำนึงหลักกว้างๆอยู่ 2 ประการ คือ ความสวยงามและขนาดมาตรฐานต่างๆ ตามที่วิศวกรกำหนดเอาไว้ ซึ่งขนาดมาตรฐานเหล่านี้วิศวกรได้กำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงความสะดวก และความปลอดภัยต่อผู้ใช้เป็นสำคัญ

ถนนประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญๆ ดังนี้คือ

1. ความกว้างของถนน ถนนในเมืองส่วนใหญ่จะมีการระบุขนาดที่เหมาะสมเอาไว้ในพระราชกิจจานุเบกษาของเมืองต่างๆ ซึ่งกำหนดโดยสำนักผังเมืองว่าเมืองใดควรมีถนนในระดับต่างๆ มีความกว้างขนาดเท่าใดมีรูปตัดของถนนเป็นอย่างไร โดยนักศึกษาจากขนาดของเมือง และบริเวณการจราจรของเมืองในอนาคต โดยระบุความกว้างของถนนโดยรวมแล้ว จะมาจากปัญหาหลัก 3 ประการคือ

1.1 มีช่องทางวิ่งกี่ช่องทาง ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณรถที่จะสัญจรในถนนสายนั้นๆ

1.2 ใช้ขนาดช่องทางวิ่งเท่าไร โดยขึ้นอยู่กับขนาดความเร็วของรถในถนนสายนั้นๆ ช่องทางวิ่งสำหรับถนนในเมือง จะมีขนาดตั้งแต่ 2.50 –3.60 เมตร ความเร็วของรถยิ่งมาก ความกว้างของช่องทางวิ่งก็จะกว้างขึ้นตามไปด้วย

1.3 จะยอมให้มีช่องทางจอดข้างทางหรือไม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้วางแผน โดยปกติแล้วในถนนที่มีการจราจรผ่านไปมาตลอดเวลาทุก 2-3 นาที การจอดรถข้างทางจะเป็นการกีดขวางการเลื่อนไหล ของการจราจร ทำให้การจราจรในถนนนั้นๆ เกิดการติดขัด จึงไม่ควรมีช่องทางจอดสำหรับถนนสายนั้น

นอกจากนั้นแล้วในบริเวณที่จะต้องเลี้ยวโค้ง รัศมีวงเลี้ยวจะต้องเป็นรัศมีวงเลี้ยวจะต้องเป็นรัศมีที่มีความกว้างมากพอ ที่จะให้ความปลอดภัยในการเลี้ยวได้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วรัศมีวงเลี้ยวนี้จะอยู่ในช่วงระยะ 5-7 เมตร ตามแต่ชนิดของยวดยานที่สัญจรไปมาบนถนนดังกล่าว ในถนนที่มีรถขนาดใหญ่สัญจรรัศมีวง เลี้ยวก็จะต้องกว้างมากขึ้นตามไปด้วย

ตารางที่ 2.7 แสดงขนาดความกว้างของถนนแต่ละแบบ

ส่วนประกอบถนน	ถนนสายประธาน	ถนนสายหลัก	ถนนสายรอง	ถนนสายย่อย
ขนาดความเร็ว (กม/ชม)	65-95	50	30-50	30
จำนวนช่องทางวิ่ง (Lanes)	4 ขึ้นไป	4-6	2-4	2
ความกว้างของช่องทางวิ่ง (เมตร)	3.6	3.0	2.4-3.0	2.4
ความกว้างของช่องจอดรถข้างไหล่ทาง (เมตร)	3.6	3.0	3.0	2.4

2. ระยะเว้นว่างเพื่อความปลอดภัย เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยของการสัญจร จุดวิกฤตต่างๆ บนเส้นทาง อาทิ เช่น จุดตัดข้ามของเส้นทางการสัญจรทั้งที่เป็นชนิดเดียวกัน และที่ต่างชนิดกัน รวมทั้งจุดทางแยกต่างๆ หรือจุดที่อาจจะเกิดอันตรายขึ้นได้ จุดเหล่านี้จำเป็นจะต้องมีระยะเว้นว่าง เพื่อความปลอดภัยให้ผู้ขับขี่ได้ทราบล่วงหน้าก่อนที่จะถึงจุดดังกล่าว เพื่อที่ผู้ขับขี่จะได้มีการเตรียมตัวรับสถานการณ์นั้นๆ ได้ภายในระยะเว้นว่างนี้ จะมีการติดตั้งป้ายเตือน , ป้ายบอกทิศทางต่างๆ รวมทั้งไฟจราจร เพื่อเป็นการบอกผู้ขับขี่ให้ทราบถึงสถานการณ์ล่วงหน้า ดังนั้นป้ายหรือสัญญาณต่างๆ เหล่านี้ จึงควรจะมองเห็นได้อย่างชัดเจนปราศจากสิ่งใดๆ มาปิดบังส่วนในบริเวณทางแยกที่ไม่มีสัญญาณไฟจราจร ผู้ขับขี่ในแต่ละเส้นทาง ควรมองเห็นรถที่กำลังสัญจรมาในอีกทิศทางหนึ่งได้ในระยะหนึ่งๆ เพื่อความปลอดภัยในการผ่านทางแยกและการเลี้ยว อีกทั้งบริเวณดังกล่าวก็ควรจะเป็นบริเวณที่ไม่มีอะไรปิดบังการมองเห็นของผู้ขับขี่ยวดยาน ระยะเว้นว่างนี้มีตัวแปรที่สำคัญ คือ ความเร็วของรถที่กำลังสัญจรมา และความลื่นของพื้นถนนแผนภูมิข้างล่าง แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของความเร็วรถ (ตัวเลขด้านบน) กับระยะเว้นว่างเพื่อความปลอดภัย (ตัวเลขด้านล่าง) ซึ่งเป็นระยะเว้นว่างตามมาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับถนนที่มีพื้นผิวปกติ แต่ถ้าหากว่าเป็นผิวที่มีความลื่นมาก ก็จำเป็นจะต้องเว้นระยะห่างออกไปอีก

3. ขอบคัน (Curb) ขอบคันเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับถนนภายในเมือง หน้าที่หลักของขอบคัน คือเป็นสิ่งควบคุมการระบายน้ำของถนน และเป็นตัวแบ่งแนวถนนและทางเท้าออกจากกัน ขอบคันมี 2 ประเภทคือ ขอบคันชนิดพาหนะขึ้นไม่ได้ และขอบคันชนิดที่พาหนะสามารถขึ้นบนทาง เท้าได้ขอบคันควรสูงกว่า 10 ซม. เพื่อให้ควบคุมการระบายน้ำได้ดี และให้มองเห็นได้ชัดเจน แต่ไม่ควรสูงเกินกว่า 20 ซม. เนื่องจากอาจเป็นอุปสรรคต่อการจอดรถในแนว

ถนน และอาจทำให้ประตูรถเสียหายได้ขนาดที่เหมาะสมสำหรับขอบคันชนิดที่พาหนะขึ้นไม่ได้ คือ 15 ซม.และเป็นความสูงที่เหมาะสมในการก้าวขึ้นลงของคนเดินเท้าด้วย

2.4.2.2 ทางเท้า

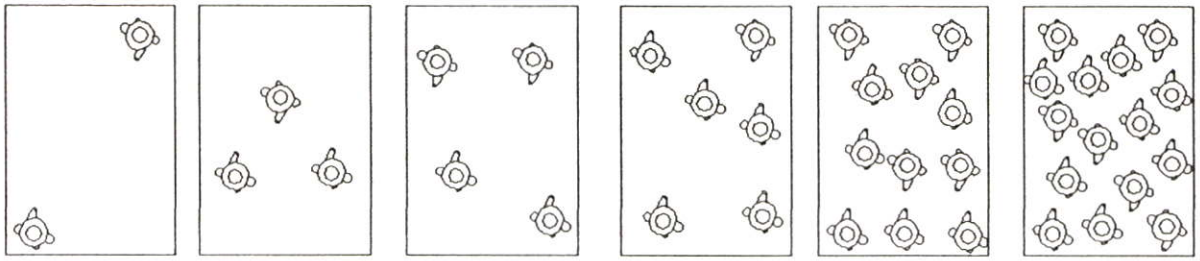
1. ขนาดร่างกายมนุษย์ ที่สัมพันธ์กับขนาดทางเท้ากับขนาดทางเท้า มนุษย์ 1 คน โดยเฉลี่ยต้องการขนาดทางเท้า 0.60 เมตรโดยประมาณ และกรณีที่ถือสิ่งของอื่นๆ ก็จะมีความต้องการขนาดทางเท้าเพิ่งมากขึ้น

2. ความต้องการทางด้านพื้นที่ ในการเดินของมนุษย์จะมีการเว้นระยะห่างกับคนที่เดินอยู่ข้างหน้าบ้างระยะที่เว้นห่างนี้ผู้เดินจะรู้สึกมีความสบายที่ตนเองยังพอใจต่างกันไป ตามเหตุการณ์กล่าวคือ การเดินในที่สาธารณะในขณะที่เร่งรัด หรือมีจุดหมายที่แน่นอนอยู่ข้างหน้าจะมีระยะเว้นห่างจากบุคคลข้างหน้า น้อยกว่าการเดินเล่นในสวนสาธารณะ

3. อัตราความเร็วในการเดิน และปริมาณการการเลื่อนไหลของการสัญจร การเดินในสภาพการณ์ต่างๆ มนุษย์จะมีอัตราความเร็วในการเดินเฉลี่ยแตกต่างกัน กล่าวคือ หากทางเท้ามีความหนาแน่น อัตราความเร็วในการเดินจะลดลง ความหนาแน่นของทางเท้านี้ ขึ้นอยู่กับจำนวนคนที่ใช้ทางเท้าในเวลาเดียวกันซึ่งในที่นี้เรียกว่าปริมาณการเลื่อนไหล (Flow Volume)

ตารางที่ 2.8 แสดงอัตราความเร็วในการเดินโดยเฉลี่ย

ลักษณะการเดิน	ระยะทางและเวลา
คนทั่วไป	**72 เมตร/นาที**
ผู้สูงอายุ	67 เมตร/นาที
เดินเป็นกลุ่ม	51 เมตร/นาที
ลงบันได	46 เมตร/นาที
ขึ้นบันได	34 เมตร/นาที

รูปที่ 2.15 แสดงการเลื่อนไหลทางเท้า กับอัตราความเร็วในการเดินและพื้นที่ทางเท้า

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.9 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของการเลื่อนไหลทางเท้า กับอัตราความเร็วในการเดินและพื้นที่ทางเท้าที่ใช้ต่อ 1 คน

ปริมาณการเลื่อนไหล	อัตราความเร็วในการเดิน (เมตร/นาที)	การใช้พื้นที่ต่อคน (ตารางเมตร/คน)
7	78	3.25
7-10	75-78	2.25-3.15
10-15	69-75	1.35-2.25
15-20	60-69	0.90-1.35
20-25	33-60	0.45-0.90
25ขึ้นไป	0-33	0.45

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.1 การประมาณความกว้างของทางเท้าที่ใช้

จากตัวเลขขนาดร่างกายมนุษย์ ในการใช้ทางเท้าที่ว่า 1 คนใช้ทางเท้า 0.60 เมตร ฉะนั้นทางเท้าควรกว้างอย่างน้อยที่สุด 1.20 คือให้สวนทางกันได้ มาตรฐานโดยทั่วไประบุขนาดทางเท้าไว้ว่า ทางเท้าในถนนสายหลักในย่านธุรกิจ ย่านการค้าและย่านอุตสาหกรรมควรกว้าง 2.50 – 3.00 เมตร เป็นอย่างน้อย และย่านพักอาศัยทั่วไปใช้ขนาด 1.20 –2.00 เมตรในถนนสายย่อย

ตัวเลขมาตรฐานนี้ เป็นตัวเลขที่ใช้กับสภาพการณ์ทั่วๆ ไป ในบางครั้งตัวเลขนี้ไม่สามารถนำไปใช้ได้ เช่นกรณีที่เป็นย่านการค้าสำคัญ มีปริมาณคนมากเป็นพิเศษจำเป็นจะต้องใช้ขนาดทาง

เท้าที่กว้างขวางยิ่งขึ้นไปอีกในบางกรณีเช่นนี้ ควรใช้การประมาณความกว้างของทางเท้าโดยคำนวณโดยใช้สูตร

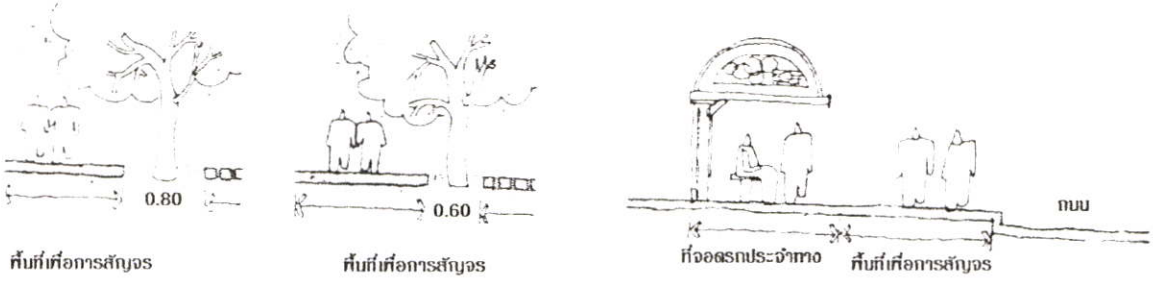
$$\text{ความกว้างทางเท้า} = \frac{\text{ปริมาณ X ระยะห่างด้านหน้า}}{\text{อัตราความเร็วของการเดิน}}$$

3.1 ปริมาณคน ในที่นี้ได้จากการประมาณคนที่จะผ่านหน้าตัดทางเท้าหนึ่งๆ ภายในเวลา 1 นาที เช่น ย่านการค้าที่มีคนผ่านมาก อาจมีปริมาณคนมากถึง 200 คน ต่อนาที

3.2 ระยะห่างด้านหน้า ได้จากระยะเว้นห่างที่มนุษย์พึงพอใจ ตามสภาพการณ์ต่างๆ เช่น เดินดูสินค้าจะเว้นระยะห่างจากคนข้างหน้าประมาณ 2.8-3.6 เมตร ดังที่ได้กล่าวในหัวข้อ "ข้อมูลเบื้องต้น"

3.3 อัตราความเร็วของการเดิน โดยปกติมนุษย์จะเดินที่ความเร็วเฉลี่ย 72 เมตร/นาที แต่ในกรณีที่ทางเท้ามีความหนาแน่นมาก อัตราความเร็วจะลดลง ดังนั้นอัตราความเร็วที่ใช้ในสูตรนี้จะใช้อัตราความเร็วในอัตราความหนาแน่นที่ยอมรับได้ในที่นั้น

สูตรนี้เป็นสูตรที่ใช้ประมาณความกว้างทางเท้าที่ใช้ในการสัญจรเท่านั้น ในกรณีที่จะมีกิจกรรมอื่นๆ เพิ่มขึ้นบนทางเท้า จำเป็นต้องบวกเพิ่มขึ้นอีกตามความต้องการของกิจกรรมนั้นๆ เช่น การปลูกต้นไม้บวกเพิ่มอีก 0.80 เมตรในกรณีใช้หลุมปลูก หากปูพื้นพรุนชิดโคนต้นก็ควรบวกเพิ่มอีกประมาณ 0.60 เมตร เป็นต้น

รูปที่ 2.16 แสดงการประมาณความกว้างของทางเท้าที่ใช้

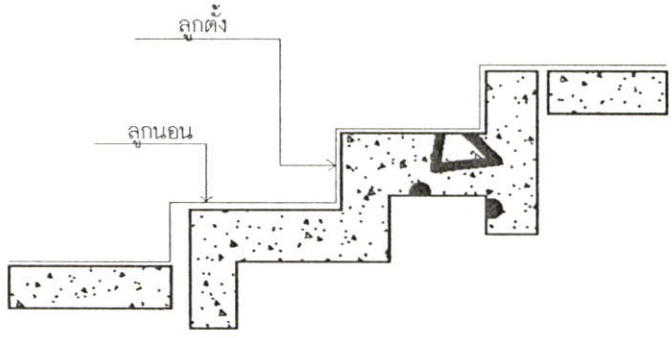
ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.3 ทางลาดที่ใช้ในทางเท้า

ในกรณีที่ภูมิประเทศเป็นที่ลาดชัน หรือมีการเปลี่ยนระดับ อาจใช้ทางเท้าเป็นลักษณะทางลาดก็ได้ หรือเป็นขั้นบันไดก็ได้ ในกรณีที่เป็นทางลาดไม่ควรให้ลาดชันเกินกว่า 8% หรือหากจำเป็นอาจลาดชันได้ถึง 12% กรณีที่ทางลาดนั้นๆ เป็นระยะสั้นไม่เกิน 1 เมตร

1. การใช้ขั้นบันไดในทางเท้า

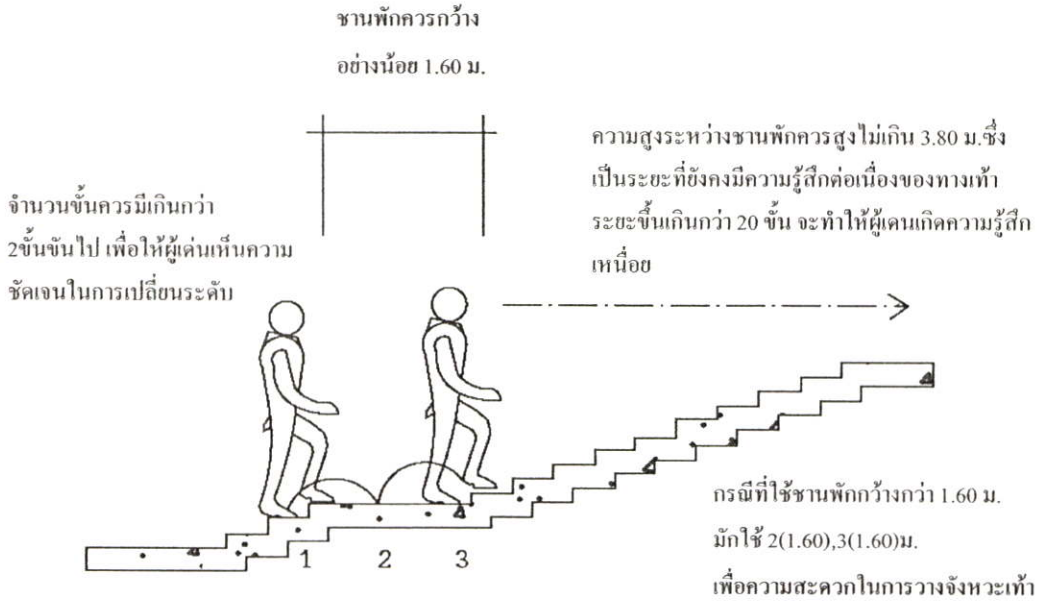
ในบางครั้งอาจจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนระดับ ในทางเท้าโดยทำเป็นขั้นบันได อัตราระหว่างลูกตั้งและลูกนอนของขั้นบันไดเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณา

อัตราส่วนลูกตั้ง – ลูกนอนที่ใช้ในงานภายนอกอาคารได้แก่
2 ลูกตั้ง + 1 ลูกนอน = 650 ถึง 675 มม.

รูปที่ 2.17 แสดงอัตราส่วนลูกตั้งและลูกนอนบันได

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 2.18 แสดงรายละเอียดทั่วไปของการทำบันได

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัตราส่วนดังกล่าวนี้จะได้สัดส่วนของบันไดที่เดินขึ้นลงได้สะดวก ลูกตั้งของบันไดที่ใช้ในงานภายนอกอาคารในที่สาธารณะควรสูง 10 เซนติเมตร เป็นอย่างน้อยจึงจะไม่เกิดการสะดุด และไม่ควรสูงเกิน 17.5 เซนติเมตร ยกเว้นในกรณีขึ้นที่ชันมาก เช่นภูเขา จำนวนขั้นควรมีมากกว่า 2 ขั้นขึ้นไป และควรมีชานพักทุกๆ ช่วงความสูง 3.8 เมตรเป็นอย่างน้อย การเปลี่ยนระดับควรให้เห็นได้ชัดเจน อาจด้วยการใช้ป้ายเตือนการมีราวจับ การใช้พืชพันธุ์ เป็นต้น

2. การเลือกวัสดุผิวพื้น

วัสดุผิวพื้นที่ใช้ในทางเท้า ควรคำนึงถึงสภาพดินเดิม การสั่นสะเทือนของการจราจรใกล้เคียง และความบ่อยของความจำเป็นในการขุดรื้อทางเท้านั้นๆเช่นต้องมีการขุดเพื่อวางท่อ การซ่อมแซมสาธารณูปโภคใต้ดิน เป็นต้น พื้นที่ใช้ในทางเท้า ได้แก่

2.1 พื้นประเภทพื้นแข็ง (Rigid Paving) เป็นพื้นที่หล่อเป็นพื้นแข็ง ได้แก่ พื้นคอนกรีต ข้อดีของพื้นคอนกรีต คือ มีความคงทนถาวรสูงหากสภาพดินภายใต้ผิวพื้นมีความอยู่ตัวดี สามารถตกตางผิวได้หลากหลาย เช่น เขียนลาย ตีแนว พิมพ์ลายผสมสี ผิวหินล้าง กรวดล้าง และปูผิวด้วยวัสดุอื่น เช่น กระเบื้องดินเผาแผ่นซีเมนต์แต่งผิวสำเร็จรูป อิฐ เป็นต้น ข้อเสีย ข้อเสียของพื้นคอนกรีตบนทางเท้า คือ การแตกร้าวเมื่อได้รับความสั่นสะเทือนสูง และยากที่จะซ่อมแซมให้เหมือนเดิมเมื่อมีการขุดเจาะ

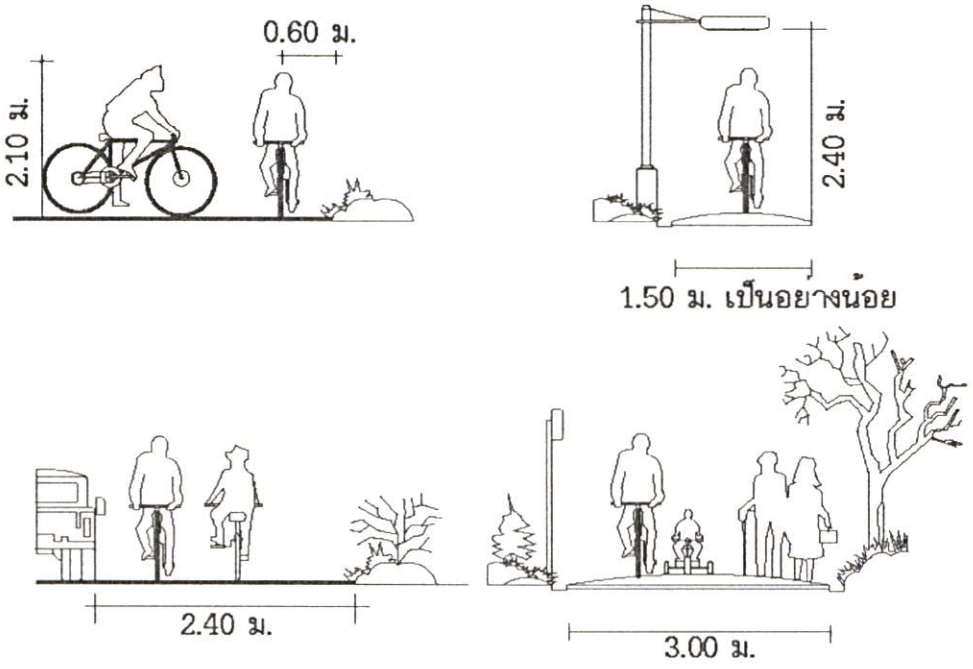
2.2 พื้นประเภทยืดหยุ่น (Flexible Paving) ได้แก่พื้นที่มีการประสานตัวของผิวพื้นอย่างหลวมๆ ทำให้พื้นมีความหยุ่นตัวเล็กน้อย พื้นชนิดนี้ได้แก่พื้นประเภทแอสฟัลท์ และพื้นยางสังเคราะห์ พื้นประเภทแอสฟัลท์พบว่า มีการใช้เป็นทางเท้าน้อย เนื่องจากข้อเสียในด้านสีผิว ผิวแอสฟัลท์มักมีสีเข้มไม่สวยงามเท่าพื้นประเภทอื่นๆ

2.3 พื้นประเภทหน่วยย่อย (Unit Paving) ได้แก่ พื้นที่ประกอบด้วยวัสดุชิ้นย่อยๆ ปูต่อเนื่องกันโดยไม่มีการประสานรอยต่อ ปัจจุบันเป็นที่นิยมมาก เนื่องจากรับน้ำหนักได้ดี ก่อสร้างได้ง่าย ซ่อมแซมได้ง่าย ข้อเสียของพื้นประเภทนี้คือ ไม่สามารถทำผิวให้หลากหลายมากนัก

2.4 การติดตั้งไฟส่องสว่างในทางเท้า ไฟแสงสว่างที่ใช้สำหรับทางเท้าที่อยู่ในย่านการค้าใช้ขนาดที่ให้ความสว่าง 0.6 ฟุตแคนเดิล บริเวณทั่วไปใช้ขนาด 0.5 ฟุตแคนเดิล

2.4.2.4 ทางจักรยานและที่จอดรถจักรยานขนาดและระยะที่จำเป็นสำหรับทางจักรยาน

รัศมีเลี้ยวโค้งสำหรับทางจักรยาน โดยปกติทางจักรยานที่ขนานไปกับถนน จะใช้รัศมีเลี้ยวโค้งไปตามถนนได้ ส่วนทางจักรยานที่แยกต่างหากจากถนน รัศมีเลี้ยวโค้งจะขึ้นกับความเร็วของจักรยาน ระยะเอียงหน้าตัดของทางโค้ง และความฝืดของพื้นผิวแต่เราสามารถประมาณตัวเลขโดยทั่วไปได้ว่ารัศมีเลี้ยวโค้งของทางจักรยานไม่ควรต่ำกว่า 3.50 เมตร

รูปที่ 2.19 แสดงขนาดและระยะต่างๆ สำหรับทางจักรยาน

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.5 ที่จอดรถ

1. ขนาดที่จอดรถขนานแนวถนน

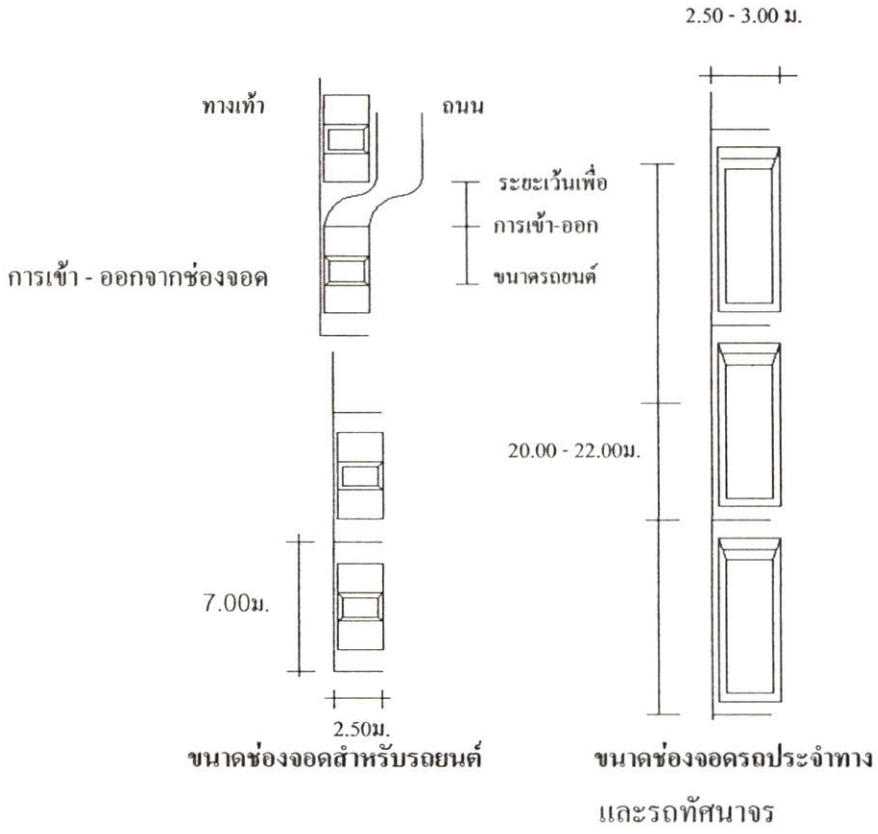
กรณีที่เป็นการจอดขนานแนวถนน ทั้งการจอดแบบชั่วคราวและจอดเป็นเวลานาน ขึ้นกับขนาดของรถ และรัศมีเลี้ยวในการเข้าและออก

การจัดและขนาดที่จอดรถนอกแนวถนน ในกรณีที่เป็นการจัดลานจอดรถควรแยกบริเวณจอดรถออกเป็นส่วนๆ ตามประเภทของรถ ทั้งนี้เนื่องจากยวดยาน 3 ประเภทหลักๆ คือ รถจักรยานยนต์รถยนต์ และรถที่มีผู้โดยสาร 20 คนขึ้นไป จะมีรัศมีเลี้ยวและความคล่องตัวที่แตกต่างกัน

รถจักรยานยนต์เป็นรถขนาดเล็ก ที่มีความคล่องตัวสูง ควรจัดที่จอดให้ใกล้บริเวณทางเข้า – ออก เพื่อจะได้ไม่รบกวนรถอื่นๆ ที่มีความคล่องตัวต่ำกว่าภายในบริเวณจอดรถ

รถทัศนาจรหรือรถขนาดใหญ่ที่มีผู้โดยสาร 20 คนขึ้นไป เป็นอีกประเภทหนึ่งที่ควรจัดให้แยกต่างหากจากรถยนต์ และควรให้ใกล้ทางเข้าอาคารหรือสถานที่ท่องเที่ยว โดยที่ไม่กีดขวางทางสายตาต่อผู้เข้าถึงอื่นๆ การที่รถประเภทนี้ควรอยู่ใกล้ทาง เข้าของสถานที่นั้นๆเนื่องจากผู้โดยสารที่ลงพร้อมกันคราวละมากๆ จะได้ไม่ต้องเดินปะปนกับทางสัญจรของรถคันอื่นๆ หากไม่สามารถทำได้ ควรจัดที่จอดรถ – ส่งผู้โดยสารให้ในจุดที่เหมาะสมแล้วจัดที่จอดรถถาวรให้ต่างหาก รถทัศนาจรเป็นรถที่มีขนาดใหญ่มาก และหากมีจอดหลายคันจะเป็นเสมือนกำแพงใหญ่ ดังนั้นการ

เลือกตำแหน่งที่จะให้รถเหล่านี้จอด ทั้งในลักษณะจอดรถ – ส่ง หรือจอดเป็นเวลานานควรเลือกตำแหน่งที่จะไม่กีดขวางการสัญจรผ่าน หรือไม่บังมุมมองที่สวยงามของสถานที่นั้นๆ

รูปที่ 2.20 แสดงขนาดช่องจอดสำหรับรถยนต์และรถประจำทาง

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.6 อาคารบริการนักท่องเที่ยว

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวหรือศูนย์กลางนักท่องเที่ยวได้แก่ อาคารที่ให้ข้อมูลต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว ต้องอยู่ในทำเลที่ตั้งที่มองเห็นได้ง่าย และอยู่ในบริเวณที่นักท่องเที่ยวผ่านเป็นจำนวนมาก โดยมากมักจะเป็นกลุ่มอาคารโดยมีประโยชน์การใช้งานต่างๆ กัน ได้แก่

1. ที่ทำการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานทางด้านบริการการท่องเที่ยว เป็นเสมือนสำนักงานที่นักท่องเที่ยวจะมาติดต่อสอบถาม ขอแผนที่ ในส่วนนี้อาจแยกเป็นที่ทำการเจ้าหน้าที่ กับส่วนเก็บของซึ่งเป็นที่เก็บเอกสารอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับศูนย์บริการขนาดใหญ่ที่สมบูรณ์ จะมีส่วนประกอบเพิ่มเติม เช่น

1.1 อาจจะมีบริการที่แลกเปลี่ยนเงินสกุลต่าง ๆ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่มาก

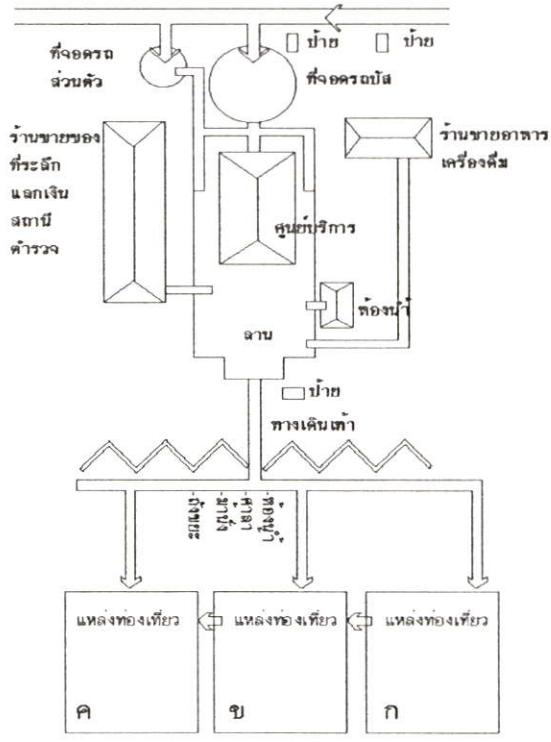
1.2 ที่ทำการตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในรูปของสำนักงานเช่นกัน

1.3 ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก

1.4 ห้องน้ำ ห้องส้วม

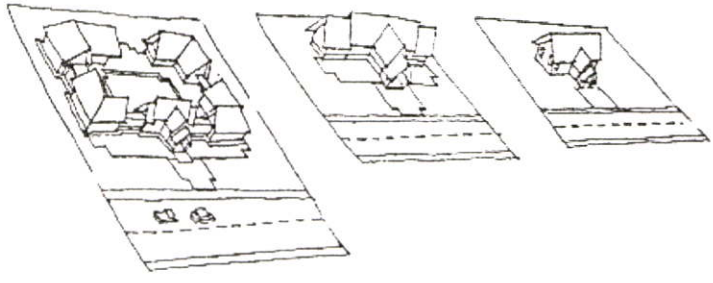
1.5 บริเวณที่นั่งพักคอย ที่นัดพบ

1.6 อื่นๆ เช่น ห้องนิทรรศการ ห้องแสดงงาน

รูปที่ 2.21 แสดงแผนภูมิตำแหน่งศูนย์บริการสัมพันธ์กับแหล่งท่องเที่ยว

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

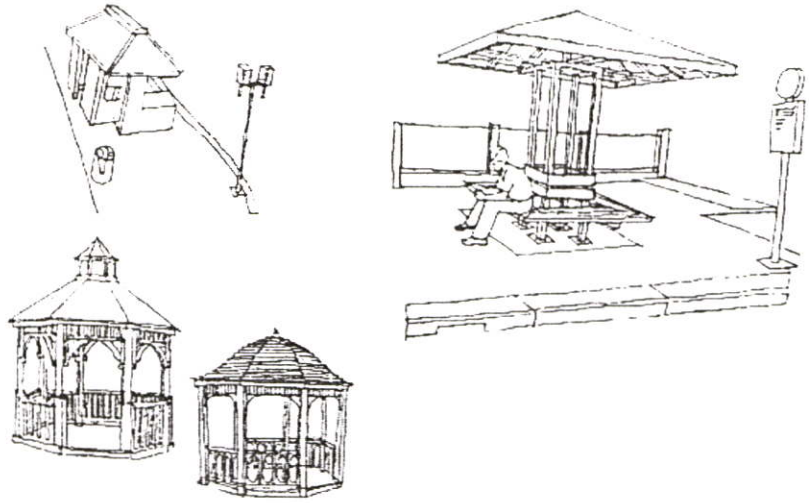

รูปที่ 2.22 แสดงลักษณะอาคารบริการนักท่องเที่ยวขนาดต่างๆ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.7 ศาลาที่พัก

เป็นอาคารโล่งที่มีจุดประสงค์สำหรับ นักท่องเที่ยวนั่งพักคอยหรือเป็นที่พักร่มหลบแสงแดดหลบฝน หรือเป็นจุดที่มีทิวทัศน์พิเศษ ซึ่งจัดทำศาลาสำหรับให้ผู้คนนั่งเล่นพักผ่อน เป็นศาลาท่าเรือท่าน้ำศาลาคอยรถท่องเที่ยวศาลาตรวจจุดทางเข้าอาจเป็นอาคารขนาดเล็ก มีคนนั่งได้เป็นกลุ่มเล็ก 3-5 คน ซึ่งมีขนาดโดยประมาณ 3.00x3.00 เมตร หรือเป็นอาคารขนาดใหญ่ขึ้นมาจุคนได้มากกว่า 10 คนก็ได้อาจมีที่นั่งถาวรประกอบอยู่กับศาลาหรือจะมีเพียงหลังคาคลุมกันแดดฝนก็ได้ ในบางโอกาสที่เหมาะสมศาลาที่พักนี้อาจจัดทำเป็นเพียงซุ้มไม้เลื้อยเพื่อช่วยกันแดดเท่านั้น

รูปที่ 2.23 แสดงตัวอย่างศาลาที่พักรูปแบบต่างๆ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.8 ห้องน้ำ

ห้องน้ำสำหรับบริการนักท่องเที่ยว มักจัดให้มีเพียงห้องส้วม และส่วนที่ล้างมือเท่านั้น แต่ไม่มีส่วนอาบน้ำ เกณฑ์ในการออกแบบ

1. ที่ตั้งซึ่งไม่โดดเด่นจนเกินไปนัก รวมทั้งรูปแบบของอาคารที่ไม่เด่นสะดุดตา หรืออาจช่วยบังซ่อนเร้นอาคารรั้วโปร่ง แนวไม่พุ่ม แนวไม้เลื้อยหรือปลูกกลุ่มต้นไม้ช่วยบัง

2. ควรให้มีการระบายอากาศที่ดี โปร่งโล่งได้รับแสงแดดธรรมชาติ เพื่อช่วยไม่ให้เกิดเป็นบริเวณอับชื้นเหม็น ควรคำนึงถึงตำแหน่งประกอบกับทิศทางลมด้วย โดยอยู่ด้านใต้ลมจากบริเวณที่นั่งเล่นพักผ่อน หรือบริเวณที่มีคนรวมกลุ่มกันมาก

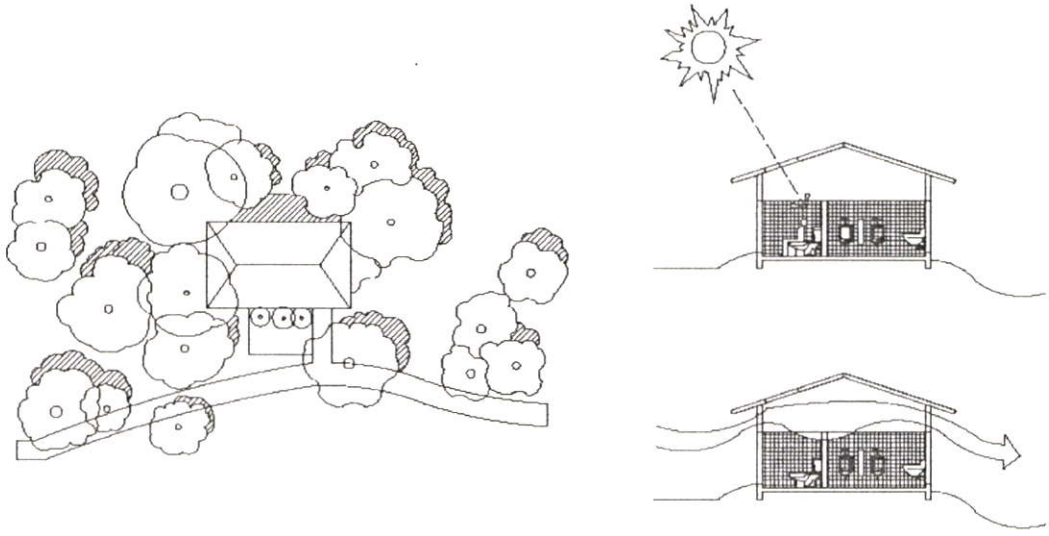
3. ทางเข้าออกของห้องน้ำหญิง และชายควรแยกจากกัน ทางเข้าออกที่ดีไม่ควรเปิดโล่งเข้าไปจนถึงภายในห้องน้ำแต่ควรมีแผงกั้นชั้นหนึ่งก่อน ควรคำนึงถึงความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้

4. วัสดุอุปกรณ์ ให้มีความทนทานกับการใช้งานในที่สาธารณะ ทำความสะอาดง่าย ดูแลรักษาง่าย เช่น พื้นและผนังปูกระเบื้อง

5. ขนาดและระยะที่พอเหมาะ จะทำให้ประหยัดขนาดห้อง อาคารที่ใหญ่เกินไปก็ไม่ช่วยเพิ่มประโยชน์ใช้สอยแต่อย่างใด

6. อาจจัดทำห้องเก็บของ หรับเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ไม้กวาง ถังน้ำ น้ำยาล้างห้องน้ำ แปรงขัด เป็นต้น

7. ห้องน้ำสาธารณะ มักจะต้องมีเจ้าหน้าที่เก็บเงิน และดูแลความสะอาด ซึ่งควรจัดให้มีบริเวณที่นั่งหน้าทางเข้าให้เป็นที่เป็นทาง มีโต๊ะ หรือเคาน์เตอร์พร้อมที่นั่ง

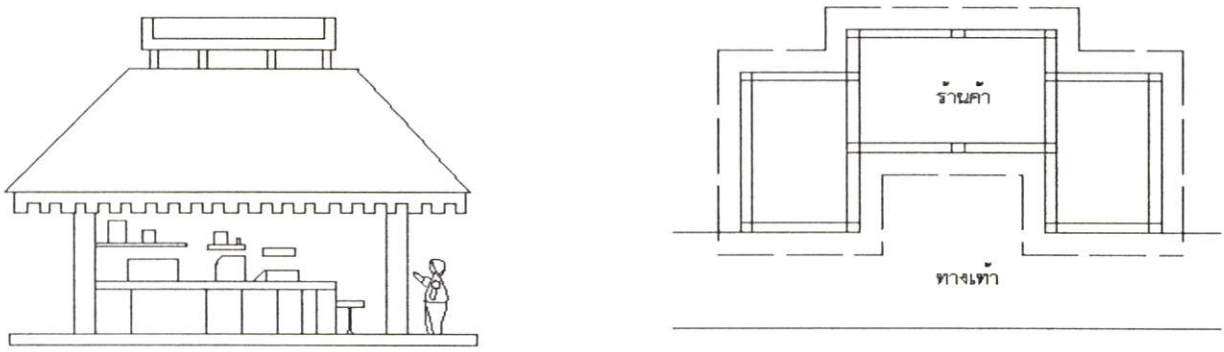

รูปที่ 2.24 แสดงการออกแบบจัดวางตำแหน่งของห้องน้ำ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.9 ร้านขายของ ร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม

ร้านขายของนี้ อาจเป็นอาคารถาวรหรือเป็นซุ้มที่มีขนาดเล็กลงมา โครงสร้างเบา และไม่เป็นอาคารถาวรหรืออาจเป็นรถเข็นก็ได้ โดยมากแล้ว เป็นการขายของเล็กๆ น้อยๆ ที่นักท่องเที่ยวอาจจำเป็นต้องใช้ เช่น ฟิล์มถ่ายรูป โปสการ์ด หนังสือนำเที่ยว แผนที่นำเที่ยว หรือของที่ระลึกต่างๆ เช่นเสื่อ หมวก ที่เขี่ยบุหรี่ เป็นต้น ส่วนร้านอาหารเครื่องดื่มก็เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจมีทั้งร้านขายอาหารที่จัดให้มีที่นั่งให้ผู้มารับประทานอาหารหรือเป็นร้านขายอาหารว่างและขนมที่มีเพียงเก้าอี้และเคาน์เตอร์หรือให้ซื้อไปรับประทานที่อื่นก็ได้

รูปที่ 2.25 แสดงรูปแบบร้านค้าและแปลน

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.10 สิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

การจำแนกประเภทม้านั่ง โต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้ในงานสาธารณะ มีความแตกต่าง และจำแนกออกได้ตามลักษณะการใช้งานดังนี้

1. ที่นั่งที่ใช้นั่ง เพียงชั่งคราว ได้แก่ การนั่งเป็นระยะเวลาสั้นๆ ประมาณไม่เกิน 15 นาที เช่นการนั่งรอรถประจำทาง การรอเวลานัด หรือนั่งพักระหว่างการเดินเพียงชั่วครู่ ก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นๆต่อไป ที่นั่งประเภทนี้ มักใช้ในบริเวณทางเท้า ในย่านการค้า บริเวณทางเข้า – ออกของสถานที่สำคัญบางแห่ง ที่มีคนเข้า-ออก มากมีการรอเวลานัด บริเวณที่รอรถประจำทางรอรถทัศนาจร หรือบริเวณ ที่มีที่ขายเครื่องดื่ม ในบริเวณที่มีคนสัญจรมากต้องการให้มีการผลัดเปลี่ยนในการนั่งสูง

ลักษณะของที่นั่งประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องให้นั่งสบายมากนัก มีข้อจำกัดในการใช้สอยเพียงในเรื่องของความสูง และขนาดความกว้างของที่นั่งเท่านั้น กล่าวคือมีความสูงอยู่ระหว่าง 40 –50 ซ.ม. และความกว้างของที่นั่งมีขนาด 25 ซ.ม. เป็นอย่างน้อย ไม่จำเป็นต้องมีพนักพิง

การออกแบบอาจจัดวางในลักษณะม้านั่งเดี่ยว ม้านั่งยาวหรือที่นั่งที่เกิดจากการใช้สอยอื่นๆ เช่น กะบะต้นไม้หรือกำแพงกันดินที่ทำขอบให้นั่งได้ เป็นต้น

2. ที่นั่งแบบนั่งเพื่อความผ่อนคลาย ได้แก่ การนั่งพักเหนื่อยหรือคลายความเครียด เช่นที่นั่งในสวนสาธารณะ ที่นั่งในบริเวณทางเท้าที่มีคนไม่พลุกพล่านนัก ซึ่งอาจเป็นย่านธุรกิจ ย่านพักอาศัย หรือในย่านการค้าที่มีการจัดบริเวณนั่งพักผ่อน แยกต่างหากจากทางสัญจร

ลักษณะของที่นั่งประเภทนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงความสบายในการนั่งควรมีพนักพิงมีที่นั่งและพนักลาดเอียงได้ส่วนตามสรีระ อาจเป็นม้านั่งเดี่ยว หรือ ม้านั่งยาวก็ได้แต่แบบเดี่ยวๆ ไม่ค่อยพบนักในที่สาธารณะ ต้องการความเป็นส่วนตัวในลักษณะของการไม่โดดเดี่ยวจากคนอื่นๆ

บางครั้งที่นั่งแบบผ่อนคลาย อาจเป็นที่นั่งที่ติดอยู่กับโครงสร้างอื่นๆ ก็ได้ เช่น กำแพงกันดิน ด้านหลังป้ายขนาดใหญ่โดยทำโครงสร้างของที่นั่งต่อเนื่องเชื่อมเข้ากับโครงสร้างนั้นๆ

3. โต๊ะและเก้าอี้ เป็นลักษณะของการนั่งแบบที่ต้องการใช้โต๊ะด้วย เช่น โต๊ะ เก้าอี้ในบริเวณรับประทานอาหารไม่เป็นทางการ , โต๊ะ, เก้าอี้ที่ใช้ ในบริเวณพักคอยของบุคคลที่มาเป็นกลุ่มและมีของที่ต้องการมีที่วาง หรือโต๊ะ เก้าอี้ในบริเวณพักผ่อน ทีต้องการมีการเล่นเกมส์เล็กๆ น้อยๆ

ความแตกต่างของโต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหาร กับโต๊ะและเก้าอี้ที่ใช้ในการพักคอย คุยหรือเล่นเกม ได้แก่ ระยะห่างระหว่างความสูงที่นั่งและโต๊ะแตกต่างกัน สำหรับโต๊ะที่ใช้ในการรับประทานอาหารจะมีความสูงมากกว่าโต๊ะแบบอื่นๆเก้าอี้ที่ใช้กับโต๊ะเหล่านี้ อาจเป็นแบบมรพนักพิงหรือไม่ก็ได้ แต่ไม่จำเป็นต้องให้นั่งสบายเท่าเก้าอี้พักผ่อนแบบผ่อนคลาย การจัดวางโต๊ะและเก้าอี้ มักจัดวางในลักษณะวางเป็นกลุ่ม หลายๆชุดในบริเวณเดียวกัน

2.4.2.11 เกณฑ์ในการออกแบบสิ่งก่อสร้างและสิ่งประกอบบริเวณ

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบม้านั่ง และโต๊ะ เก้าอี้ เหมือนเกณฑ์การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณะทั่วไปๆ ไป กล่าวคือตรงตามการใช้สอยมีความทนทานต่อการใช้สอยและสภาพอากาศ และมีสภาพที่กลมกลืนกับภูมิทัศน์โดยรอบ หากเป็นไปได้ควรใช้วัสดุที่เป็นวัสดุพื้นเมือง

1. การกำหนดตำแหน่ง ดังได้กล่าวมาบ้างแล้วในการจำแนกประเภทของ ม้านั่ง โต๊ะและเก้าอี้ ว่าประเภทใดใช้เพื่อประโยชน์ใด และจะอยู่ในสถานที่ใดบ้าง นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วสิ่งที่จะต้องระมัดระวังในการกำหนดตำแหน่งคือจะต้องไม่ให้ที่นั่งนั้นๆ กีดขวางเส้นทางการสัญจรของผู้อื่นโดยจะต้องทำการตรวจสอบทิศทางการเดินของคนในบริเวณนั้นว่า ใช้เดินไปที่ใดบ้างและมีขอบเขตการเดินนั้น คือ บริเวณที่จะใช้ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่ง โต๊ะ และเก้าอี้ได้ ทีนั่งแบบผ่อนคลายจำเป็นต้องเว้นระยะห่างจากขอบเขตของการสัญจรออกมา ประมาณ 1.50 เมตร เป็นอย่างน้อย แต่ให้หันหน้าสู่เส้นทางสัญจรนั้นเพื่อความรู้สึกเป็นส่วนตัว แยกออกจากบริเวณที่มีกิจกรรมที่เคลื่อนที่อันจะนำไปสู่ความรู้สึกผ่อนคลาย

การจัดที่นั่งและโต๊ะเก้าอี้เหล่านี้ จะต้องไม่บังระยะมองของผู้ที่เข้าถึงหรือผู้ผ่านไปมาที่จะมองเห็นภาพที่น่าสนใจในบริเวณ และจะต้องไม่ดูเด่นเป็นเป้าสายตาสำหรับผู้คนในบริเวณอื่นๆ อีกด้วย

บริเวณที่เป็นที่นั่ง โต๊ะและเก้าอี้ เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ถุงขยะ ที่ดื่มน้ำร้านขายเครื่องดื่ม หรือสิ่งที่รอคอย เช่น ทางเข้า-ออก สถานที่ที่จอดรถ ดังนั้นการคำนึงถึงระยะห่างจากสิ่งเหล่านี้ เป็นเรื่องที่สำคัญที่ควรคำนึงถึงด้วย

ในการเตรียมการวางตำแหน่ง ควรพิจารณากว่าการนั่งในบริเวณนั้น มีความต้องการในเรื่องไหนอย่างไรบ้าง ก็จัดวางตำแหน่งให้เหมาะสมตามความต้องการนั้น เช่น ในการนั่งรอผู้นั่งควรจะมองเห็นสิ่งที่กำลังรอคอยในทันทีที่สิ่งนั้นปรากฏในบริเวณนั้นไม่ควรมีอุปสรรคในการมองเห็นในตำแหน่งดังกล่าว และให้อยู่ในระยะและสภาพที่สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว

ในกรณีที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะที่ดื่มน้ำ ควรอยู่ใกล้ขนาดที่สามารถเดินถึงไม่เกิน 7 –10 เมตร และให้สามารถมองเห็นสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นๆ ได้ชัดเจนไม่จำเป็นต้องค้นหา หรือสอบถาม

2. การจัดวางระยะห่างระยะห่างของการนั่งมีผลต่อสภาพการผ่อนคลาย และปฏิกิริยาทางการสมาคมของผู้นั่งกล่าวคือ มนุษย์มีระยะโดยรอบตัวอยู่ระยะหนึ่งซึ่งหากมีผู้อื่นล่วงล้ำเข้ามาในระยะนี้ จะมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งเช่น รู้สึกอึดอัด รู้สึกต้องการหนีรู้สึกว่าควรจะทักทายตามสภาพการณ์และความรู้จัก หรือไม่รู้จักของบุคคลทั้งสอง

อย่างไรก็ดี ในที่สาธารณะในสภาพการณ์โดยรวมระยะห่างระหว่าง บุคคลที่จะเกิดความเป็นส่วนตัว น่าจะเป็นระยะ 0.40 ซม. ขึ้นไปทางด้านข้างหาก ระยะใกล้กว่านี้ จะเป็นระยะส่งเสริมให้มีการสังสรรค์พูดคุยกันดังนั้นการจัดระยะห่างของเก้าอี้ในที่สาธารณะในบริเวณที่เหมาะสมในลักษณะที่จะเป็นส่วนตัวก็ได้สังสรรค์กันก็ได้ จะเป็น 40 ซ.ม. หากเป็นบริเวณทีคาดว่าจะเกิดการสังสรรค์เป็นกลุ่มอาจจัดให้ใกล้กว่าระยะนี้ได้

3. ลักษณะการจัดวางและการจัดสภาพแวดล้อม

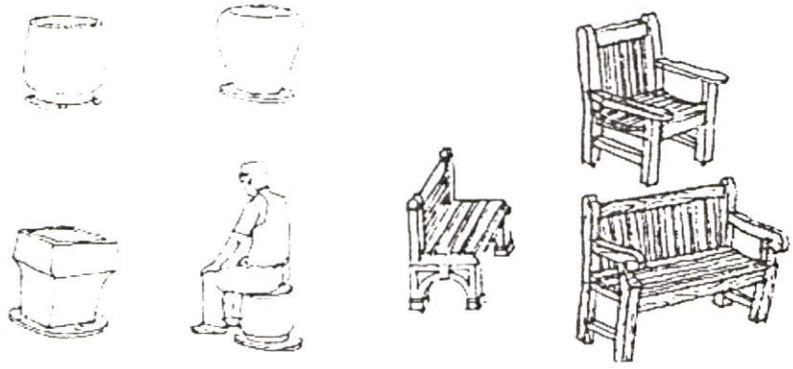
ลักษณะการจัดวางม้านั่ง และการจัดสภาพแวดล้อมมีผลต่อบรรยากาศของการนั่งในบริเวณนั้น

3.1 การจัดวางที่นั่งในลักษณะเป็นมุมฉากหรือเป็นลักษณะโค้งเข้าเป็นลักษณะที่ส่งเสริมให้เกิดการพูดคุยสังสรรค์กันมากกว่าการจัดในแนวตรง หรือโค้งออก

3.2 การจัดในแนวตรง หากมีระยะห่างมากกว่าระยะสังสรรค์จะเป็นการนั่งในลักษณะนั่งเดี่ยว แต่หากห่างกันในระยะประมาณ 40 ซ.ม. เป็นระยะที่อาจเกิดการสังสรรค์ได้หรือส่วนตัวได้ แต่ระยะใกล้กว่า 30 ซ.ม. จะเป็นระยะที่เกิดการสังสรรค์ การสังสรรค์โดยการจัดที่นั่งในแนวตรงจะส่งเสริมให้มีการพูดคุยระหว่างบุคคล 2 คนเท่านั้นหากเป็นกลุ่มใหญ่ บุคคลที่เหลือจำเป็นต้องยืน

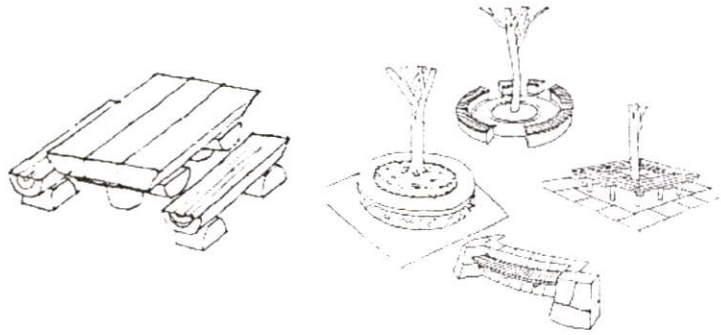
3.3 การจัดที่นั่งในแนวโค้งออก สนับสนุนให้เกิดความเป็นส่วนตัวมากกว่าแบบอื่นๆ นอกจากนี้ความเป็นส่วนตัวยังอาจเกิดขึ้นได้ จากการมีขอบเขตในลักษณะปิดล้อม เช่น มุมที่เว้นเข้ามาจากแนวทางเดินมุมที่เกิดจากระยะต้นไม้ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี สำหรับที่สาธารณะที่มีคนพลุกพล่านการจัดแยกระยะห่างระหว่างที่นั่งได้พอเหมาะ ก็มีส่วนช่วยให้เกิดความเป็นส่วนตัวได้เพียงพอ ดังนั้นการจัดระยะห่างและการจัดวางที่นั่งจะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่จะเกิดในบริเวณนั้น คงต้องการเป็นส่วนตัว หรือต้องการพูดคุยเป็นกลุ่ม หรือทั้งสองอย่าง

รูปที่ 2.26 แสดงที่นั่ง ที่ใช้นั่งเพียงชั่วครู่

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 2.27 แสดงรูปแบบของโต๊ะและเก้าอี้แบบต่างๆ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.12 ป้าย

หน้าที่หลักของป้าย คือ การสื่อสารข้อมูล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นเรื่องราวเป็นป้ายชี้ทาง ป้ายบอกกฎเกณฑ์หรืออื่นๆ ที่คนที่ใช้บริเวณหรือสัญจรไปมาควรรู้

ป้ายสามารถจำแนกออกได้เป็นหลายประเภท ได้แก่ ป้ายบอกสถานที่ (Identification Sign), ป้ายบอกทิศทาง (Directional Sign) ป้ายบอกกฎข้อบังคับ (Regulation Sign) ป้ายข้อมูล (Demon station Sign) ซึ่งปัจจุบันป้ายเหล่านี้มักอยู่ในการวางแผนและรับผิดชอบดูแลเรื่องการติดตั้งอยู่หลาย

หน่วยงานและการติดตั้งมักเป็นในลักษณะต่างคนต่างทำ ทำให้ป้ายต่างๆมักมีความหลากหลายและกระจัดกระจายโดยทั่วไป เพื่อความเป็นระเบียบและความชัดแจ้งในการสื่อสาร ป้ายเหล่านี้ควรมีการจัดวางอย่างเป็นระบบ ป้ายที่อยู่ในบริเวณใกล้ๆ กันอาจรวมใช้โครงสร้างเดียวก็ได้ ก็จะเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยแก่สถานที่ หรืออาจใช้โครงสร้างอื่นๆ ในการติดป้ายข้อมูลเหล่านี้ก็ได้ เช่น เสาไฟฟ้า เป็นต้น

2.4.2.13 เกณฑ์ในการออกแบบป้าย

ในการออกแบบป้ายต่างๆ ในที่สาธารณะมีเกณฑ์ต่างๆ ที่จะต้องพิจารณาหลายประการ ได้แก่

1. ความชัดเจน ได้แก่การที่ป้ายนั้นมีลักษณะที่เห็นง่าย อานออกได้ง่ายตามระยะการมองที่ต้องการความชัดเจนนี้จะขึ้นกับ ขนาด สี ความสูง และฉากหลังของป้ายรวมทั้งขนาดของตัวอักษรด้วย

1.1 ในเรื่องขนาดของป้าย สำหรับป้ายบางชนิดจะมีขนาดและสีมาตรฐานอยู่ เช่น ป้ายจราจร ส่วนป้ายให้ข้อมูลลักษณะอื่น มักกำหนดขนาดเอาตามใจชอบได้มีผู้ทำการทดลองในเรื่องการเปรียบเทียบขนาดของป้ายสีขาว กับระยะทางที่จะมองเห็นอย่างเด่นชัดได้ข้อมูลดังนี้

ระยะทาง 14 เมตรขนาด 1.5 ตารางเมตร

ระยะทาง 23 เมตรขนาด 1.5 ตารางเมตร

ระยะทาง 32 เมตรขนาด 2.7 ตารางเมตร

ระยะทาง 45 เมตรขนาด 4.7 ตารางเมตร

ข้อมูลนี้ อาจนำมาใช้ในการกำหนดขนาดต่ำสุดของป้าย โดยใช้ระยะทางที่ต้องการให้มองเห็นเป็นตัวกำหนด

1.2 ในด้านสีของป้ายพบว่า ป้ายสีเหลืองเป็นสีที่เห็นชัดเจนที่สุด จึงมักถูกใช้เป็นสีสำหลับป้ายบอกกฎข้อบังคับต่างๆ สีที่มีความชัดเจนและดึงดูดความสนใจได้น้อยที่สุดคือสีเทานอก จากนี้ความตัดกันระหว่างรูปลักษณ์ หรือตัวอักษรกับสีพื้นของป้ายก็มีความสำคัญด้วย

1.3 ความสูงของป้าย ป้ายควรจะอยู่ในระดับสายตา หรือเหนือระดับสายตาของมนุษย์ป้ายที่อยู่ในบริเวณที่คนเดินผ่านโดยทั่วไป มักทีความสูง 1.07 เมตร – 1.20 เมตร จากพื้นถึงระดับขอบล่างของป้าย แต่หากบริเวณนั้นเป็นที่โล่ง ป้ายอาจมีระดับต่ำกว่าสายตาได้

ในบางกรณีมีการใช้ป้ายในระดับเตี้ย เพื่อลดการบังสายตา มักใช้ในป้ายประเภทป้ายข้อมูล ป้ายบอกทิศทาง และป้ายบอกสถานที่ การใช้ป้ายระดับเตี้ยไม่ค่อยนิยมใช้เป็นป้ายของกฎข้อบังคับในกรณีที่ใช้ป้ายระดับเตี้ย ควรแน่ใจว่าได้ทิ้งบริเวณโล่งหน้าป้ายห่างจากบริเวณทางสัญจรพอที่ผู้ที่เดินผ่านไปมา สังเกตเห็นป้ายได้โดยไม่ผ่านเลยไป ขนาดของตัวอักษรได้มีผู้ทำการทดลองและกำหนดสูตรคำนวณขนาดของตัวอักษร ดังนี้

$$D = 67.9h - 0.33$$

เมื่อ d = ระยะทางจากจุดมองถึงป้ายเป็นฟุต

h = ความสูงของตัวอักษรเป็นนิ้วหรือคิดง่ายๆได้ว่า ตัวอักษรขนาด 1 นิ้ว จะเห็นได้ชัดเจนในระยะไกลที่สุด 67 ฟุต (20.40 เมตร)

ในกรณีที่เป็นป้ายต้องให้ผู้อ่าน ที่อยู่ในรถกำลังเคลื่อนที่อ่านได้ ใช้สูตร

$h = (n+6)\ v/10 + s/100$

h = ความสูงของตัวอักษร เป็นนิ้ว

n = จำนวนตัวอักษรบนป้ายสัญญาณ

v = ความเร็วของรถ เป็นไมล์/นิ้ว

s = ระยะทางจากป้ายถึงรถ เป็นฟุต

ส่วนระยะในการอ่านป้าย ที่ผู้ขับขี่จะมีปฏิกิริยาและควบคุมรถให้หยุดหรือเลี้ยวได้ ดูรายละเอียดใน หัวข้อ ถนน

ฉากหลังของป้ายก็มีความสำคัญด้วย ในแง่ที่ว่าหากฉากหลังมีความสับสนวุ่นวาย หรือมีป้ายมากมายหลายอันอยู่ในบริเวณ ก็มีแนวโน้มว่าป้ายเหล่านั้นจะลดความชัดเจนลงไป หรือหากด้านหลังป้ายมีสิ่งประกอบถนนในขนาดและรูปร่างใกล้เคียงหลายๆอันก็ทำให้ป้ายนั้นขาดความชัดเจนลงไปเช่นเดียวกัน

1.4 ตำแหน่งของป้าย

การติดตั้งป้ายควรคำนึงถึงตำแหน่งว่าข่าวสารนั้นๆ ต้องการสื่อสารให้ผู้ใดในขณะที่ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งใด หรือจากป้ายนั้นควรจะมองเห็นภาพอะไรบ้าง ในกรณีที่เป็นป้ายแสดงข้อมูลและตำแหน่งของป้ายควรจัดระยะและระเบียบ ไม่ให้กีดขวางทางสัญจร เป็นอุปสรรคต่อผู้ที่ผ่านไปมา

1.5 ความสวยงาม ตัวป้ายควรจะมีลักษณะเรียบเห็นตัวอักษร หรือรูปลัญลักษณ์เด่นชัด แต่โครงสร้างของป้าย อาจทำรายละเอียดให้แสดงถึงลักษณะวัฒนธรรมของสถานที่ก็ได้

1.6 เกณฑ์อื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมานี้แล้วยังมีเกณฑ์อื่นๆ โดยทั่วไปอีกเช่นความแข็งแรง ความคงทนต่อสภาพอากาศ และไม่ควรมีความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

2.4.2.14 การวางแผนการจัดระเบียบภูมิทัศน์เมือง

ดังที่ได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่าปัจจุบันป้ายที่ติดตามสถานที่สาธารณะต่างๆ ในเมืองมักมีผู้รับผิดชอบในการติดตั้งหลายหน่วยงาน จึงควรมีการวางแผนการจัดระเบียบป้ายก็เป็นสิ่งที่น่าจะกระทำเพื่อให้ได้ทราบว่าควรทำป้ายอะไร ติดตั้งที่ตำแหน่งใดบ้าง การวางแผนการจัดระบบป้าย ประกอบด้วย

1. การเก็บข้อมูล ได้แก่ การพิจารณาว่าในบริเวณที่กำลังวางแผนอยู่นั้น มีความต้องการในด้านข้อมูลในจุดใดบ้าง ทำการรวบรวมกำหนดลงในผัง

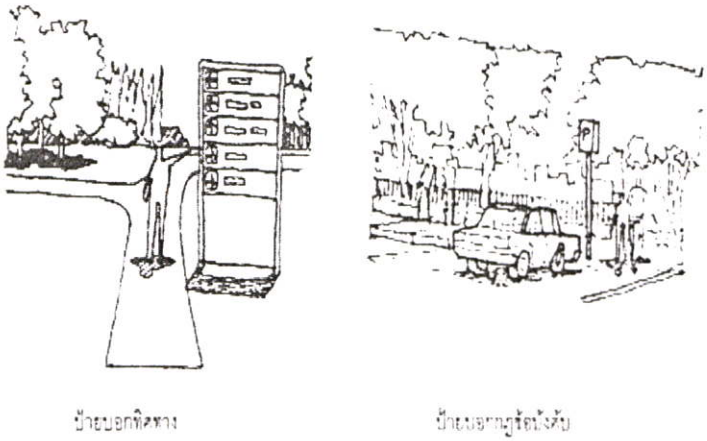
2. กำหนดรูปแบบข้อกำหนดข้อความ และรูปสัญลักษณ์ที่จะปรากฏในป้ายแต่ละชุด

3. ทำการออกแบบแผ่นป้าย การติดตั้งพร้อมระบุตำแหน่งที่แน่นอนของป้ายลงในผัง

2.4.2.15 การใช้รูปสัญลักษณ์ในแผ่นป้ายแทนตัวอักษร

บางครั้งการใช้ตัวอักษร เขียนลงแผ่นป้าย อาจมีข้อเสียเปรียบอยู่หลายประการ เช่น มีข้อความยาวทำให้ต้องใช้ป้ายขนาดใหญ่ อ่านยากหรืออ่านได้เฉพาะผู้ใช้ภาษานั้นๆ การใช้รูปสัญลักษณ์แทนจึงมักได้ความหมายชัดเจนได้ โดยที่ได้ขนาดป้ายกะทัดรัด มีรูปแบบที่ดูสวยงาม

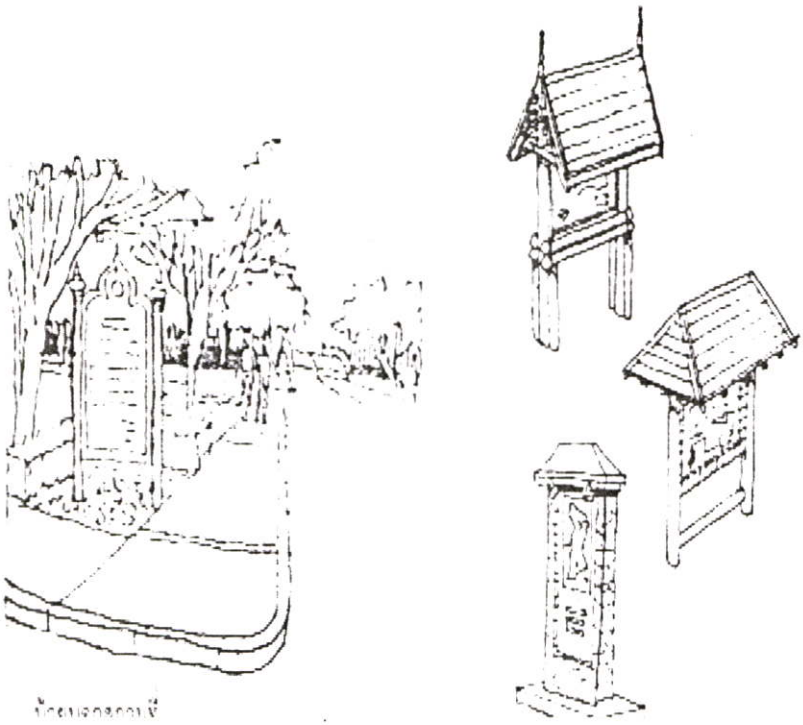
รูปสัญลักษณ์ที่ใช้ในแผ่นป้ายนี้ควรมีเส้นชัดเจน สื่อความหมายได้ในลักษณะสากลและควรมีขนาดใหญ่พอที่จะเห็นได้ชัดเจน

ป้ายบอกทิศทาง ป้ายบอกกฎข้อบังคับ

รูปที่ 2.28 แสดงป้ายบอกทิศทางและกฎข้อบังคับ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 2.29 แสดงป้ายในลักษณะต่างๆ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

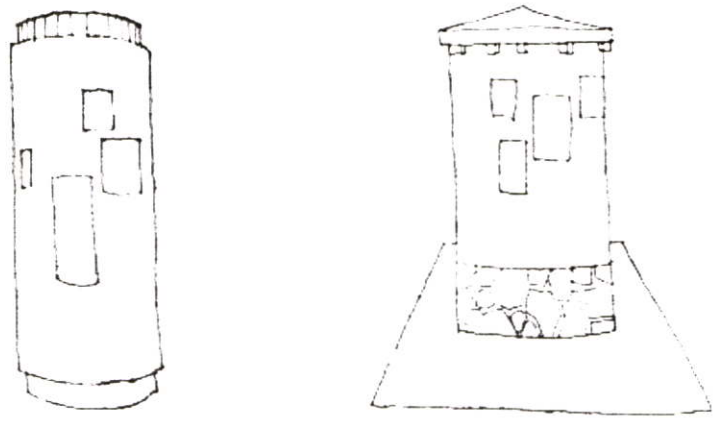
ซุ้มโฆษณา (Kiosk)ซุ้มประชาสัมพันธ์ หรือซุ้มติดประกาศโฆษณาต่างๆ หมายถึง สิ่งก่อสร้าง ที่จัดทำขึ้นเพื่อการสื่อสารการให้ข้อมูลต่างๆ ทั้งสำหรับผู้สัญจรโดยทางรถยนต์และผู้สัญจรด้วยทางเท้า ถ้าเป็นซุ้มที่ต้องการให้มองเห็นจากรถยนต์จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่และมีความสูงขึ้น ให้มองเห็นได้ชัดเจนจากระยะไกล และในระหว่างที่มีการเคลื่อนที่มีประโยชน์ในท้องถิ่นเองด้วย ส่วนข้อมูลที่ให้มักได้แก่การโฆษณาประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมการแสดงละคร การแสดงดนตรี นิทรรศการ การประกวดซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่มีการหมันเวียนกันไป หรือในบางเวลาอาจเป็นการประชาสัมพันธ์สำหรับการรณรงค์ต่างๆ การหาเสียงเลือกตั้ง รวมทั้งอาจเป็นการโฆษณาสินค้าก็ได้ เป็นต้น

2.4.2.16 เกณฑ์ในการออกแบบซุ้มโฆษณา

ซุ้มโฆษณา สำหรับการสื่อสารชั่วคราวบางชนิดหรือในบางบริเวณ อาจมีการให้แสงสว่างติดประกอบอยู่ด้วยก็ได้ โดยเป็นการใช้ไฟส่องจากภายนอกหรือแสงไฟจากภายในป้ายประชาสัมพันธ์ซึ่งเป็นแผ่นพลาสติก

1. ซุ้มโฆษณามักจะยึดติดอยู่กับที่ เคลื่อนย้ายไม่ได้และอาจเป็นสิ่งก่อสร้างลอยตัวอยู่ประกอบกันหลายจุดเป็น กลุ่ม 2-3 ซุ้ม หรือประกอบอยู่กับส่วนของอาคารก็ได้

2. ตำแหน่งของซุ้มนี้ควรจะอยู่ในจุดบริเวณที่มีผู้คนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก เช่นบริเวณทางเข้าด้านหน้าอาคาร ที่มีความสำคัญเป็นที่รวมผู้คน บริเวณจุดทางร่วมทางแยกเป็นต้น

รูปที่ 2.30 แสดงตัวอย่างซุ้มโฆษณาในแบบต่างๆ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.17 ถังขยะและถังรองรับขยะมูลฝอย

ถังขยะและถังรองรับขยะมูลฝอยเป็นสิ่งหนึ่งในส่วนประกอบภูมิทัศน์เมืองที่จำเป็นจะต้องมีเพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมสิ่งปฏิกูล หรือสิ่ง เหลือใช้จากการใช้งานของคนในเมือง ยิ่งบริเวณที่มีคนเข้าไปใช้มากยิ่งขึ้นจำเป็นต้องมีโดยต้องมีการคำนึงถึงรูปแบบและลักษณะให้เหมาะสมในแต่ละบริเวณนั้นด้วย

2.4.2.18 เกณฑ์ในการออกแบบถังขยะ

1. ควรจะมีรูปแบบที่กลมกลืน เป็นส่วนหนึ่งของทางเดินหรือบริเวณ และเป็นส่วนประดับทางเดินเท้าให้ดูสวยงาม ไม่ใช้ก่อให้เกิดความมาน่าดู ถึงแม้ถังขยะเป็นสิ่งที่ต้องเห็นได้ชัดเจนแต่ก็มิได้หมายความว่าให้โดดเด่นออกมาจนกลายเป็นจุดเด่น หรือจุดสนใจของบริเวณจนเกินไป ถ้าสามารถที่จะรวมถังขยะเข้าได้กับสิ่งประกอบภูมิทัศน์อื่นๆ (Site Furniture) ได้ก็จะทำให้เกิดการใช้งานหลากหลายชนิด (Multi -Purpose) ได้ เช่น เสาไฟฟ้าที่ที่ถังขยะติดตั้งอยู่ด้านล่าง หรือที่ดื่มน้ำที่มีถังรองรับขยะมูลฝอยอยู่ด้วย เป็นต้น

2. ตำแหน่งและจำนวนของถังขยะจะมีความสัมพันธ์ที่เป็นสัดส่วนกัน เช่น ในบริเวณทางเดินจะมีน้อยกว่าในบริเวณปิคนิก และการจัดวางต้องไม่เกะกะกีดขวางการจราจร

3. ถังขยะมีหลายลักษณะหลายรูปแบบแล้วแต่การเลือกมาใช้ แต่สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือความสะดวกในการใช้ ความแข็งแรงทนทาน ความสะดวกในการดูแลรักษา และเก็บขยะรวมไปจนถึงความสะอาดเรียบร้อยและสวยงาม

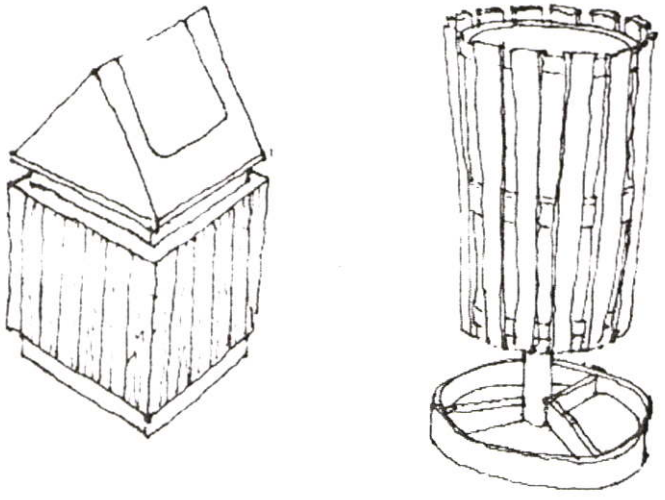
4. ที่ตั้งของถังขยะ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มีคนใช้งานมาก เช่น บริเวณที่จัดมีที่นั่งเป็นกลุ่ม หรือบริเวณที่มีการยืนรอเข้าแถวกัน หรือบริเวณแนวทางเดินหลักที่มีคนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก

5. ขนาดของถังขยะ ในบริเวณทั่วไปแล้วไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่มากนัก สิ่งที่จะช่วยกำหนดขนาดได้แก่ความถี่ของช่วงเวลาที่มีการเก็บขยะนำไปทิ้ง เช่น ทุกหนึ่งวัน ทุกสองวัน หรือทุกสัปดาห์การจัดให้มีถังขยะขนาดเล็ก กระจายกันอยู่หลายๆ อันจะดีกว่าการจัดให้มีถังขยะขนาดใหญ่และจำนวนน้อย

6. ความสูงที่พอเหมาะ สำหรับการทิ้งขยะระหว่าง 0.80 – 1.00 เมตร

7. ถังขยะควรมีฝาปิดถ้าเป็นได้ถังขยะที่มีฝาปิดอยู่จะช่วยไม่ให้ลมพัดขยะปลิว กระจักกระจาย กันมิให้สุนัขมาคุ้ยและน้ำฝนไม่ตกลงไปขังเฉอะแฉะอยู่ภายใน

8. วัสดุมีได้หลายชนิดโดยคำนึงถึงความทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศกลางแจ้ง ความทนทานต่อการใช้งานในสาธารณะ เช่น ไม้ อลูมิเนียม เหล็ก ไฟเบอร์กลาส คอนกรีต โดยคำนึงถึงรูปแบบ สีสันและวัสดุที่กลมกลืนกัน กับส่วนประกอบอื่นของบริเวณนั้นๆอันหมายถึง ม้านั่ง รั้ว กำแพง วัสดุพื้น เป็นต้น

รูปที่ 2.31 แสดงตัวอย่างถังขยะรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีความแตกต่างทั้งขนาด วัสดุ ความสูง

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.19 กะบะต้นไม้ กระถางต้นไม้

กะบะต้นไม้ คือ ภาชนะสำหรับดินเพื่อปลูกต้นไม้อาจจะเป็นกะบะถาวรที่ก่อสร้างลงกับที่ เช่น ก่ออิฐ ก่อหินหล่อคอนกรีต หรือ เป็นกะบะชั่วคราว ซึ่งหมายถึงว่า ยกย้ายตำแหน่งไปได้ ทำด้วยไม้หรือไฟเบอร์กลาสหรือคอนกรีต โดยมากจะทำเป็นกะบะที่มีขนาดเท่าๆ กัน นำมาตั้งวางประกอบกันตามตำแหน่งที่ต้องการ กะบะชั่วคราวนี้อาจซื้อจากร้านค้าที่จัดทำไว้จำหน่าย หรือจะจัดสร้างขึ้น

เองก็ได้ กะบะชั่วคราวที่เคลื่อนย้ายได้นี้ควรมีน้ำหนักพอสมควรที่คน 1-2 คนจะยกย้ายได้โดยสะดวก โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องจักรเครื่องมือใดๆ ช่วย กะบะต้นไม้นี้จะมีประโยชน์ใช้สอย สามารถใช้เป็นตัวแบ่งกั้นทางรถยนต์ และทางคนเดินได้ดี และต้นไม้ยังช่วยเพิ่มความสวยงาม เป็นการตกแต่งเมืองได้อีกด้วย

2.4.2.20 เกณฑ์ในการออกแบบกระถางต้นไม้

1. กะบะต้นไม้นี้จะต้องจัดทำรูระบายน้ำเอาไว้ สำหรับการระบายน้ำภายหลังการรดน้ำหรือภายหลังฝนตก โดยใส่กรวดหรืออิฐหักไว้โดยรอบรูระบายน้ำนั้นมิให้ดินลงไปอุดตัน แต่ถ้าเป็นกะบะถาวรที่สร้างลงกับพื้นดินก็อาจระบายลงสู่พื้นดินด้านล่าง เลยก็ได้

2. ตำแหน่งกะบะต้นไม้ควรตั้งอยู่ลอยตัว โดยให้บริเวณโดยรอบสามารถวาดทำความสะอาดได้ง่าย ไม่ให้เป็นซอกที่จะสะสมขยะหรือผง

3. ความสูงของกะบะต้นไม้ โดยทั่วไปจะไม่เกิน 0.80 เมตร แต่ทั้งนี้ความสูงจะขึ้นอยู่กับการใช้งานอื่นประกอยด้วยเช่น กะบะต้นไม้ที่จัดทำเป็นม้านั่งจะต้องพิจารณาอย่างอื่นๆ ประกอบ

4. ความลึกของชั้นดินในกะบะสำหรับการปลูกต้มไม้มีความแตกต่างไปตามประเภทต้นไม้ที่จะใช้ ถ้าเป็นไม้กึ่งก้านควรมีความลึกของชั้นดิน ไม่ต่ำกว่า 0.60 เมตร ถ้าเป็นไม้พุ่มและไม้คลุมดิน ควรมีความลึกของชั้นดินไม่ต่ำกว่า 0.30 เมตร เกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นเกณฑ์ต่ำ ซึ่งถ้าสามารถออกแบบให้มีความลึกของดินมากขึ้น ต้นไม้ก็จะเจริญงอกงามได้ดีขึ้น

รูปที่ 2.32 แสดงตัวอย่างกะบะต้นไม้และกระถางต้นไม้รูปแบบต่างๆที่ควรมีลักษณะกลมกลืนกับสิ่งประกอบบริเวณอื่นๆ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.20 ที่ดื่มน้ำ

ที่ดื่มน้ำเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกอีกชนิดหนึ่งที่ควรจัดเตรียมไว้ให้ผู้สัญจรไปมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองที่อากาศร้อน แต่อาจมีข้อจำกัดในเรื่องความสะอาดของน้ำประปาที่ผลิตได้ควรได้รับการตรวจสอบในเรื่องคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอ โดยตำแหน่งของที่ดื่มน้ำ มักจะต้องมี

ในอยู่ในบริเวณที่มีผู้คนผ่านไปมา เช่น ทางเท้า สวนสาธารณะ ทางเข้า- ออก อาคารใกล้ที่พักรอรถประจำทาง

2.4.2.21 เกณฑ์ในการออกแบบที่ดื่มน้ำ

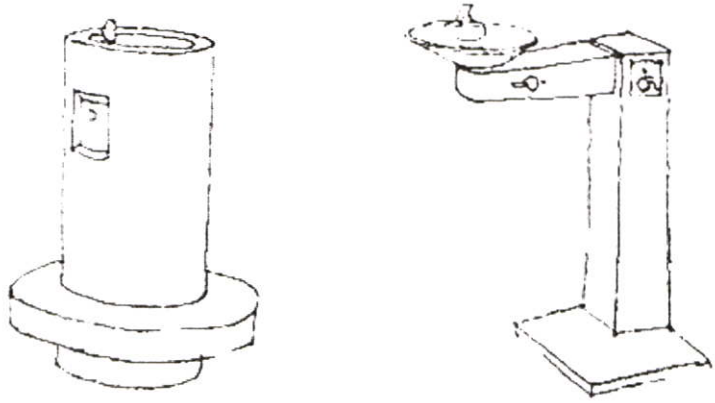
เกณฑ์ที่สำคัญของที่ดื่มน้ำสาธารณะ คือเรื่องของขนาด ความแข็งแรง และ ความง่ายต่อการรักษาความสะอาดของตัวที่ดื่มน้ำเอง และบริเวณโดยรอบ

1. ขนาดควรมีความสูงพอเหมาะกับขนาดของผู้ใหญ่และเด็ก มีที่จับยึดที่แข็งแรง

2. ภายในภาชนะที่เป็นที่รองรับน้ำควรมีลักษณะที่ลื่นลาดเอียงมาก เพื่อให้ระบายน้ำได้เร็ว ป้องกันการเกิดตะไคร่ และหากเป็นไปได้ที่ดื่มน้ำไม่ควรอยู่ใต้ร่มไม้ ในลักษณะที่ใบไม้จะร่วงลงไปอุดการระบายน้ำ เป็นเหตุให้เกิดความสกปรกไม่น่าดูและเกิดตะไคร่

3. บริเวณรอบที่ดื่มน้ำควรมีการคาดผิวและมีการระบายน้ำลงท่อระบายน้ำได้ดี เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมักมีน้ำไหลลงเกิดความเฉอะแฉะหากได้คาดผิวและมีการระบายน้ำจะแห้งเร็วและรักษาความสะอาดได้ง่าย

4. ควรมีถังขยะอยู่ใกล้บริเวณที่ดื่มน้ำ เพื่อป้องกันการที่จะมีผู้ใช้ที่รองรับน้ำเป็นที่ทิ้งขยะด้วย

รูปที่ 2.33 แสดงตัวอย่าง ที่ดื่มน้ำสาธารณะรูปแบบต่างๆซึ่งควรคำนึงถึงผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ใหญ่ เด็กและคนพิการที่ใช้รถเข็น

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.22 รั้วกำแพง และเสากั้นการจราจร

1. รั้วสำหรับคนเดิน รั้วหรือราว หมายถึง ที่กั้นแนวระหว่างถนนกับทางเดิน หรือกั้นมิให้คนเดินเข้าไปในบริเวณที่ไม่ต้องการ เช่น ห้ามคนข้ามถนนบริเวณใกล้สี่แยก ใกล้สะพานทางโค้ง ทางขึ้นลงเนิน หรือใช้บนเกาะกลางถนน เพื่อกันมิให้คนข้ามถนนบริเวณนั้น

2. รั้วสำหรับรถยนต์ ใช้สำหรับเป็นแนวเพื่อความปลอดภัย สำหรับการขับขี่ยวดยานในบริเวณที่อาจเกิดอันตราย เช่น บริเวณทางโค้ง บริเวณที่มีความลาดชันมาก หรือบริเวณกลางถนนที่ไม่มีเกาะกลาง หรือใช้เพื่อแสดงขอบเขตการจอดรถยนต์ มิให้ออกนอกบริเวณที่ต้องการ

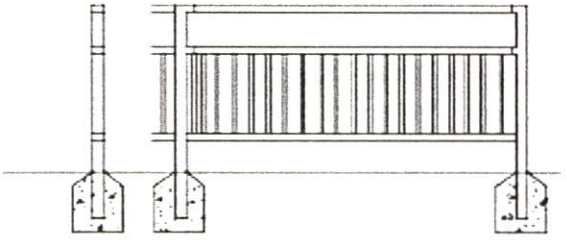
3. เสากั้นการจราจร (Bollard) หมายถึงเสาที่แสดงขอบเขตของการสัญจร เช่น แยกการสัญจรทางรถยนต์ ได้แก่ ถนน ที่จอดรถ ออกจากบริเวณทางเท้า เป็นเสาตั้งห่างกันเป็นระยะแทนการใช้รั้วกั้นเพื่อให้คนเดินผ่านได้ และเพื่อให้มีความรู้สึกที่ต่อเนื่องไม่ตัดขาดพื้นที่กันออกไปเหมือนการใช้รั้วหรือกำแพง หรือ อาจเป็นการแบ่งแยกพื้นที่ เพื่อไม่ให้จักรยานยนต์เข้าไปรบกวนกับการเดินเท้าก็ได้ ในบางครั้งแทนการใช้เสาแสดงอาณาเขต อาจเป็นการใช้กะบะต้นไม้กระถางต้นไม้ หรือปลูกไม้ยืนต้นลงเป็นระยะๆก็ได้เช่นกัน

3.1 วัสดุ เช่นไม้ เหล็กทาสี หรือคอนกรีตที่จัดทำผิวต่างๆ ให้ยึดติดกับพื้นอย่างแน่นหนาโดยเฉพาะถ้าใช้เพื่อกันเขตแนวรถยนต์ ควรมีความมั่นคงแข็งแรงและให้แลดูหนักแน่น ถ้าจะอยู่ในตำแหน่งที่คนเดินผ่านอยู่เสมอควรเป็นวัสดุที่ผิวเรียบไม่ขรุขระหรือหยาบเกินไป ไม่มีมุมแหลมคนที่จะเป็นอันตรายได้

3.2 ขนาด ความสูงถ้าจะให้กั้นแสดงแนวสำหรับผู้ขับขี่ยวดยานควรมีความสูงไม่น้อยกว่า 0.80 เมตร จึงจะสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากภายในรถยนต์ นอกจากนั้นบางครั้งยังมีการใช้เสาแสดงอาณาเขตนี้ประกอบกัน ไฟให้แสงสว่างหรือป้ายบอกสัญญาณจราจร หรือใช้เป็นที่นั่งได้ด้วย ดังนั้นความสูงจึงขึ้นอยู่กับการใช้งานอื่นประกอบด้วย

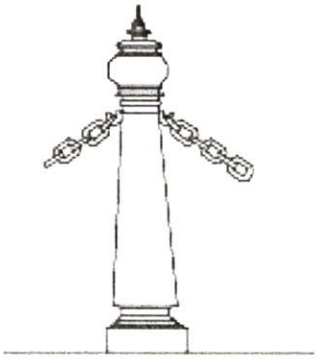
3.3 ระยะห่าง ถ้าต้องการกั้นมิให้รถยนต์แล่นผ่านเข้าไปได้ ควรตั้งวางห่างกันอย่างน้อย 1.30 เมตรถ้าต้องการกันมิให้จักรยาน,จักรยานยนต์ ผ่านเข้าไปได้ ควรตั้งห่างกันอย่างน้อย 0.60 เมตร หรือในบางครั้งอาจออกแบบห่วง หรือตะขอเตรียมสำหรับการใช้โซ่หรือเชือกคล้องอีกที่หนึ่ง เพื่อช่วยกั้นบริเวณในโอกาสที่ต้องการเป็นครั้งคราวไป

การใช้งาน เสาแสดงอาณาเขตที่ใช้ชั่วคราว อาจทำได้ 2 แบบ คือแบบเคลื่อนย้ายได้ โดยทำด้วยพลาสติกคล้ายที่แสดงแนวของตำรวจจราจรแต่แบบความเข้าใจผิดและเสาหายไปได้ เสาอีกแบบหนึ่ง คือ แบบที่ถอดออกได้ โดยจัดทำส่วนที่ยึดไว้กับพื้นตรงตำแหน่งที่ต้องการตั้งเสาและนำมาติดตั้งโครงการยึดด้วยน๊อตหรือสกรู

รูปที่ 2.34 แสดงรูปด้านและรูปตัดแสดงตัวอย่างของรั้วสำหรับคนเดินหรือรถยนต์

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 2.35 เสากั้นการจราจรอาจวางให้มีระยะห่างจากกันที่เหมาะสม หรือใช้เชือกโซ่คล้องอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.23 บ่อน้ำ สระน้ำ น้ำพุ น้ำตก

น้ำที่ใช้สำหรับภูมิทัศน์เมือง ที่มนุษย์ขุดสร้างทำขึ้นมิใช้เป็นบ่อน้ำ สระน้ำธรรมชาตินี้มักจะเป็นการใช้ในลักษณะที่เพิ่มเกิดสวยงามเพิ่มความน่าสนใจ และคุณค่าทางด้านกามองเห็นมากกว่าจะเพื่อประโยชน์ใช้สอยอื่น เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากประเทศไทยเราอยู่ในเขตอากาศร้อน บ่อน้ำ น้ำพุ น้ำตก จึงเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับอากาศผ่อนคลายความแห้งแล้งของสภาพอากาศในเมืองทำให้บรรยากาศของบริเวณดูร่มเย็นขึ้นได้จึงเกิดประโยชน์เสริมกับความสวยงามขึ้นได้อีกประการหนึ่ง

2.4.2.24 เกณฑ์การออกแบบบ่อน้ำ สระน้ำ

1. น้ำก่อให้เกิดบรรยากาศอารมณ์และความรู้สึกได้ต่างๆ กัน มีทั้งน้ำนิ่งซึ่ง เป็นเสมือนแผ่นกระจกสะท้อนเงาซึ่งควรเป็นผืนน้ำที่มีพื้นกันบ่อเป็นสีเข้ม เพื่อมิให้สะท้อนแสงไม่มีพืชน้ำคลุมหรือน้ำที่เคลื่อนไหวในรูปแบบของน้ำพุแบบของคลื่นน้ำตกซึ่งก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวเกิดเสียง ซึ่งทำให้เป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวและชาวเมืองเองด้วย

2. ความลึกของบ่อน้ำ ในเมืองควรคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กที่อาจตกลงไปเป็นอันตรายได้ โดยควรลึกเท่าที่จะเป็นเท่านั้น หรืออาจมีรั้ว ราวกันตกหรือส่วนที่ออกแบบกันมิให้เด็กเล่นใกล้ขอบบ่อได้

3. บ่อน้ำในเมือง โดยทั่วไปมักจะเป็นบ่อคาดพื้นและผิวมีระบบกรอง มีระบบน้ำไหลหมุนเวียนเพื่อมิให้น้ำเน่า ถ้ามีน้ำตก น้ำพุ ก็จำเป็นจะต้องมีปั๊มน้ำประกอบด้วยอย่างไรก็ตามถึงจะมีระบบกรองที่ดี แต่ก็ต้องมีกำลังการดูแลรักษาประกอบด้วย ทั้งนี้เพราะประชาชนอาจทิ้งขยะหรือใบไม้ เศษผงปลิวร่วงหล่นลงไปจะทำให้ระบบกรองอุดตันหรือน้ำเน่าได้ ดังนั้นเมื่อจะกำหนดให้มีบ่อน้ำอยู่จะต้องเตรียมการดูแลรักษาไว้ด้วย

4. การระบายน้ำจากบ่อ และการทำความสะอาดบ่อ บ่อน้ำขนาดเล็กอาจใช้วิธีการลักน้ำหรือสูบน้ำออกในการระบายน้ำออกจากบ่อให้แห้ง เพื่อล้างทำความสะอาด แต่แต่ถ้าเป็นบ่อขนาดใหญ่ควรต่อท่อระบายน้ำใกล้บริเวณก้นบ่อหรือจุดต่ำสุดของบ่อนอกจากนี้ยังควรต่อท่อระบบน้ำส่ง (Overflow) ตรงระดับน้ำสูงสุดที่ต้องการ เพื่อกันมิให้น้ำล้นออกมานอกบ่อ อันเนื่องมาจากน้ำฝน หรือการเดินน้ำจนล้น ถ้าเป็นบ่อขนาดใหญ่และต้องการความสะอาด อาจต่อท่อน้ำเข้าไว้ด้วยกันได้ สำหรับเติมน้ำให้ได้ระดับอยู่เสมอ หรือเติมน้ำภายหลังการทำความสะอาด

5. วัสดุปูพื้นนอกจากบ่อคาดผิวแล้ว อาจใช้วิธีปูพื้นกันและผนังบ่อด้วยแผ่นพลาสติกเพื่อช่วยลดการซึมของน้ำไปในผิวดินซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้กันแพร่หลาย เพราะมีราคาไม่สูงนักและมีบริษัทผู้ผลิตแผ่นพลาสติกนี้ออกจำหน่ายมากใช้ได้ผลดีทั้งในบ่อขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ในระดับอ่างเก็บน้ำเพื่อการชลประทานหรือวิชาการที่ง่ายกว่าการปูพลาสติก คือการใช้ดินเหนียวบุปูพื้นและผนังของบ่อเพื่อลดการซึมของน้ำ แต่จะไม่ได้ผลเต็มที่เท่าการใช้แผ่นพลาสติก

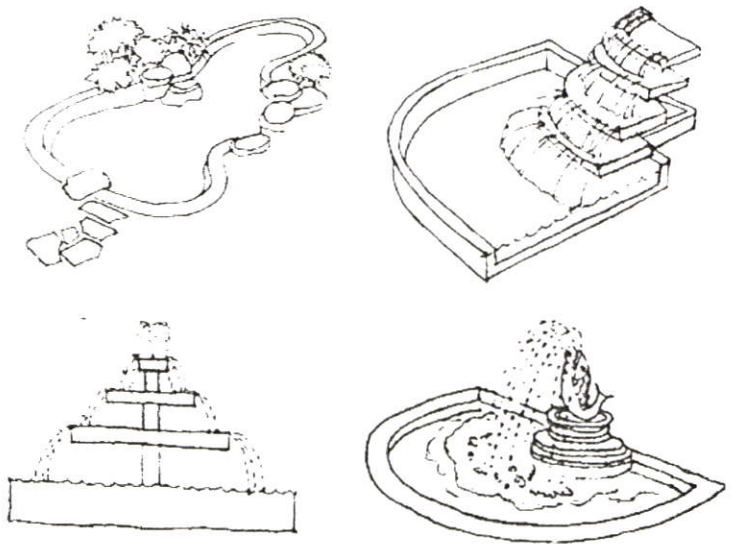
6. บ่อน้ำ น้ำพุ น้ำตกอาจออกแบบให้อยู่ใน 2 ลักษณะ คือรูปแบบธรรมชาติ หมายถึงการเลียนแบบการไหลของน้ำตามธรรมชาติ รูปร่างของบ่อจะเป็นรูปทรงอิสระ รวมทั้งจัดแต่งขอบบ่อ

ให้เหมือนลำธารน้ำ อีกแบบหนึ่ง คือรูปแบบที่เป็นรูปทรงเรขาคณิต เป็นรูปเหลี่ยมและตรงซึ่งจะเลือกรูปแบบใดจะต้องพิจารณาให้กลมกลืนกันกับองค์ประกอบอื่นๆและให้ตรงกับบรรยากาศที่ต้องการด้วย

7. การใช้น้ำพุที่พุ่งชันในระดับสูงจะต้องระวังมิให้น้ำกระเด็นออกนอกบริเวณบ่อ และทำให้พื้นถนนทางเดินหรือบริเวณที่นั่งเปียกทั้งนี้เพราะกระแสลมที่พัดจะทำให้ละอองน้ำที่เป็นฝอยกระจายออกไปในทิศทางต่างๆ ได้

8. ส่วนประกอบภูมิทัศน์อื่นๆ ที่อาจใช้รวมกับบ่อน้ำได้แก่ รูปปั้นต่างๆ ก้อนหิน ม้านั่งที่ประกอบอยู่กับขอบบ่อพืชน้ำบางชนิด เช่น บัว กก เป็นต้น

9. บ่อน้ำ นี้อาจใช้ได้ในหลายๆบริเวณในเมือง เช่น บริเวณศูนย์กลางนักท่องเที่ยว ลานทางเข้าหน้าอาคาร ลานเอนกประสงค์ ซึ่งจะเป็นการมองเห็นในระยะใกล้ นักท่องเที่ยวสัมผัสได้ใกล้ชิดหรือใช้ตามบริเวณวงเวียน เกาะกลางถนน สวนหย่อมห้ามุมถนน ซึ่งจะเป็นการมองเห็นจากยวดยาน ดังนั้นบ่อน้ำ น้ำพุ น้ำตก จึงต้องมีขนาดสูงขึ้นหรือใหญ่ขึ้น จนกลายเป็นที่หมายตา (Landmark) ของบริเวณไปด้วย

รูปที่ 2.36 แสดงตัวอย่าง น้ำพุและน้ำตกรูปแบบต่างๆซึ่งมีให้เลือกใช้ตามขนาดรูปร่างของบ่อและตามผลของการเห็นที่ต้องการ

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.26 ไฟฟ้าแสงสว่าง

ไฟฟ้าภายนอก (Exterior Lighting) นอกจากจะทำหน้าที่แสงสว่างในเวลากลางคืน เพื่อความปลอดภัยในการสัญจรและสวัสดิ์ภาพของผู้สัญจรแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นสิ่งประกอบสถานที เช่น ถนน

ทางเดิน ที่จอดรถ เพื่อช่วยในการแสดงสัดส่วนของพื้นที่ รูปแบบของลักษณะพื้นที่ดังกล่าว และส่งเสริมให้เกิดความสวยงามขึ้นอีกด้วย

2.4.2.27 เกณฑ์การออกแบบและเลือกใช้ไฟฟ้า

1. การเลือกชนิดต่างๆ ของไฟฟ้า เช่น ระดับความสูง-ต่ำของไฟฟ้า รูปร่างและลักษณะต่างๆ ของไฟฟ้าที่มีอยู่หลายชนิดหลายรูปแบบ ในการเลือกต้องคำนึงถึงการใช้งานความกลมกลืนกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์ (Site Furniture) ชนิดอื่นๆ ความทนทาน การดูแล รักษาอายุการใช้งานและราคา

2. องค์ประกอบของไฟฟ้า ประกอบด้วย

2.1 หลอดไฟฟ้า การเลือกใช้ชนิดใดต้องให้เหมาะสมกับหน้าที่และความต้องการ

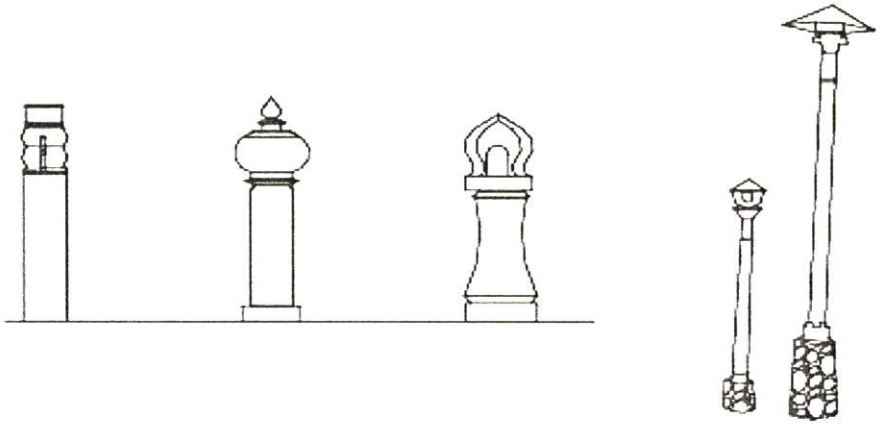
2.2 เสาไฟฟ้า สามารถทำด้วยวัสดุหลายชนิด เช่น เสาเหล็ก ไม้ คอนกรีต และอลูมิเนียม เป็นต้น และมีหลายรูปแบบ เช่น รูปกลม รูปเหลี่ยม หกเหลี่ยม เป็นต้น จะเลือกใช้วัสดุใดและรูปแบบใดต้องให้เหมาะสมกับความสูงของเสา สภาพภูมิอากาศโดยทั่ว ๆ ไป รูปร่าง และวัสดุของเสาไฟ ในพื้นที่เดียวกันควรจะเหมือนกัน ยกเว้นแต่ว่าจะใช้ในระบบการสัญจรที่ต่างชนิดกัน เป็นต้น

2.3 การติดตั้ง ระยะห่างของการติดตั้ง ตำแหน่งที่ติดตั้ง วิธีการและรูปแบบของการติดตั้งจะแตกต่างกันไป ในทางสัญจรต่างชนิดกัน และต่างระดับกันเช่น ในถนน สายประธาน ถนนสายหลัก และสายรอง เป็นต้น

3. ควรจะเป็นส่วนประกอบที่กลมกลืนไปกับพื้นที่ไม่ใช้ส่วนที่เป็นจุดเด่น การเดินสายถ้าเป็นไปได้ควรจะเดินสายใต้ดิน เพื่อลดความสวยงามของสายไฟฟ้าและลดอันตรายจากไฟฟ้า

4. เสาไฟฟ้าอาจออกแบบให้ใช้ประโยชน์ร่วมกับอย่างอื่นได้ ในกรณีที่สามารถจะออกแบบให้เสาไฟฟ้าสามารถจะใช้ประโยชน์อย่างอื่นๆ ได้ และเกิดความกลมกลืนในรูปแบบกัน Site Furniture ชนิดอื่นๆ ก็ควรจะกระทำ

ออกแบบเพื่อให้ประหยัด และดูแลรักษาง่าย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับตำแหน่ง ความสูง และรายละเอียดของเสาไฟและดวงไฟ ควรจะง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงและซ่อมบำรุง ควรใช้หลอดไฟฟ้าที่มีอายุการใช้งานนานๆ และแสงควรเป็นสีที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ หรือรบกวนสายตาซึ่งอาดจะก่อให้เกิดอันตรายได้ และทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มีการป้องกันไฟดูดหรือไฟช๊อตในเวลาที่ฝนตกด้วย

รูปที่ 2.37 แสดง ตัวอย่าง เสาไฟรูปแบบต่างๆ ซึ่งควรมีลักษณะที่กลมกลืนกับสิ่งประกอบบริเวณอื่นๆ และอาจมีประโยชน์ใช้สอยเป็นเสากั้นการจราจรไปด้วยก็ได้

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.28 ทางเดินมีหลังคา (Covered Walkway)

ทางเดินในบางช่วงที่มีการใช้งานมาก และใช้งานอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา มีระยะทางเดินไกล มีความเหมาะสมที่จะจัดทำหลังคาคลุม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวให้หลบแดดหลบฝนได้ นอกจากนั้นยังอาจช่วยชี้นำทิศทางการเดินให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น นำนักท่องเที่ยวจากลานที่จอดรถไปยังบริเวณทางเท้า หรือทางเดินในย่านการค้า หรือเป็นทางเข้าหรือเป็นทางเดินมีหลังคา หรือประกอบอยู่กับประตูทางเข้า หรือทางเดินที่เป็นเส้นทางนักทัศนาจรเป็นต้น

2.4.2.29 เกณฑ์การออกแบบทางเดิน

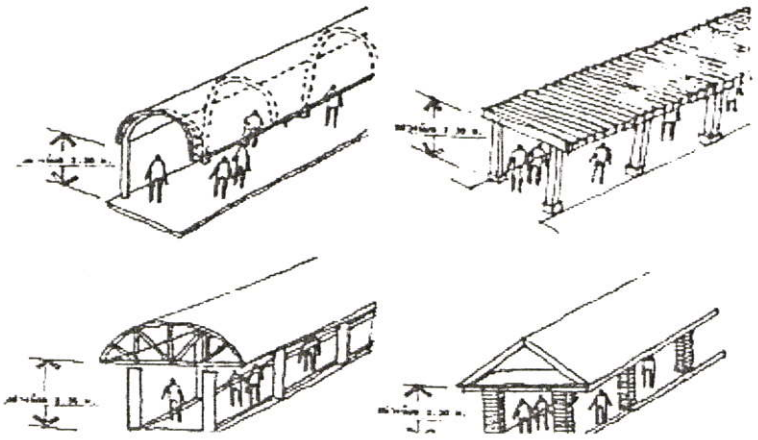
1.รูปแบบ สีสันและวัสดุ ควรให้กลมกลืนกับส่วนประกอบอื่นของบริเวณ และให้เข้ากับเอกลักษณ์ของบริเวณนั้น เช่น การใช้หลังคาจั่วมุงกระเบื้องดินเผาและ เสาไม้สำหรับหลังคาในบรรยากาศแบบไทย หรือการใช้หลังคาไฟเบอร์กลาส และเสาเหล็กในบรรยากาศย่านการค้าสมัยใหม่เป็นต้น

2. ความสูงของหลังคาในจุดต่ำสุด ไม่ควรจะให้ต่ำกว่า 2.30 เมตร ทั้งนี้เพราะถ้าหลังคาสูงมากเกินไปจะไม่ช่วยบังแดด แต่ถ้าเตี้ยเกิดความรู้สึกอึดอัดได้

3. ความกว้างของทางเดินมีหลังคา ก็เช่นเดียวกับทางเท้าโดยทั่วไปมีผู้ใช้มากน้อยเพียงใด หรือถ้ามีการใช้งานของทางเท้ากับทางจักรยานร่วมกัน ก็ควรแบ่งแยกด้วยการตีเส้นหรือมีขอบคันเป็นต้น

4. ตามทางเดินอาจติดป้ายโฆษณา ตามแนวทางเดินมีหลังคานี้ ในบางโอกาสอาจมีการติดตั้งป้ายโฆษณา ป้ายประชาสัมพันธ์ หรือนิทรรศการการแสดงไปสองข้างทางด้วยก็ได้

โดยติดตั้งไปตามตำแหน่งเสาหรือจัดทำผนังด้านหลังสำหรับติดป้ายซึ่งจะได้ผลดีเพราะเป็นจุดที่มีนักท่องเที่ยวผ่านไปมามากอยู่แล้ว

รูปที่ 2.38 แสดงทางเดินมีหลังคารูปแบบต่างๆ ซึ่งควรมีความกลมกลืนกับสถาปัตยกรรมอื่นๆ ในบริเวณนั้น

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.30 ซุ้มทางเข้า

สิ่งก่อสร้างซึ่งจัดทำขึ้น เพื่อเสมือนเป็นที่หมายตาให้ผู้สัญจรไปมาโดยทางรถยนต์ และทางเท้าหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง สามารถกำหนดตำแหน่งการเข้าออกได้ง่ายขึ้นชัดเจนขึ้น โดยมากจึงมักจะเป็นการเน้นในทางความสูง เพื่อให้มองเห็นได้จากระยะไกล ซุ้มทางเข้านี้มิได้หมายความถึงเฉพาะซุ้มประตูทางเข้าอาคารกลุ่มอาคารเท่านั้น แต่หมายความรวมถึงซุ้มสำหรับทางเข้า ย่านหรือรวมกิจกรรมต่างๆ ด้วย เช่น สยามแสควร์ เวิ้งนครเกษม พัทยาใต้ ตลาดต่างๆ เป็นต้น

2.4.2.31 เกณฑ์การออกแบบซุ้มทางเข้า

1. ส่วนประกอบของซุ้มทางเข้า ซุ้มทางเข้านี้อาจมีเพียงซุ้มที่เป็นโครงสร้างและโดยมาก มักจะประกอบอยู่กับป้ายชื่อด้วย เพื่อให้สื่อสารได้ชัดเจนมากขึ้น หรือมีตัวหนังสือแสดงการต้อนรับเป็นต้น อาจมีการติดตั้งป้ายโฆษณา ประกอบอยู่กับนาฬิกาตัวเลขแสดงอุณหภูมิของอากาศขณะนั้นและมีไฟฟ้าแสงสว่างประกอบอยู่สำหรับการมองเห็นในเวลากลางคืน

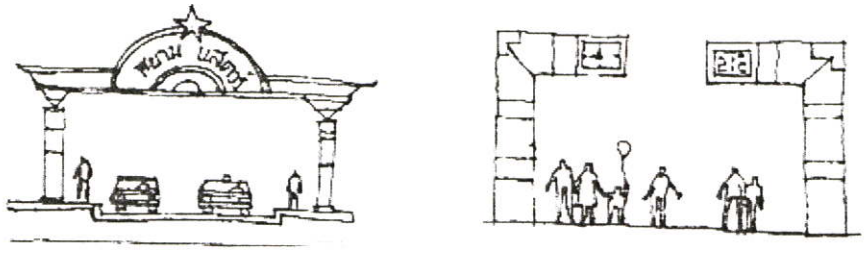
2. ความสูงของซุ้ม จะต้องคำนึงถึงประเภทของการสัญจรประกอบด้วย โดยถ้าเป็นทางคนเดินความสูงอย่างน้อยที่สุดคือ 2.30 เมตร ถ้าเป็นทางสำหรับรถยนต์โดยทั่วไป ความสูงอย่างน้อยที่สุดคือ 3.00 เมตร ถ้าเป็นทางสำหรับรถยนต์บรรทุก รถโดยสารขนาดใหญ่ของเมืองผ่านไปมาด้วยความสูงอย่างน้อยที่สุดคือ 5.00 เมตร เป็นต้น

3. โครงสร้างของซุ้มทางเข้า ซุ้มทางเข้านี้อาจเป็นเพียงแค่โครงสร้างโปร่ง หรือเป็นโครงสร้างที่มีหลังคาเพื่อกันแดดกันฝนได้ เป็นโครงสร้างสำหรับไม้เลื้อยเกาะขึ้นไปเป็นซุ้มต้นไม้ก็ได้ หรืออาจจะมีประโยชน์การใช้งานอื่นประกอบอยู่ด้วย เช่น ป้อมยาม ป้อมเก็บเงินเป็นต้น

4. ซุ้มประตูนี้อาจเป็นโครงสร้างอิสระ หรือยึดอยู่กับโครงสร้างอาคารข้างเคียง

5. รูปแบบที่กลมกลืน ซุ้มทางเข้านี้ก็เช่นเดียวกับสิ่งก่อสร้างอย่างอื่น คือ ควรมีรูปแบบที่กลมกลืนไปกับบรรยากาศของบริเวณนั้น และกลมกลืนไปกับสิ่งประกอบภูมิทัศน์อย่างอื่นๆ ด้วย เช่น ซุ้มทางเข้าย่านที่เป็นเมืองเก่าแบบไทยๆ ตัวซุ้มทางเข้าออกเป็นไม้ฉลุแกะลวดลายแบบไทย มีเสากลึงเป็นเสาหัวเม็ด หรือมีโครงหลังคาเป็นรูปจั่ว มีลวดลายที่หน้าบัน

6. ส่วนประกอบในบริเวณโดยรอบ นอกจากตัวโครงสร้างของซุ้มทางเข้าเองแล้ว ควรมีการออกแบบโดยคำนึงถึงบริเวณโดยรอบประกอบด้วยทางเท้า สวนหย่อม การปลูกต้นไม้เพื่อเน้นความสำคัญมากขึ้น

รูปที่ 2.39 แสดงรูปแบบซุ้มทางเข้า

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4.2.32 รายละเอียดอื่นๆ

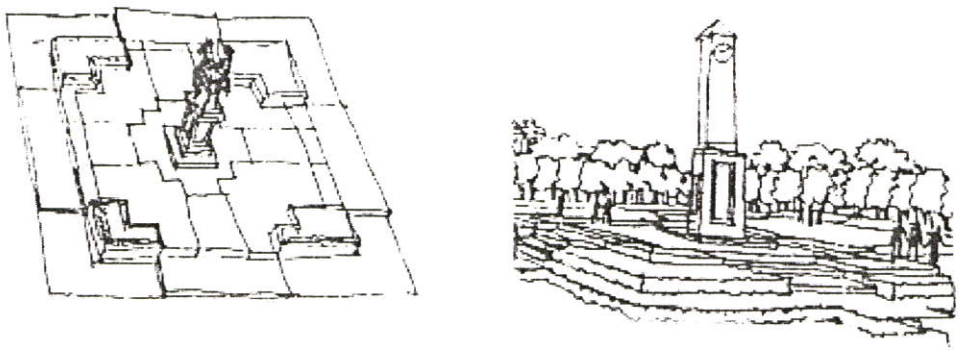
นอกจากจะมีส่วนประกอบ ดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นแล้ว ยังมีสิ่งประกอบบริเวณอื่นๆ อีก เช่น รูปปั้นประติมากรรม อนุสาวรีย์ หอนาฬิกา หรือแม้แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจากวิถีชีวิตของคนในเมือง เช่น หาบเร่แผงลอย เป็นต้น

2.4.2.33 เกณฑ์ในการออกแบบอื่นๆ

1. รูปปั้น อนุสาวรีย์ หอนาฬิกา เหล่านี้เป็นส่วนตกแต่งประดับประดาเมืองเพื่อความสวยงามเป็นจุดดึงดูดความสนใจ เป็นที่หมายตาและเป็นสื่อที่ช่วยในการกำหนดทิศทาง ซึ่งในต่างประเทศนิยมใช้กันมาก ทั้งในบริเวณย่านการค้า สถานที่ราชการ บริเวณทางเข้าหน้าอาคาร ภายในสวนสาธารณะ เป็นต้น โดยมีการใช้ในลักษณะของงานศิลปะที่มาช่วยปรุงแต่งบ้านเมืองให้สวยงาม นอกจากนั้นยังมีการออกแบบให้มีประโยชน์ใช้สอยด้วย มิใช่เพื่อผลทางการมองเห็นเพียงอย่างเดียว เช่น รูปปั้นประกอบกับน้ำพุ น้ำตกหรือน้ำพุสำหรับดื่ม รูปปั้นซึ่งเด็กสามารถปีนป่ายเป็นอุปกรณ์

เครื่องเล่นได้ หรือมีการใช้เสียงประกอบด้วย เช่น เสียงน้ำไหล เสียงใบพัดของกังหันลม หรือมีการให้ข้อมูล เช่น บอกอุณหภูมิ วันที่ เวลา เป็นต้น ในกรณีที่เป็นอนุสาวรีย์มักเป็นสิ่งที่ระลึกถึงบุคคลที่สำคัญ ระลึกถึงเหตุการณ์สำคัญซึ่งบริเวณประกอบโดยรอบตัวการความสง่างาม ความยิ่งใหญ่ รวมทั้งบริเวณเพื่อการประกอบพิธีกรรมการเฉลิมฉลองต่างๆ เป็นต้น เช่น อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย อนุสาวรีย์บรมรูปรัชกาลต่างๆ

2. หาบเร่แผงลอย เป็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่เป็นระบบการค้าขายธุรกิจของเมืองไทยและประเทศตะวันออก ที่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ดี ปัญหาของหาบเร่แผงลอย คือ ความไม่เป็นระเบียบ เกะกะกีดขวางทางเท้าและทางรถยนต์ ก่อให้เกิดอันตรายได้หากมีการปรุงอาหาร มีเตาไฟและความร้อน เป็นต้น แต่ถ้าได้มีมาตรการที่เข้มงวดประกอบกับการควบคุมบริเวณขอบเขตที่แน่ชัดว่า บริเวณใดให้เป็นที่ตั้งหาบเร่แผงลอย พร้อมทั้งกำหนดควบคุมรูปแบบ ขนาดให้เป็นมาตรฐานควบคุมประเภทของสินค้าเช่น กำหนดให้ขายต้นไม้ ดอกไม้ ขายหนังสือพิมพ์ ขายหนังสือ เครื่องดื่ม เป็นต้น

รูปที่ 2.40 แสดงตัวอย่างรูปแบบอนุสาวรีย์ และหอนาฬิกา

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายทะเล

ชายทะเลเป็นบริเวณที่มีคุณค่าอเนกประการต่อมนุษย์ กล่าวคือเป็นแหล่งอาหาร เป็นที่ขนถ่ายสินค้าและประการสำคัญคือ เป็น "แหล่งท่องเที่ยว" ซึ่งในปัจจุบันเป็นกิจกรรมที่ทำรายได้มากมายให้ทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐบาล แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวนี้กำลังมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว การพัฒนาการท่องเที่ยวชายทะเลนั้น เป็นไปโดยการปรับสภาพทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีผลกระทบอย่างสูงต่อระบบนิเวศน์วิทยา ได้แก่การทำลายความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ภูมิประเทศอันงดงาม หาดทราย หินผา ปะการัง ฯลฯ ก็ถูกทำลายไปด้วย ผลกระทบนี้เกิดจากแนวทางการพัฒนา

ทางการภาพที่มีข้อจำกัดทางด้านมาตรฐาน และบุคลากรที่จะชี้แนะการพัฒนานั้นๆ ให้ถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้ผลกระทบดังกล่าวขยายตัวเพิ่มขึ้น

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลเป็นโครงการที่ควรส่งเสริมให้เป็นไปอย่างมีแบบแผน เพื่อผลทางเศรษฐกิจและเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติมิให้ถูกทำลายลง แบบแผนในการพัฒนาควรจะได้วางรูปแบบไว้เป็นพื้นฐานในการควบคุมในระดับของหน่วยปกครอง กล่าวคือ ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบโดยตรงในระดับท้องถิ่นนั้นคือ จังหวัดและหน่วยเอกชนที่รับผิดชอบ (ที่มา: การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกายภาพ. 2540 : 132-141)

2.5.1 การวางผังบริเวณ

เป็นการแสดงตัวอย่างวิธีการจัดวางผังบริเวณ ซึ่งผู้ประกอบกิจการบริการที่พักเพื่อนักท่องเที่ยวนำไปดัดแปลงเพื่อใช้ก่อสร้างในแปลงที่ดิน ที่จะทำการก่อสร้างโครงการจริง การจัดองค์ประกอบต่างๆ ลงในที่ดินนั้น เป็นองค์ประกอบของโครงการที่มีความจำเป็นต่อการประกอบกิจการบริการที่พักแก่นักท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล เพื่อให้บริการมีมาตรฐานและเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ อีกทั้งยังสามารถอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในบริเวณดังกล่าวได้เป็นอย่างดี องค์ประกอบเหล่านั้นล้วนมีรายละเอียดของรูปแบบและวิธีการก่อสร้างแสดงไว้ในภาคสองแล้ว หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งคือ ภาคสามนี้เป็นการแสดงวิธีใช้งานจริงขององค์ประกอบต่างๆ ที่แสดงไว้ในภาคสองนั่นเอง

ตัวอย่างที่นำเสนอ เป็นแบบอย่างในที่นี้ แบ่งแยกตามความแตกต่างของลักษณะที่ดินได้ 3 ตัวอย่าง คือ

แบบที่ 1 เป็นตัวอย่างของแปลงที่ดินที่มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีด้านแคบหันสู่ทะเล

แบบที่ 2 เป็นตัวอย่างแปลงที่ดินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีด้านกว้างหันสู่ทะเล

แบบที่ 3 เป็นตัวอย่างแปลงที่ดินรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือใกล้เคียง ด้านกว้างและด้านยาวใกล้เคียงกัน ที่ดินแปลงนี้เป็นที่ดินแปลงขนาดใหญ่ โครงการที่จัดสร้างตามตรงนี้เป็นโครงการขนาดใหญ่มีองค์ประกอบทางด้านส่งเสริมความสะดวกสบายครบถ้วน

2.5.2 การเลือกที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยวชายทะเล

การเลือกสรรบริเวณที่จะทำการพัฒนาเป็นที่ตั้งสำหรับที่พักนักท่องเที่ยวบริเวณชายทะเลควรได้รับการพิจารณาเป็นสิ่งแรก เนื่องจากการพัฒนาจะได้รับความสำเร็จก็คือเมื่อพื้นที่นั้นมีทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ สามารถเข้าถึงได้ และการพักอาศัยในบริเวณนี้มีความสะดวกและปลอดภัยพื้นที่ที่จะทำการพัฒนาขึ้น ควรมีลักษณะเกณฑ์การเลือกสรรดังต่อไปนี้

2.5.2.1 เป็นพื้นที่บริเวณชายทะเลที่มีชายหาดเป็นหาดทรายและสามารถเข้าถึงได้ง่าย

2.5.2.2 จากพื้นที่ที่ตั้งพัก สามารถมองเห็นทัศนียภาพที่สวยงาม เช่น เกาะแหลม แนวปะการัง ฯลฯ หรือให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวในบริเวณนั้น ๆ และเดินทางกลับสู่ที่พักได้ภายในเวลา 1 วัน

2.5.2.3 จุดที่ตั้งควรมีลักษณะทางภูมิสถาปัตยกรรมที่สวยงาม หรือพื้นที่นั้นๆ สามารถตกแต่งให้สวยงามได้

2.5.2.4 อยู่ในจุดที่ตั้งที่สามารถเข้าถึงได้สะดวกโดยทางรถยนต์ หรือทางเดินเท้า

2.5.2.5 อยู่ในบริเวณที่มีแหล่งน้ำจืดมีปริมาณมากพอที่จะบริการผู้มาพักได้ตลอดปี หรือมีพื้นที่กว้างขวางพอที่จะขุดบ่อเก็บน้ำปริมาณดังกล่าวไว้ได้

2.5.2.6 ไม่อยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมถึง และไม่อยู่ในบริเวณช่องเขาหรือหุบเขาหรือเขาที่เป็นทางระบายน้ำฝนตามธรรมชาติ

2.5.2.7 อยู่ในบริเวณชายทะเลที่สามารถรับลมในฤดูต่างๆ และควรหลีกเลี่ยงบริเวณที่มีลมกรรโชกแรง เช่น ลมมรสุมบ่อยๆ เป็นอันตรายต่อผู้มาพักและทรัพย์สิน

ลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่โดยทั่วไป ควรอัดตัวกันแน่น ไม่เคยมีการพังทลายมาก่อน โดยสอบถามจากผู้อยู่ในบริเวณนั้นมานาน หรือลักษณะการเอนเอียงของต้นไม้

2.5.3 สภาพทั่วไปของพื้นที่ชายทะเล

เป็นการศึกษาถึงสภาพธรรมชาติของบริเวณชายหาด เพื่อนำเป็นข้อพิจารณาในการใช้เนื้อที่ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวชายทะเล ชายทะเลโดยทั่วไปจะมีลักษณะใกล้เคียงกัน สามารถแบ่งเขตชายทะเลออกเป็น 4 เขต คือ

2.5.3.1 ทะเล กำหนดเขตด้วยถือเอาระดับน้ำทะเลขึ้นสูงสุดเป็นเขตในบริเวณนี้ถือเป็นเขตสาธารณะ เป็นเขตที่เหมาะสำหรับกิจกรรมทางน้ำ เช่น ว่ายน้ำ ตกปลา เล่นเรือ ดูปะการัง ฯลฯ การกำหนดกิจกรรมขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะที่ เช่น มีความลาดชันสูง หรือมีหินปะการัง ไม่เหมาะในการว่ายน้ำ แต่เหมาะที่จะเป็นที่ตกปลา หรือดูปะการัง นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาในเรื่องความปลอดภัยด้วยเช่น สัตว์ร้าย พืชมีพิษ ความคมของหิน ฯลฯ

2.5.3.2 หาดทราย มีบริเวณจากแนวระดับน้ำทะเลสูงสุดถึงแนวพืชคลุมดิน เป็นบริเวณที่มักมีระดับเรียบเสมอกัน ถือเป็นที่สาธารณะ ห้ามปลูกสร้างอาคาร เหมาะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพักผ่อน เช่น อาบแดด เดินเล่น ก่อเจดีย์ อกกำลังกาย เล่นกีฬาชายหาด ฯลฯ ความสวยงามของบริเวณนี้เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่สุด จึงควรอนุรักษ์ให้คงสภาพเดิม โดยไม่ล้ำเขตและรักษาความสะอาดของหาด

2.5.3.3 เนินทราย เป็นบริเวณที่ติดต่อกับเขตหาดทราย มีพืชคลุมดิน เช่นผักบุ้งทะเลปกคลุมอยู่ทั่วไป มีลักษณะเป็นสันทรายเตี้ยๆ เกิดจากการทับถมตัวของทรายที่ถูกลมพัดจากทะเลเป็นตัวกั้นบริเวณถัดไปไม่ให้ทลายลง โดยพืชคลุมดินจะช่วยยึดทรายให้มีความอยู่ตัวสูง จึงไม่ควรทำลายพืชคลุมดินในบริเวณนี้โดยเด็ดขาด ร่องระหว่างเนินทรายมีสภาพอุดมสมบูรณ์พอที่ต้นไม้ยืดต้นจะขึ้นได้ จึงควรปลูกพืชยืนต้นหรือไม้พุ่ม แต่ห้ามการปลูกสร้างอาคาร

2.5.3.4 พื้นที่เหมาะที่จะทำการก่อสร้าง เป็นบริเวณที่อยู่จากแนวเนินทราย พื้นดินมีความอยู่ตัวสูง และมีความอุดมสมบูรณ์พอที่จะปลูกต้นไม้ได้ ส่วนมากมีแหล่งน้ำจืด บริเวณนี้เป็น

บริเวณที่เจ้าของที่ดินมีสิทธิ์ครอบครองเต็มที่ จะปรับปรุงเป็นโครงการบริการที่พักเพื่อการท่องเที่ยวได้ โดยสมบูรณ์สามารถปลูกสร้างอาคารเพื่อกิจกรรมต่างๆ ได้

2.5.4 การพิจารณาเกี่ยวกับแปลงที่ดิน

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาแปลงที่ดินจะพิจารณาเป็นโครงการที่พัก เพื่อการท่องเที่ยวมีดังนี้

2.5.4.1 ในแต่ละบริเวณย่อมมีลักษณะของพื้นที่ดินและสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน เช่น มีหน้าที่ดินแคบหรือมีที่ดินเป็นแถบตื้นยาวขนานไปกับฝั่งทะเลฯลฯ ลักษณะที่แตกต่างกันเช่นนี้ ย่อมมีข้อได้เปรียบกันจำเป็นต้องใช้หลักในการจัดองค์ประกอบในโครงการช่วยแก้ไขข้อจำกัดที่มีอยู่ให้โครงการได้รับประโยชน์สูงสุด ซึ่งหลักการเหล่านี้จะได้กล่าวถึงโดยละเอียดในขั้นตอนอธิบายถึงตัวอย่างการจัดกลุ่มที่พักในแบบต่างๆ ต่อไป

2.5.4.2 ควรระวังไม่ให้สิ่งปลูกสร้างต่างๆ รุกล้ำแนวเขตต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อ 1. และไม่ให้อยู่ใกล้ชิดกันเกินไป จนเป็นเหตุให้บังลม บังสายตา นอกจากจะเป็นการสร้างบรรยากาศที่ไม่เหมาะสมต่อการพักผ่อน แล้วยังอาจมีการรบกวนซึ่งกันและกันของส่วนต่างๆ ได้ และอาจมีปัญหาร้ายแรงเกี่ยวกับอัคคีภัยขึ้นได้ หากมีปัญหาเกี่ยวกับความคับแคบของที่ดินและไม่อาจหลีกเลี่ยงปัญหาของความรบกวนที่เกิดขึ้นในแต่ละส่วนได้ ควรใช้แบบรั้วแนวกั้น และข้อแนะนำในทางภูมิสถาปัตยกรรมภาคสองเข้าช่วยกันแก้ไขปัญหา

2.5.4.3 การปลูกสร้างอาคารควรจะคล้องตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแปลงที่ดิน ได้แก่ ลักษณะความเอียงลาด พื้นที่ราบ ฯลฯ ไม่ควรทำลายสภาพตามธรรมชาติ เช่น พื้นที่ตั้งเป็นพื้นที่เอียงลาด ควรสร้างอาคารยกระดับพื้นที่ให้สูงลอยจากระดับดิน ปล่อยพื้นที่ให้เอียงลาดตามเดิม จะช่วยในด้านการระบายน้ำได้ดี หรือด้านที่มีลมพัดแรงจัด ควรปลูกต้นไม้เป็นแนวกันลมประกอบกับทำรั้วไม้กันด้วย ฯลฯ

2.5.4.4 องค์ประกอบสำคัญ

ในแต่ละโครงการนั้น หากต้องการให้มีบริการอย่างมีมาตรฐานและสะดวกสบายต่อทุกฝ่าย ควรแบ่งองค์ประกอบบริเวณภายในโครงการเป็น 3 ส่วน คือ

1. ส่วนบ้านพัก ได้แก่ บ้านพักประเภทต่างๆ รวมทั้งห้องน้ำด้วย
2. ส่วนพักผ่อนนันทนาการ ได้แก่ สนาม แคมป์ไฟ ลานอเนกประสงค์ทั่วไป สโมสร
3. ส่วนบริการ ได้แก่ สำนักงาน ร้านค้า ที่จอดรถ ครัว ที่เก็บของ บ่อกำจัดขยะ แท้งค์น้ำ ฯลฯ

รายละเอียดของแต่ละส่วนจะมีมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการและความสามารถในการให้บริการของโครงการนั้น ซึ่งอาจศึกษาเปรียบเทียบดูได้จากกรณีตัวอย่าง ซึ่งแสดงไว้เป็น 3แบบในกรณีต่างๆ กัน

2.5.4.5 การจัดวางองค์ประกอบสำคัญเหล่านี้ มีหลักการโดยทั่วไปเพื่อใช้เป็นข้อพิจารณาดังนี้

1. ส่วนพักบังกาโลและส่วนพักผ่อนนันทนาการ ควรได้รับประโยชน์จากธรรมชาติชายหาด และสิ่งแวดล้อมมากที่สุด

2. ส่วนบริการ ควรให้มีการติดต่อ เข้า – ออก รับ – ส่งของและสินค้าได้โดยง่าย โดยไม่รบกวนส่วนบ้านพักและส่วนนันทนาการ

3. แบ่งแยกบริเวณระหว่างส่วนที่มีกิจกรรมที่รบกวน เช่น กิจกรรมที่มีเสียงดัง ได้แก่ ส่วนที่เล่นกีฬา ควรจะแบ่งแยกออกจากกิจกรรมพักผ่อนที่ต้องการความสงบ

2.5.4.6 การจัดเส้นทางสัญจรภายในโครงการ

การจัดเส้นทางสัญจร หมายถึง การทำถนนและทางเดินเพื่อใช้เป็นเส้นทางติดต่อกันในระหว่างส่วนต่างๆ ในโครงการ มีหลักการที่ควรยึดถือโดยทั่วไปคือ

1. ควรแยกและจำกัดเส้นทางของรถยนต์ไว้ต่างหาก จากบริเวณทางเดินภายในบ้านพักและส่วนนันทนาการ

2. บริเวณที่จอดรถและส่วนที่มีความจอแจของยานพาหนะซึ่งมีเสียงดังรบกวน ควรแยกให้อยู่ห่างไกลจากส่วนบ้านพักและส่วนนันทนาการ

3. เส้นทางสัญจร ควรให้เชื่อมต่อกับบริเวณต่างๆ ได้โดยสะดวกและตรวจตราให้อยู่ในสภาพที่สะอาดเรียบร้อย ปราศจากหญ้ารกและเศษขยะ

2.5.4.7 การจัดส่วนประกอบเบ็ดเตล็ดอื่นๆ

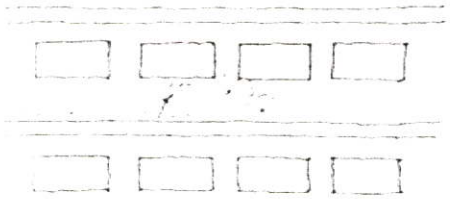
ส่วนนี้ ได้แก่ บริเวณซุ้มทางเข้า การทำรั้ว ป้ายชื่อขนาดต่างๆ การประดับสถานที่ด้วยวัสดุท้องถิ่น การติดตั้งดวงโคมให้แสงสว่าง และการจัดแต่งบริเวณสถานที่ด้วยต้นไม้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ผู้ประกอบกิจการอาจเลือกแบบและวิธีใช้ได้โดยอิสระจากภาคสอง ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมเป็นหลักใหญ่ อย่างไรก็ตามส่วนประกอบเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนดึงดูดความสนใจจากภายนอกเป็นสิ่งแรก จึงควรให้ความสำคัญไม่ควรละเลยสิ่งเหล่านี้

2.5.4.8 การจัดกลุ่มบ้านพัก

เนื่องจากบ้านพัก เป็นกลุ่มอาคารที่ใหญ่ ใช้เนื้อที่มากที่สุดในโครงการ จึงควรจัดวางกลุ่มของอาคารให้เหมาะสม ให้ความสะดวกสบายแก่ทุกฝ่าย การจัดกลุ่มบ้านพักที่จะเสนอแนะในพื้นที่นี้ ยึดถือตามระบบ 4 ระบบคือ

1. ระบบที่ 1 จัดแบบแถวตรง

เป็นการจัดแบบสร้างบ้านพักเป็นแนวขนาดกับเส้นทางเดิน ซึ่งแยกจากถนนสายหลักเป็นเส้นตรง หันด้านหน้าบ้านพักออกสู่ทะเล เส้นทางเดินแต่ละเส้นต้องทิ้งระยะห่างกันพอที่จะไม่ให้บ้านพักแต่ละหลังไปรบกวนกัน การจัดระบบนี้ใช้ได้เหมาะกับแปลงที่ดินที่ดินที่มีด้านยาวติดกับทะเลเพราะใช้เนื้อที่มีด้านชายทะเลมากกว่าแบบอื่น มีข้อเสียคือเส้นทางเดินเป็นเส้นตรงยาวดูแข็งกระด้างไม่เป็นธรรมชาติ อาจแก้ไขโดยการทำทางเดินให้คดเคี้ยวเพื่อลดความกระด้างลงบ้าง

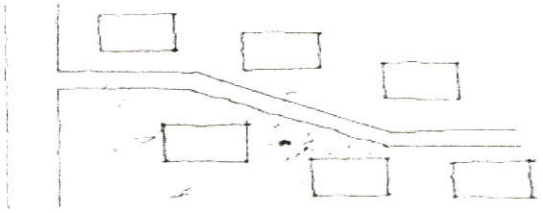

รูปที่ 2.41 แสดงการจัดแบบแถวตรง

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ระบบที่ 2 จัดแบบยักเยื้อง

ทำทางเดินที่แยกจากถนนสายหลัก เป็นเส้นตรงเช่นเดียวกับระบบที่ 1 แต่สร้างบ้านพักเป็นแนวขนานกันสองแถว ต่อทางเดินหนึ่งเส้น โดยหันหน้าบ้านเข้าหากัน แต่วางยักเยื้องสับหว่างไม่ให้บังกันระบบนี้สิ้นเปลืองทางเดินน้อยกว่าระบบที่ 1 แต่ละบ้านมองเห็นกันขาดความเป็นสัดส่วน ควรแก้ไขโดยการเว้นที่หน้าบ้านให้ห่างกันพอสมควร และทำทางเดินให้คดเคี้ยวเป็นธรรมชาติ

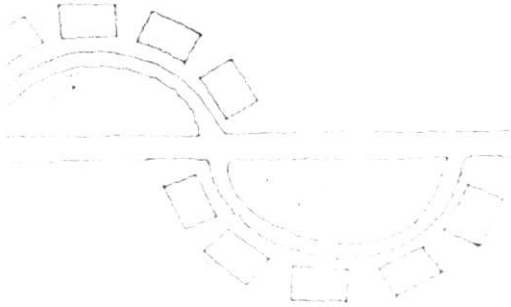

รูปที่ 2.42 แสดงการจัดแบบยักเยื้อง

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.ระบบที่ 3 จัดแบบครึ่งวงกลม

ทำทางเดินแยกจากถนนหลักเป็นแนวโค้งหรือครึ่งวงกลม สร้างพักเรียงรายเป็นรูปโค้งตามแนวทางเดิน หันหน้าบ้านพักออกสู่ทะเล ที่ว่างรูปโค้งระหว่างทางเดินกับถนนสายหลักเว้นว่างไว้ปลูกต้นไม้เป็นเนื้อที่สีเขียวเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนรวมกัน แบบนี้มีข้อดีคือ บ้านพักแต่ละหลังไม่บังกัน บ้านที่เรียงรายกันในแนวทางเดินแต่ละสายได้ทิวทัศน์ทะเลทั่วกัน และได้จำนวนบ้านมากกว่าจัดแบบเส้นตรง

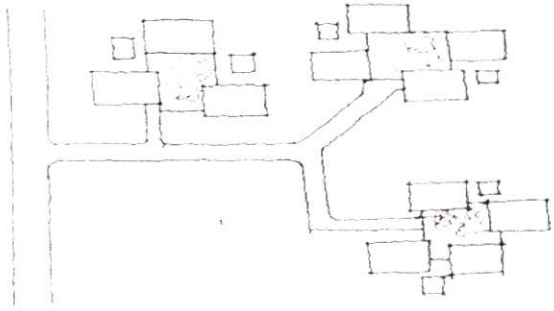

รูปที่ 2.43 แสดงการจัดแบบครึ่งวงกลม

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ระบบที่ 4 จัดแบบเป็นกลุ่ม

การจัดแบบนี้วางบ้านพักเป็นกลุ่มๆ ตั้งแต่ 3 หลังขึ้นไป มีลานโล่งเป็นส่วนกลาง ใช้เป็นที่พักผ่อนร่วมกัน ทางเดินที่แยกจากถนนสายหลักสามารถจัดส่วนบริการบางอย่างรวมกันได้ เป็นการประหยัด เช่น ใช้ห้องน้ำรวม ที่ซักผ้ารวม การเดินไฟฟ้า น้ำใช้ก็สะดวก ข้อควรระวังในการจัดแบบนี้ คือ ต้องจัดบ้านพักประเภทเดียวกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน บ้านพักประเภทพักรวมควรแยกให้ห่างจากกลุ่มบ้านพักเดี่ยว เพื่อไม่ให้รบกวนกัน

รูปที่ 2.44 แสดงการจัดแบบเป็นกลุ่ม

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5.4.9 การทำแผนภูมิการใช้ที่ดิน

การทำแผนภูมิการใช้ที่ดิน หมายถึง การบันทึกด้วยเส้นสาย แจกแจงการใช้เนื้อที่เพื่อกิจกรรมต่างๆ ในโครงการการบันทึกเช่นนี้เป็นการเตรียมการและวางแนวทางล่วงหน้ามีการแก้ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นไว้แล้ว เพื่อป้องกันการผิดพลาดในขณะก่อสร้างจริง ผู้ประกอบกิจการสามารถทำแผนภูมิการใช้ที่ดินได้ด้วยตัวเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำการศึกษาแปลงที่ดินโดยละเอียด ได้แก่ ขนาด รูปร่างและขอบเขตของที่ดิน สภาพแวดล้อมของบริเวณใกล้เคียง เส้นทางถนน ไฟฟ้า ประปา ทิศทางแดดและลมประจำของที่ตั้งแหล่งน้ำจืด ฯลฯ แล้วบันทึกลงเป็นแผนผังในกระดาษ

2. ศึกษาองค์ประกอบที่แสดงไว้ประกอบกับหลักการในการจัดองค์ประกอบ กำหนดองค์ประกอบต่างๆ แล้วบันทึกตำแหน่งลงในแผนผังที่บันทึกไว้ในข้อ 1.

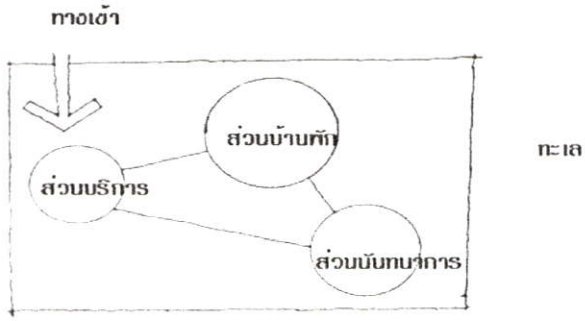
3. กำหนดเส้นทางสัญจรภายในโครงการ เพื่อเชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆ ให้มีการติดต่อกันได้

เมื่อเสร็จขั้นตอนทั้ง 3 ข้างต้นแล้ว จะได้แผนภูมิการใช้ที่ดินที่สมบูรณ์แบบใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนการใช้เนื้อที่ของโครงการ ขั้นตอนต่อไปจึงทางการวางผังบริเวณโครงการโดยละเอียดในตัวอย่างทั้ง 3 ที่จะกล่าวต่อไป

2.5.5 ตัวอย่างการจัดการผังบริเวณที่พักนักท่องเที่ยวชายทะเล

2.5.6.1 กรณีตัวอย่างที่ 1

การจัดผังบริเวณสำหรับที่ดินที่มีรูปร่างแปลงที่ดิน เป็นรูปเหลี่ยมผืนผ้าแคบยาว ด้านแคบชิดชายหาด ใช้หลักเบื้องต้นในการจัดผังบริเวณ คือ ทางเข้าอยู่ทางด้านหลังตรงข้ามด้านติดทะเล ส่วนบริการและติดต่ออยู่ใกล้ทางเข้า ติดต่อกับทางเข้าโดยตรง มีส่วนที่พักอยู่ลึกเข้าไปประมาณกลางแปลงที่ดินส่วนนันทนาการอยู่ติดชายทะเล ทั้ง 3 ส่วนนี้ติดต่อถึงกันได้

รูปที่ 2.45 แสดงรายละเอียดในการจัดวางกรณีตัวอย่างที่ 1

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.การจัดกลุ่มอาคารที่พัก ส่วนที่พักซึ่งครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ อยู่ถัดส่วนบริการเข้ามาประมาณกลางแปลงพื้นที่โครงการในโครงการนี้จัดที่พักประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่ บ้านพักเดี่ยวทั้งชนิดมีห้องน้ำและไม่มีห้องน้ำ บ้านพักสองห้องนอน เรือนแถวและศาลาโล่ง ใช้ระบบจัดบ้านพักเป็นกลุ่ม โดยแยกเป็นกลุ่มบ้านพักที่มีห้องน้ำ และไม่มีห้องน้ำไว้คนละกลุ่ม กลุ่มที่ต้องใช้ห้องน้ำรวมอยู่ลึกใกล้แนวเขตที่ดิน

2. ส่วนบริการ อันได้แก่ ป้อมยามรักษาการณ์ บ่อน้ำจืด แทงค์น้ำ เตาเผาขยะอยู่ใกล้ทางเข้า แต่ป้องกันการมองเห็นด้วยการใช้แนวรั้วต้นไม้ปังสายตา

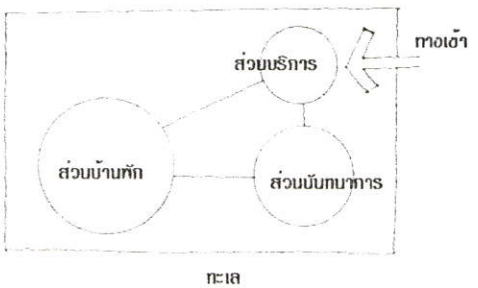
3. ส่วนนันทนาการ ได้แก่ ร้านค้าและสำนักงานอยู่ด้านชายทะเล มีบาร์ขายเครื่องดื่มอยู่ติดชายหาด บริเวณสนาม แคมป์ไฟวางไว้ชายหาดเช่นกัน ระหว่างที่พักกับสำนักงานที่มีว่างไว้กางเต้นท์ ส่วนนี้สามารถใช้ห้องน้ำรวมร่วมกับบริเวณบ้านพักรวมได้

4. การจัดภูมิสถาปัตยกรรมปลูกต้นไม้ยืนต้นที่ให้ผล เช่นต้นมะพร้าวในบริเวณที่ว่างจากแนวถนนถึงบริเวณบ้านพัก เพื่อให้เกิดบรรยากาศร่มรื่น ปลูกต้นไม้ยืนต้นและไม้พุ่มตลอดแนวเนินทรายติดชายหาด เพื่อช่วยยึดดินทรายให้มีการยึดตัวดีและกันการรุกล้ำบริเวณชายหาด จัดให้มีศาลา ลานนั่งเล่น ปลูกต้นไม้ ในบริเวณทางแยก

5. ทางสัญจรภายในโครงการ ตัดถนนขนาดกว้าง 6.00 เมตร ต่อจากถนนภายนอก จัดลานที่จอดรถไว้ด้านในชิดแนวเขตที่ดิน เตรียมที่ไว้สำหรับจอดรถสองแถวรับส่งผู้โดยสารด้วย ทำทางเดินเป็นแนวโค้งติดต่อระหว่างส่วนต่างๆ ทั่วโครงการ

2.5.6.2 กรณีตัวอย่างที่ 2

เป็นการจัดผังบริเวณสำหรับแปลงที่ดินที่มีรูปร่างผืนผ้า แคบยาว ด้านยาวชิดทะเล ที่ดินลักษณะนี้ได้เปรียบกรณีอย่างที่ 1 ที่สามารถเรียงรายบ้านพักไปตามแนวชายหาดได้จำนวนมากกว่า ใช้หลักเบื้องต้นในการจัดผัง คือ จัดส่วนบริการและติดต่อไว้ ส่วนหน้าติดต่อกับทางเข้าโดยตรง ส่วนนันทนาการอยู่ถัดเข้ามา บางส่วนอยู่ติดทะเล เช่น ร้านอาหาร ศาลาพักผ่อน ฯลฯ ส่วนบ้านพักอยู่ด้านในสุดเป็นแนวยาว ขนานกับชายหาด ทั้ง 3 ส่วนติดต่อกันได้ด้วยทางเดิน

รูปที่ 2.47 แสดงรายละเอียดในการจัดวางกรณีตัวอย่างที่ 2

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. การจัดกลุ่มอาคารที่พัก ส่วนนี้ครอบคลุมเนื้อที่ส่วนใหญ่ที่สุด จัดระบบกลุ่มอาคารเป็นรูปครึ่งวงกลม เพื่อให้สามารถเรียงอาคารด้านชิดทะเลให้ได้จำนวนมากที่สุดและไม่รบกวนกัน ด้านติดทะเลเป็นบ้านห้องนอนเดียวทุกประเภท บ้านพัก 2 ห้องนอนและเรือนแถว ด้านตรงกันข้ามไกลทะเล บ้านพักประเภทบ้านพักรวมและศาลาโล่ง บ้านพักทุกหลังหันหน้าออกสู่ทะเล

2. ส่วนบริการ บ่อน้ำ แท้งค์เก็บน้ำ เตาเผาขยะไว้มุมด้านในของแปลงที่ดิน ปลูกต้นไม้บังสายตา ลานจอดรถติดต่อกับส่วนนันทนาการโดยตรง ตำแหน่งบ่อน้ำจืดอยู่ห่างห้องน้ำไม่ต่ำกว่า 30 เมตร

3. ส่วนนันทนาการมีร้านค้าและสำนักงานอยู่ติดลานจอดรถหันหน้าออกสู่ทะเล สนามเล่นกีฬาอยู่ด้านใกล้ชายหาด ส่วนแคมป์ไฟและบริเวณตั้งเต้นท์อยู่ใกล้กัน ที่มุมใกล้เขตแปลงที่ดินและใกล้ห้องน้ำรวมด้วย

4. การจัดภูมิสถาปัตย์ปลูกต้นไม้ยืนต้นในที่ว่างระหว่างบ้านพักที่ว่างระหว่างแนวทางเดินปลูกไม้ยืนต้นและไม้พุ่มตามแนวเนินทราย เพื่อกันการรุกล้ำบริเวณชายหาด ใช้รั้วไม้เตี้ยๆ กันระหว่างบ้านพัก

5. ทางสัญจรภายในโครงการจัดลานจอดรถใกล้ทางเข้าที่สุดเพื่อประหยัดถนนภายในมีที่จอดรถสองแถวเพื่อรับส่งนักท่องเที่ยวด้วยทางเดินเส้นหลักเป็นเส้นโค้ง ทางแยกเข้ากลุ่มบ้านพักเป็นรูปโค้งครึ่งวงกลมรูปแบบของทางเดิน เลือกจากรูปแบบที่แสดงรายละเอียดในภาคสอง

2.5.6.3 กรณีตัวอย่างที่ 3

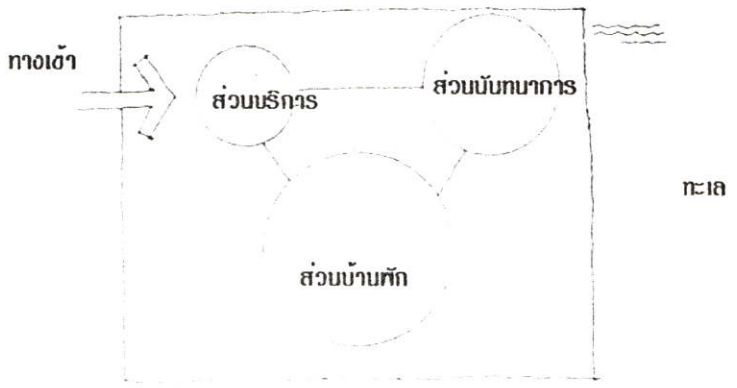
เป็นตัวอย่างการจัดผังโครงการขนาดใหญ่ แปลงที่ดินที่มีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมจตุรัสมีส่วนบริการและนันทนาการครบถ้วนการวางผังโครงการประเภทนี้จำเป็นต้องอาศัยกลุ่มวิชาชีพ คือ สถาปนิกและวิศวกรเป็นผู้จัดวางเนื่องจากมีปัญหาทางด้านเทคนิคสูง ตัวอย่างนี้จึงเป็นเพียงเพื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างทั้งสองที่กล่าวแล้วไม่สามารถจะนำองค์ประกอบในภาคสองมาประยุกต์ใช้ในโครงการนี้ได้ โดยทั่วๆ ไปมีหลักเกณฑ์ในการจัดและส่วนนันทนาการอีกหลายอย่าง ส่วนติดต่อและบริการอยู่ติดทางเข้า มีติดชายทะเล บ้านพักอยู่ห่างชายทะเล เนื่องจากมีบริการทางนันทนาการอื่นๆ ทดแทนแล้ว แต่มีทางติดต่อโดยตรงลงสู่ทะเล

1. ส่วนบ้านพักวางเรียงรายตามแนวทางเดินที่ตัดแยกเป็นแนวรัศมีที่แยกจากลานโล่งที่เชื่อมต่อกับส่วนที่เป็นสโมสรบ้านพักประเภทต่างๆ มีมาตรฐานอยู่ในระดับสูงมีความสะดวกสบายมากกว่าประเภทอื่นๆ

2. ส่วนบริการ จัดส่วนบริการอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน มีสโมสร ที่อาบแดด สระว่ายน้ำบาร์ชายทะเลเน้นกิจกรรมที่เจ้าของโครงการจัดบริการมากกว่ากิจกรรมในการพักผ่อนตามธรรมชาติ

3. การจัดภูมิสถาปัตย์ นอกจากการจัดล้อเลียนธรรมชาติแล้ว ยังมีการดัดแปลงพื้นที่ทางธรรมชาติ เช่นยกระดับปรับพื้นที่เพื่อสร้างสระว่ายน้ำ ที่อาบแดด มีลักษณะที่เป็นของมนุษย์สร้าง (man – made) และมีขนาดใหญ่ เพื่อให้สมดุลย์กับสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ในโครงการ

4. ทางสัญจรภายในโครงการ แยกถนนรถยนต์ไว้ด้านทางเข้า ทางสัญจรภายในเป็นทางเดินวางเป็นขอบข่าย ดังแสดงในแผนผัง

รูปที่ 2.47 แสดงรายละเอียดในการจัดวางกรณีตัวอย่างที่ 3

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภูมิทัศเมืองเพื่อการท่องเที่ยว ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.6 ความสัมพันธ์ของงานการออกแบบผังเมืองกับงานในสาขาวิชาอื่น ๆ

ความสัมพันธ์ของงานออกแบบผังเมืองกับงานในสาขาวิชาอื่นๆ ได้แนวคิดจาก สมพล ดำรงเสถียร (2545 : 15-17) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มบุคคลทั้ง 3 จะทำงานร่วมกันเกี่ยวโยงซึ่งกันและกันทั้ง ทางตรงและทางอ้อม อันนั้นจะแยกกลุ่มบุคคลทั้ง 3 และกลุ่มวิชาชีพอื่น ๆ ที่ต้องทำงานประสานสัมพันธ์ กับวิชาการออกแบบชุมชนเมืองโดยอาศัยกระบวนการศึกษา เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ในขั้นตอนนี้มักออกแบบชุมชนเมือง จะต้องทำงานเป็นระบบทีมกับสาขาวิชาอื่น ๆ การกำหนดโปรแกรมการออกแบบ การกำหนดความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการออกแบบชุมชนเมืองจะต้องมาจาก การศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล ซึ่งเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจการกำหนดโปรแกรมต่าง ๆ

ตาม พรบ. การผังเมือง พ.ศ.2518 หมวด 5 มาตรา 30 31 และ 32 กำหนดไว้ว่าไม่ว่าหน่วยงานท้องถิ่น หรือสำนักงานผังเมืองจะเป็นผู้จัดวางผังเมืองเฉพาะก็ตาม จะต้องกำหนดเขตที่ประมาณว่าจะวางผังและจัดทำผังเมืองเฉพาะขึ้นก่อน เพื่อติดประกาศเชิญชวนให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดิน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปแสดงความจำนง หรือแสดงความคิดเห็นก่อนการกำหนดแนวเขต ที่จะวางผังออกแบบเมืองได้นั้น นักออกแบบชุมชนเมืองจะต้องประสานกันกับวิชาการสาขาอื่น ๆ ตั้งแต่ การกำหนดพื้นที่เมืองที่จะทำการวางผังเมืองออกแบบชุมชนเมือง ซึ่งการกำหนดพื้นที่ใดได้นั้น จะต้องมาจากการกำหนดในด้านนโยบาย ความต้องการ แก้ไขปัญหาเร่งด่วน ผู้วางผังจะต้องเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลเมืองนั้นก่อน แล้วจึงหาผลสรุปเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ของโครงการนั้นก่อนในขั้นตอนต่อไปคือการกำหนดแนว

เขตที่จะวาผังออกแบบชุมชนเมือง การกำหนดแนวเขตได้นั้นจะต้องอาศัยหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น กำหนดขอบเขตจาก BUILT UP AREA ลักษณะของพื้นที่ ลักษณะทางด้านสังคม เศรษฐกิจตลอดจนนโยบายจากภาครัฐบาล ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องได้มาจากการทำงานเป็นระบบทีมทั้งสิ้น

2.6.1 ข้อมูลทางด้านสังคม สัมพันธ์กับวิชาใกล้เคียง ดังนี้

2.6.1.1 สาขาประชากรศาสตร์ ข้อมูลด้านประชากร อัตราการขยายตัว การกระจายตัว ความหนาแน่น แนวโน้มของประชากรในอนาคต โครงสร้างทางด้านประชากร

2.6.1.2 สาขาสาธารณสุข ข้อมูลด้านการเจ็บป่วย จำนวนโรงพยาบาล อัตราการเกิดอัตราการตาย

2.6.1.3 สาขาศึกษาศาสตร์ ข้อมูลด้านการศึกษา

2.6.1.4 สาขาเคหะการ ข้อมูลด้านอาคารสงเคราะห์ การเคหะ

2.6.1.5 สาขาจิตวิทยา ข้อมูลด้านความต้องการของมนุษย์ เอกลักษณะของชุมชน

2.6.1.6 สาขาสำรวจ ข้อมูลสำรวจพื้นที่ เช่น สวนสาธารณะ ที่พักผ่อนหย่อนใจ การบริการด้านสังคมอื่น ๆ

2.6.2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สัมพันธ์กับวิชาใกล้เคียง ดังนี้

2.6.2.1 สาขาเศรษฐศาสตร์ ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ ผลผลิต การจ้างงาน การว่าง งาน การเก็บภาษี และแนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต

นอกจากนี้แล้วยังต้องศึกษาถึงนโยบายในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม ทั้งในระดับมหภาค (MACRO SCALE) คือในระดับประเทศภาคจังหวัด ลงมาจนถึงในระดับจุลภาค ((MICRO SCALE) คือในระดับชุมชนเมือง URBAN AREA และพื้นที่ออกแบบชุมชนเมือง ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มา คณะผู้วางผังออกแบบชุมชนเมืองจะต้องนำมาวิเคราะห์ เพื่อสรุปผลนำมาใช้ในการออกแบบชุมชนเมือง ในขั้นตอนนี้โดยกำหนดแนวเขตวางผัง กำหนดความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนอื่นต่อไป

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฐปณี รัตนถาวร (2545 : 1) แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ผลสรุปการวิจัยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยว ประชาชนและเจ้าหน้าที่ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันทางกายภาพของพื้นที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำประกอบด้วยส่วนที่เป็นพื้นดินและพื้นน้ำ มีความหลากหลายทางชีวภาพ

ทั้งพืช สัตว์และวิถีชีวิตชาวบ้านริมน้ำที่น่าสนใจ แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยจังหวัดพัทลุง มีดังนี้

1. บริเวณควนขี้เสียนและควนเคร็งในเขตแรมซาร์ จัดเป็นเขตหวงห้าม

2. บริเวณป่าสงวนแห่งชาติคลองยวน , ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านในลุ่ม – ป่าบ้านกุมแป , ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขียว จัดเป็นเขตสงวนสภาพธรรมชาติ

3. บริเวณที่สำรวจพบว่าเป็นพื้นที่ล่อแหลมเกิดไฟป่าบ่อยและพื้นที่ถูกราษฎรบุกรุก จัดเป็นเขตพื้นฟูสภาพธรรมชาติ

4. บริเวณที่มีสภาพป่า พืชและสัตว์ มีความสวยงามน่าสนใจ จัดเป็น เขตศึกษาหาความรู้ในรูปการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยอนุญาตให้เข้าไปทำกิจกรรมได้ตามขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่และกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ตามศักยภาพที่พื้นที่จะรองรับได้

5. บริเวณที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย หน่วยพิทักษ์ป่า สถานีควบคุมไฟป่าควนเคร็ง และศูนย์ศิลปาชีพหัวป่าเขียวในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เป็นเขตบริการ

6. บริเวณพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครองครอง จัดเป็นเขตกิจกรรมพิเศษการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง มีดังนี้

6.1 เขตหวงห้าม กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่ายๆ

6.2 เขตสงวนสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่ายๆ

6.3 เขตฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ กำหนดเป็นเส้นทางลำคลองเดิมและทางเดินง่ายๆ

6.4 เขตเพื่อการพักผ่อนและศึกษาหาความรู้ กำหนดเป็นเส้นทางศึกษาธรรมชาติทางเรือ , เส้นทางศึกษาธรรมชาติโดยจักรยาน , สถานที่พักแรมกางเต้นท์ , บริเวณที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจและม้านั่งพักผ่อน

6.5 เขตบริการ กำหนดให้มีส่งอำนวยความสะดวกดังนี้

6.5.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้มาเยือน ได้แก่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ, ห้องน้ำสาธารณะ, ท่าเทียบเรือท่องเที่ยว, ศาลาพักผ่อนริมน้ำ, ม้านั่ง, ทางเดินเท้าและสะพานเดินเท้า, ถังขยะ, ลานจอดรถ, ป้ายเขตห้ามล่าสัตว์ป่า, ร้านอาหาร, อาคารห้องประชุม, ค่ายเยาวชนและบ้านพักรับรองแขกพิเศษ

6.5.2 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่ ได้แก่ อาคารที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่า,อาคารร้านค้าสวัสดิการ , บ้านพักเจ้าหน้าที่ , ป้อมยาม/ด่านตรวจ , ระบบกำจัดขยะ , ระบบบำบัดน้ำเสีย , ระบบน้ำใช้และถังเก็บน้ำ , ระบบไฟส่องสว่างและระบบแสงสว่าง , อาคารซ่อมบำรุงเรือ

6.5.3 สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ธรรมชาติ ได้แก่ ป้ายสื่อความหมายธรรมชาติ , หอดูนก , ทางเดินเท้าและเส้นทางปั่นจักรยาน

6.6 เขตกิจกรรมพิเศษ ไม่มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมสิทธ์ครอบครอง

มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545 : 5-1) โครงการรักษา เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี ผลสรุปการวิจัย การวิจัยนี้ได้กล่าวถึง การรักษาเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่นโดยจะต้องคำนึงถึงประวัติความเป็นมารูปแบบแนวคิดทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมดั้งเดิมในคุณค่าการใช้สอยรูปแบบลักษณะการวิวัฒนาการฝีมือเชิงช่างในแต่ละท้องถิ่นในแต่ละยุคสมัยจนถึงปัจจุบันโดยพยายามสรุปกำหนดรูปแบบทางสถาปัตยกรรม และศิลปกรรมท้องถิ่นที่ต้องการเพื่อใช้กับอาคารและสิ่งก่อสร้างใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น การรักษาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมท้องถิ่น จะต้องกำหนดรูปแบบความเป็นเอกลักษณ์ให้ปรากฏเป็นบริเวณกว้าง ลักษณะที่สอดคล้อง กลมกลืน และแสดงออกของความเป็นพื้นที่หรือบริเวณหรือย่านของชุมชนแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน เช่น ย่านที่อยู่อาศัย ย่านธุรกิจการค้าบริการ ย่านแหล่งท่องเที่ยว สถานศึกษา ศูนย์ราชการเป็นต้นส่วนบริเวณที่ตั้ง หรือแหล่งของอาคารสิ่งก่อสร้างเก่าที่มีคุณค่าทางสถาปัตยกรรมหรือศิลปกรรม จะยังคงอนุรักษ์ตามรูปแบบที่มีอยู่เดิม ไม่ควรสร้างรูปแบบขึ้นใหม่อันเป็นการทำลายคุณค่าสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมเดิม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการประสานความร่วมมือด้วยดีจากทุกส่วนราชการ และประชาชนทั่วไปแต่ถ้ากรณีมีความจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์รักษาคุณค่าทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมในบางบริเวณ ก็จำเป็นต้องใช้มาตรการทางกฎหมาย เพื่อใช้บังคับปฏิบัติให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด

เย็นจิตร สุรีวานนท์ (2539 : 84-85) การศึกษาแนวคิดในการควบคุมและออกแบบพื้นที่ริมน้ำ ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย บริเวณพื้นที่ริมน้ำเป็นบริเวณที่มีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งต้องใช้มาตรการพิเศษในการควบคุมการออกแบบแตกต่างไปจากบริเวณอื่นๆ โดยจะต้องคำนึงถึงคุณค่าของมุมมองและลักษณะเฉพาะตัวของพื้นที่มากำหนดแนวทางในการพัฒนาสร้างความกลมกลืนระหว่างการพัฒนาที่เกิดใหม่กับรูปแบบเดิมของพื้นที่ลักษณะที่สำคัญของการควบคุมการออกแบบบริเวณพื้นที่ริมน้ำ ซึ่งกำหนดให้เป็นพื้นที่พิเศษมี 3 ลักษณะ ซึ่งมักจะใช้ร่วมกัน เพื่อให้การควบคุมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ

1. การควบคุมในลักษณะเข้มงวด เป็นการควบคุมโดยการออกกฎข้อบังคับในการออกแบบสำหรับบริเวณพื้นที่ที่ต้องการความเข้มงวดในการรักษาและกำหนดลักษณะทาง กายภาพเป็นพิเศษ เช่น ในการควบคุมให้มี Visual Corridor และทางเข้าถึงย่าน Lower Manhattn

2. การควบคุมในลักษณะของการจูงใจมีข้อเสนอตอบแทนเป็นการนำระบบโบนัสมาใช้เพื่อเป็นการแก้ปัญหาเรื่องความไม่ยืดหยุ่นในข้อกำหนด ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องการออกแบบมากเกินไป เช่น ในการสนับสนุนกิจกรรมบางประเภทในพื้นที่ทั้งนี้ในการควบคุมการออกแบบและพัฒนาพื้นที่ริมน้ำมีหลักการที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

2.1 พยายามรักษามุมมองและทัศนียภาพที่สวยงามจากบริเวณด้านในเมืองมายังบริเวณริมน้ำ (Visual Corridor)

2.2 พยามยามรักษาแนวทางเดินให้สาธารณชนสามารถมีทางสัญจรมายังบริเวณริมน้ำได้ซึ่งโดยการควบคุมการออกแบบจะกำหนดให้เป็นพื้นที่พิเศษโดยมีข้อกำหนดครอบคลุมรายละเอียดในเรื่องต่างๆ ดังนี้

2.2.1 ประเภทการใช้สอยอาคาร

2.2.2 ความสัมพันธ์ของกลุ่มอาคาร

2.2.3 ลักษณะเฉพาะของการออกแบบ

2.2.4 พื้นที่สาธารณะและบริการสาธารณะต่างๆ ของชุมชน

ข้อดีของการควบคุมการออกแบบและพัฒนาพื้นที่ริมน้ำที่เห็นได้ชัดเจน คือ สามารถคุ้มครองความมีระเบียบเรียบร้อยของการออกแบบชุมชนเมืองให้มีความสวยงาม และสอดคล้องกับลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของแต่ละพื้นที่เป็นอย่างดีแต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีรายละเอียดในเรื่องมาตรการทางกฎหมายที่ต้องปรับปรุงให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมการออกแบบพื้นที่ริมน้ำ

มหาวิทยาลัยมหิดล (2533 : 5-8) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อการจัดทำแผนปฏิบัติการการอนุรักษ์ธรรมชาติเฉพาะแหล่ง ผลการวิเคราะห์ข้างต้น เป็นผลสืบเนื่องจากการยึดถือหลักเกณฑ์พื้นฐาน 3 ประการหลัก ได้แก่ ระดับความสำคัญโดยภาพรวมเฉพาะแหล่งของแหล่งธรรมชาติแต่ละจุดระดับความจำเป็นเร่งด่วนเฉพาะแหล่งในการออกแบบวางผังทางกายภาพเพื่อการอนุรักษ์ และระดับความจำเป็นเฉพาะแหล่งในการพัฒนาองค์กรเพื่อการอนุรักษ์ ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมตลอดแนวชายฝั่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ผลการวิเคราะห์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์เฉพาะแหล่งธรรมชาติชายหาดในแต่ละจุดได้อย่างชัดเจน

แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยสำคัญยิ่งอีกปัจจัยหนึ่ง อาจเรียกได้ว่าเป็นปัจจัยภายนอก ซึ่งในปัจจุบันมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมธรรมชาติของแหล่งธรรมชาติชายหาดตามแนวชายฝั่งนี้ และมีอิทธิพลรุนแรงและรวดเร็ว ปัจจัยดังกล่าวได้แก่ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินและขบวนการพัฒนาทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ทั้งในบริเวณชายหาดแต่ละแห่งและในบริเวณใกล้เคียง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของปัจจัยนี้กำลังเกิดขึ้นและปรากฏผลให้เห็นเด่นชัดมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณชายฝั่งของจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งจากข้อมูลที่สำรวจปรากฏ ของรายงานฉบับนี้ว่าเป็นบริเวณที่มีการกระจายของจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุด เป็นบริเวณซึ่งกำลังมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างรวดเร็วอาจกล่าวได้ว่าเป็นบริเวณพื้นที่ ซึ่งเปรียบเสมือนประตูเปิดรับนักท่องเที่ยวที่ลงสู่ชายฝั่งทะเลตอนใต้ของประเทศด้วยพื้นที่ดังกล่าวสมควรได้รับการอนุรักษ์ดูแลโดนรีบด่วน ทั้งนี้เพราะพื้นที่หาดทรายชายทะเลเป็นธรรมชาติ ซึ่งต่อเนื่องถึงกันโดยตลอด ผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติ หรือการดำเนินกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมใดๆ ในบริเวณหนึ่งย่อมจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องไปสู่บริเวณใกล้เคียงได้ทันที

โดยคณะผู้ศึกษา ได้ประเมินสถานการณ์ ความสำคัญ และความรุนแรงของปัจจัยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน และการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ

ท่องเที่ยว ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบทำลายสิ่งแวดล้อมธรรมชาติของหาดแต่ละแห่งในแต่ละกลุ่ม โดยแบ่งระดับความสำคัญและความรุนแรงของปัญหา เป็น 3 ระดับคือ

1. ความสำคัญและความรุนแรงของปัญหา สูงมาก
2. ความสำคัญและความรุนแรงของปัญหา ปานกลาง
3. ความสำคัญและความรุนแรงของปัญหา ต่ำ

พบว่า แหล่งธรรมชาติชายหาดแต่ละแห่ง ในแต่ละกลุ่ม กำลังประสบปัญหาเนื่องจากปัจจัยดังกล่าวในระดับต่างกัน และบริการด้านเหนือของชายฝั่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกำลังมีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมธรรมชาติของชายหาดในระดับมาก นอกจากนั้น จากข้อมูลการสำรวจทัศนคติของผู้มาเยี่ยมชมแหล่งธรรมชาติ ให้ข้อคิดเห็นว่าการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งธรรมชาติชายหาดแต่ละแห่งควรมีรูปแบบและเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ควรพัฒนาจนเหมือนกันไปหมด ดังนั้นการวางแผนปฏิบัติการการอนุรักษ์ที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่ชายฝั่งทะเล ซึ่งมีความยาวต่อเนื่องกันจะพิจารณาเฉพาะจุดทีละจุดไม่ได้ แต่ควรจะพิจารณาในภาพรวม ดำเนินการปฏิบัติการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ตลอดจนจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องในเส้นทางเดียวกัน อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ควบคู่กันไป

ดังนั้นเพื่อเป็นตัวอย่างในการจัดทำแผนปฏิบัติการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติประเภทหาดทรายชายฝั่งทะเลซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะแหล่ง แต่มีความยาวต่อเนื่องกัน คณะผู้ศึกษาเห็นสมควรเสนอแนะให้พิจารณา จัดทำแผนปฏิบัติการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ บริเวณชายฝั่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราช (หาดนเรศวร) ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งกำลังประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างรวดเร็วเป็นอันดับแรกก่อนโดยรีบด่วนพื้นที่ดังกล่าวครอบคลุมพื้นที่ชายหาดที่สำคัญ 6 แห่ง ได้แก่

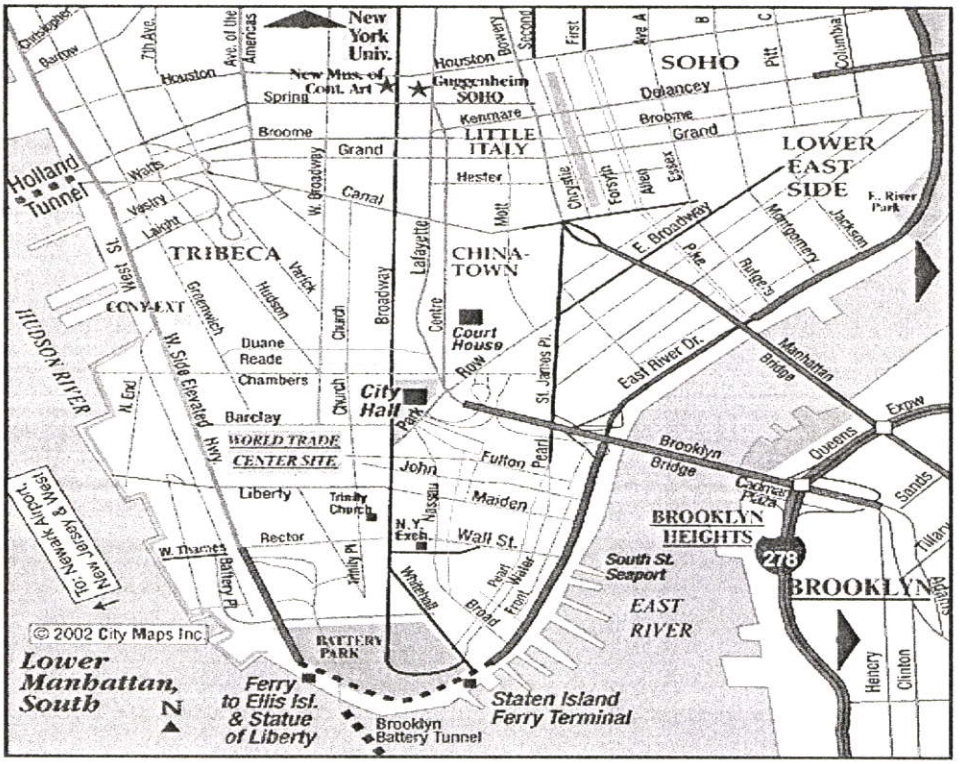
1. แหลมหลวง อ.เมือง จ.เพชรบุรี
2. หาดเจ้าสำราญ อ.เมือง จ.เพชรบุรี
3. หาดปึกเตียน อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี
4. หาดทวีสุข อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
5. หาดชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี
6. หาดพระราชนิเวศน์มฤคทายวัน อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

พื้นที่เหล่านี้เป็นชายหาดยาวต่อเนื่องมีศักยภาพในการรองรับกิจกรรมการพัฒนาที่ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ธรรมชาติที่นอกจากจะเป็นการวางแผนอนุรักษ์เฉพาะพื้นที่แล้ว ยังจะเป็นกรณีศึกษาการจัดการอนุรักษ์ชายฝั่งให้กับพื้นที่อื่นเป็นอย่างดี

2.8 อาคารตัวอย่าง

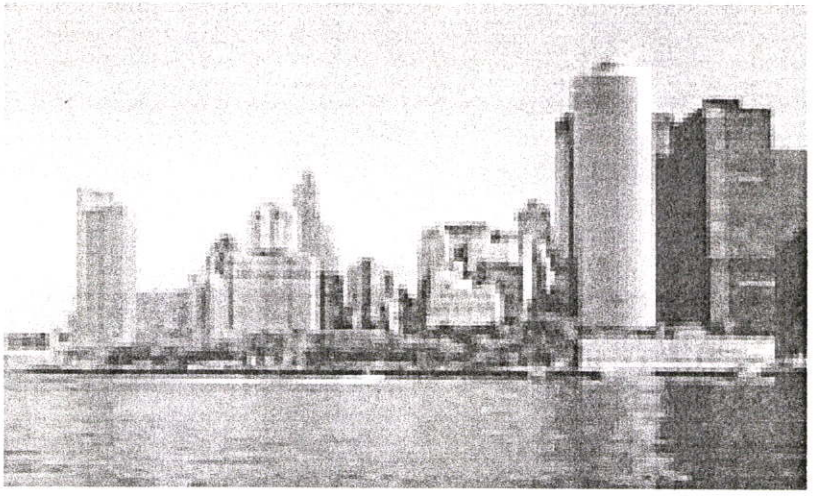
2.8.1 เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา (NEWYORK)

เมืองนิวยอร์ค มีงานควบคุมตามแผนออกแบบชุมชนเมือง ซึ่งขอยกตัวอย่างในบริเวณที่มีการพัฒนาย่านที่ตั้งของการรักษา อาคารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ในบริเวณ Lower Manhattan ซึ่งเมื่อมาเปรียบเทียบระหว่างอาคารที่ได้ก่อสร้างมาในอดีต กับอาคารที่มีโอกาสการพัฒนาขึ้นใหม่ในปัจจุบันพบว่ามีการควบคุมงานออกแบบชุมชนเมือง สะท้อนกิจกรรมบริเวณริมแม่น้ำดังนี้ คือ

รูปที่ 2.48 แสดงแผนพื้นที่บริเวณ Lower Manhattan

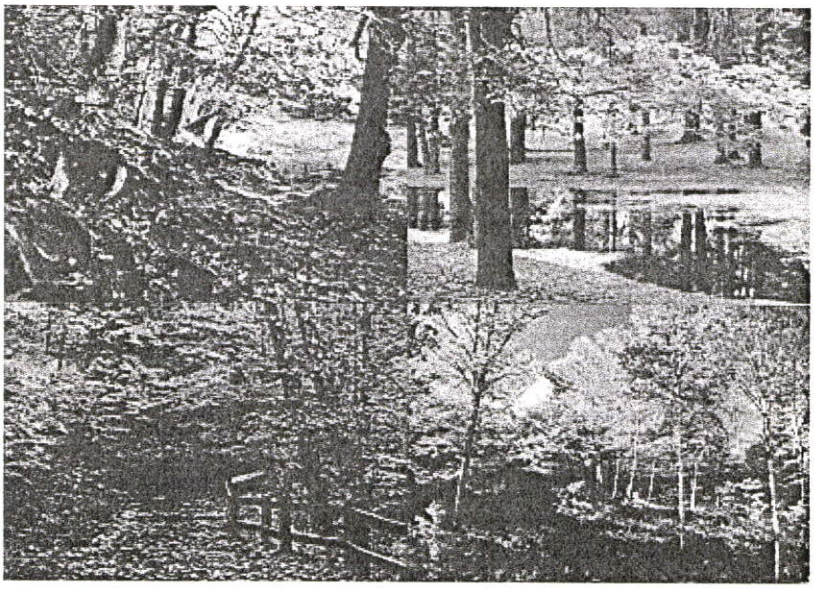
ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

รูปที่ 2.49 แสดงพื้นที่บริเวณ Lower Manhattan

ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

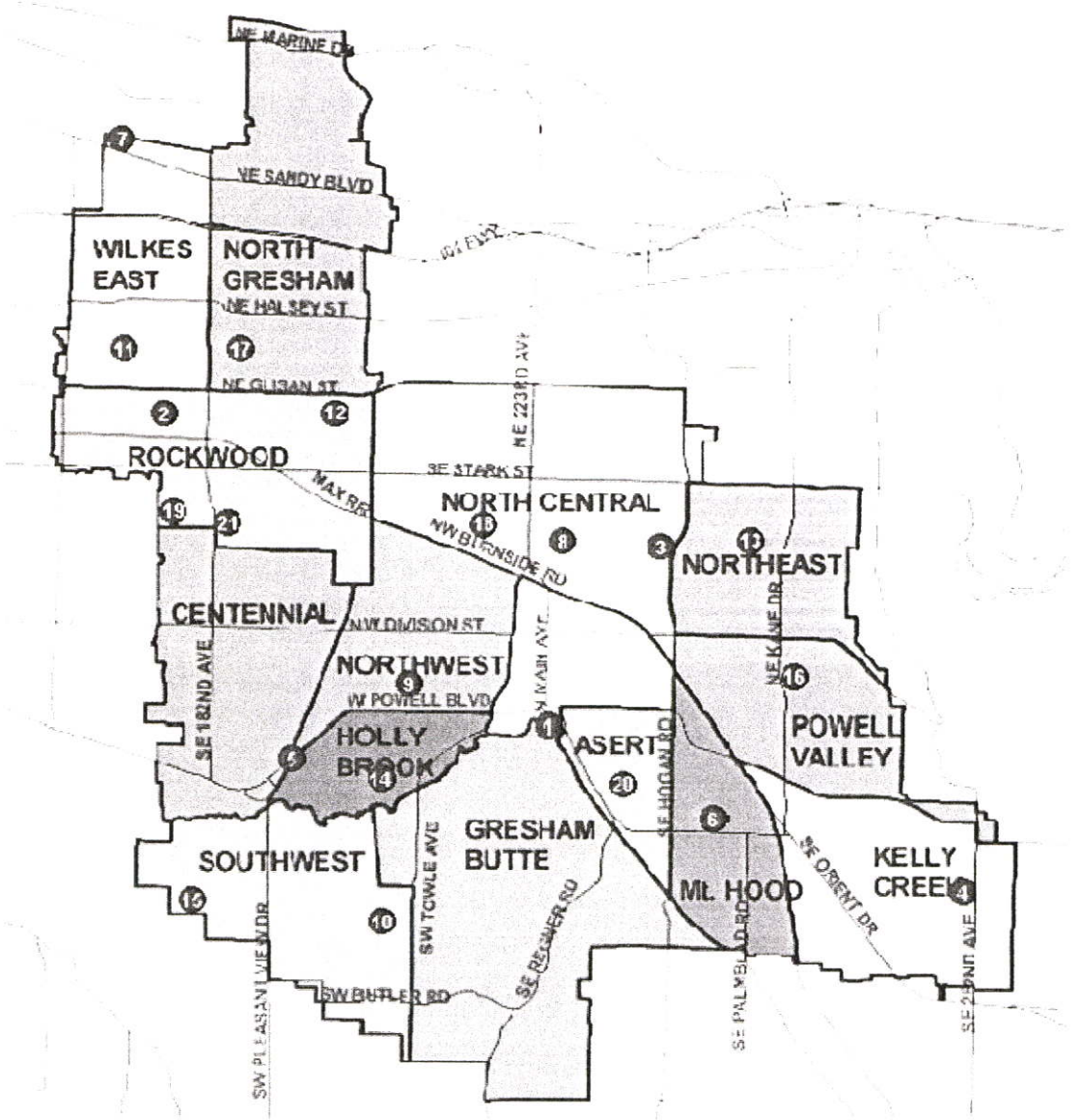
2.8.1.1 View corridor เป็นการกำหนด และจำกัด Volume หรือ "กำหนดสิ่งแวดล้อมให้เกิด Space" ซึ่งมีผลสะท้อนมาจากรูปแบบของถนนในปัจจุบัน มีการใช้เทคนิคการออกแบบชุมชน เพื่อสร้างความต่อเนื่องระหว่างบริเวณที่เป็น Core ของพื้นที่ที่มีการรักษาไว้ กับบริเวณที่มีการพัฒนาขึ้นใหม่ ๆ โดยเฉพาะบริเวณริมแม่น้ำซึ่งจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับบริเวณทางตอนทิศตะวันออกจนทิศตะวันตก ซึ่งจะมีการเข้าถึงโดยตรงในเวลาเช้า ดังนั้นจึงมีการเชื่อมต่อทางเดินเท้าเพื่อการเข้าถึงโดยสะดวก และควบคุมให้เกิด View corridor ที่ดีอีกด้วย จาก River edge จดบริเวณที่มีการพัฒนาขึ้นใหม่

รูปที่ 2.50 แสดงพื้นที่บริเวณ River edge

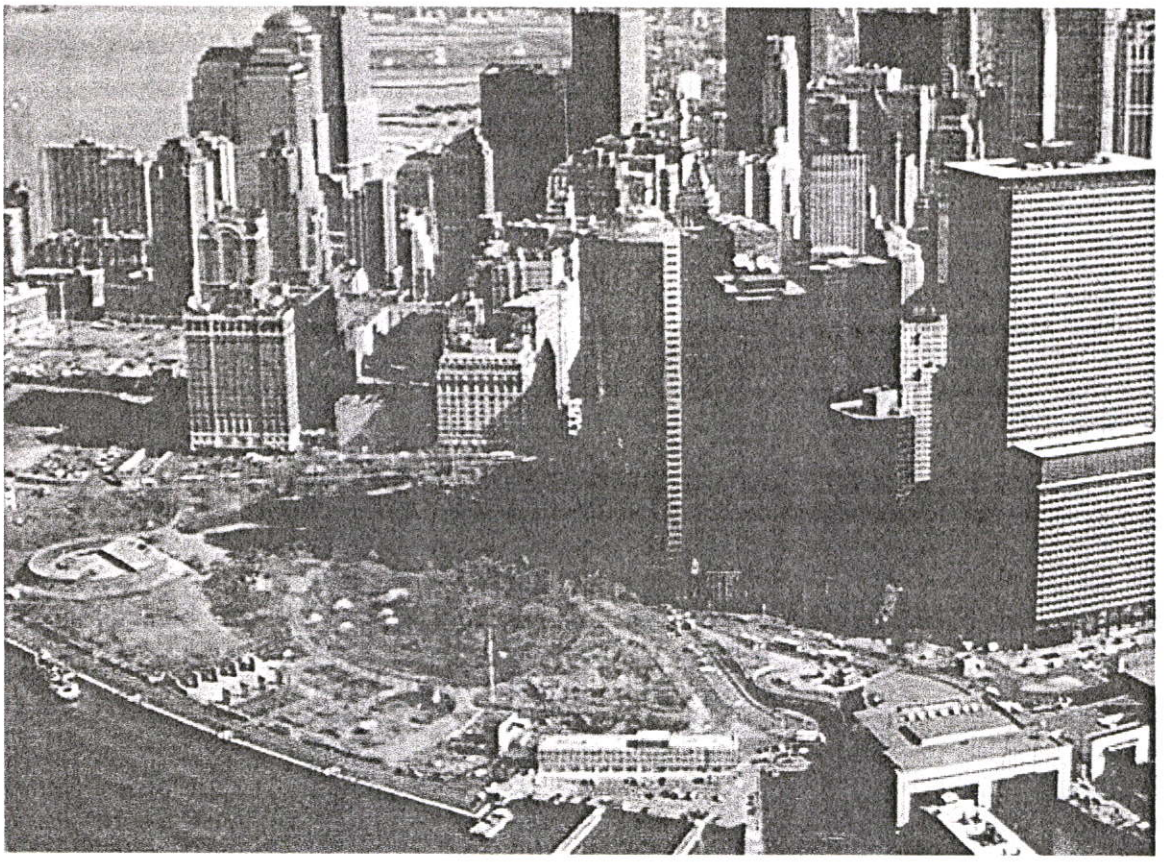
ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

2.8.1.2 Build – to – lines เป็นการควบคุมโดยเสนอให้จำกัดอาคารที่มีการพัฒนาขึ้นใหม่ (Building Wall) ซึ่งต้องมีแนวการป้องกันไม่ให้ไปทำลาย พื้นที่สาธารณะหลักในปัจจุบัน เช่น City Hallpark และ Battery Park

รูปที่ 2.51 แผนที่ City Hallpark

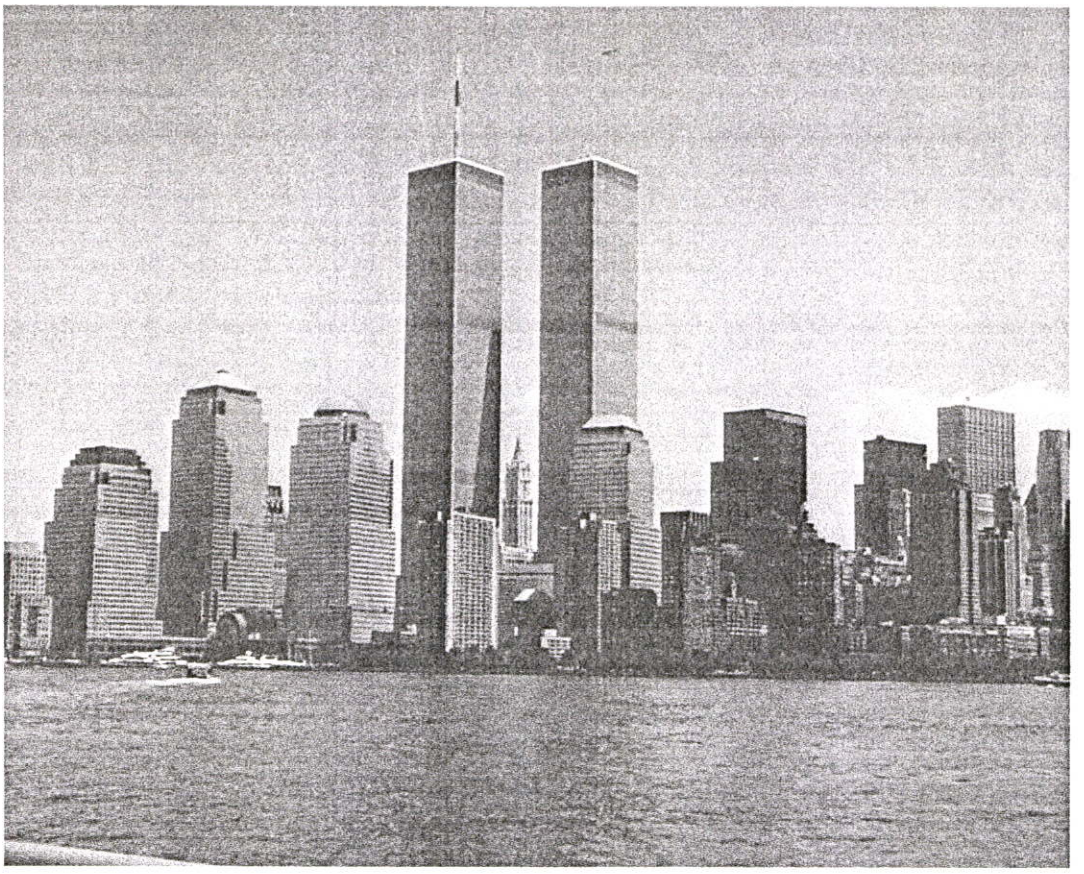
ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

รูปที่ 2.52 แสดงพื้นที่บริเวณ Battery Park

ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

2.8.1.3 ระบบทางเดินเท้า พิจารณาจากย่านการพัฒนาหลักเป็นการสร้างโครงข่ายของการเดินเท้า ให้เชื่อมกับศูนย์กลางเมือง โดยเฉพาะการสัญจรเพื่อการเข้าถึงระหว่าง Waterfront กับศูนย์กลางเกาะ Manhattan อีกทั้งยังมีสะพานข้ามไปยังบริเวณอื่น ๆ อีก และทางเดินเท้าเหนือระดับถนนในบริเวณอื่น ๆ อีก และทางเดินเท้าเหนือระดับถนนในบริเวณ World Trade Center กับย่านเฉพาะของถนน Greenwich ทางเดินเท้าที่ทอดไปตามยาว ยังเป็นการสร้างเสริม Visual corridor เพื่อการเชื่อมพื้นที่โล่งว่างให้เข้ากับพื้นที่ของสวนสาธารณะ นอกจากนั้นการเคลื่อนไหวบนทางเดินเท้ายังปลอดภัย จากการตัดกันในบริเวณที่มียานพาหนะสัญจรไปมาจำนวนมาก

รูปที่ 2.53 แสดงพื้นที่บริเวณ World Trade Center

ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

2.8.2 เมืองฟิลาเดเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกา (Philadelphia)

เป็นตัวอย่างอันดีในการจัดสร้าง พื้นที่สำหรับชุมชน พลาซ่าเป็น Open space ที่เป็นแผนแบบอย่างของเมือง โดยเฉพาะในบริเวณที่เป็นหัวใจของเมือง คือ บริเวณโดยรอบของอนุสาวรีย์ William Penn ตัวอย่างของการจัดเตรียม Space สำหรับชุมชนให้ใช้สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่

รูปที่ 2.54 บริเวณโดยรอบของอนุสาวรีย์ William Penn

ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

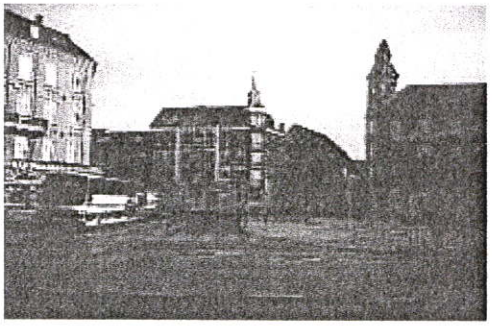
Municipal Services Building Plaza เป็นอาคารที่มีความสูงถึง 16 ชั้น สร้างเสร็จเมื่อปี 1965 ให้ G.A.C. เพียง 25% เป็นอาคารของทางราชการที่มีความสำคัญ เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับงานออกแบบชุมชนเมือง ในการสร้าง Urban Space ในพื้นที่ที่จำกัด พลาซ่าของอาคารแห่งนี้จุดสำคัญคือ สามารถเชื่อมถึง City Hall และระบบสาธารณูปการทางด้านการขนส่งในบริเวณ Penn Center

รูปที่ 2.55 บริเวณโดยรอบ Municipal Services Building Plaza

ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

JFK Plaza เกิดขึ้นในบริเวณที่เส้นทะแยงมุมของเมืองมาตัดกันเป็นรูปตาตาราง จบลงเป็นที่ตั้งของ Benjamin Franklin Parkway อยู่ใกล้กับ City Hall ใช้พื้นที่ถึง 1 Block ใหญ่ของช่วงถนน เพื่อประกอบกิจกรรมของชุมชน

รูปที่ 2.56 บริเวณโดยรอบ JFK Plaza

ทีมา : Website(www.lowermanhattan.info)

Dilworth Plaza ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตก ของ City Hall โดยอยู่ระหว่างกลางของ City Hall กับ Market street ใช้พื้นที่ถึง 1 Block ซึ่งแต่เดิมเคยเป็นที่ตั้งของ Broad street station เปลี่ยนแปลงเป็นที่ดินว่างเปล่า ซึ่งภายหลังมาจัดเตรียมเป็นสวนสาธารณะ ซึ่งถือเป็น Open space หลักสามารถเชื่อมต่อได้กับอาคารหลักทุกอาคารโดยรอบ Penn Center และ City Hall โดยใช้ร้านค้า ใต้ดิน

รูปที่ 2.57 บริเวณโดยรอบ Dilworth Plaza

ที่มา : Website(www.lowermanhattan.info)

ในปี 1953 คาห์นได้ให้ข้อเสนอแนะแก่การปรับปรุงศูนย์กลาง ฟิลาเดเฟียแบบเคลื่อนไหว (dynamic) ได้ คาห์นได้พยายามที่จะนำเอางานสถาปัตยกรรมมาสัมพันธ์ เป็นส่วนหนึ่งของการเคลื่อนที่ (movement) "ถนนก็เป็นสถาปัตยกรรมได้"

"ในขณะนี้เรายังไม่ได้จัดระเบียบการเคลื่อนที่บนท้องถนน ถนนไม่ได้สะท้อนให้เห็นกิจการที่บังเกิดขึ้น เป็น Carcassonne ที่ไม่มีผนัง เมืองที่ไม่มีทางเท้า ไม่แบ่งแยกการเคลื่อนที่ต่าง ๆ ออกจากกัน ไม่มีที่จะหยุด การออกแบบถนนก็คือการออกแบบเพื่อการเคลื่อนที่"

ด้วยความประสงค์ที่จะออกแบบถนนให้ใช้เฉพาะงานได้ เช่นการเคลื่อนที่หยุด ๆ วิ่ง ๆ ของรถเมล์ และรถทรอลี ถนนสายเฉพาะที่ใช้วิ่งรวดเดียวและถนนอื่น ๆ ที่ใช้เป็นที่พักรวม หรือหยุดคาห์น จึงจงใจสร้างระเบียบการสัญจรตามความแตกต่างของมันเอง ดังนั้นจึงได้เพิ่มประสิทธิภาพการเคลื่อนที่บนท้องถนนขึ้น ระเบียบการจัดเขต และขนาด (Zoning) จะเจริญเกิดขึ้นมาเองตามชนิดของการเคลื่อนที่บนถนนต่าง ๆ โดยเฉพาะที่ และดูสถาปัตยกรรมมีความสัมพันธ์กับชนิดของการเคลื่อนที่ไปด้วย

คาห์นได้เสนอแนะหลักการของ " ท่า " เป็นตัวเชื่อมระหว่างทางหลวง และกลุ่มสถาปัตยกรรมเป็นรูปการสองมิติ ความเร็วบนทางหลวง และท้องถนนหลวงในเมือง (45 – 70 ไมล์ / ซม.)

กำหนดให้มีการเคลื่อนที่ที่ช้ากว่าไว้ ณ ศูนย์กลางเมืองอันหนึ่งอันใดโดยเฉพาะ ดังนั้นงานสถาปัตยกรรมที่กลางเมือง จะมีประโยชน์ใช้งานอยู่ในงานอยู่ในขอบเขตของเวลาการเคลื่อนที่ตามอัตราความเร็วของยวดยาน และการเคลื่อนที่บนทางเท้าอย่างอิสระ เป็นประโยชน์ใช้งานเฉพาะอย่างไม่ปะปนกัน เอกภาพที่เกิดจากการประสานยึดเหนี่ยวกันไว้ รวมทั้งเอกลักษณะของขนาดปริมาณ

ตำแหน่งที่ตั้งและการออกแบบอาคารที่จอดรถ (Parking Terminals) ของคาฮ์นนี้ เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการออกแบบทางสายด่วนของเมือง การนำเอาทางสายด่วนกับที่จอดรถมาใช้ร่วมกัน ทำให้การเคลื่อนที่คล่องแคล่วขึ้น และเป็นความสัมพันธ์กันในด้านวิศวกรรมอย่างสำคัญด้วย

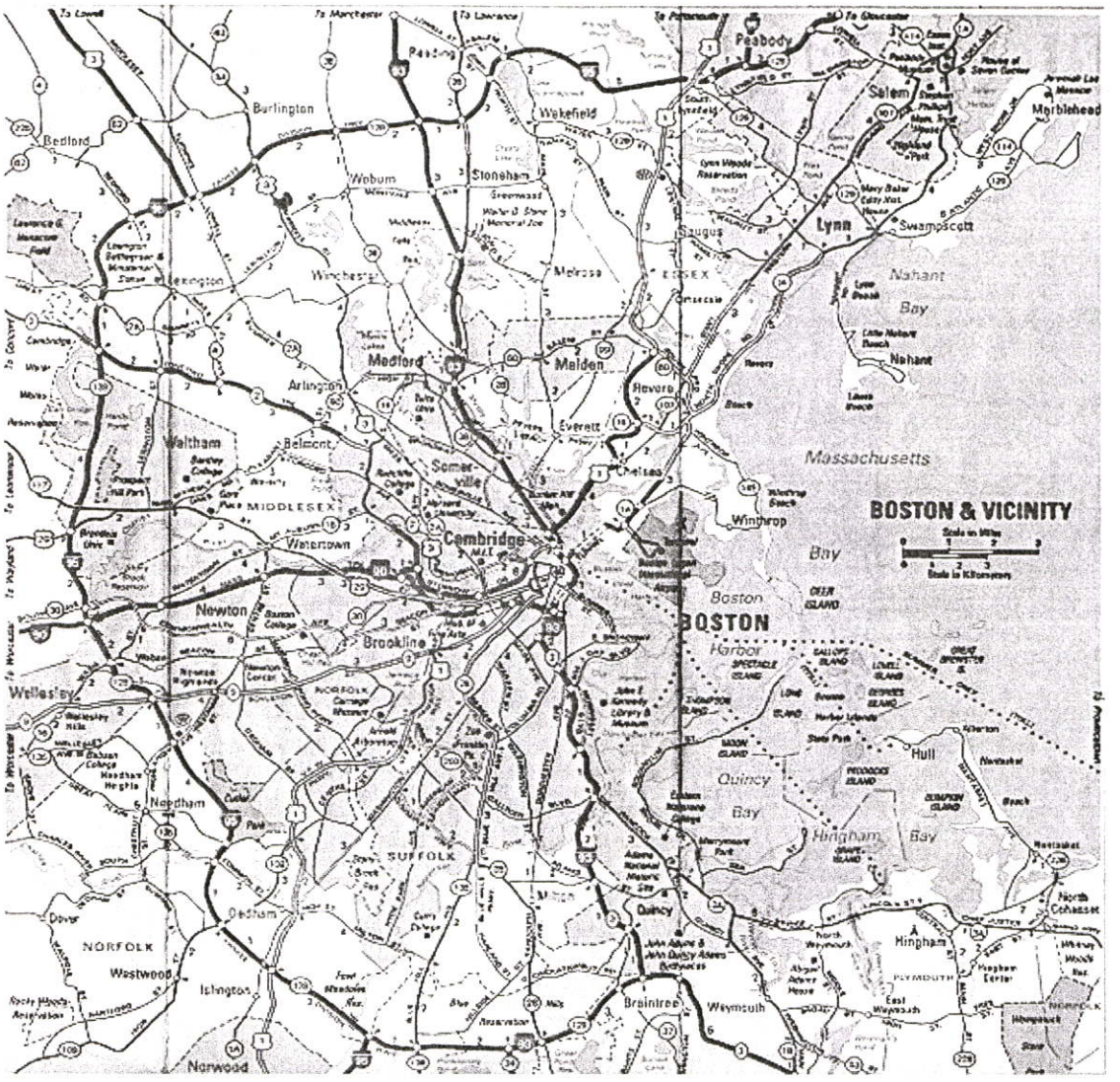
โครงการปรับปรุงเมืองฟิลลาเดลเฟีย ทำให้ตีความไปได้ว่าทฤษฎีของอาคารที่พัก การขนส่งมวลชน เป็นโครงสร้างที่สำคัญส่วนหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้ตัดสินอย่างเจาะจงเด็ดขาดลงไป แต่ก็เป็นสิ่งที่น่านิยม และเป็นการให้หลักการขั้นมูลฐานหลังสมัย Ville Redieuse ยุคหลังหลักการของ CIAM.

อาคารรูปหอคอยจะเป็นที่ผ่านเข้าเมือง และเป็นจุดเลี้ยวเปลี่ยนทาง เราควรทำอาคารที่จอดรถแสดงตัวมันเองออกมาว่า เป็นหน่วยหนึ่งของอาคารในเมือง ที่จะเป็นสัญลักษณ์เกิดมาจากระเบียบของการสัญจร ตำแหน่งที่ตั้ง และการออกแบบทางเข้าเมืองนี้ น่าจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับการออกแบบทางหลวง ในเวลากลางคืนเราจะจดจำหอคอยได้จากสีของไฟมี สีเหลือง แดง เขียว น้ำเงิน และขาว สีต่าง ๆ เหล่านี้จะบอกเราว่า เรากำลังจะเข้าไปที่ส่วนใดของเมือง แสงสีตามหอคอยยังเป็นเครื่องบอกทิศทางในขณะที่เข้ามาในเมืองอีกด้วย

ในเวลาเดียวกันข้าพเจ้ายังฉงนว่า โครงการเมืองฟิลาเดลเฟียในส่วนอื่นนั้นคาฮ์น ได้พบคำตอบที่เป็นโครงสร้างใจกลางเมืองแล้วหรือในขณะที่รถยนต์ส่วนตัวต้องการที่จะเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง จะดำเนินไปตามระบบใหม่ไม่ได้ ในขณะที่ยังใช้รูปเมืองที่แบบแผนถนนตามตารางแบบเก่า ในเมืองฟิลลาเดลเฟียอยู่อีก การจราจรเคลื่อนไหวจากรัศมีมาสู่ส่วนกลางก็ทำให้ส่วนกลางของเมืองอัดแน่นหายใจไม่ออก จากหลักการของการคมนาคมในเมืองเอง สิ่งนี้จะบอกขอบเขตจากความจริงที่ว่าคามคิดที่เห็นลักษณะโครงสร้างอินทรีย์ (organic) ที่ขึ้นอยู่กับการเคลื่อนที่ (movement) ซึ่งคาฮ์นก่อรูปเป็นหลักการของ "ท่า" ก็ควรจะนำมาใช้กับการจัดรูปโครงสร้างใหม่ของเมืองทั้งหมด

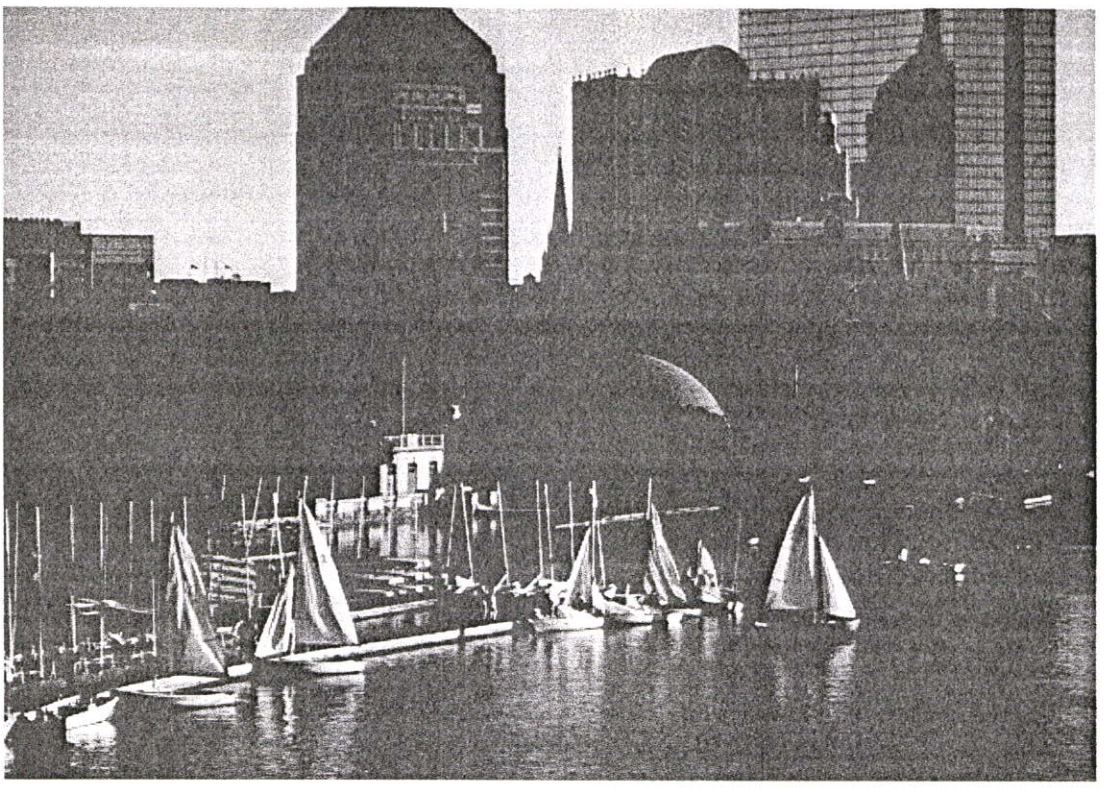
2.8.3 เมืองบอสตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา

เป็นเมืองที่ใช้การพัฒนาแบบ Urban Renewal เป็นพื้นฐาน โดยการใช้ Incentive Zoning ในบริเวณ Tremont Street Special District เป็นการใช้การชี้ชวนโดยภาษี เพื่อใช้ซ่อมแซมอาคารเก่าแก่ให้มีสภาพสมบูรณ์เช่นเดิม และใช้ Incentive Zoning ใช้ในด้านการควบคุม และสร้างสรรค์ เพื่อจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับสาธารณะเป็นส่วนใหญ่ โดยภาคเอกชน และยังใช้ Incentive Zoning ในการช่วยปกป้องอาคารที่มีคุณค่าดังกล่าว และการจัดสร้างทางเดินเท้าที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก

รูปที่ 2.58 แสดงแผนที่เมืองบอสตัน

ที่มา : Website(www.watnawamin.org)

รูปที่ 2.59 แสดงบริเวณพื้นที่เมืองบอสตัน

ที่มา : Website(www.watnawamin.org)

2.8.4 สรุปการนำผังออกแบบชุมชนเมืองในต่างประเทศไปปฏิบัติ

2.8.4.1 แบบเป็นทางการ (Formal) จะเห็นได้ว่า Zoning Regulation ของอเมริกาเป็นเครื่องมือในลักษณะ Negative Control ที่มีความ Rigid สำหรับงานออกแบบชุมชนเมือง ซึ่งในระยะแรก ๆ การบังคับ (Enforcement) ให้แผนสามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นการควบคุมการพัฒนามากกว่าจะส่งเสริม หรือสนับสนุนความเปลี่ยนแปลงก้าวหน้า ของการพัฒนาเมืองที่เจริญด้วย อุปกรณ์และวิธีการต่าง ๆ มากมายตลอดเวลา หรือต่ำจนเกินไปกับการใช้สอยที่เพิ่มพูน เช่น ขนาดเขต ทางถนน อาจทำให้เกิดความสูญเสียทั้งทรัพยากรที่ดิน และการลงทุน มีผลให้มีราคาแพงเกินกว่าที่ประชาชนส่วนใหญ่จะรับไว้ได้ เป็นเหตุให้เกิดการหลีกเลี่ยงกฎหมาย หรือคอรัปชั่นในการพัฒนาอย่างมาก

2.8.4.2 แบบไม่เป็นทางการ (Informal) จากข้อ 1 นั้น หมายถึง อาจทำให้ไม่สามารถนำเอาแบบ หรือผังออกแบบชุมชนเมืองไปปฏิบัติได้ จึงต้องลดปัญหาความ Rigid ของการควบคุมของเครื่องมือที่มีอยู่ โดยพยายามทำให้เครื่องมือ Flexibility หรือการใช้วิธีการชี้ชวนกระตุ้นโดยการให้รางวัลในรูปของ Bonus, Financial aids แก่โครงการพัฒนาภาคเอกชน ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์ในการนำผังไปปฏิบัติของอเมริกา ซึ่งรายละเอียดดังตัวอย่างที่ศึกษามา

การนำผังออกแบบชุมชนเมืองไปปฏิบัติของต่างประเทศ โดยใช้เครื่องมือที่แข็งตัวและเป็นทางการ เช่น Restrict Zoning, Indicative Zoning มาภายหลังจึงมีแนวความคิดปรับปรุง Zoning ให้อ่อนตัวลงด้วยการควบคุมอย่างไม่เป็นทางการ (Informal) ซึ่งเป็นกลยุทธ์ ที่ใช้วิธีการ

ชี้ชวนให้ภาคเอกชนลงทุน ให้แก่สาธารณะโดยรัฐจะให้ผลตอบแทนแก่เอกชน เป็นวิธีการที่เป็นที่นิยมของประเทศทุนนิยมอย่างสหรัฐอเมริกา ในการที่จะนำผังออกแบบชุมชนเมืองไปปฏิบัติอย่างได้ผลมากขึ้น แต่เมื่อมาพิจารณาถึงการนำผังออกแบบชุมชนเมือง ในรูปของ ผังเมืองเฉพาะไปปฏิบัติในประเทศไทยที่ต้องใช้เครื่องมือ เช่น เดียวกับต่างประเทศซึ่งจะศึกษาในหัวข้อต่อไป

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องแนวทางปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในพื้นที่ชายหาดชะอำ

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจาก

3.1.2.1 ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 50,987 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามความคาดเคลื่อน 10% โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ (Yamane) ดังนั้นจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.1.2.2 นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว ในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 22,245 คนผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามความคาดเคลื่อน 10% โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ (Yamane) ดังนั้นจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.1.2.3 เจ้าหน้าที่ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 5 คน ผู้วิจัยศึกษาหมดทั้ง 5 คน

กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่บริเวณอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีที่เป็นประชาชนและนักท่อง เที่ยว เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะที่สามารถให้คำตอบได้ตามความต้องการที่แท้จริงของตน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.2.1 แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

3.2.1.1 คำถามสำหรับประชาชนในท้องถิ่น เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวและผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และแนวทางในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ ประกอบด้วยคำถาม ทั้งหมด 8 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมทั้งบริเวณพื้นที่ที่มีความสำคัญสมควรได้รับการปกป้องดูแลเป็นพิเศษ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่รวมทั้งการพัฒนารูปแบบอาคารที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ

3.2.1.2 คำถามสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยว ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการท่องเที่ยวรวมทั้งทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวบริเวณชายหาด

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยวความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ในสถานที่ท่องเที่ยวรวมทั้งความคิดเห็นในการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว ประกอบด้วยข้อคำถาม ทั้งหมด 15 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในพื้นที่ที่ได้เข้าไปเที่ยวชม ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการได้รับบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งการพัฒนารูปแบบอาคารที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ

3.2.1.3 คำถามสำหรับเจ้าหน้าที่อำเภอชะอำ เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยว ผลกระทบจากการจัดการท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมในพื้นที่ ความเป็นไปได้ในการปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว ประกอบด้วยข้อคำถาม ทั้งหมด 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่เป็นคำถามเกี่ยวกับการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นคำถามเกี่ยวกับความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่การให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและแนวทางในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยวที่อาจมีขึ้นในอนาคตรวมทั้งการพัฒนารูปแบบอาคารที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

3.2.2 การสำรวจ (Survey) ผู้วิจัยทำการสำรวจลักษณะสภาพทางกายภาพในพื้นที่เขตชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้เครื่องมือในการสำรวจ ดังนี้

3.2.2.1 กล้องถ่ายรูปและวีดีโอเทป ใช้ สำหรับบันทึกบริเวณโดยรอบชายหาดชะอำเพื่อทราบถึงพฤติกรรมของคนในชุมชนและนักท่องเที่ยวและปัญหาภูมิทัศน์

3.2.2.2 เครื่องมือวัดระยะทางใช้สำรวจบริเวณพื้นที่ชายหาดชะอำเพื่อทราบถึงระยะทางสัญจรทางเท้า , ระยะพื้นที่จอดรถยนต์ , ป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยว , เส้นทางจักรยาน , ท่าเรือเล็กเพื่อใช้ในกิจกรรมทางน้ำ

3.2.2.3 แผนที่ เพื่อใช้สำรวจ ขอบเขตของพื้นที่ที่ครอบคลุมโดยรอบของชายหาดชะอำเพื่อใช้ในการสำรวจเส้นทาง และแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำจังหวัดเพชรบุรี

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยได้ประสานงานกับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้กับ เทศบาลอำเภอชะอำเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้กับประชากรและ กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา

3.3.2 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามตรงทางภาคสนามกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จนครบ การสอบถาม จะใช้แบบสอบถามแบบที่ได้เตรียมไว้

3.3.3 ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจโดยใช้เครื่องมือที่กำหนดไว้ทำการสำรวจและสังเกตทางภาคสนาม เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดไปใช้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษารวบรวมจากเอกสาร ผู้วิจัยจะนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อมูลจากแบบสอบถามและกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้ข้อมูลดิบแล้วผู้วิจัยนำมารวบรวมคะแนนในแต่ละตอนและแต่ละเรื่อง แล้ววิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยอาศัยค่าร้อยละจำแนกตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของชุมชน

3.4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

3.4.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่

3.4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

3.4.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพื้นที่ทางภาคสนามเมื่อได้ข้อมูลดิบแล้วผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยหลักการและเหตุผล ภายใต้เงื่อนไขสภาวการณ์ปัจจุบัน

เมื่อได้ผลการสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดในทางทฤษฎีการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อพัฒนาชุมชน และนำผลที่ได้ทั้งหมดมาทำการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการพัฒนาชุมชน และการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว เพื่อสนองเป็นแนวทางปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ต่อไป

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และลักษณะของท่องเที่ยวในบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เพื่อที่จะนำข้อมูลจากการสอบถาม และสำรวจ มาใช้ในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 2 ลักษณะ

1. ข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถาม
2. ข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจ

4.1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถาม

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามในวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

4.1.1 กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลสถานภาพของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอ ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 2 หาค่าร้อยละของข้อมูลสภาพทางด้านกายภาพในเขตอำเภอชะอำ ที่ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามออกเป็น 1 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลสภาพทางด้านกายภาพในเขตอำเภอชะอำ ที่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรีตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 1 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

4.1.3 กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามออกเป็น 1 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลสภาพทางด้านกายภาพในเขตอำเภอชะอำ ที่เจ้าหน้าที่ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดข้างต้น ในรูปแบบตารางพร้อมการสรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการออกแบบต่อไป

4.1.4 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตัวอย่างประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	- ชาย	29	29
	- หญิง	71	71
	รวม	100	100
2	อายุ		
	- 16-25 ปี	12	12
	- 26-35 ปี	35	35
	- 36-45 ปี	27	27
	- 46-55 ปี	16	16
	- 56-65 ปี	10	10
	รวม	100	100
3.	ด้านการศึกษาจบขั้นสูงสุด		
	- ระดับประถมศึกษา	11	11
	- ระดับมัธยมศึกษาหรือ ปวช.	16	16
	- ระดับอุดมศึกษาหรือ ปวส.	24	24
	- ระดับสูงกว่าอุดมศึกษา	49	49
	รวม	100	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 71 และเป็นผู้ชายจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29

ด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 อันดับที่สามอายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่สี่อายุระหว่าง 16-25 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และอันดับที่ห้าอายุระหว่าง 56-65 ปี จำนวน 10 คน ร้อยละ 10

ด้านการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับสูงกว่าอุดมศึกษา จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมาจบระดับอุดมศึกษาหรือ ปวส. จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 อันดับที่สามจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือ ปวช. จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และอันดับที่สี่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11

ตอนที่ 2 สภาพทางด้านกายภาพในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.	สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ		
1.1	ย่านและที่รวมกิจกรรม		
	พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม		
	- เหมาะสม	48	48
	- ไม่เหมาะสม	52	52
	รวม	100	100
	ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม		
	- เหมาะสม	61	61
	- ไม่เหมาะสม	49	49
	รวม	100	100
	ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการ		
	- เหมาะสม	54	54
	- ไม่เหมาะสม	46	46
	รวม	100	100
	กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
	พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	53	53
	- ไม่เหมาะสม	47	47
	รวม	100	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	51	51
	- ไม่เหมาะสม	49	49
	รวม	100	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
1.2	ที่โล่ง		
	ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ		
	- เหมาะสม	50	50
	- ไม่เหมาะสม	50	50
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	43	43
	- ไม่เหมาะสม	57	57
	รวม	100	100
	ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง		
	- เหมาะสม	51	51
	- ไม่เหมาะสม	49	49
	รวม	100	100
1.3	เส้นทางการสัญจร		
	เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจร		
	- เหมาะสม	51	51
	- ไม่เหมาะสม	49	49
	รวม	100	100
	ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดา		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและ		
	เทศกาล	48	48
	- เหมาะสม	52	52
	- ไม่เหมาะสม	100	100
	รวม		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.4	ทิวทัศน์และจุดสำคัญ		
	ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	48	48
	- ไม่เหมาะสม	52	52
	รวม	100	100
	ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	54	54
	- ไม่เหมาะสม	46	46
	รวม	100	100
1.5	สิ่งแวดล้อม		
	สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	53	53
	- ไม่เหมาะสม	47	47
	รวม	100	100
	สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.6	พืชพันธุ์		
	พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	54	54
	- ไม่เหมาะสม	46	46
	รวม	100	100
	พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	61	61
	- ไม่เหมาะสม	39	39
	รวม	100	100
1.6	พืชพันธุ์		
	พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
1.7	การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม		
	สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	51	51
	- ไม่เหมาะสม	49	49
	รวม	100	100
	สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	43	43
	- ไม่เหมาะสม	57	57
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ		
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่		
	- เหมาะสม	50	50
	- ไม่เหมาะสม	50	50
	รวม	100	100
	ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถ		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ		
	- เหมาะสม	51	51
	- ไม่เหมาะสม	49	49
	รวม	100	100
1.8	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่		
	- เหมาะสม	54	54
	- ไม่เหมาะสม	46	46
	รวม	100	100
	สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน		
	- เหมาะสม	50	50
	- ไม่เหมาะสม	50	50
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์		
	- เหมาะสม	48	48
	- ไม่เหมาะสม	52	52
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์		
	- เหมาะสม	54	54
	- ไม่เหมาะสม	46	46
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวัน		
	ธรรมดา	44	44
	- เหมาะสม	56	56
	- ไม่เหมาะสม	100	100
	รวม		
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ (ต่อ)		
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถใน		
	วันหยุดและเทศกาล		
	- เหมาะสม	51	51
	- ไม่เหมาะสม	49	49
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ		
	- เหมาะสม	54	54
	- ไม่เหมาะสม	46	46
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	48	48
	- ไม่เหมาะสม	52	52
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ (ต่อ) ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวัน		
	ธรรมดา	54	54
	- เหมาะสม	46	46
	- ไม่เหมาะสม	100	100
	รวม		
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุด		
	และเทศกาล		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
1.9	อาคารและสิ่งก่อสร้าง อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	53	53
	- ไม่เหมาะสม	47	47
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม		
	- เหมาะสม	51	51
	- ไม่เหมาะสม	49	49
	รวม	100	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
1.9	อาคารและสิ่งก่อสร้าง(ต่อ) อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	48	48
	- ไม่เหมาะสม	52	52
	รวม	100	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกัน		
	- เหมาะสม	48	48
	- ไม่เหมาะสม	52	52
	รวม	100	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้าง ก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม		
	- เหมาะสม	61	61
	- ไม่เหมาะสม	39	39
	รวม	100	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านย่านและที่รวมกิจกรรม ได้แก่ พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53

สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ที่โล่ง ได้แก่ ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำมีความเห็นคือเหมาะสมจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43

ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่งส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

เส้นทางการสัญจร ได้แก่ เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ทิวทัศน์และจุดสำคัญ ได้แก่ ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

สิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

พันธุ์พืช ได้แก่ พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39

พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43

ทางสัญจรและที่จอดรถ ได้แก่ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่มีความเห็นคือเหมาะสมจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจนมีความเห็นคือเหมาะสมจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

อาคารและสิ่งก่อสร้าง ได้แก่ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกันส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมของเมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2.1	ด้านประชากร		
	พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	47	47
	- ไม่เพียงพอ	53	53
	รวม	100	100
	พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	61	61
	- ไม่เพียงพอ	49	49
	รวม	100	100
	พื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	47	47
	- ไม่เพียงพอ	53	53
	รวม	100	100
	พื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับ จำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	54	54
	- ไม่เพียงพอ	36	36
	รวม	100	100
2.2	เอกลักษณ์ของชุมชน		
	- พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน	10	10
	- หาดชะอำ	25	25
	- หุบกระพง	21	21
	- วนอุทยานชะอำ	20	20
	- ศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทราย	15	15
	- ขนมหม้อแกง	16	16
	- ชมพู่เพชร	22	22
	- ต้นตาล	22	22
	- เขาเจ้าลาย (เขานางพันธุรัต)	16	16
	- ปานศรนารายณ์	17	17

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2.3	บริการด้านสังคม		
	ความเพียงพอในด้านการบริการทางด้านสังคม		
	- เพียงพอ	50	50
	- ไม่เพียงพอ	50	50
	รวม	100	100
2.4	สาธารณูปโภค		
	ไฟฟ้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	43	43
	- ไม่เพียงพอ	57	57
	รวม	100	100
	ประปามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	51	51
	- ไม่เพียงพอ	49	49
	รวม	100	100
2.5	สาธารณูปการ		
	ถนนและทางเท้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	51	51
	- ไม่เพียงพอ	49	49
	รวม	100	100
	โทรศัพท์สาธารณะมีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	48	48
	- ไม่เพียงพอ	52	52
	รวม	100	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านประชากร ได้แก่ พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39

พื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

พื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

เอกลักษณ์ของชุมชน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหาดชะอำเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาคือชมพู่เพชรและต้นตาลจำนวน 22 คิดเป็นร้อยละ 22 หุบกระพงจำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 21 วนอุทยานชะอำจำนวน 20 คิดเป็นร้อยละ 20 ปานศรนารายณ์จำนวน 17 คิดเป็นร้อยละ 17 ขนมหม้อแกงและ เขาเจ้าลาย (เขานางพันธุรัต) จำนวน 16 คิดเป็นร้อยละ 16 ศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทรายจำนวน 15 คิดเป็นร้อยละ 15 พระราชนิเวศน์มฤคทายวันจำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 10

บริการด้านสังคม ได้แก่ ความเพียงพอในด้านการบริการทางด้านสังคมมีความเห็นคือเพียงพอจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50

สาธารณูปโภค ได้แก่ ไฟฟ้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43

ประปามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

สาธารณูปการ ได้แก่ ถนนและทางเท้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

โทรศัพท์สาธารณะมีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจของเมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3.1	ด้านเศรษฐกิจ		
	ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงาน		
	- รับราชการ	10	10
	- รับจ้าง	49	49
	- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	11
	- พนักงานบริษัท	30	30
	รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพ		
	- เพียงพอ	47	47
	- ไม่เพียงพอ	53	53
	รวม	100	100
3.2	แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต		
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชยกรรม		
	- เพียงพอ	54	54
	- ไม่เพียงพอ	46	46
	รวม	100	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัย		
	- เพียงพอ	45	45
	- ไม่เพียงพอ	55	55
	รวม	100	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการ		
	ท่องเที่ยว ได้แก่ ทางจักรยาน		
	- เพียงพอ	54	54
	- ไม่เพียงพอ	46	46
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3.2	แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต(ต่อ)		
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการ		
	ท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่การค้าขาย		
	- เพียงพอ	47	47
	- ไม่เพียงพอ	53	53
	รวม	100	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการ		
	ท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่สำหรับการกีฬาและนันทนาการ		
	- เพียงพอ	61	61
	- ไม่เพียงพอ	49	49
	รวม	100	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ)		
	ได้แก่ บริเวณชายหาด		
	- เพียงพอ	50	50
	- ไม่เพียงพอ	50	50
	รวม	100	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ)		
	ได้แก่ ที่จอดรถ		
	- เพียงพอ	44	44
	- ไม่เพียงพอ	56	56
	รวม	100	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ)		
	ได้แก่ ลานกิจกรรม		
	- เพียงพอ	51	51
	- ไม่เพียงพอ	49	49
	รวม	100	100

จากตารางที่ 4.4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงานส่วนใหญ่ใหญ่ประชากรมีอาชีพรับจ้างจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมาคือพนักงานบริษัทจำนวน 30 คิดเป็นร้อยละ 30 พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 11 คิดเป็นร้อยละ 11 และรับราชการจำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 10

รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต ได้แก่ พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ทางจักรยานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่การค้าขายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่สำหรับการกีฬาและนันทนาการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง(ตากอากาศ) ได้แก่ บริเวณชายหาดมีความเห็นคือเพียงพอจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง(ตากอากาศ) ได้แก่ ที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ ลานกิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

ตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 สภาพทางด้านกายภาพในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1	สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ		
1.1	ย่านและที่รวมกิจกรรม		
	พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
	ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ		
	- เหมาะสม	75	75
	- ไม่เหมาะสม	25	25
	รวม	100	100
	สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการ		
	- เหมาะสม	55	55
	- ไม่เหมาะสม	45	45
	รวม	100	100
	กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	43	43
	- ไม่เหมาะสม	57	57
	รวม	100	100
	พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	59	59
	- ไม่เหมาะสม	41	41
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	59	59
	- ไม่เหมาะสม	41	41
	รวม	100	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน		
	- เหมาะสม	33	33
	- ไม่เหมาะสม	67	67
	รวม	100	100
1.2	ที่โล่ง		
	ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ		
	- เหมาะสม	59	59
	- ไม่เหมาะสม	41	41
	รวม	100	100
	ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม		
	- ไม่เหมาะสม	47	47
	รวม	53	53
		100	100
	ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง		
	- เหมาะสม	55	55
	- ไม่เหมาะสม	45	45
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.3	เส้นทางการสัญจร		
	เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	41	41
	- ไม่เหมาะสม	59	59
	รวม	100	100
	ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจร		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดา		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	43	43
	รวม	100	100
	ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาล		
	- เหมาะสม	75	75
	- ไม่เหมาะสม	25	25
	รวม	100	100
1.4	ทิวทัศน์และจุดสำคัญ		
	ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	55	55
	- ไม่เหมาะสม	45	45
	รวม	100	100
	ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	43	43
	- ไม่เหมาะสม	57	57
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
1.5	สิ่งแวดล้อม		
	สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	33	33
	- ไม่เหมาะสม	67	67
	รวม	100	100
	สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	59	59
	- ไม่เหมาะสม	41	41
	รวม	100	100
1.6	พืชพันธุ์		
	พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	43	43
	- ไม่เหมาะสม	57	57
	รวม	100	100
	พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ		
	- เหมาะสม	41	41
	- ไม่เหมาะสม	59	59
	รวม	100	100
1.7	การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม		
	สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
	สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ		
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถ		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ		
	- เหมาะสม	75	75
	- ไม่เหมาะสม	25	25
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์		
	- เหมาะสม	75	75
	- ไม่เหมาะสม	25	25
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์		
	- เหมาะสม	33	33
	- ไม่เหมาะสม	67	67
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน		
	- เหมาะสม	59	59
	- ไม่เหมาะสม	41	41
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	43	43
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย		
	- เหมาะสม	33	33
	- ไม่เหมาะสม	67	67
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย		
	- เหมาะสม	47	47
	- ไม่เหมาะสม	53	53
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
	ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถ	33	33
	- เหมาะสม	67	67
	- ไม่เหมาะสม	100	100
	รวม		
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา		
	- เหมาะสม	75	75
	- ไม่เหมาะสม	25	25
	รวม	100	100

ตารางที่4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล		
	- เหมาะสม	43	43
	- ไม่เหมาะสม	57	57
	รวม	100	100
1.9	อาคารและสิ่งก่อสร้าง อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	41	41
	- ไม่เหมาะสม	59	59
	รวม	100	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม		
	- เหมาะสม	59	59
	- ไม่เหมาะสม	41	41
	รวม	100	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	45	45
	- ไม่เหมาะสม	55	55
	รวม	100	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	44	44
	- ไม่เหมาะสม	56	56
	รวม	100	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกัน		
	- เหมาะสม	59	59
	- ไม่เหมาะสม	41	41
	รวม	100	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร		
	- เหมาะสม	43	43
	- ไม่เหมาะสม	57	57
	รวม	100	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	55	55
	- ไม่เหมาะสม	45	45
	รวม	100	100
	สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม		
	- เหมาะสม	75	75
	- ไม่เหมาะสม	25	25
	รวม	100	100

จากตารางที่ 4.5 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านย่านและที่รวมกิจกรรม ได้แก่ พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25

สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43

พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33

ที่โล่ง ได้แก่ ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่งส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

เส้นทางการสัญจร ได้แก่ เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46

ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ทิวทัศน์และจุดสำคัญ ได้แก่ ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43

จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

สิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33

สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

พันธุ์พืช ได้แก่ พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43

พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ทางสัญจรและที่จอดรถ ได้แก่ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33

ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43

อาคารและสิ่งก่อสร้าง ได้แก่ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกันส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41

สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45

สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 สภาพทางด้านกายภาพในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.	สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ		
1.1	ย่านและที่รวมกิจกรรม		
	พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม		
	- เหมาะสม	4	80
	- ไม่เหมาะสม	1	20
	รวม	5	100
	ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการ		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน		
	- เหมาะสม	1	20
	- ไม่เหมาะสม	4	80
	รวม	5	100
1.2	ที่โล่ง ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.3	เส้นทางการสัญจร		
	เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจร		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดา		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและ		
	เทศกาล	3	60
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	5	100
	รวม		
1.4	ทิวทัศน์และจุดสำคัญ		
	ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
1.5	สิ่งแวดล้อม		
	สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	4	80
	- ไม่เหมาะสม	1	20
	รวม	5	100
	สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
1.6	พืชพันธุ์		
	พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
1.7	การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถ		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่		
	- เหมาะสม	4	80
	- ไม่เหมาะสม	1	20
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์		
	- เหมาะสม	4	80
	- ไม่เหมาะสม	1	20
	รวม	5	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์		
	- เหมาะสม	4	80
	- ไม่เหมาะสม	1	20
	รวม	5	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย		
	- เหมาะสม	1	20
	- ไม่เหมาะสม	4	80
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย		
	- เหมาะสม	1	20
	- ไม่เหมาะสม	4	80
	รวม	5	100
	ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวัน		
	ธรรมดา	4	80
	- เหมาะสม	1	20
	- ไม่เหมาะสม	5	100
	รวม		
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุด		
	และเทศกาล		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.9	อาคารและสิ่งก่อสร้าง		
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกัน		
	- เหมาะสม	2	40
	- ไม่เหมาะสม	3	60
	รวม	5	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100
	สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้าง ก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	3	60
	- ไม่เหมาะสม	2	40
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม		
	- เหมาะสม	4	80
	- ไม่เหมาะสม	1	20
	รวม	5	100

จากตารางที่ 4.6 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านย่านและที่รวมกิจกรรม ได้แก่ พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ80 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ที่โล่ง ได้แก่ ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่งส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

เส้นทางการสัญจร ได้แก่ เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ทิวทัศน์และจุดสำคัญ ได้แก่ ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พันธุ์พืช ได้แก่ พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ทางสัญจรและที่จอดรถ ได้แก่ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ80 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

อาคารและสิ่งก่อสร้าง ได้แก่ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกันส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมของเมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2.1	ด้านประชากร		
	พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100
	พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	3	60
	- ไม่เพียงพอ	2	40
	รวม	5	100
	พื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100
	พื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	4	80
	- ไม่เพียงพอ	1	20
	รวม	5	100
2.2	เอกลักษณ์ของชุมชน		
	- พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน	1	20
	- หาดชะอำ	4	80
	- หุบกระพง	1	20
	- วนอุทยานชะอำ	1	20
	- ศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทราย	3	60
	- ขนมหม้อแกง	3	60
	- ชมพู่เพชร	2	40
	- ต้นตาล	2	40
	- เขาเจ้าลาย (เขานางพันธุรัต)	1	20
	- ปานศรนารายณ์	1	20

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2.3	บริการด้านสังคม		
	ความเพียงพอในด้านการบริการทางด้านสังคม		
	- เพียงพอ	3	60
	- ไม่เพียงพอ	2	40
	รวม	5	100
2.4	สาธารณูปโภค		
	ไฟฟ้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100
	ประปามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100
2.5	สาธารณูปการ		
	ถนนและทางเท้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100
	โทรศัพท์สาธารณะมีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100

จากตารางที่ 4.7 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านประชากร ได้แก่ พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

เอกลักษณ์ของชุมชน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหาดชะอำเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทรายและขนมหม้อแกงจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ชมพู่เพชรและต้นตาลจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน หุบกระพง วนอุทยานชะอำ เขาเจ้าลาย(เขานางพันธุรัต)และปานศรนารายณ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

บริการด้านสังคม ได้แก่ ความเพียงพอในด้านการบริการทางด้านสังคมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สาธารณูปโภค ได้แก่ ไฟฟ้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ประปามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สาธารณูปการ ได้แก่ ถนนและทางเท้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

โทรศัพท์สาธารณะมีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจของเมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3.1	ด้านเศรษฐกิจ		
	ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงาน		
	- รับราชการ	1	20
	- รับจ้าง	4	80
	- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	20
	- พนักงานบริษัท	3	60

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพ		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100
3.2	แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชยกรรม		
	- เพียงพอ	3	60
	- ไม่เพียงพอ	2	40
	รวม	5	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัย		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว ได้แก่ ทางจักรยาน		
	- เพียงพอ	3	60
	- ไม่เพียงพอ	2	40
	รวม	5	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่การค้าขาย		
	- เพียงพอ	3	60
	- ไม่เพียงพอ	2	40
	รวม	5	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่สำหรับการกีฬาและนันทนาการ		
	- เพียงพอ	2	40
	- ไม่เพียงพอ	3	60
	รวม	5	100

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ บริเวณชายหาด		
	- เพียงพอ	3	60
	- ไม่เพียงพอ	2	40
	รวม	5	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ ที่จอดรถ		
	- เพียงพอ	3	60
	- ไม่เพียงพอ	2	40
	รวม	5	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ ลานกิจกรรม		
	- เพียงพอ	3	60
	- ไม่เพียงพอ	2	40
	รวม	5	100

จากตารางที่ 4.8 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงานส่วนใหญ่ใหญ่ประชากรมีอาชีพรับจ้างจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือพนักงานบริษัทจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รับราชการจำนวนและพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต ได้แก่ พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชกรรม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้แก่ ทางจักรยานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่การค้าขายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่สำหรับการกีฬาและนันทนาการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง(ตากอากาศ) ได้แก่ บริเวณชายหาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง(ตากอากาศ) ได้แก่ ที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง(ตากอากาศ) ได้แก่ ลานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ตัวอย่างทั้งหมดในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 สภาพทางด้านกายภาพในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	- ชาย	29	29
	- หญิง	71	71
	รวม	100	100
2	อายุ		
	- 16-25 ปี	12	12
	- 26-35 ปี	35	35
	- 36-45 ปี	27	27
	- 46-55 ปี	16	16
	- 56-65 ปี	10	10
	รวม	100	100
3.	ด้านการศึกษาจบขั้นสูงสุด		
	- ระดับประถมศึกษา	11	11
	- ระดับมัธยมศึกษาหรือ ปวช.	16	16
	- ระดับอุดมศึกษาหรือ ปวส.	24	24
	- ระดับสูงกว่าอุดมศึกษา	49	49
	รวม	100	100

จากตารางที่ 4.9 แสดงว่าประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 71 และเป็นผู้ชายจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29

ด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 อันดับที่สามอายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับที่สี่อายุระหว่าง 16-25 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และอันดับที่ห้าอายุระหว่าง 56-65 ปี จำนวน 10 คน ร้อยละ 10

ด้านการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับสูงกว่าอุดมศึกษา จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมาจบระดับอุดมศึกษาหรือปวส. จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 อันดับที่สามจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และอันดับที่สี่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11

ตอนที่ 1 สภาพทางด้านกายภาพในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

ส่วนที่ 2 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.	สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ		
1.1	ย่านและที่รวมกิจกรรม		
	พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม		
	- เหมาะสม	95	46.34
	- ไม่เหมาะสม	110	53.66
	รวม	205	100
	ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม		
	- เหมาะสม	112	54.63
	- ไม่เหมาะสม	93	45.37
	รวม	205	100
	ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ		
	- เหมาะสม	125	60.98
	- ไม่เหมาะสม	80	39.02
	รวม	205	100
	สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการ		
	- เหมาะสม	112	54.63
	- ไม่เหมาะสม	93	45.37
	รวม	205	100
	กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	90	43.91
	- ไม่เหมาะสม	115	56.09
	รวม	205	100

ตารางที่4.10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	114	55.61
	- ไม่เหมาะสม	91	44.39
	รวม	205	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	90	43.90
	- ไม่เหมาะสม	115	56.10
	รวม	205	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	113	55.12
	- ไม่เหมาะสม	92	44.88
	รวม	205	100
	ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน		
	- เหมาะสม	78	38.05
	- ไม่เหมาะสม	127	61.95
	รวม	205	100
1.2	ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ		
	- เหมาะสม	112	54.63
	- ไม่เหมาะสม	93	45.37
	รวม	205	100
	ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว		
	- เหมาะสม	92	44.88
	- ไม่เหมาะสม	113	55.12
	รวม	205	100
	ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง		
	- เหมาะสม	108	52.68
	- ไม่เหมาะสม	97	47.32
	รวม	205	100

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.3	เส้นทางการสัญจร		
	เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	90	43.90
	- ไม่เหมาะสม	115	56.10
	รวม	205	100
	ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจร		
	- เหมาะสม	97	47.32
	- ไม่เหมาะสม	108	52.68
	รวม	205	100
	ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดา		
	- เหมาะสม	96	46.83
	- ไม่เหมาะสม	109	53.17
	รวม	205	100
	ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและ		
	เทศกาล	126	61.46
	- เหมาะสม	79	38.54
	- ไม่เหมาะสม	205	100
	รวม		
1.4	ทิวทัศน์และจุดสำคัญ		
	ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	106	51.71
	- ไม่เหมาะสม	99	48.29
	รวม	205	100
	ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	92	44.88
	- ไม่เหมาะสม	113	55.12
	รวม	205	100

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	103	50.24
	- ไม่เหมาะสม	102	49.76
	รวม	205	100
1.5	สิ่งแวดล้อม		
	สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่	93	45.36
	- เหมาะสม	112	54.64
	- ไม่เหมาะสม	205	100
	รวม		
	สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	90	43.90
	- ไม่เหมาะสม	115	56.10
	รวม	205	100
	สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	107	52.19
	- ไม่เหมาะสม	98	47.81
	รวม	205	100
1.6	พืชพันธุ์		
	พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	104	50.73
	- ไม่เหมาะสม	104	49.27
	รวม	205	100
	พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	92	44.88
	- ไม่เหมาะสม	113	55.12
	รวม	205	100
	พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่		
	- เหมาะสม	108	52.68
	- ไม่เหมาะสม	97	47.32
	รวม	205	100

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ		
	- เหมาะสม	90	43.90
	- ไม่เหมาะสม	115	56.10
	รวม	205	100
1.7	การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	98	47.80
	- ไม่เหมาะสม	107	52.20
	รวม	205	100
	สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	90	43.90
	- ไม่เหมาะสม	115	56.10
	รวม	205	100
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่		
	- เหมาะสม	96	46.83
	- ไม่เหมาะสม	109	53.17
	รวม	205	100
	ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถ		
	- เหมาะสม	93	45.37
	- ไม่เหมาะสม	112	54.63
	รวม	205	100
	ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ		
	- เหมาะสม	128	62.44
	- ไม่เหมาะสม	77	37.56
	รวม	205	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่		
	- เหมาะสม	102	49.76
	- ไม่เหมาะสม	103	50.24
	รวม	205	100

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน		
	- เหมาะสม	99	48.29
	- ไม่เหมาะสม	106	51.71
	รวม	205	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์		
	- เหมาะสม	127	61.95
	- ไม่เหมาะสม	78	38.05
	รวม	205	100
	ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย		
	- เหมาะสม	81	39.51
	- ไม่เหมาะสม	124	60.49
	รวม	205	100
	ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย		
	- เหมาะสม	93	45.37
	- ไม่เหมาะสม	112	54.63
	รวม	205	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์		
	- เหมาะสม	91	44.39
	- ไม่เหมาะสม	114	55.61
	รวม	205	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน		
	- เหมาะสม	106	51.71
	- ไม่เหมาะสม	99	48.29
	รวม	205	100
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวัน		
	ธรรมดา	93	45.37
	- เหมาะสม	112	54.63
	- ไม่เหมาะสม	205	100
	รวม		

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล		
	- เหมาะสม	100	48.78
	- ไม่เหมาะสม	105	51.22
	รวม	205	100
	ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ		
	- เหมาะสม	101	49.27
	- ไม่เหมาะสม	104	50.73
	รวม	205	100
	ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	94	45.85
	- ไม่เหมาะสม	111	54.15
	รวม	205	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	82	39.99
	- ไม่เหมาะสม	123	60.01
	รวม	205	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ		
	- เหมาะสม	93	45.37
	- ไม่เหมาะสม	112	54.63
	รวม	205	100
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา		
	- เหมาะสม	133	64.88
	- ไม่เหมาะสม	72	35.12
	รวม	205	100

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล		
	- เหมาะสม	90	43.90
	- ไม่เหมาะสม	115	56.10
	รวม	205	100
1.9	อาคารและสิ่งก่อสร้าง อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	97	47.32
	- ไม่เหมาะสม	108	52.68
	รวม	205	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม		
	- เหมาะสม	112	54.63
	- ไม่เหมาะสม	93	45.37
	รวม	205	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด		
	- เหมาะสม	95	46.34
	- ไม่เหมาะสม	110	53.66
	รวม	205	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่		
	- เหมาะสม	94	45.85
	- ไม่เหมาะสม	111	54.15
	รวม	205	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกัน		
	- เหมาะสม	109	53.17
	- ไม่เหมาะสม	96	46.83
	รวม	205	100
	อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร		
	- เหมาะสม	93	45.37
	- ไม่เหมาะสม	112	54.63
	รวม	205	100

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ		
	- เหมาะสม	105	51.22
	- ไม่เหมาะสม	100	48.78
	รวม	205	100
	สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม		
	- เหมาะสม	140	68.29
	- ไม่เหมาะสม	65	31.71
	รวม	205	100

จากตารางที่ 4.10 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านย่านและที่รวมกิจกรรม ได้แก่ พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 53.66 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 46.34

ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 56.63 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 60.98 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 39.02

สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 56.63 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 43.91 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 56.09

พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 55.61 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 44.39

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 55.12 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 44.88

ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 61.95 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 38.05

ที่โล่ง ได้แก่ ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำมีความเห็นคือเหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 55.12 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 44.88

ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่งส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 52.68 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 47.32

เส้นทางการสัญจร ได้แก่ เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90

ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจรส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 52.68 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 47.32

ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 53.17 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 46.83

ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 61.46 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 38.54

ทิวทัศน์และจุดสำคัญ ได้แก่ ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 51.71 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 48.29

ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 55.12 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 44.88

จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 50.24 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 49.76

สิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.64 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.36

สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90

สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 52.19 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 47.81

พันธุ์พืชได้แก่พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 50.73 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 49.27

พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 55.12 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 44.88

พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 52.68 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 47.32

พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80

สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90

ทางสัญจรและที่จอดรถ ได้แก่ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 53.17 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 46.83

ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 62.44 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 37.56

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 50.24 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 49.76

สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 51.71 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 48.29

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 61.95 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 38.05

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 55.61 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 91 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.39

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 51.71 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 48.29

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 51.22 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 48.78

ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 60.49 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 39.51

ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 50.73 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 49.27

ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 54.15 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 45.85

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 60.01 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 39.99

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 64.88 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 35.12

ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 56.01 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90

อาคารและสิ่งก่อสร้าง ได้แก่ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 52.68 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 47.32

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 53.66 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 46.34

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 54.15 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 45.85

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกันส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 53.17 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 96 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.83

อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 51.22 และเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 48.78

สิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเหมาะสมจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 68.29 และเห็นว่าไม่เหมาะสมจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 31.71

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมของเมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2.1	ด้านประชากร		
	พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	49	46.67
	- ไม่เพียงพอ	56	53.33
	รวม	105	100
	พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่	64	60.95
	- เพียงพอ	41	39.05
	- ไม่เพียงพอ	105	100
	รวม		
	พื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่	49	46.67
	- เพียงพอ	56	53.33
	- ไม่เพียงพอ	105	100
	รวม		

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่		
	- เพียงพอ	65	61.90
	- ไม่เพียงพอ	40	38.10
	รวม	105	100
2.2	เอกลักษณ์ของชุมชน		
	- พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน	11	10.48
	- หาดชะอำ	29	27.62
	- หุบกระพง	22	20.95
	- วนอุทยานชะอำ	21	20.00
	- ศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทราย	18	17.14
	- ขนมหม้อแกง	19	18.09
	- ชมพู่เพชร	24	22.86
	- ต้นตาล	24	22.86
	- เขาเจ้าลาย (เขานางพันธุรัต)	17	16.19
	- ปานศรนารายณ์	18	17.14
2.3	บริการด้านสังคม		
	ความเพียงพอในด้านการบริการทางด้านสังคม		
	- เพียงพอ	53	50.48
	- ไม่เพียงพอ	52	49.52
	รวม	105	100
2.4	สาธารณูปโภค		
	ไฟฟ้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	45	42.86
	- ไม่เพียงพอ	60	57.14
	รวม	105	100
	ประปามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	53	50.48
	- ไม่เพียงพอ	52	49.52
	รวม	105	100

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2.5	สาธารณูปการ		
	ถนนและทางเท้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	53	50.48
	- ไม่เพียงพอ	52	49.52
	รวม	105	100
	โทรศัพท์สาธารณะมีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่		
	- เพียงพอ	50	47.62
	- ไม่เพียงพอ	55	52.38
	รวม	105	100

จากตารางที่ 4.11 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านสังคมในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านประชากร ได้แก่ พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 60.95 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 39.05

พื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

พื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 56.19 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 43.81

เอกลักษณ์ของชุมชน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหาดชะอำเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนจำนวน 29 คิดเป็นร้อยละ 27.62 รองลงมาคือชมพู่เพชรและต้นตาลจำนวน 24 คิดเป็นร้อยละ 22.86 หุบกระพงจำนวน 22 คิดเป็นร้อยละ 20.95 วนอุทยานชะอำจำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 20 ปานศรนารายณ์และศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทรายจำนวน 18 คิดเป็นร้อยละ 17.14 ขนมหม้อแกงและเขาเจ้าลาย (เขานางพันธุรัต) จำนวน 17 คิดเป็นร้อยละ 16.19 พระราชนิเวศน์มฤคทายวันจำนวน 11 คิดเป็นร้อยละ 10.48

บริการด้านสังคม ได้แก่ ความเพียงพอในด้านการบริการทางด้านสังคมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.48 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 49.52

สาธารณูปโภค ได้แก่ ไฟฟ้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86

ประปามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.48 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 49.52

สาธารณูปการ ได้แก่ ถนนและทางเท้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.48 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 49.52

โทรศัพท์สาธารณะมีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 52.28 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจของเมืองชะอำ

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3.1	ด้านเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงาน		
	- รับราชการ	11	10.48
	- รับจ้าง	53	50.48
	- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	10.48
	- พนักงานบริษัท	33	31.43
	รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพ		
	- เพียงพอ	49	46.67
	- ไม่เพียงพอ	56	53.33
	รวม	105	100
3.2	แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชยกรรม		
	- เพียงพอ	57	54.29
	- ไม่เพียงพอ	48	45.71
	รวม	105	100

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัย		
	- เพียงพอ	47	44.76
	- ไม่เพียงพอ	58	55.24
	รวม	105	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ทางจักรยาน		
	- เพียงพอ	57	54.29
	- ไม่เพียงพอ	48	45.71
	รวม	105	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่การค้าขาย		
	- เพียงพอ	50	47.62
	- ไม่เพียงพอ	55	52.38
	รวม	105	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่สำหรับการกีฬาและนันทนาการ		
	- เพียงพอ	56	53.33
	- ไม่เพียงพอ	49	46.67
	รวม	105	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ บริเวณชายหาด		
	- เพียงพอ	53	50.47
	- ไม่เพียงพอ	52	49.53
	รวม	105	100
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ ที่จอดรถ		
	- เพียงพอ	47	44.76
	- ไม่เพียงพอ	58	55.24
	รวม	105	100

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ ลานกิจกรรม		
	- เพียงพอ	54	51.43
	- ไม่เพียงพอ	51	48.57
	รวม	105	100

จากตารางที่ 4.12 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้คือ

ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงานส่วนใหญ่ใหญ่ประชากรมีอาชีพรับจ้างจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.48 รองลงมาคือพนักงานบริษัทจำนวน 33 คิดเป็นร้อยละ 31.43 พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 12 คิดเป็นร้อยละ 11.43 และรับราชการจำนวน 11 คิดเป็นร้อยละ 10.48

รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต ได้แก่ พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 55.24 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 44.76

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ทางจักรยานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่การค้าขายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่สำหรับการกีฬาและนันทนาการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.47 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 49.51

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ บริเวณชายหาดมีความเห็นคือเพียงพอจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.47 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 49.53

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ ที่จอดรถส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 55.24 และเห็นว่าเพียงพอจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 44.76

พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ ลานกิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 51.43 และเห็นว่าไม่เพียงพอจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57

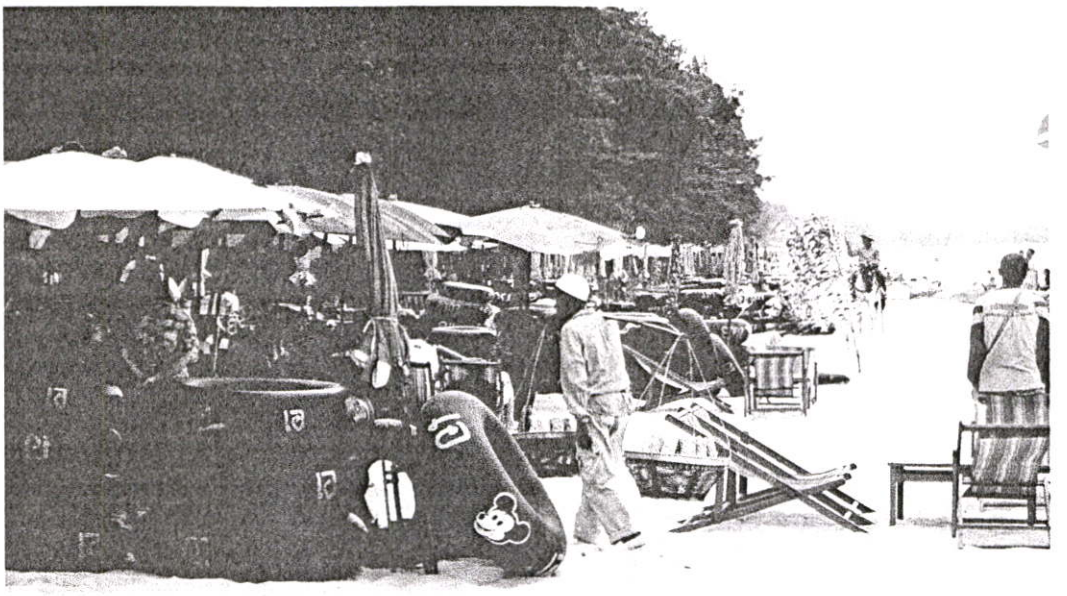
4.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

4.2.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม

รูปที่ 4.1 แสดงย่านการทำธุรกิจการค้า

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.2 แสดงย่านธุรกิจการท่องเที่ยว

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.3 แสดงกิจกรรมบานาน่าโบ๊ต ซึ่งเป็นธุรกิจการท่องเที่ยวที่สำคัญอย่างหนึ่ง

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ชะอำครั้งอดีตเริ่มมีความเจริญทางด้านการท่องเที่ยว ตั้งแต่ทางรถไฟสายใต้สร้างมาถึงในราวปี 2549 ชายหาดชะอำเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักกันมานานแล้ว ต่อมามีวางผังเมืองชะอำ วางผังตัดถนน และเพื่อให้ชะอำเป็นที่พักตากอากาศตามแผนพัฒนาชะอำรวมถึงแผนพัฒนาชะอำมุ่งที่จะสร้างความเจริญให้ชะอำทั้งด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพร้อมทั้งการให้บริการให้บริการด้านการท่องเที่ยวด้วย และเนื่องจากมีการชะงักเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองชะอำทำให้ชายหาดชะอำเงียบเหงา ซบเซา

และในปัจจุบันชายหาดชะอำมีความสำคัญด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยชายฝั่งทะเลหาดชะอำ เป็นชายฝั่งทะเลที่ทอดยาวลงมาจากแหลมผักเบี้ยซึ่งอยู่เหนือหาดเจ้าสำราญขึ้นไปประมาณ 7 กิโลเมตร จนถึงเขาตะเกียบ โดยมีความเว้าเพียงเล็กน้อย ชายฝั่งทะเลเป็นทรายมีความลาดเอียงต่ำ ดังนั้นจึงเกิดชายหาดแผ่ยื่นลงไปในทะเลเวลาน้ำลง สภาพน้ำทะเลโดยทั่วไปมีลักษณะใสสะอาดปราศจากวัตถุลอยน้ำอื่นๆ ที่ดูน่ารังเกียจ ปราศจากคราบไขมันและน้ำมันบนผิวน้ำ บริเวณหาดชะอำจัดได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากน้ำทะเลบริเวณชายหาดจึงเป็นการใช้เพื่อการว่ายน้ำ กีฬาทางน้ำ หรือการพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่

แหล่งธรรมชาติของหาดชะอำคือชายหาดที่ทอดตัวลงมาจากแหลมผักเบี้ยจนถึงเขาตะเกียบ สภาพเป็นชายหาดทรายที่ใช้ในกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สภาพน้ำทะเลที่ใสสะอาดสามารถนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติอื่นๆ นอกจากแหล่งประการัง และยังเหมาะกับการการว่ายน้ำ รวมถึงการกีฬาทางน้ำอย่างอื่น

ชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นย่านพาณิชย์ ที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของเมือง เป็นย่านค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้า เช่น ร้านอาหาร ร้านของที่ระลึก ร้านให้เช่าจักรยานและจักรยานยนต์ ร้านขายเสื้อผ้า รวมถึงกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต่าง ๆ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

บริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากเป็นย่านพาณิชย์ จึงทำให้สถาปัตยกรรมมีรูปแบบการค้าขายโดยเฉพาะ คืออาคารพาณิชย์สูง 3 ชั้นมีอาคารติดกันประมาณ 8 หลัง ส่วนใหญ่ชั้นล่างจะทำเป็นส่วนให้บริการแก่ลูกค้า ส่วนชั้นสองจะทำเป็นที่เก็บสินค้า และส่วนชั้นที่สามจะเป็นที่พักอาศัย

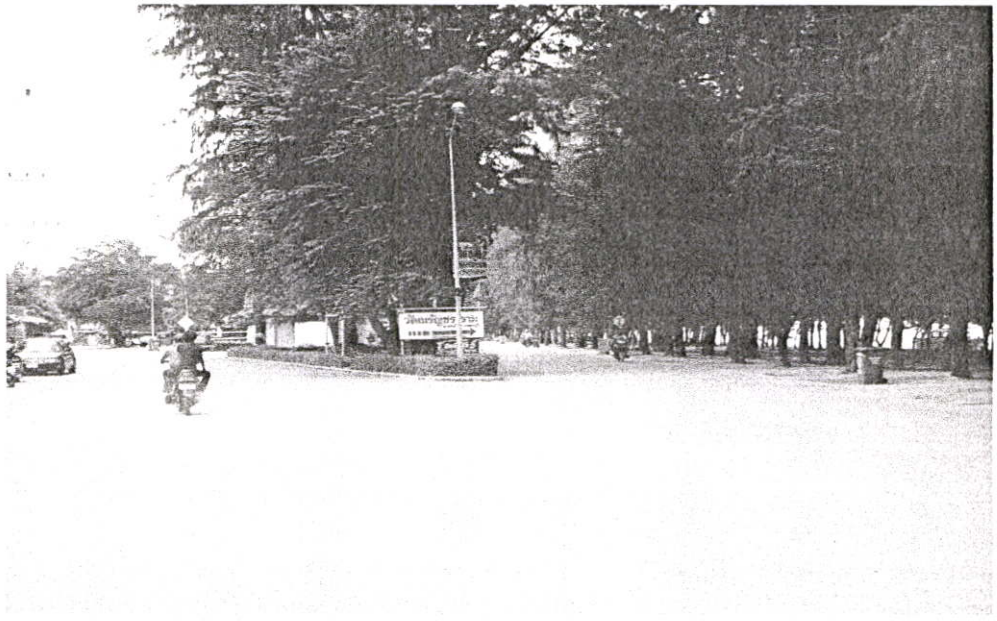
ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

บริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จะมีกิจกรรมเพื่อการค้าขายและการท่องเที่ยวเพราะฉะนั้นจะมีผู้คนหนาแน่นเป็นช่วงเวลาได้แก่ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (วันธรรมดา) จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 10.00 – 20.00 น และวันอาทิตย์ ถึง วันเสาร์ (วันหยุด) หรือหากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 08.00 – 24.00 น.

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

เนื่องจากบริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จะมีกิจกรรมเพื่อการค้าขายและการท่องเที่ยวปัญหาที่จะตามมา คือ ร้านค้าและหาบเร่แผงลอยขึ้นมากีดขวางบนทางเท้า ทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวจะต้องใช้ถนนสำหรับทางสัญจรของรถเป็นทางเดิน จึงก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตของประชาชนและนักท่องเที่ยว

4.2.2 ที่โล่ง

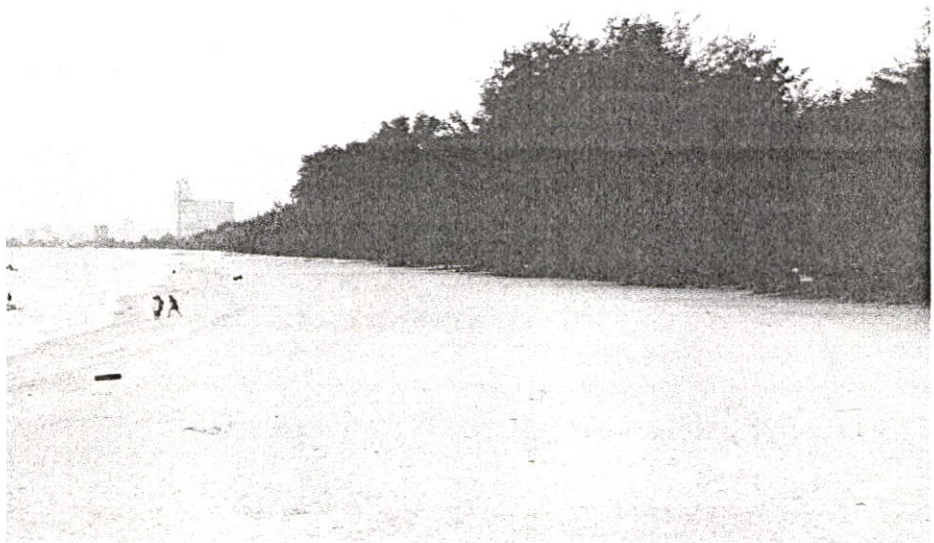
รูปที่ 4.4 แสดงบริเวณเกาะกลางถนนบริเวณชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

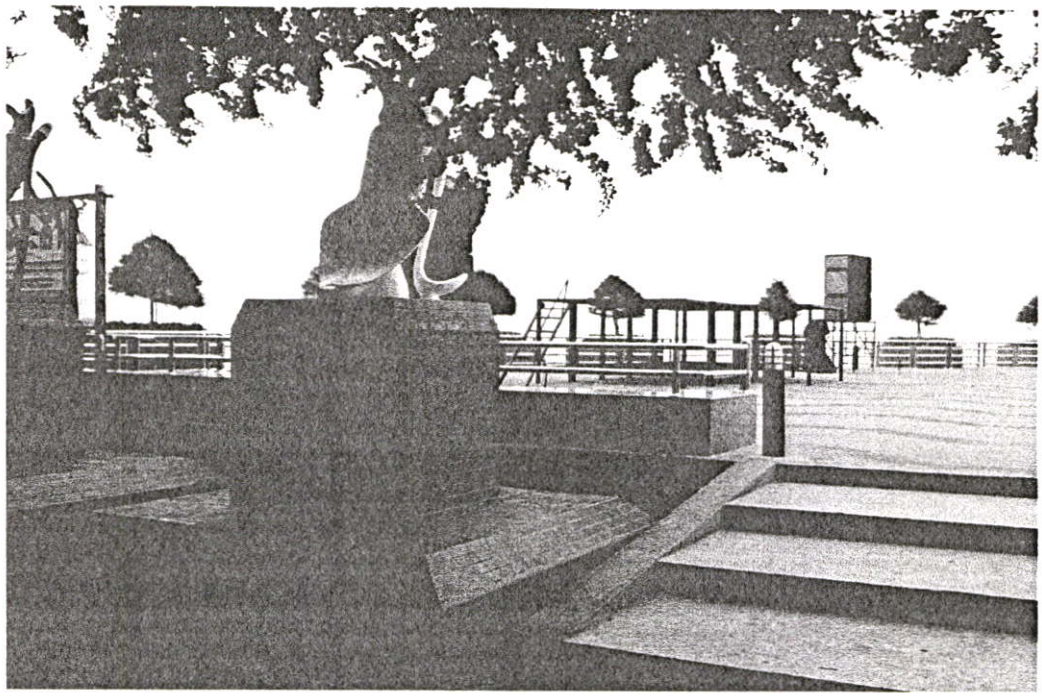
รูปที่ 4.5 แสดงพื้นที่ส่วนหย่อมบริเวณชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.6 แสดงพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.7 แสดงพื้นที่บริเวณลานเอนกประสงค์ของชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ที่ว่างโล่งบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. สวนหย่อมตกแต่งเพื่อความสวยงาม ได้แก่ เกาะกลางถนน วงเวียน และบริเวณหน้าอาคารที่สิ่งปลูกสร้างลึกเข้าไปจากแนวถนน เป็นพื้นที่เหล่านี้มักไม่เหมาะให้คนเข้าไปใช้พื้นที่ รวมถึงบริเวณที่มีขนาดเล็ก หรือการเข้าถึงลำบาก ทำให้พื้นที่ไม่เหมาะสมแก่การเข้าไปใช้สอย การออกแบบจึงเน้นในเรื่องของการใช้ในการมองเห็นเป็นส่วนประกอบสีเขียว ของภูมิทัศน์เมืองบริเวณนั้น

2. สวนหย่อมที่สามารถใช้งานได้ ในบางกรณีพื้นที่เล็ก เหล่านี้มีสภาพอำนวยให้ใช้งานได้บ้าง ได้แก่ บริเวณอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ จัดว่าเป็นพื้นที่ว่างโล่งและเป็นส่วนที่ตกแต่งพื้นที่ให้เกิดความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นส่วนที่เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพิ่มความร่มรื่นให้กับถนนและทางเท้า

ลานเอนกประสงค์ของชายหาดชะอำเป็นบริเวณเปิดโล่งกลางแจ้งซึ่งเป็นพื้นปูกระเบื้องหรือวัสดุหลายๆ อย่างผสมกัน และมีพื้นที่บางส่วนแบ่งเป็นแปลงปลูกต้นไม้ จะเป็นบริเวณสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นที่รวมของประชาชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นบริเวณที่เกิดกิจกรรมต่างๆ

ในเมืองหรือชุมชนที่มีความหนาแน่นมาก เป็นส่วนเปิดโล่งของเมืองเพื่อรับแสงสว่าง เพื่อการพัดผ่านของลม และเพื่อช่วยผ่อนคลายความแออัดของบริเวณชายหาดชะอำ

ลานเอนกประสงค์นี้ใช้เพื่อการพบปะสังสรรค์เพื่อการรวบกลุ่มกันของประชาชนและนักท่องเที่ยว เป็นจุดที่มีผู้คนผ่านเป็นจำนวนมาก และมีการจัดพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้นด้วย

เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจในรูปแบบของการพักผ่อนแบบสงบ ได้แก่การนั่งเล่น เดินเล่น นั่งคุยกัน และในรูปแบบของการพักผ่อนแบบออกกำลัง ได้แก่การเล่นกีฬาบางประเภท การออกกำลังกาย สนามเด็กเล่น

เพื่อประโยชน์หลายๆประเภทมากกว่าที่จะมีการใช้สอยอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว ได้แก่ เป็นทั้งจุดนัดพบ และเป็นจุดที่จะกระจายนักท่องเที่ยวเข้าสู่ตัวอาคาร รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่ แสดงศิลปะกลางแจ้ง เป็นต้น

ทะเลจัดเป็นพื้นที่ว่างโล่งประเภทหนึ่ง ซึ่งมีประโยชน์ใช้สอยในการใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในท้องถิ่นนั้น และกลายเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว นอกจากการใช้สอยเพื่อการเล่นกีฬาทางน้ำการเป็นทิวทัศน์ที่สวยงาม เป็นความน่าสนใจของบริเวณชายหาดชะอำแล้ว ยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์บางชนิด รวมทั้งเป็นแหล่งอาหาร เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำต่าง ๆ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของบริเวณที่ว่างโล่งของชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้แก่บริเวณเกาะกลางถนน วงเวียน และบริเวณหน้าอาคารที่สิ่งปลูกสร้างลึกเข้าไปจากแนวถนน รวมถึงบริเวณอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นสถาปัตยกรรมขนาดเล็ก เช่น ศาลา ป้อม ซึ่งส่วนใหญ่จะออกแบบให้สนองต่อการใช้สอย และให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

บริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี บริเวณที่เป็นพื้นที่ว่างโล่งนั้นจะมีผู้คนหนาแน่นเป็นช่วงเวลาได้แก่ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (วันธรรมดา) จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 10.00 – 18.00 น และวันอาทิตย์ ถึง วันเสาร์ (วันหยุด) หรือหากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 08.00 – 20.00 น.

ในบริเวณชายหาดชะอำที่มีความหนาแน่นมากทะเล จัดเป็นที่เปิดโล่ง ที่ช่วยลดความแออัดหนาแน่นของบริเวณชายหาดชะอำเป็นบริเวณที่ลมพัดผ่านและเพิ่มแสงสว่างให้แก่บริเวณชายหาดชะอำ ดังนั้นการปรับปรุงทะเลบริเวณชายหาดชะอำให้เพิ่มความน่าสนใจขึ้น เพิ่มกิจกรรมใช้สอยให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนาในการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

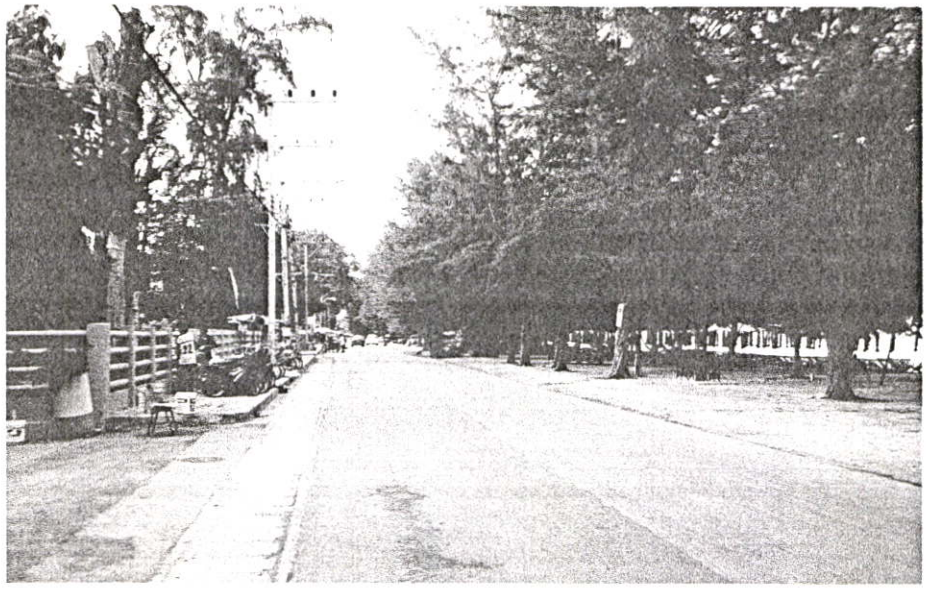
เนื่องจากบริเวณที่ว่างโล่งชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีนี้ จะเป็นพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ รวมทั้งเป็นพื้นที่สีเขียว ดังนั้นปัญหาที่จะเกิดส่วนใหญ่อันได้แก่ หาบเร่แผงลอยซึ่งจะนำสินค้าไปจำหน่ายบริเวณดังกล่าว ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ รวมไปถึงขยะที่ทิ้งไม่ถูกที่จำให้เกิดความสกปรกในบริเวณนั้น รวมถึงการไม่เป็นระเบียบของการจอดยานพาหนะ

4.2.3 เส้นทางการสัญจร

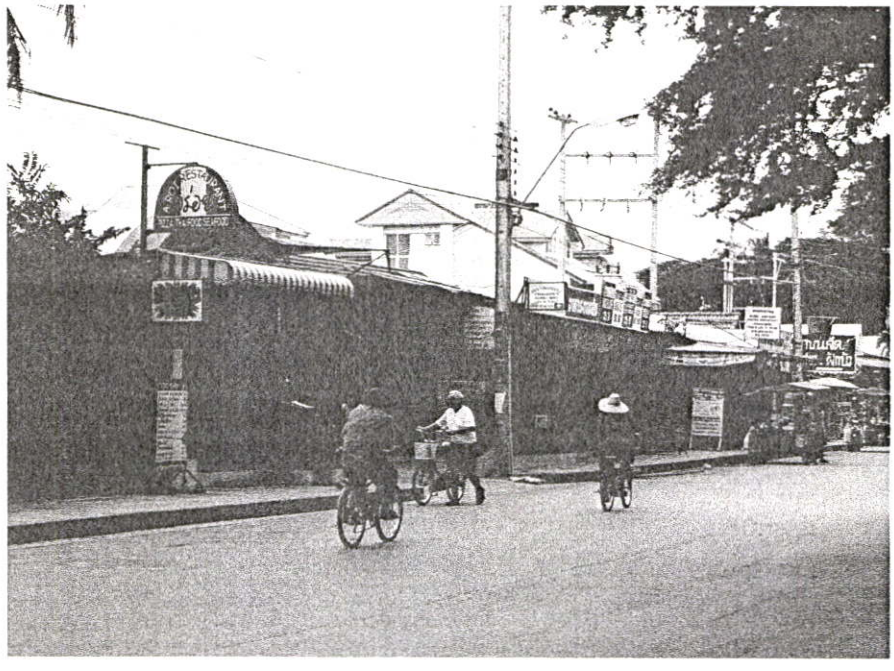
รูปที่ 4.8 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณทางเข้าสู่ริมชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.9 แสดงเส้นทางการสัญจรบริเวณริมชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.10 แสดงเส้นทางที่นักท่องเที่ยวมักใช้สำหรับขี่จักรยานท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

เส้นทางการสัญจรการเข้าถึงบริเวณชายหาดชะอำนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองโดยรถยนต์ ถนนทางเข้าจะเป็นจุดแรกที่นักท่องเที่ยวจะได้พบเห็น จึงเป็นจุดที่มีความสำคัญทั้งในแง่ของการบริการและให้ความประทับใจแรกเริ่มต่อนักท่องเที่ยว หากแต่บริเวณนี้ยังไม่ได้รับการปรับปรุงเท่าที่ควรเนื่อง จากบริเวณดังกล่าวไม่มีกิจกรรมการพาณิชย์ที่หนาแน่นเท่ากับบริเวณชายหาดชะอำ ดังนั้นเส้นทางเข้าสู่ชายหาดชะอำจึงไม่โดดเด่นและไม่เป็นเอกลักษณ์ รวมถึงเป็นที่ประทับใจของผู้พบเห็น

เส้นทางการสัญจรที่การเข้าถึงจุดสนใจ บริเวณที่ถือว่าเป็นบริเวณบริเวณชายหาดชะอำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มแรกที่นักท่องเที่ยวเตรียมตัวก่อนจะทำกิจกรรม ในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำบริเวณนี้จะหนาแน่นไปด้วยร้านค้าและอาคารพาณิชย์ รวมไปถึงโรงแรมต่างๆ และบังกะโลที่คอยให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้นบริเวณนี้จะมีเส้นทางการสัญจรที่ค่อนข้างหนาแน่น

เส้นทางนักท่องเที่ยวเป็นเส้นทางนักทัศนาจรที่ซึ่งเป็นแนวทางการสัญจร ที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็น หรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดทำขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยวนี้ หากแต่บริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่ชายหาดชะอำเป็นหลัก ดังนั้นเส้นทางนักท่องเที่ยวดังกล่าวจะไม่มีเส้นทางการสัญจรสำหรับจักรยานโดยเฉพาะ จึงความส่งเสริมให้มีเส้นทางจักรยานเนื่องจากเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำอีกทางหนึ่ง เนื่องจากบริเวณชายหาดชะอำมีส่วนสำหรับพักผ่อนหย่อนใจที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวและประชาชนได้ และนับว่าเป็นอีกหนทางหนึ่งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

ทางจักรยานหรือจักรยานยนต์ เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในบริเวณชาดหาดชะอำ ซึ่งค่อนข้างจะเป็นธรรมชาติ ผจญภัย เป็นเสมือนการออกกำลังกายไปด้วยในตัว และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ขับขี่โดยแยกออกจากการสัญจรทางรถยนต์ หรือทางเท้าด้วยวิธีการตีเส้นแบ่งช่องเป็นทางจักรยานโดยเฉพาะ แต่สำหรับทางจักรยานยนต์นั้นอาจใช้ร่วมไปกับทางรถยนต์ได้ แต่บริเวณชายหาดชะอำนี้มีการใช้ทางสัญจรไม่ว่าจะเป็นทางรถยนต์ รถจักรยานยนต์และรถจักรยานใช้เส้นทางสัญจรอยู่ในพื้นที่เดียวกัน โดยไม่มีสัญลักษณ์หรือการแยกการใช้เส้นทางอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เส้นทางเป็นอย่างมาก

ทางเดินเท้า ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในบริเวณชาดหาดชะอำ และยังสามารถการออกกำลังกายไปด้วยในตัว รวมถึงไม่จำกัดอายุในการท่องเที่ยวแบบนี้ ทางเดินเท้ามีหน้าที่หลัก เช่นเดียวกับถนน คือ รองรับการสัญจร และมีความสำคัญมากทัดเทียมกับถนน ทางเท้าอาจเป็นทางเดินที่ขนานไปกับแนวถนนก็ได้ หรืออาจแยกต่างหากจากแนวถนนก็ได้ แต่ทางเท้าบริเวณชายหาดชะอำใช้พื้นที่ได้ไม่เต็มที่เนื่องจากมีการค้าของร้านค้ารายย่อยและหาบเร่แผงลอย ใช้พื้นที่

ทางเท้าเป็นพื้นที่ค้าขายทำให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวที่ใช้ทางเท้าจำเป็นจะต้องลงมาสัญจรที่ทางสัญจรสำหรับรถ ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เส้นทางเป็นอย่างมาก

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

รูปแบบทางสถาปัตยกรรมเป็นองค์ประกอบสำหรับเส้นทางการสัญจร ได้แก่การออกแบบสัญลักษณ์ แลป้ายบอกเส้นทางต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ในปัจจุบัน บริเวณชายหาดชะอำยังคงมีความไม่เป็นระเบียบเนื่องจากการติดป้ายต่าง ๆ ที่กีดขวางทางสัญจร รวมถึงการไม่มีสัญลักษณ์บ่งบอกเส้นแบ่งเขตการสัญจรที่แน่นอนระหว่าง คนเดินทางเท้า จักรยาน จักรยานยนต์และรถยนต์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้เส้นทางการสัญจรในปัจจุบัน

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

บริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี บริเวณที่เป็นที่มีผู้คนหนาแน่นสูงโดยเฉพาะในช่วงเวลาวันศุกร์ ถึง วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่น ทำให้การจราจรบริเวณชายหาดชะอำมีความหนาแน่นของรถมาก

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

ปัญหาที่เกิดขึ้นในเส้นทางการสัญจร หากคงเป็นการที่ไม่มีการแบ่งเส้นทางการสัญจรที่ชัดเจนและแน่นอนระหว่างคนเดินทางเท้า จักรยาน จักรยานยนต์และรถยนต์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้เส้นทางการสัญจร

4.2.4 ทิวทัศน์และจุดสำคัญ

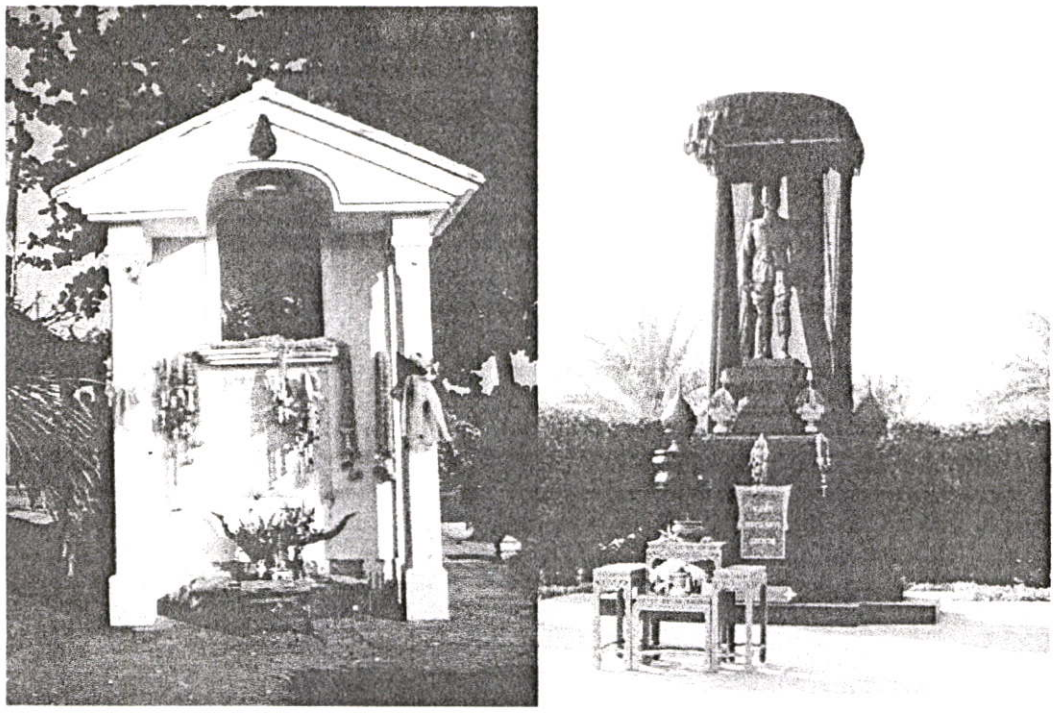
รูปที่ 4.11 แสดงกิจกรรมบริเวณชายหาดชะอำซึ่งเป็นจุดสำคัญที่นักท่องเที่ยวนิยมลงเล่นน้ำทะเล

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.12 แสดงบริเวณริมชายหาดชะอำที่มีกิจกรรมสำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยว ในการพักผ่อน

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.13 แสดงที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์และอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวร

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

บริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีทิวทัศน์ที่สำคัญอยู่บริเวณรอยต่อระหว่างชายหาดชะอำกับทะเล บริเวณดังกล่าวจะเป็นบริเวณที่มีทิวทัศน์สวยงาม และเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเนื่องจากเป็นจุดสำหรับพักผ่อนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับน้ำได้ดี

จุดสำคัญบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ที่บริเวณพื้นที่พาณิชย์โดยรอบเนื่องจากเป็นจุดสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมถึงเป็นจุดบริการต่าง ๆ เช่น จุดบริการนักท่องเที่ยว เป็นต้น

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของจุดชมวิวหรือจุดที่มีทิวทัศน์สวยงามนั้น ในปัจจุบันมีการจัดทำเป็นลานอเนกประสงค์แต่เนื่องจากอยู่บริเวณทางเข้าชายหาดชะอำ ดังนั้นจึงมีประชากรและมีกิจกรรมที่หนาแน่นและวุ่นวายไม่เหมาะกับการชมวิวและการพักผ่อน บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่โล่งปูด้วยกระเบื้องและการปลูกพันธุ์พืชประดับตกแต่งพื้นที่

ส่วนบริเวณจุดที่การพาณิชย์และส่วนส่งเสริมการท่องเที่ยว ยังมีการตกแต่งและก่อสร้างสถาปัตยกรรมที่ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้ทัศนียภาพที่พบเห็นยังคงมีความไม่เป็นระเบียบ ส่วนจุดบริการนักท่องเที่ยวก็ค่อยข้างโทรมและไม่โดดเด่นควรได้รับการปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

เนื่องจากเป็นบริเวณทางเข้าและพื้นที่พาณิชย์จึงมีความหนาแน่นสูง โดยจะมีผู้คนหนาแน่นเป็นช่วงเวลาได้แก่ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (วันธรรมดา) จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 10.00 – 18.00 น และวันอาทิตย์ ถึง วันเสาร์ (วันหยุด) หรือหากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 08.00 – 20.00 น.

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

ปัญหาในปัจจุบันเกี่ยวกับทิวทัศน์และจุดสำคัญมีดังนี้คือ ปัญหาความไม่เป็นระเบียบของพื้นที่และความเสื่อมโทรมของสถาปัตยกรรมบางส่วน

4.2.5 สิ่งแวดล้อม

รูปที่ 4.14 แสดงสภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.15 แสดงสภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

สิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สามารถแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ

1. บริเวณชายหาดชะอำ สิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ ทะเล ชายหาด และต้นไม้ และส่วนน้อยที่เป็นสิ่งก่อสร้างของมนุษย์ ได้แก่ ม้านั่ง ตู้โทรศัพท์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดภาพรวมของการพักผ่อน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถทำได้ในทะเล เช่น กีฬาทางน้ำ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสีสันของชายหาดชะอำอย่างแท้จริง ดังนั้นควรส่งให้มีการแบ่งสัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความเป็นสัดส่วนและความปลอดภัย รวมไปถึงความเป็นระเบียบของชายหากชะอำ

2. บริเวณพื้นที่การพาณิชย์ ซึ่งเป็นพื้นที่ทางเศรษฐกิจของชายหาดชะอำ ซึ่งประกอบด้วยร้านค้า แผงลอย อาคารพาณิชย์ บังกะโล และโรงแรม รวมไปกิจการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ บริเวณดังกล่าวควรมีการแบ่งสัดส่วนของการค้าขายเพื่อความเป็นระเบียบของพื้นที่โดยแบ่งออกเป็น 6 สัดส่วน ได้แก่ พื้นที่สำหรับร้านค้า พื้นที่สำหรับแผงลอย พื้นที่สำหรับอาคารพาณิชย์ พื้นที่สำหรับบังกะโล และพื้นที่สำหรับโรงแรม รวมไปพื้นที่สำหรับกิจการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

บริเวณชายหาดชะอำจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นและสิ่งก่อสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงรูปแบบทางสถาปัตยกรรมควรมีขอบเขตที่แน่นอนเพื่อความเป็นระเบียบและทัศนียภาพที่สวยงาม รวมไปถึงการกำหนดรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ของพื้นที่ เนื่องจากชายหาดชะอำเป็นพื้นที่มีความสำคัญและเป็นรายได้สำคัญของประชาชนในเขตตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

พื้นที่บริเวณชายหาดจะมีความหนาแน่นอยู่บริเวณทางเข้าแล้วจึงมีการกระจายตัวหนาแน่นน้อยลงในบริเวณท้ายหาดชะอำ ดังนั้นควรมีการกระจายความหนาแน่นให้ทั่วบริเวณหาดเพื่อลดการกระจุกตัวของประชากรและนักท่องเที่ยว โดยการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ครบครันเพื่อส่งเสริมการกระจายตัวในการท่องเที่ยว

พื้นที่ความหนาแน่นส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณด้านหน้าติดริมถนน ซึ่งจะเป็นอาคารพาณิชย์และอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 2 ชั้นบดบังด้านหลัง ดังนั้นบริเวณด้านหลังอาคารเหล่านี้ ยังคงเป็นพื้นที่ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

และการกระจุกตัวอยู่กันอย่างหนาแน่นบริเวณต้นหาดชะอำ ก็ก่อให้เกิดผลเสียทางด้านการต่อเติมอาคาร ทำป้ายกีดขวางเส้นทางและทัศนียภาพรวมไปถึงความไม่เป็นระเบียบ

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

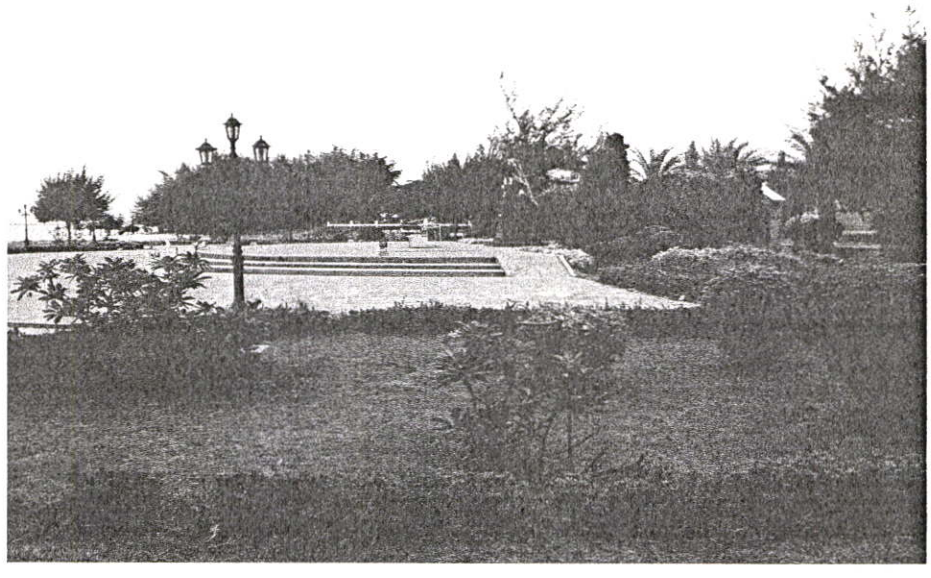
ปัญหาทางสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันในบริเวณที่มีความหนาแน่นมาก จะมีขยะมูลฝอยมากทำให้เกิดความสกปรกรวมถึงขยะบริเวณริมหาด สิ่งเหล่านี้จำเป็นจะต้องแก้ไขเนื่องจากเป็นภาพพจน์ของพื้นที่รวมถึงมีผลกระทบกับการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

4.2.6 พืชพันธุ์

รูปที่ 4.16 แสดงพันธุ์ไม้ที่ปลูกไว้บริเวณชาดหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

รูปที่ 4.17 แสดงพันธุ์ไม้ที่ปลูกไว้บริเวณอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวร

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

พืชพันธุ์ส่วนใหญ่เป็นไม้สำหรับชายทะเลและพื้นที่ร้อนชื้นดังนั้นจึงไม่ผลกระทบในพื้นที่ พืชพันธุ์ที่นิยมปลูกได้แก่ สนทะเล ซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของพื้นที่ที่เป็นชายทะเล หากแต่บริเวณชายทะเลยังขาดขอบเขตที่แน่นนอนดังนั้น พืชพันธุ์ที่ปลูกไว้อาจเสียหายได้ง่ายเนื่องจากประชาชน และนักท่องเที่ยวที่เข้าไปทำกิจกรรมบริเวณดังกล่าว ดังนั้นควรมีพื้นที่และขอบเขตที่แน่นอนในการปลูกต้นไม้เหล่านี้

ส่วนพืชพันธุ์ที่ปลูกในสวนหย่อมหรือพื้นที่ว่างโล่งส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ไม่เขตร้อน จึงไม่มีปัญหาในการเจริญเติบโต มีเพียงปัญหาการเหยียบย่ำหรือทำลายพืชพันธุ์ต่างโดยประชากรและนักท่องเที่ยว ดังนั้นจำเป็นจะต้องจัดพื้นที่สำหรับพักผ่อนให้เพียงพอเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายพืชพันธุ์ในพื้นที่สวนหย่อมหรือพื้นที่ว่างโล่ง

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

รูปแบบทางสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบเพื่อบ่งบอกพื้นที่สำหรับการพักผ่อนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ศาลาพักผ่อน เก้าอี้ เป็นต้น ควรมีการออกแบบให้สอดคล้องกับพื้นที่ ควรนำเอกลักษณ์ของพื้นที่มาออกแบบให้มีจุดเด่น

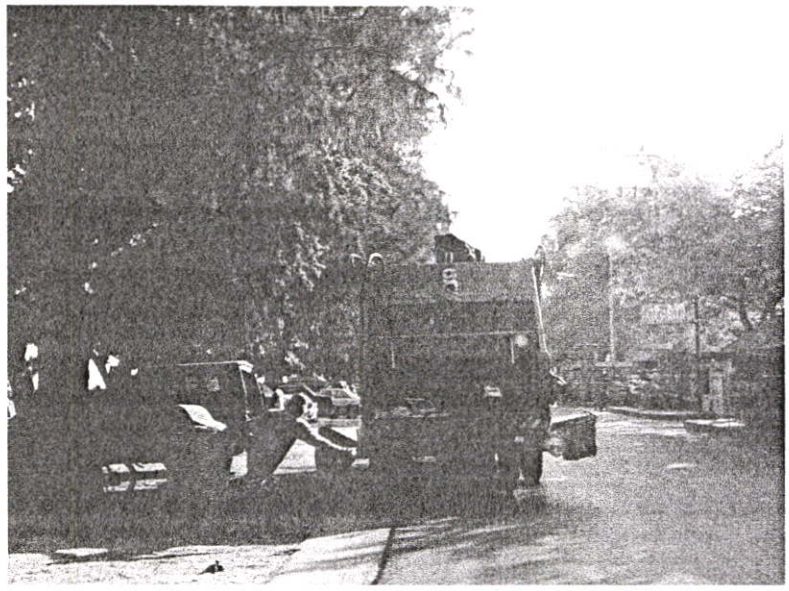
ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

พืชพันธุ์เหล่าเป็นสิ่งที่ช่วยลดความหนาแน่นและแออัดบริเวณชายหาดชะอำ เพราะเป็นพื้นที่ว่างโล่ง ทำให้อากาศพัดผ่านได้ดี ถือว่าเป็นปอดของพื้นที่ก็ว่าได้ ดังนั้นควรมีจุดที่ปลูกพืชพันธุ์ไว้เป็นระยะ ๆ และควรเป็นพืชพันธุ์ที่ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ เนื่องจากบริเวณชายหาดชะอำมีกิจกรรมมาก

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

ปัญหาด้านพืชพันธุ์ในปัจจุบันคือความรู้เท่าไม่และการบุกรุกพื้นที่การปลูกพืชพันธุ์เหล่านี้เนื่องจากพื้นที่สำหรับการพักผ่อนมีการเตรียมไว้ไม่เพียงพอ จึงมีการบุกรุกเข้าไปใช้พื้นที่ดังกล่าว รวมถึงการใช้ประโยชน์จากต้นไม่อย่างผิดวิธีทำให้เกิดความเสียหายแก่ต้นไม้

4.2.7 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

รูปที่ 4.18 แสดงการขนย้ายขยะด้วยรถขยะ ซึ่งเป็นกิจกรรมในการดูแลสิ่งแวดล้อม

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมพื้นฐานที่หน่วยงานรัฐบาลรับผิดชอบต่อชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ การเก็บขยะ การรถน้ำต้น การทำความสะอาดถนน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นการดูแลสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น แต่ด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทำให้การดู แลสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ต้องเพื่อความเอาใจใส่ของประชากรในพื้น ที่และนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

และนอกจากนี้ก็ควรจัดให้มีที่ทิ้งขยะให้เพียงพอต่อปริมาณของประชาชนและนักท่องเที่ยว รวมถึงจุดที่ตั้งถังขยะอย่างเหมาะสม รวมถึงการจัดที่สำหรับทิ้งสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสำหรับเพาะเชื้อโรค

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

รูปแบบทางสถาปัตยกรรมควรมีการจัดองค์ประกอบ เพื่อก่อให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำไม่มีสัดส่วนที่แน่นอน ดังนั้นการจัดองค์ประกอบสำหรับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมจึงมีความยากลำบากตามไปด้วย ดังนั้นควรจัดรูปแบบทางสถาปัตยกรรมให้มีกาเข้าถึงได้ง่าย เพื่อการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ทั่วถึง

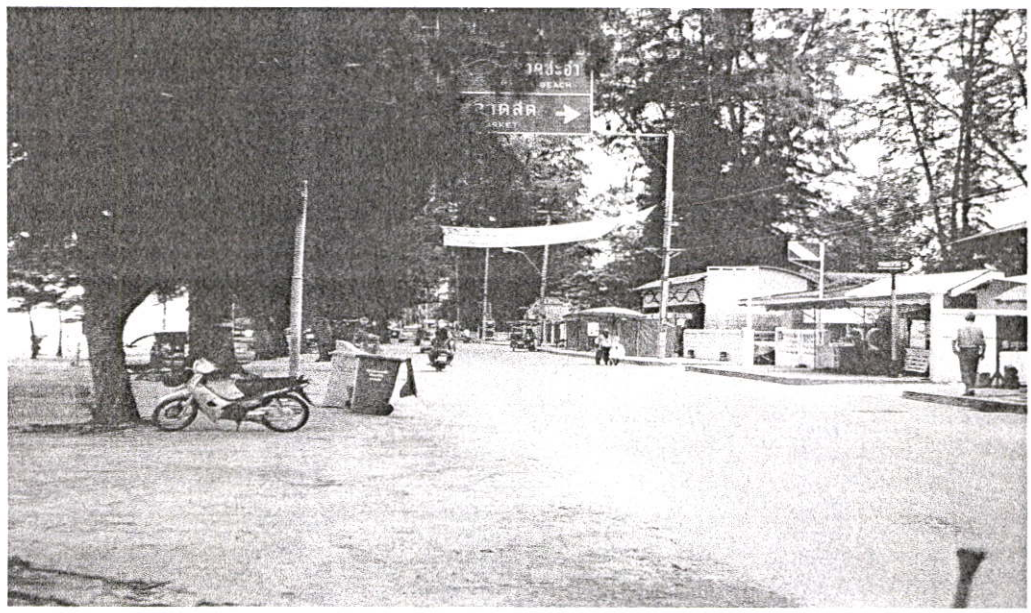
ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

ความหนาแน่นของกิจกรรมและผู้คนก็เป็นอีกเป็นผลหนึ่งที่จะต้องมีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ความหนาแน่นของกิจกรรม และผู้คนมากเกินไปทำให้บริเวณดังกล่าวมีความเสื่อมโทรมเร็วมากกว่าบริเวณที่มีความหนาแน่นของกิจกรรมและผู้คนน้อยกว่า ดังนั้นควรจัดกิจกรรมให้มีการกระจายของผู้คนซึ่งได้แก่ประชากรและนักท่องเที่ยวให้มีการกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมเฉพาะจุด

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

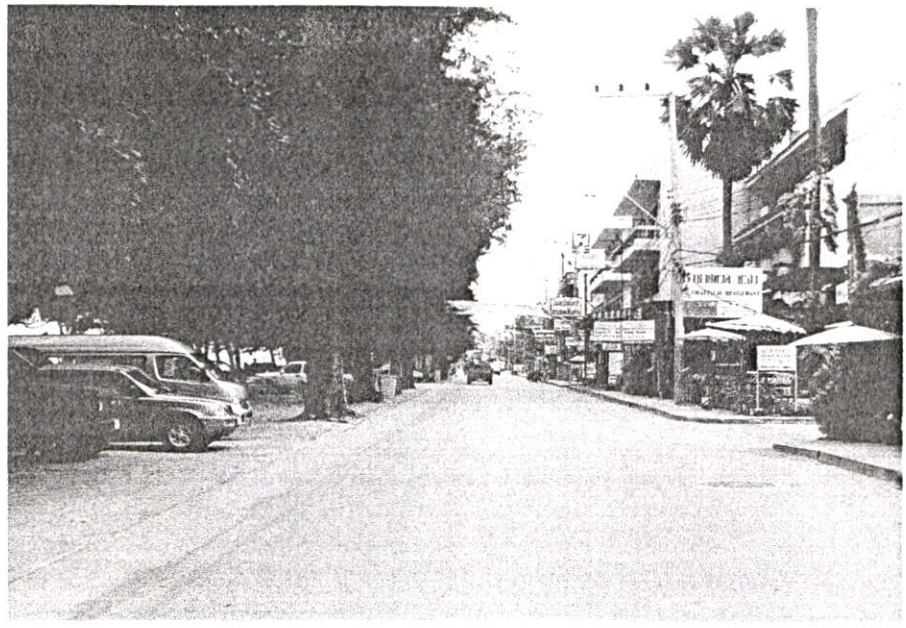
ปัญหาของการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุดคือการปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวหากแต่การปลูกฝังจิตสำนึกเป็นเรื่องที่ต้องกระทำกันในระยะยาว ดังนั้นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันคือการแบ่งขอบเขตการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการทำลายสิ่งแวดล้อมและรวม ถึงการเข้าไปดูแลรักษาได้อย่างทั่วไป

4.2.8 ทางสัญจรและที่จอดรถ

รูปที่ 4.19 แสดงทางสัญจรบริเวณชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจพ.ศ.2549

รูปที่ 4.20 แสดงที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ ตำชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีความสับสนวุ่นวายเป็นเนื่องจากการจอดรถไม่มีระเบียบ ความไม่สะดวกในการจอดรถความสับสนวุ่นวายของยวดยานที่จะจอดที่ บริเวณชายหาดชะอำสามารถแบ่งการจอดรถได้ 4 ประเภทคือ

1. ที่จอดรถชั่วคราว ได้แก่ ที่จอดรถส่งคน ส่งของ ที่จอดรถประจำทาง รถรับจ้าง ในแนวถนนที่มีความกว้างมากพอที่จะมีช่องจอดได้ สามารถจัดบริเวณที่แน่นอนให้รถเหล่านี้จอดบริการข้างทาง ในช่องจอดได้โดยติดป้ายบอกไว้ให้ชัดเจนและห้ามรถอื่นๆ จอดในบริเวณที่เตรียมไว้นี้

2. ที่จอดรถริมถนน คือการจอดรถในช่องจอดที่อยู่ในแนวถนน ส่วนใหญ่มักเป็นการจอดแบบจอดขนานไปกับแนวถนน เนื่องจากสามารถเข้าและออกได้สะดวกรวดเร็วกว่าวิธีจอดแบบอื่นๆ การจอดรถวิธีนี้ควรใช้สำหรับถนนที่มีการจราจรไม่มากนัก ส่วนถนนสายหลักที่มียวดยานสัญจรไปมาตลอดเวลาในความถี่ค่อนข้างสูง ไม่ควรอนุญาตให้จอดรถในแนวถนน ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าและออกจากช่องจอดและการรอเพื่อจะจอดเป็นอุปสรรคต่อการสัญจรของรถคันอื่นๆ ตลอดสายอีกทั้งยังเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายอีกด้วย ทั้งต่อยวดยานอื่นและต่อคนเดินเท้าในบริเวณนั้นๆ

3. ที่จอดรถนอกแนวถนน คือที่จอดรถที่เตรียมบริเวณไว้เพื่อการจอดรถโดยเฉพาะ โดยมีทางเข้าออกเชื่อมต่อกับแนวถนน

4. อาคารจอดรถ ได้แก่ การจัดสร้างอาคารมีชั้นสำหรับจอดรถซ้อนกันได้เป็นชั้นๆ มักใช้กับเมืองที่มีพื้นที่น้อย ต้องการใช้พื้นที่ที่มีอยู่เพื่อการใช้สอยอื่นๆ

การจอดรถที่ก่อให้เกิดปัญหามากที่สุดคือการจอดรถริมถนน เนื่องจากบริเวณชายหาดชะอำไม่มีพื้นและสัญลักษณ์ที่ชัดเจนในการจอดรถ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

รูปแบบของสถาปัตยกรรมที่ใช้กับเส้นทางสัญจรและที่จอดรถ สัญลักษณ์และป้ายบอกทางซึ่งบริเวณชายหาดชะอำไม่มีสัญลักษณ์และป้ายบอกทางที่แน่นอน จึงทำให้มีความไม่เป็นระเบียบในการเดินรถและการจอดรถ

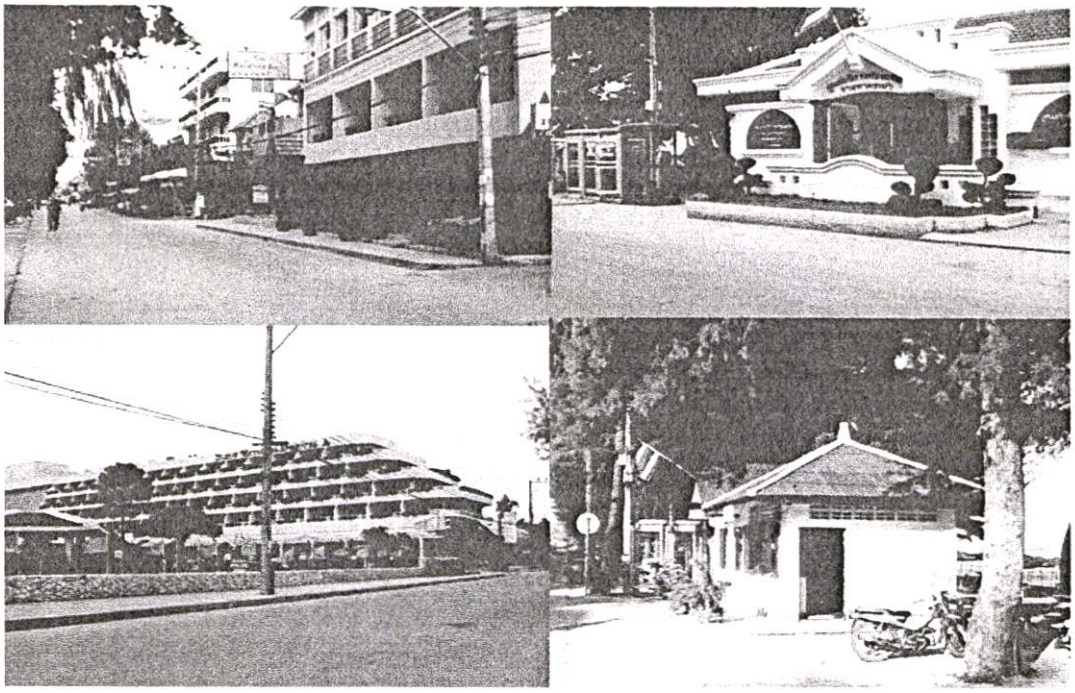
ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

บริเวณที่จอดรถของชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จะมีความหนาแน่นเป็นช่วงเวลาได้แก่ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (วันธรรมดา) จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 10.00 – 18.00 น และวันเสาร์ ถึง วันอาทิตย์ (วันหยุด) หรือหากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีปริมาณรถจอดค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 08.00 – 20.00 น จนบางที่ทำให้รถบริเวณริมชายหาดชะอำใช้การได้ไม่สะดวก

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

ปัญหาของเส้นทางการจราจรและการจอดรถของชายหาดชะอำ คือการไม่มีสัญลักษณ์และป้ายบอกทางที่ชัดเจน ไม่มีขอบเขตการจอดรถที่แน่นนอน ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบในการจอดรถก่อให้เกิดการกีดขวางการจราจร

4.2.9 อาคารและสิ่งก่อสร้าง

รูปที่4.21 แสดงรูปแบบอาคารและสิ่งก่อสร้าง

ที่มา : จากการสำรวจ พ.ศ.2549

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

อาคารและสิ่งก่อสร้างบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีความแตกต่างในด้านรูปแบบของสถาปัตยกรรมอยู่มา รวมถึงสิ่งก่อสร้างขนาดเล็ก เช่น ม้านั่ง เก้าอี้ ศาลา เป็นต้น ไม่มีเอกลักษณ์ที่แสดงถึงชาดหาดชะอำ รวมถึงยังมีการรุกล้ำพื้นที่สาธารณะทำให้เกิดความเป็นระเบียบในพื้น

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

รูปแบบสถาปัตยกรรมที่หลากหลายก่อให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม ไม่เป็นระเบียบ ไม่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นหัวใจของเมืองท่องเที่ยว หากขาดสิ่งเหล่านี้สถานที่ท่องเที่ยวนั้นก็ขาดเอกลักษณ์ในเชิงพาณิชย์ด้วย

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม

อาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ มีการกระจุกตัวเป็นจุด ๆ โดยเฉพาะบริเวณต้นหาดชะอำมีความหนาแน่นของอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ มาก จำเป็นจะต้องมีการจัดให้มีการกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความหนาแน่นของกิจกรรมที่สม่ำเสมอ

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา

ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการรุกล้ำพื้นที่สาธารณะ ทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม ไม่เป็นระเบียบ

4.3 ข้อดีและข้อเสียที่ได้จากโครงการเดิมนำมาใช้กับโครงการ

4.3.1 ข้อดีพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นพื้นที่สำหรับการพักผ่อนและการท่องเที่ยวมาเป็นเวลายาวนาน โดยถือว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่อายุยาวนาน

2. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชากรในพื้นที่

3. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นพื้นที่พาณิชกรรมที่ก่อให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่ และเป็นรายได้ของประชากรในพื้นที่

4. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นสถานที่สามารถเล่นกีฬาทางน้ำ รวมไปถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางน้ำ

5. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นสถานที่พักผ่อนและท่องเที่ยวสำหรับครอบครัวไม่ว่าจะเป็นประชากรหรือนักท่องเที่ยว

6. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นที่ที่อุดมไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติทางทะเล

4.3.2 ข้อเสียพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีการกระจุกตัวของความหนาแน่นเป็นส่วน ๆ ทำให้พื้นที่โดยรอบมีความโดดเด่นไม่สม่ำเสมอ ยังส่งผลเสียต่อการใช้ที่ดินอีกด้วย

2. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ไม่มีขอบเขตการทำกิจกรรมที่แน่นอนทำให้มีผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมโดยรอบ

3. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีการถูกรุกล้ำพื้นที่สาธารณะทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ

4. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีปัญหาการจราจรติดขัดในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันเทศกาล

5. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะที่ไม่เพียงพอ ก่อให้ความสกปรกของพื้นที่

6. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีปัญหาในพื้นที่จอดรถที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้พื้นที่

7. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีตัวอาคารที่มีความแตกต่างกันรวมถึงความทรุดโทรมของบางอาคารก่อให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม

8. ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี บริเวณทางเท้ามีสินค้าหาบเร่แผงลอย ทำให้การสัญจรไม่สะดวก อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้สัญจรไปมา

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัยอภิปรายและเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และลักษณะของท่องเที่ยวในบริเวณชายหาดชำอำ จังหวัดเพชรบุรี เพื่อที่จะนำข้อมูลจากการสอบถาม และสำรวจ มาใช้ในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนการศึกษา โดยสรุปดังนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันด้านกายภาพในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำจังหวัดเพชรบุรี

5.1.1.2 ศึกษาพฤติกรรมและปัญหาของการใช้พื้นที่ชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.1.1.3 เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวทางทะเลบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.1.1.4 เพื่อเสนอแนวโน้มการขยายตัวของอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.2.1 ประชากร ประกอบด้วย

1.) เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่เทศบาลอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.) ประชาชนในเขตเทศบาลอำเภอชะอำบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 28,943 คน

3.) นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2,698,510 คน

5.1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.) เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้แก่

เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว จำนวน 1 คน

เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 1 คน

เจ้าหน้าที่เทศบาลอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 3 คน

2.) ประชาชนในเขตเทศบาลอำเภอชะอำบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 100 คน

3.) นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 100 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1.3.1 แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในการสอบถามออกเป็น 2 ตอน 3 ส่วนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลสถานภาพของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 2 หาค่าร้อยละของข้อมูลสภาพทางด้านกายภาพในเขตอำเภอชะอำที่ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

2. กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามออกเป็น 1 ตอน 1 ส่วนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลสภาพทางด้านกายภาพในเขตอำเภอชะอำที่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรีตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 1 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

3. กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามออกเป็น 1 ตอน 3 ส่วนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลสภาพทางด้านกายภาพในเขตอำเภอชะอำที่เจ้าหน้าที่ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

4. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน 3 ส่วนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลสถานภาพของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 2 หาค่าร้อยละของข้อมูลสภาพทางด้านกายภาพในเขตอำเภอชะอำที่ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

5.1.3.2 การสำรวจ (Survey) โดยใช้เครื่องมือในการสำรวจคือกล้องถ่ายรูปและวีดีโอเทป , เครื่องมือวัดระยะทาง ได้แก่

1) กล้องถ่ายรูปและวีดีโอเทป ใช้ สำหรับบันทึกบริเวณโดยรอบชายหาดชะอำ เพื่อทราบถึงพฤติกรรมของคนในชุมชนและนักท่องเที่ยวและปัญหาภูมิทัศน์

2) เครื่องมือวัดระยะทาง ใช้สำรวจบริเวณพื้นที่ชายหาดชะอำเพื่อทราบถึงระยะทางสัญจรทางเท้า , ระยะพื้นที่จอดรถยนต์ , ป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยว , เส้นทางจักรยาน , ท่าเรือเล็กเพื่อใช้ในกิจกรรมทางน้ำ

3) แผนที่ เพื่อใช้สำรวจ ขอบเขตของพื้นที่ที่ครอบคลุมโดยรอบของชายหาดชะอำ เพื่อใช้ในการสำรวจเส้นทาง และแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1.4.1 ผู้วิจัยได้ประสานงานกับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้กับ เทศบาลอำเภอชะอำ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้กับประชากรและ กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา

5.1.4.2 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม กับประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จนครบ การสอบถาม จะใช้แบบสอบถามแบบตัวต่อตัว โดยการถามแล้วตอบจากแบบสอบถาม

ที่ได้เตรียมไว้และจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือมีการบันทึกด้วยเทปบันทึกเสียงเพื่อง่ายต่อการเก็บข้อมูล

5.1.4.3 ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจและสังเกต โดยใช้เครื่องมือที่กำหนดไว้ทำการสำรวจและสังเกตทางภาคสนาม เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดไปใช้

5.1.5 สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในการสัมภาษณ์ดังนี้คือ

5.1.5.1 ข้อมูลสถานภาพของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง และรองลงมาเป็นผู้ชาย

ด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี รองลงมาอายุระหว่าง 36-45 ปี อันดับที่สามอายุระหว่าง 46-55 ปี อันดับที่สี่อายุระหว่าง 16-25 ปี และอันดับที่ห้าอายุระหว่าง 56-65 ปี

ด้านการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับสูงกว่าอุดมศึกษา รองลงมาจบระดับอุดมศึกษาหรือ ปวส. อันดับที่สามจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือ ปวช. และอันดับที่สี่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11

5.1.5.2 ข้อมูลสภาพทางด้านกายภาพในเขตอำเภอชะอำ ที่ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ

ด้านย่านและที่รวมกิจกรรม ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการ พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว และย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ

ด้านย่านและที่รวมกิจกรรม ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำจังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสมได้แก่ พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาด และย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน

ที่โล่ง ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำและความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง

ที่โล่ง ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ และความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว

เส้นทางการสัญจร ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจร

เส้นทางการสัญจร ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่ ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดา และความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาล

ทิวทัศน์และจุดสำคัญ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่

ทิวทัศน์และจุดสำคัญ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่ และทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่

สิ่งแวดล้อม ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ และสิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่

สิ่งแวดล้อม ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่

พันธุ์พืช ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่ และพืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ

พันธุ์พืช ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ

ทางสัญจรและที่จอดรถ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจนมีความเห็น ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณ

รถจักรยานยนต์ ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ และที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา

ทางสัญจรและที่จอดรถ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถสัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน มีความเห็นว่า ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดาทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถ ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ และที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล

อาคารและสิ่งก่อสร้าง ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเหมาะสม ได้แก่ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม และสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม

อาคารและสิ่งก่อสร้าง ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่อาคาร และสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกันอาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร และสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ

2. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

ด้านประชากร ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเพียงพอ ได้แก่ พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ และพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

ด้านประชากร ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เพียงพอ ได้แก่ พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่ และพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

เอกลักษณ์ของชุมชน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหาดชะอำเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน รองลงมาคือชมพู่เพชรและต้นตาล อันดับที่สามหุบกระพงจำนวน อันดับที่สี่วนอุทยานชะอำ อันดับที่ห้าปานศรนารายณ์ อันดับที่หกขนมหม้อแกงและ เขาเจ้าลาย (เขานางพันธุรัต) อันดับที่เจ็ดศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทราย อันดับที่แปดพระราชนิเวศน์มฤคทายวัน

บริการด้านสังคม ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเพียงพอและไม่เพียงพอ

สาธารณูปโภค ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเพียงพอ ได้แก่ ประปา

สาธารณูปโภค ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เพียงพอ ได้แก่ สาธารณูปโภค

สาธารณูปการ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเพียงพอ ได้แก่ ถนนและทางเท้า

สาธารณูปการ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เพียงพอ ได้แก่ โทรศัพท์สาธารณะ

3. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงานส่วนใหญ่ประชากรมีอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือพนักงานบริษัท อันดับที่สามพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอันดับที่สี่รับราชการ จำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 10

รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เพียงพอ

แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเพียงพอ ได้แก่ พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ได้แก่ ทางจักรยาน พื้นที่สำหรับการกีฬาและนันทนาการ และพื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ บริเวณชายหาด ลานกิจกรรม

แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่เพียงพอ ได้แก่พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชกรรม พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัยพื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่การค้าขายและพื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง (ตากอากาศ) ได้แก่ บริเวณชายหาด ลานกิจกรรม

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาแนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ สามารถสรุปสภาพแวดล้อมทางกายภาพปัจจุบันของชายหาดชะอำและปัญหาที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาดชะอำ ตลอดจนลักษณะของชายหาดที่ผู้ใช้ต้องการ และแนวทางการแก้ไขเพื่อกำหนดแนวโน้มการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดได้ดังนี้

5.2.1 สภาพปัจจุบันของในบริเวณชายหาดชำอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.2.1.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม

1. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการสำรวจพบว่าชะอำครั้งอดีตเริ่มมีความเจริญทางด้านการท่องเที่ยวตั้งแต่ทางรถไฟ สายใต้สร้างมาถึงในราวปี 2549 ชายหาดชะอำเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักกันมานานแล้ว ต่อมามีวางผังเมืองชะอำ วางผังตัดถนนและเพื่อให้ชะอำเป็นที่พักตากอากาศตามแผนพัฒนาชะอำ รวมถึงแผนพัฒนาชะอำมุ่งที่จะสร้างความเจริญให้ชะอำทั้งด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ พร้อมทั้งการให้บริการให้บริการด้านการท่องเที่ยวด้วย และเนื่องจากมีการชะงักเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองชะอำทำให้ชายหาดชะอำเงียบเหงาซบเซา

และในปัจจุบันชายหาดชะอำมีความสำคัญด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยชายฝั่งทะเลหาดชะอำ เป็นชายฝั่งทะเลที่ทอดยาวลงมาจากแหลมผักเบี้ย ซึ่งอยู่เหนือหาดเจ้าสำราญขึ้นไปประมาณ 7 กิโลเมตร จนถึงเขาตะเกียบ โดยมีความเว้าเพียงเล็กน้อย ชายฝั่งทะเลเป็นทรายมีความลาดเอียงต่ำ ดังนั้นจึงเกิดชายหาดแผ่ยื่นลงไปในทะเลเวลาน้ำลง สภาพน้ำทะเลโดยทั่วไปมีลักษณะใสสะอาดปราศจากวัตถุลอยน้ำอื่นๆ ที่ดูน่ารังเกียจปราศจากคราบไขมันและน้ำมันบนผิวน้ำ บริเวณหาดชะอำจัดได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากน้ำทะเลบริเวณชายหาดจึงเป็นการใช้เพื่อการว่ายน้ำ กีฬาทางน้ำ หรือการพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่

แหล่งธรรมชาติของหาดชะอำคือชายหาดที่ทอดตัวลงมาจากแหลมผักเบี้ย จนถึงเขาตะเกียบ สภาพเป็นชายหาดทรายที่ใช้ในกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สภาพน้ำทะเลที่ใสสะอาดสามารถนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติอื่นๆ นอกจากแหล่งปะการัง และยังเหมาะกับการการว่ายน้ำ รวมถึงการกีฬาทางน้ำอย่างอื่น

ชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นย่านพาณิชย์ ที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของเมือง เป็นย่านค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้า เช่น ร้านอาหาร ร้านของที่ระลึก ร้านให้เช่าจักรยานและจักรยานยนต์ ร้านขายเสื้อผ้า รวมถึงกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต่าง ๆ

2. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม จากการสำรวจพบว่าบริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากเป็นย่านพาณิชย์จึงทำให้สถาปัตยกรรมมีรูปแบบการค้าขายโดยเฉพาะ คืออาคารพาณิชย์สูง 3 ชั้นมีอาคารติดกันประมาณ 8 หลัง ส่วนใหญ่ชั้นล่างจะทำเป็นส่วนให้บริการแก่ลูกค้า ส่วนชั้นสองจะทำเป็นที่เก็บสินค้า และส่วนชั้นที่สามจะเป็นที่พักอาศัย

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม จากการสำรวจพบว่าบริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

จะมีกิจกรรมเพื่อการค้าขายและการท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นจะมีผู้คนหนาแน่นเป็นช่วงเวลาได้แก่ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (วันธรรมดา) จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 10.00 – 20.00 น และวันอาทิตย์ ถึงวันเสาร์ (วันหยุด) หรือหากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 08.00 – 24.00 น.

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จากการสำรวจพบว่าบริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จะมีกิจกรรมเพื่อการค้าขายและการท่องเที่ยวปัญหาที่จะตามมา คือ ร้านค้าและหาบเร่แผงลอยขึ้นมากีดขวางบนทางเท้า ทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวจะต้องใช้ถนนสำหรับทางสัญจรของรถเป็นทางเดิน จึงก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตของประชาชนและนักท่องเที่ยว

5.2.1.2 ที่โล่ง

1. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการสำรวจพบว่าที่ว่างโล่งบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 สวนหย่อมตกแต่งเพื่อความสวยงาม ได้แก่ เกาะกลางถนน วงเวียน และบริเวณหน้าอาคารที่สิ่งปลูกสร้างลึกเข้าไปจากแนวถนน เป็นพื้นที่เหล่านี้มักไม่เหมาะให้คนเข้าไปใช้พื้นที่ รวมถึงบริเวณที่มีขนาดเล็ก หรือการเข้าถึงลำบาก ทำให้พื้นที่ไม่เหมาะสมแก่การเข้าไปใช้สอย การออกแบบจึงเน้นในเรื่องของการใช้ในการมองเห็นเป็นส่วนประกอบสีเขียว ของภูมิทัศน์เมืองบริเวณนั้น

1.2 สวนหย่อมที่สามารถใช้งานได้ ในบางกรณีพื้นที่เล็ก เหล่านี้มีสภาพอำนวยให้ใช้งานได้บ้าง ได้แก่ บริเวณอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ จัดว่าเป็นพื้นที่ว่างโล่งและเป็นส่วนที่ตกแต่งพื้นที่ให้เกิดความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นส่วนที่เพิ่มพื้นที่สีเขียว เพิ่มความร่มรื่นให้กับถนนและทางเท้า

ลานเอนกประสงค์ของชายหาดชะอำเป็นบริเวณเปิดโล่งกลางแจ้ง ซึ่งเป็นพื้นปูกระเบื้องหรือวัสดุหลายๆอย่างผสมกัน และมีพื้นที่บางส่วนแบ่งเป็นแปลงปลูกต้นไม้ จะเป็นบริเวณสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นที่รวมของประชาชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นบริเวณที่เกิดกิจกรรมต่างๆ ในเมืองหรือชุมชนที่มีความหนาแน่นมาก เป็นส่วนเปิดโล่งของเมืองเพื่อรับแสงสว่าง เพื่อการพัดผ่าน ของลม และเพื่อช่วยผ่อนคลายความแออัดของบริเวณชายหาดชะอำ

ลานเอนกประสงค์นี้ใช้เพื่อการพบปะสังสรรค์ เพื่อการรวบกลุ่มกันของประชาชนและนักท่องเที่ยว เป็นจุดที่มีผู้คนผ่านเป็นจำนวนมาก และมีการจัดพื้นที่สำหรับกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้นด้วย

เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจในรูปแบบของการพักผ่อนแบบสงบ ได้แก่การนั่งเล่น เดินเล่น นั่งคุยกัน และในรูปแบบของการพักผ่อนแบบออกกำลัง ได้แก่การเล่นกีฬาบางประเภท การออกกำลังกาย สนามเด็กเล่น

เพื่อประโยชน์หลายๆประเภทมากกว่าที่จะมีการใช้สอยอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว ได้แก่ เป็นทั้งจุดนัดพบ และเป็นจุดที่จะกระจายนักท่องเที่ยวเข้าสู่ตัวอาคาร รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่ แสดงศิลปะกลางแจ้ง เป็นต้น

ทะเลจัดเป็นพื้นที่ว่างโล่งประเภทหนึ่ง ซึ่งมีประโยชน์ใช้สอยในการใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในท้องถิ่นนั้น และกลายเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว นอกจากการใช้สอยเพื่อการเล่นกีฬาทางน้ำการเป็นทิวทัศน์ที่สวยงาม เป็นความน่าสนใจของบริเวณชายหาดชะอำแล้ว ยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์บางชนิด รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำต่าง ๆ

2. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

จากการสำรวจพบว่ารูปแบบทางสถาปัตยกรรมของบริเวณที่ว่างโล่งของชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้แก่ บริเวณเกาะกลางถนน วงเวียน และบริเวณหน้าอาคารที่ สิ่งปลูกสร้างลึกเข้าไปจากแนวถนน รวมถึงบริเวณอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นสถาปัตยกรรมขนาดเล็ก เช่น ศาลา ป้อม ซึ่งส่วนใหญ่จะออกแบบให้สนองต่อการใช้สอย และให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม จาการสำรวจพบว่าบริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี บริเวณที่เป็นพื้นที่ว่างโล่งนั้นจะมีผู้คนหนาแน่นเป็นช่วงเวลาได้แก่ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (วันธรรมดา) จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 10.00 – 18.00 น และวันอาทิตย์ ถึง วันเสาร์ (วันหยุด) หรือหากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 08.00 – 20.00 น.

ในบริเวณชายหาดชะอำที่มีความหนาแน่นมากทะเล จัดเป็นที่เปิดโล่ง ที่ช่วยลดความแออัดหนาแน่นของบริเวณชายหาดชะอำเป็นบริเวณที่ลมพัดผ่าน และเพิ่มแสงสว่างให้แก่บริเวณชายหาดชะอำ ดังนั้นการปรับปรุงทะเลบริเวณชายหาดชะอำให้เพิ่มความน่าสนใจขึ้น เพิ่มกิจกรรมใช้สอยให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนาในการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จาการสำรวจพบว่าบริเวณที่ว่างโล่งชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรีนี้ จะเป็นพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ รวมทั้งเป็นพื้นที่สีเขียว ดังนั้นปัญหาที่จะเกิดส่วนใหญ่อันได้แก่ หาบเร่แผงลอยซึ่งจะนำสินค้าไปจำหน่ายบริเวณดังกล่าว ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ รวมไปถึงขยะที่ทิ้งไม่ถูกที่จำให้เกิดความสกปรกในบริเวณนั้น รวมถึงการไม่เป็นระเบียบของการจอดยานพาหนะ

5.2.1.3 เส้นทางการสัญจร

1. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการสำรวจพบว่าเส้นทางการสัญจรการเข้าถึงบริเวณชายหาดชะอำ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองโดยรถยนต์ถนนทางเข้าจะเป็นจุดแรกที่นักท่องเที่ยวจะได้พบเห็น จึงเป็นจุดที่มีความสำคัญทั้งในแง่ของการบริการและให้ความประทับใจแรกเริ่มต่อนักท่องเที่ยว หากแต่บริเวณนี้ยังไม่ได้รับการปรับปรุงเท่าที่ควร เนื่องจากบริเวณดังกล่าวไม่มีกิจกรรมการพาณิชย์ที่หนาแน่นเท่ากับบริเวณชายหาดชะอำ ดังนั้นเส้นทางเข้าสู่ชายหากชะอำจึงไม่โดดเด่นและไม่เป็นเอกลักษณ์ รวมถึงเป็นที่ประทับใจของผู้พบเห็น

เส้นทางการสัญจรที่การเข้าถึงจุดสนใจ บริเวณที่ถือว่าเป็นบริเวณบริเวณชายหาดชะอำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มแรกที่นักท่องเที่ยวเตรียมตัวก่อนจะทำกิจกรรมในพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ บริเวณนี้จะหนาแน่นไปด้วยร้านค้าและอาคารพาณิชย์ รวมไปถึงโรงแรมต่าง ๆ และบังกะโลที่คอยให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้นบริเวณนี้จะมีเส้นทางการสัญจรที่ค่อนข้างหนาแน่น

เส้นทางนักท่องเที่ยวเป็นเส้นทางนักทัศนาจรที่ซึ่งเป็นแนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถพบเห็น หรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดทำขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยว หากแต่บริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่ชายหาดชะอำเป็นหลัก ดังนั้นเส้นทางนักท่องเที่ยวดังกล่าวจะไม่มีเส้นทางการสัญจรสำหรับจักรยานโดยเฉพาะ จึงความส่งเสริมให้มีเส้นทางจักรยานเนื่องจากเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำอีกทางหนึ่ง เนื่องจากบริเวณชายหาดชะอำมีส่วนสำหรับพักผ่อนหย่อนใจที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวและประชาชนได้และนับว่าเป็นอีกหนทางหนึ่งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

ทางจักรยานหรือจักรยานยนต์เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในบริเวณชาดหาดชะอำ ซึ่งค่อนข้างจะเป็นธรรมชาติ ผจญภัย เป็นเสมือนการออกกำลังกายไปด้วยในตัว และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ขับขี่โดยแยกออกจากการสัญจรทางรถยนต์ หรือทางเท้าด้วยวิธีการตีเส้นแบ่งช่อง เป็นทางจักรยานโดยเฉพาะ แต่สำหรับทางจักรยานยนต์นั้นอาจใช้ร่วมไปกับทางรถยนต์ได้ แต่บริเวณชายหาดชะอำนี้มีการใช้ทางสัญจรไม่ว่าจะเป็นทางรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถจักรยานใช้เส้นทางสัญจรอยู่ในพื้นที่เดียวกัน โดยไม่มีสัญลักษณ์หรือการแยกการใช้เส้นทางอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เส้นทางเป็นอย่างมาก

ทางเดินเท้า ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในบริเวณชายหาดชะอำ และยังสามารถการออกกำลังกายไปด้วยในตัว รวมถึงไม่จำกัดอายุในการท่องเที่ยวแบบนี้ ทางเดินเท้ามีหน้าที่หลัก เช่นเดียวกับถนน คือ รองรับการสัญจร และมีความสำคัญมากทัดเทียมกับถนน ทางเท้าอาจเป็นทางเดินที่ขนานไปกับแนวถนนก็ได้ หรืออาจแยกต่างหากจากแนวถนนก็ได้ แต่ทางเท้าบริเวณชายหาดชะอำใช้พื้นที่ได้ไม่เต็มที่เนื่องจากมีการค้าของร้านค้ารายย่อยและหาบเร่

แผงลอยใช้พื้นที่ทางเท้าเป็นพื้นที่ค้าขายทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่ใช้ทางเท้าจำเป็นจะต้องลงมาสัญจรที่ทางสัญจรสำหรับรถ ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เส้นทางเป็นอย่างมาก

2. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม จากการสำรวจพบว่ารูปแบบทางสถาปัตยกรรมเป็นองค์ประกอบสำหรับเส้นทางการสัญจร ได้แก่ การออกแบบสัญลักษณ์ และป้ายบอกเส้นทางต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ในปัจจุบัน บริเวณชายหาดชะอำยังคงมีความไม่เป็นระเบียบเนื่องจากการติดป้ายต่าง ๆ ที่กีดขวางทางสัญจร รวมถึงการไม่มีสัญลักษณ์บ่งบอกเส้นแบ่งเขตการสัญจรที่แน่นอนระหว่าง คนเดินทางเท้า จักรยาน จักรยานยนต์และรถยนต์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้เส้นทางการสัญจรในปัจจุบัน

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม จากการสำรวจพบว่าบริเวณชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี บริเวณที่เป็นที่มีผู้คนหนาแน่นสูงโดยเฉพาะในช่วงเวลาวันศุกร์ ถึง วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่น ทำให้การจราจรบริเวณชายหาดชะอำมีความหนาแน่นของรถมาก

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จากการสำรวจพบว่าเส้นทางการสัญจร หากคงเป็นการที่ไม่มีการแบ่งเส้นทางการสัญจรที่ชัดเจนและแน่นอนระหว่างคนเดินทางเท้า จักรยาน จักรยานยนต์และรถยนต์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้เส้นทางการสัญจร

5.2.1.4 ทิวทัศน์และจุดสำคัญ

1. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการสำรวจพบว่าบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีทิวทัศน์ที่สำคัญอยู่บริเวณรอยต่อระหว่างชายหาดชะอำกับทะเล บริเวณดังกล่าวจะเป็นบริเวณที่มีทิวทัศน์สวยงาม และเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเนื่องจากเป็นจุดสำหรับพักผ่อนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับน้ำได้ดี

จุดสำคัญบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ที่บริเวณพื้นที่พาณิชย์โดยรอบเนื่องจากเป็นจุดสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมถึงเป็นจุดบริการต่าง ๆ เช่น จุดบริการนักท่องเที่ยว เป็นต้น

2. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม จากการสำรวจพบว่ารูปแบบทางสถาปัตยกรรมของจุดชมวิวหรือจุดที่มีทิวทัศน์สวยงามนั้น ในปัจจุบันมีการจัดทำเป็นลานอเนกประสงค์แต่เนื่องจากอยู่บริเวณทางเข้าชายหาดชะอำ ดังนั้นจึงมีประชากรและมีกิจกรรมที่หนาแน่นและวุ่นวายไม่เหมาะกับการชมวิวและการพักผ่อน บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่โล่งปูด้วยกระเบื้องและการปลูกพันธุ์พืชประดับตกแต่งพื้นที่

ส่วนบริเวณจุดที่การพาณิชย์และส่วนส่งเสริมการท่องเที่ยว ยังมีการตกแต่งและก่อสร้างสถาปัตยกรรมที่ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้ทัศนียภาพที่พบเห็นยังคงมีความไม่เป็นระเบียบ ส่วนจุดบริการนักท่องเที่ยวก็ค่อยข้างโทรมและไม่โดดเด่นควรได้รับการปรับปรุง

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม จาการสำรวจพบว่าบริเวณทางเข้าและพื้นที่พาณิชย์จึงมีความหนาแน่นสูง โดยจะมีผู้คนหนาแน่นเป็นช่วงเวลาได้แก่ วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ (วันธรรมดา) จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 10.00 – 18.00 น และวันอาทิตย์ ถึง วันเสาร์ (วันหยุด) หรือหากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 08.00 – 20.00 น.

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จาการสำรวจพบว่าทิวทัศน์และจุดสำคัญมีดังนี้คือปัญหาความไม่เป็นระเบียบของพื้นที่และความเสื่อมโทรมของสถาปัตยกรรมบางส่วน

5.2.1.5 สิ่งแวดล้อม

เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จาการสำรวจพบว่าสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สามารถแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ

1. บริเวณชายหาดชะอำ สิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ ทะเล ชายหาดและต้นไม้ และส่วนน้อยที่เป็นสิ่งก่อสร้างของมนุษย์ ได้แก่ ม้านั่ง ตู้โทรศัพท์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดภาพรวมของการพักผ่อนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถทำได้ในทะเล เช่น กีฬาทางน้ำ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสีสันของชายหาดชะอำอย่างแท้จริง ดังนั้นควรส่งให้มีการแบ่งสัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่การทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อความเป็นสัดส่วนและความปลอดภัย รวมไปถึงความเป็นระเบียบของชายหาดชะอำ

2. บริเวณพื้นที่การพาณิชย์ ซึ่งเป็นพื้นที่ทางเศรษฐกิจของชายหาดชะอำ ซึ่งประกอบด้วย ร้านค้า แผงลอย อาคารพาณิชย์ บังกะโล และโรงแรม รวมไปกิจการต่างๆ ที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำบริเวณดังกล่าวควรมีการแบ่งสัดส่วนของการค้าขาย เพื่อความเป็นระเบียบของพื้น ที่โดยแบ่งออกเป็น 6 สัดส่วน ได้แก่ พื้นที่สำหรับร้านค้า พื้นที่สำหรับแผงลอย พื้นที่สำหรับอาคารพาณิชย์ พื้นที่สำหรับบังกะโล และพื้นที่สำหรับโรงแรม รวมไปพื้นที่สำหรับกิจการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม จากการสำรวจพบว่าบริเวณชายหาดชะอำจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งที่ธรรมชาติสร้างขึ้น และสิ่งก่อสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้นรวมถึงรูปแบบทางสถาปัตยกรรมควรมีขอบเขตที่แน่นอนเพื่อความเป็นระเบียบและทัศนียภาพที่สวยงามรวมไปถึงการกำหนดรูปแบบทางสถาปัตยกรรม

ที่มีเอกลักษณ์ของพื้นที่เนื่องจากชายหาดชะอำเป็นพื้นที่มีความสำคัญและเป็นรายได้สำคัญของประชาชนในเขตตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรมจากการสำรวจพบว่าพื้นที่บริเวณชายหาดจะมีความหนาแน่นอยู่บริเวณทางเข้าแล้วจึงมีการกระจายตัวหนาแน่นน้อยลงในบริเวณท้ายหาดชะอำดังนั้นควรมีการกระจายความหนาแน่นให้ทั่วบริเวณหาดเพื่อลดการกระจุกตัวของประชากรและนักท่องเที่ยวโดยการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ครบครันเพื่อส่งเสริมการกระจายตัวในการท่องเที่ยว

พื้นที่ความหนาแน่นส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณด้านหน้าติดริมถนนซึ่งจะเป็นอาคารพาณิชย์และอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 2 ชั้นบดบังด้านหลัง ดังนั้นบริเวณด้านหลังอาคารเหล่านี้ ยังคงเป็นพื้นที่ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

และการกระจุกตัวอยู่กันอย่างหนาแน่นบริเวณต้นหาดชะอำ ก็ก่อให้เกิดผลเสียทางด้านการต่อเติมอาคาร ทำป้ายกีดขวางเส้นทางและทัศนียภาพรวมไปถึงความไม่เป็นระเบียบ

5. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จากการสำรวจพบว่าสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันในบริเวณที่มีความหนาแน่นมากจะมีขยะมูลฝอยมากทำให้เกิดความสกปรกรวมถึงขยะบริเวณริมหาดสิ่งเหล่านี้จำเป็นจะต้องแก้ไขเนื่องจากเป็นภาพพจน์ของพื้นที่รวมถึงมีผลกระทบกับการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

5.2.1.6 พืชพันธุ์

1. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพจากการสำรวจพบว่าพืชพันธุ์ส่วนใหญ่เป็นไม้สำหรับชายทะเล และพื้นที่ร้อนชื้นดังนั้นจึงไม่มีผลกระทบในพื้นที่ พืชพันธุ์ที่นิยมปลูกได้แก่ สนทะเล ซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของพื้นที่ที่เป็นชายทะเล หากแต่บริเวณชายทะเลยังขาดขอบเขตที่แน่นนอนดังนั้น พืชพันธุ์ที่ปลูกไว้อาจเสียหายได้ง่ายเนื่องจากประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เข้าไปทำกิจกรรมบริเวณดังกล่าวดังนั้นควรมีพื้นที่และขอบเขตที่แน่นอนในการปลูกต้นไม้เหล่านี้

ส่วนพืชพันธุ์ที่ปลูกในสวนหย่อมหรือพื้นที่ว่างโล่งส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ไม่เขตร้อนจึงไม่มีปัญหาในการเจริญเติบโตมีเพียงปัญหาการเหยียบย่ำหรือทำลายพืชพันธุ์ต่างโดยประชากรและนักท่องเที่ยวดังนั้นจำเป็นจะต้องจัดพื้นที่สำหรับพักผ่อนให้เพียงพอเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายพืชพันธุ์ในพื้นที่สวนหย่อมหรือพื้นที่ว่างโล่ง

2. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรมจากการสำรวจพบว่ารูปแบบทางสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบเพื่อบ่งบอกพื้นที่สำหรับการพักผ่อนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ศาลาพักผ่อน เก้าอี้ เป็นต้น ควรมีการออกแบบให้สอดคล้องกับพื้นที่ควรนำเอกลักษณ์ของพื้นที่มาออกแบบให้มีจุดเด่น

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม จากการสำรวจพบว่าพืชพันธุ์เหล่าเป็นสิ่งที่ช่วยลดความหนาแน่นและแออัดบริเวณชายหาดชะอำ เพราะเป็นพื้นที่ว่างโล่ง ทำให้อากาศพัดผ่านได้ดี ถือว่าเป็นปอดของพื้นที่ก็ว่าได้ ดังนั้นควรมีจุดที่ปลูกพืชพันธุ์ไว้เป็นระยะ ๆ และควรเป็นพืชพันธุ์ที่ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ เนื่องจากบริเวณชายหาดชะอำมีกิจกรรมมาก

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จากการสำรวจพบว่าปัญหาด้านพืชพันธุ์ในปัจจุบันคือ ความรู้เท่าไม่และการบุกรุกพื้นที่การปลูกพืชพันธุ์เหล่านี้เนื่องจากพื้นที่สำหรับการพักผ่อนมีการเตรียมไว้ไม่เพียงพอ จึงมีการบุกรุกเข้าไปใช้พื้นที่ดังกล่าว รวมถึงการใช้ประโยชน์จากต้นไม่อย่างผิดวิธีทำให้เกิดความเสียหายแก่ต้นไม้

5.2.1.7 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

1. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการสำรวจพบว่าการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมพื้นฐานที่หน่วยงานรัฐบาลรับผิดชอบต่อชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ การเก็บขยะ การรถน้ำต้น การทำความสะอาดถนน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นการดูแลสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น แต่ด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทำให้การดูแลสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ต้องเพื่อความเอาใจใส่ของประชากรในพื้นที่และนักท่องเที่ยวเพิ่ม มากขึ้น

และนอกจากนี้ก็ควรจัดให้มีที่ทิ้งขยะให้เพียงพอต่อปริมาณของประชาชนและนักท่อง เที่ยว รวมถึงจุดที่ตั้งถังขยะอย่างเหมาะสม รวมถึงการจัดที่สำหรับทิ้งสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสำหรับเพาะเชื้อโรค

2. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม จากการสำรวจพบว่ารูปแบบทางสถาปัตยกรรมควรมีการจัดองค์ประกอบเพื่อก่อให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่บริเวณชายหาดชะอำไม่มีสัดส่วนที่แน่นอน ดังนั้นการจัดองค์ประกอบสำหรับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม จึงมีความยากลำบากตามไปด้วยดังนั้นควรจัดรูปแบบทางสถาปัตยกรรมให้มีกาเข้าถึงได้ง่าย เพื่อการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ทั่วถึง

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม จากการสำรวจพบว่าความหนาแน่นของกิจกรรมและผู้คนก็เป็นอีกเป็นผลหนึ่งที่จะต้องมีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมความหนาแน่นของกิจกรรมและผู้คนมากเกินไปทำให้บริเวณดังกล่าวมีความเสื่อมโทรมเร็วมากกว่าบริเวณที่มีความหนาแน่นของกิจกรรมและผู้คนน้อยกว่า ดังนั้นควรจัดกิจกรรมให้มีการกระจายของผู้คนซึ่งได้แก่ประชากรและนักท่องเที่ยวให้มีการกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอเพื่อลดการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมเฉพาะจุด

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จากการสำรวจพบว่าปัญหาของการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุดคือการปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่ประชาชน

และนักท่องเที่ยวหากแต่การปลูกฝังจิตสำนึกเป็นเรื่องที่ต้องกระทำกันในระยะยาวดังนั้นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันคือการแบ่งขอบเขตการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการทำลายสิ่งแวดล้อมและรวมถึงการเข้าไปดูแลรักษาได้อย่างทั่วไป

5.2.1.8 ทางสัญจรและที่จอดรถ

1. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการสำรวจพบว่าที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีความสับสนวุ่นวายเป็นเนื่องจากการจอดรถไม่มีระเบียบ ความไม่สะดวกในการจอดรถความสับสนวุ่นวายของยวดยานที่จะจอดที่ บริเวณชายหาดชะอำสามารถแบ่งการจอดรถได้ 4 ประเภทคือ

1.1 ที่จอดรถชั่วคราว ได้แก่ ที่จอดรถส่งคน ส่งของ ที่จอดรถประจำทาง รถรับจ้าง ในแนวถนนที่มีความกว้างมากพอที่จะมีช่องจอดได้ สามารถจัดบริเวณที่แน่นอนให้รถเหล่านี้จอดบริการข้างทาง ในช่องจอดได้โดยติดป้ายบอกไว้ให้ชัดเจนและห้ามรถอื่นๆ จอดในบริเวณที่เตรียมไว้นี้

1.2 ที่จอดรถริมถนน คือการจอดรถในช่องจอดที่อยู่ในแนวถนน ส่วนใหญ่มักเป็นการจอดแบบจอดขนานไปกับแนวถนน เนื่องจากสามารถเข้าและออกได้สะดวกรวดเร็วกว่าวิธีจอดแบบอื่นๆ การจอดรถวิธีนี้ควรใช้สำหรับถนนที่มีการจราจรไม่มากนัก ส่วนถนนสายหลักที่มียวดยานสัญจรไปมาตลอดเวลาในความถี่ค่อนข้างสูง ไม่ควรอนุญาตให้จอดรถในแนวถนน ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าและออกจากช่องจอด และการรอเพื่อจะจอดเป็นอุปสรรคต่อการสัญจรของรถคันอื่นๆ ตลอดสาย อีกทั้งยังเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายอีกด้วย ทั้งต่อยวดยานอื่นและต่อคนเดินเท้าในบริเวณนั้นๆ

1.3 ที่จอดรถนอกแนวถนน คือที่จอดรถที่เตรียมบริเวณไว้เพื่อการจอดรถโดยเฉพาะ โดยมีทางเข้าออกเชื่อมต่อกับแนวถนน

1.4 อาคารจอดรถ ได้แก่ การจัดสร้างอาคารมีชั้นสำหรับจอดรถซ้อนกันได้เป็นชั้นๆ มักใช้กับเมืองที่มีพื้นที่น้อย ต้องการใช้พื้นที่ที่มีอยู่เพื่อการใช้สอยอื่นๆ

การจอดรถที่ก่อให้เกิดปัญหามากที่สุดคือการจอดรถริมถนน เนื่องจากบริเวณชายหาดชะอำไม่มีพื้นและสัญลักษณ์ที่ชัดเจนในการจอดรถ

2. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม จากการสำรวจพบว่ารูปแบบของสถาปัตยกรรมที่ใช้กับเส้นทางสัญจรและที่จอดรถ สัญลักษณ์และป้ายบอกทางซึ่งบริเวณชายหาดชะอำไม่มีสัญลักษณ์และป้ายบอกทางที่แน่นอน จึงทำให้มีความไม่เป็นระเบียบในการเดินรถและการจอดรถ

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม จากการสำรวจพบว่าบริเวณที่จอดรถของชายหาดชะอำในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ

จังหวัดเพชรบุรี จะมีความหนาแน่นเป็นช่วงเวลาได้แก่ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (วันธรรมดา) จะมีผู้คนค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 10.00 – 18.00 น และวันเสาร์ ถึง วันอาทิตย์ (วันหยุด) หรือหากเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีปริมาณรถจอดค่อนข้างหนาแน่นประมาณเวลา 08.00 – 20.00 น จนบางที่ทำให้รถบริเวณริมชายหาดชะอำใช้การได้ไม่สะดวก

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จากการสำรวจพบว่าปัญหาของเส้นทางการจราจรและการจอดรถของชายหาดชะอำ คือการไม่มีสัญลักษณ์และป้ายบอกทางที่ชัดเจน ไม่มีขอบเขตการจอดรถที่แน่นนอน ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบในการจอดรถก่อให้เกิดการกีดขวางการจราจร

5.2.1.9 อาคารและสิ่งก่อสร้าง

1. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการสำรวจพบว่าอาคารและสิ่งก่อสร้างบริเวณชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีความแตกต่างในด้านรูปแบบของสถาปัตยกรรมอยู่มา รวมถึงสิ่งก่อสร้างขนาดเล็ก เช่น ม้านั่ง เก้าอี้ ศาลา เป็นต้น ไม่มีเอกลักษณ์ที่แสดงถึงชาดหาดชะอำ รวมถึงยังมีการรุกล้ำพื้นที่สาธารณะทำให้เกิดความเป็นระเบียบในพื้น

2. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม จากการสำรวจพบว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมที่หลากหลายก่อให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม ไม่เป็นระเบียบ ไม่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นหัวใจของเมืองท่องเที่ยว หากขาดสิ่งเหล่านี้สถานที่ท่องเที่ยวนั้นก็ขาดเอกลักษณ์ในเชิงพาณิชย์ด้วย

3. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม จากการสำรวจพบว่าอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ มีการกระจุกตัวเป็นจุด ๆ โดยเฉพาะบริเวณต้นหาดชะอำมีความหนาแน่นของอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ มาก จำเป็นจะต้องมีการจัดให้มีการกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความหนาแน่นของกิจกรรมที่สม่ำเสมอ

4. เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา จากการสำรวจพบว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการรุกล้ำพื้นที่สาธารณะ ทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม ไม่เป็นระเบียบ

5.2.2 ลักษณะบริเวณชายหาดชำอำ จังหวัดเพชรบุรีที่ผู้ใช้ต้องการ

5.2.2.1 ย่านและที่รวมกิจกรรม

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าเหมาะสม ได้แก่ ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการพื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว และย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาดและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน

5.2.2.2 ที่โล่ง

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าเหมาะสม ได้แก่ ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว

5.2.2.3 เส้นทางการสัญจร

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าเหมาะสม ได้แก่ ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาล

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่ความเพียงพอกับปริมาณใช้เส้นทางการสัญจร และความเพียงพอในการใช้เส้นทางสัญจรในวันธรรมดา

5.2.2.4 ทิวทัศน์และจุดสำคัญ

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าเหมาะสม ได้แก่ ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที่ และจุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ ทิวทัศน์ความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่

5.2.2.5 สิ่งแวดล้อม

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าเหมาะสม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ และสิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่

5.2.2.6 พืชพันธุ์

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าเหมาะสม ได้แก่ พันธุ์พืชมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่ และพืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่ และพืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ

5.2.2.7 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด และสิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ

5.2.2.8 ทางสัญจรและที่จอดรถ

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าเหมาะสมได้แก่ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดกับเทศกาล และที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่ สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์ ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ และที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณกับที่จอดรถในวันหยุด

5.2.2.9 อาคารและสิ่งก่อสร้าง

จากการสอบถามพบว่าข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าเหมาะสม ได้แก่ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกัน สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ และสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นส่วนใหญ่ว่าไม่เหมาะสม ได้แก่ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่ และอาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ในการศึกษาสภาพปัจจุบันของชายหาดชะอำ ในตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีการขยายตัวทั้งทางด้านกิจกรรมและบทบาทที่ที่ต้องรองรับและให้บริการแก่พื้นที่โดยรอย ซึ่งย่อมหมายถึงการขยายพื้นที่ทางด้านกิจกรรม ดังนั้นสิ่งที่ควรเตรียมรับคือ การจัดระบบการคมนาคมและที่จอดรถที่เพียงพอ

2. แนวโน้มการขยายตัวทางด้านการค้ารวมไปถึงการหาบเร่แผงลอย ซึ่งการออกแบบชายหาดชะอำควรคำนึงพื้นที่สำหรับรองรับการขยายตัวของกิจกรรม และการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยบริเวณทางเท้ารวมถึงการปรับปรุงสภาพอาคารและสิ่งก่อสร้างต่างๆที่อยู่ในพื้นที่มีความเหมาะสมและสอด คล้องกับกิจกรรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำต้องสอดคล้องกับผู้ใช้ และสามารถรองรับปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดตามมาจากการขยายตัวของกิจกรรมในพื้นที่ แนวความคิดในการออกแบบส่วนใหญ่เป็นแนวความคิดซึ่งใช้ข้อมูลทางด้านความต้องการผู้ใช้พื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ ทำให้ได้แนวความคิดในการออกแบบดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนั้นผู้ออกวิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะความคิดเห็นเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรที่ศึกษาในพื้นที่ชายหาดชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผลที่ได้อาจจะไม่สอดคล้องกับเขตพื้นที่อื่น ๆ ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างชายหาดในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เห็นรูปแบบของชายหาดในพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และจะมีประโยชน์ต่อการนำไปออกแบบชายหาดในสภาพพื้นที่ต่างกัน

5.4 การนำเสนอแนวความคิดในการออกแบบ

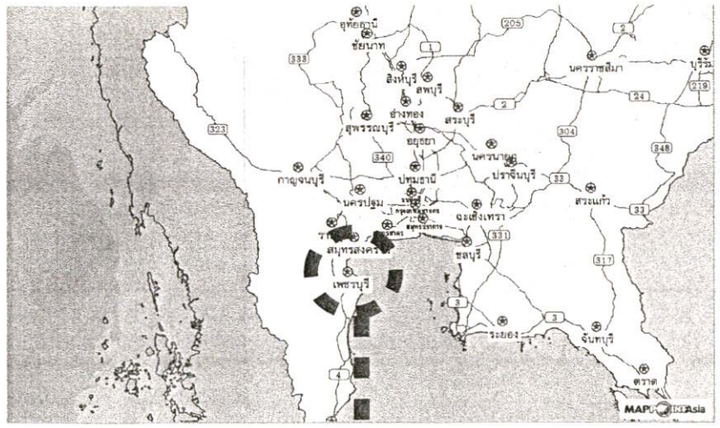
5.4.1 แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

จากการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัยและทำการกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ โดยจัดทำเป็นโครงร่างแนวความคิดในการออกแบบในรูปแบบทางกายภาพ ซึ่งได้จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ตอนดังนี้

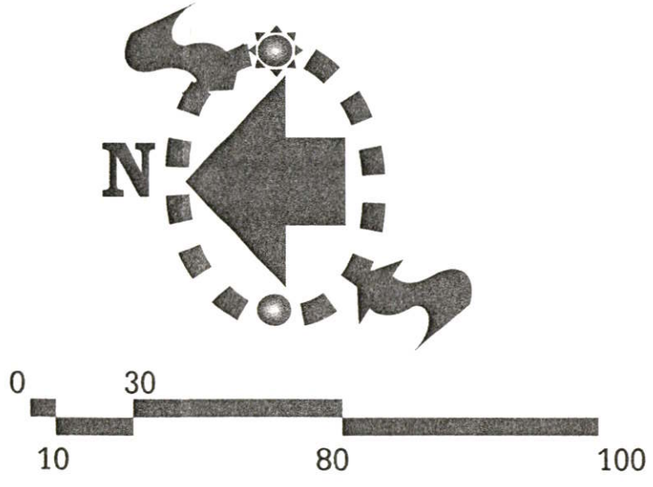
ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของชายหาดชะอำ จากสภาพปัจจุบัน ปัญหา และลักษณะของชายหาดที่ผู้ใช้ต้องการ

ตอนที่ 2 นำเสนอเรื่องแนวความคิดในการจัดสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบอาคารของชายหาดชะอำ

SITE LOCATION

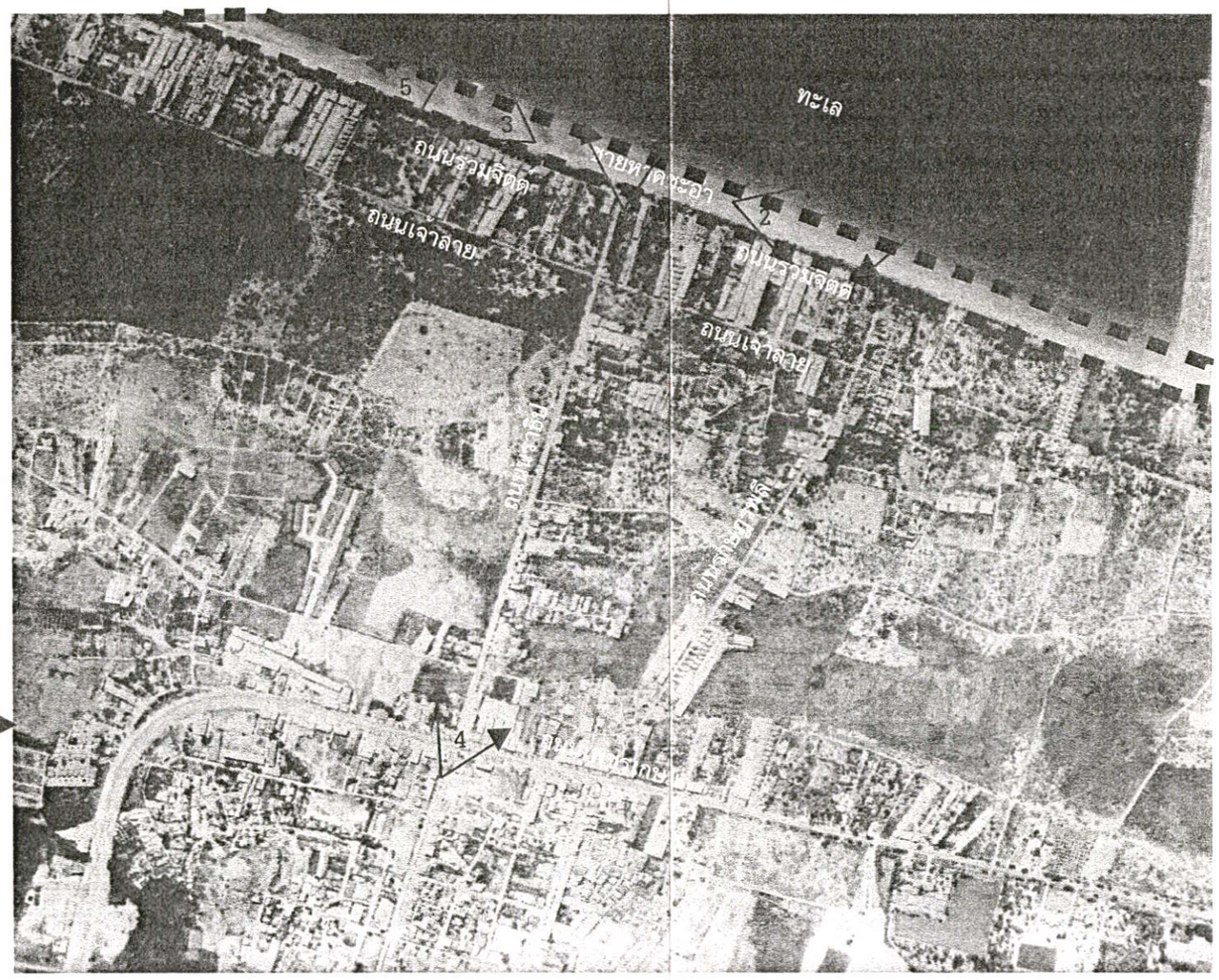

แผนที่บริเวณชายหาดชะอำ

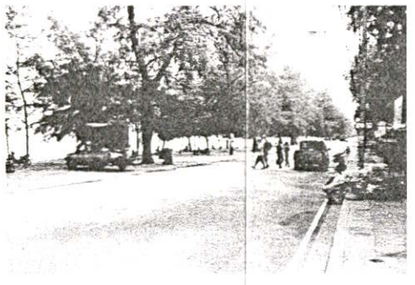
รูปที่ 5.1 สภาพปัจจุบันบริเวณชายหาดชะอำ

ภาพถ่ายทางอากาศบริเวณชายหาดชะอำ

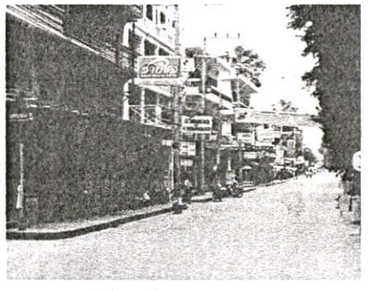

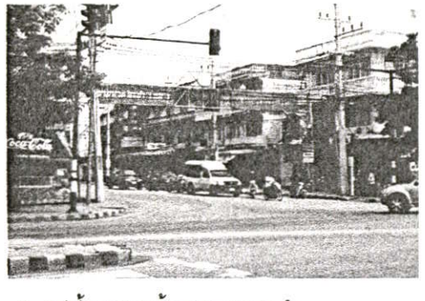
1. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวก่อนการปรับปรุง

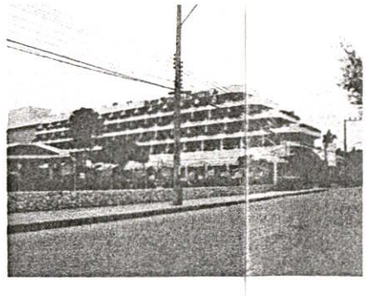
2.แสดงมุมมองของชายหาดชะอำ

3.อาคารร้านค้าบริเวณชายหาดชะอำ

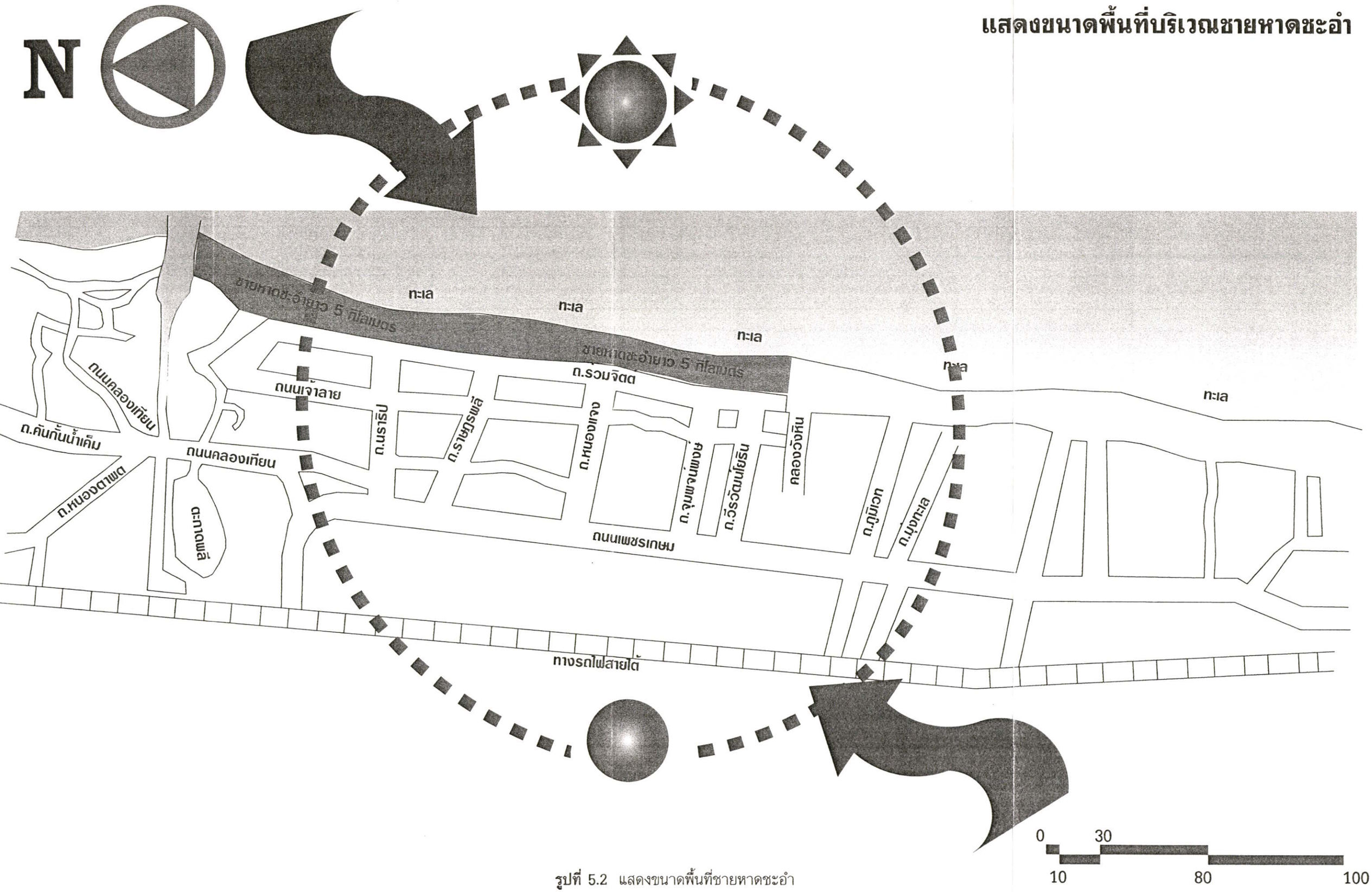
4. รูปป้ายทางเข้าชายหาดชะอำ

5.รูปโรงแรงเมธาวลัย ชะอำ

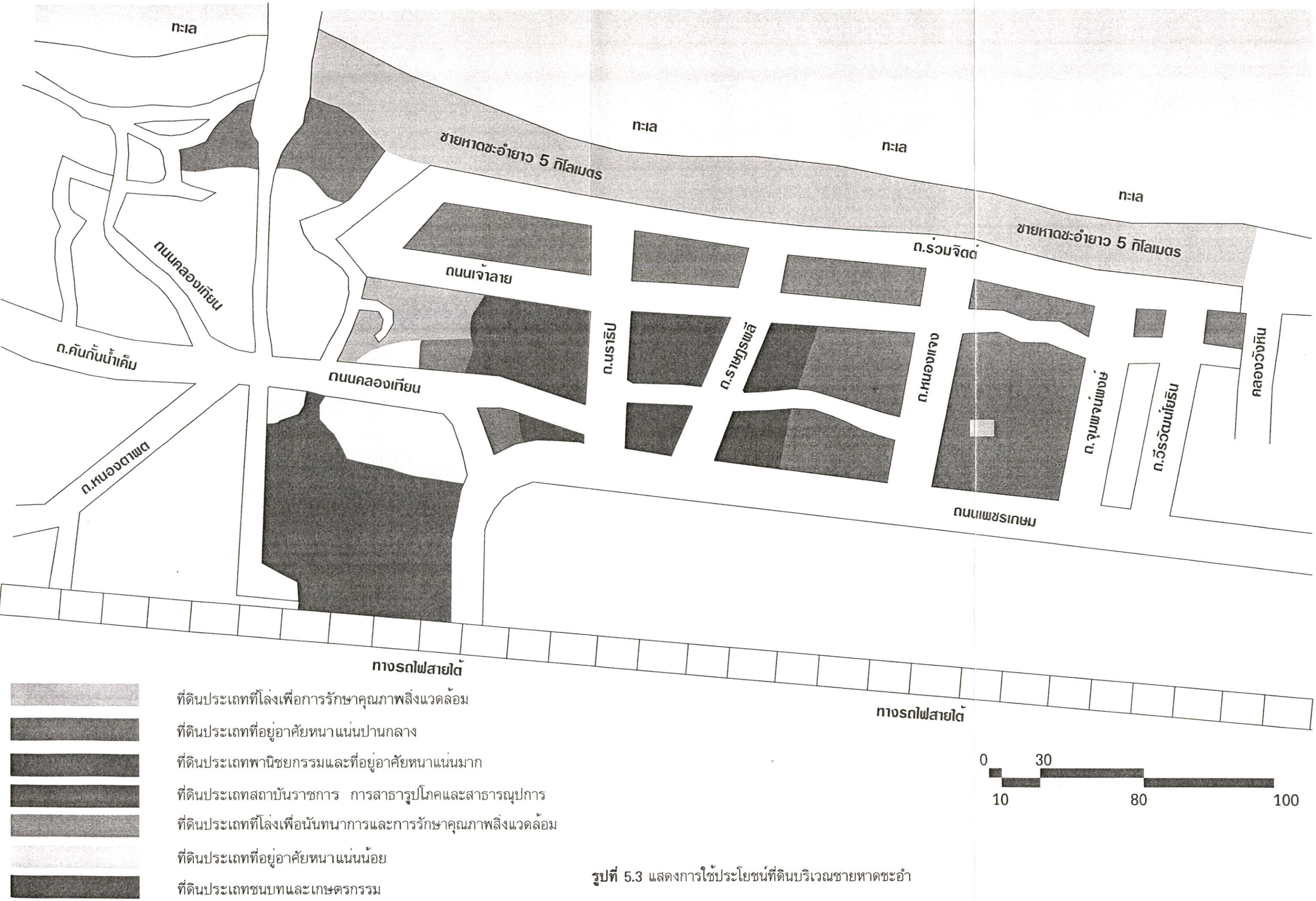

6.รูปแสดงกิจกรรมบริเวณชายหาดชะอำ

รูปที่ 5.2 แสดงขนาดพื้นที่ชายหาดชะอำ

แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชายหาดชะอำ

ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง

ที่ดินประเภทพานิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก

ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารูปโภคและสาธารณุปการ

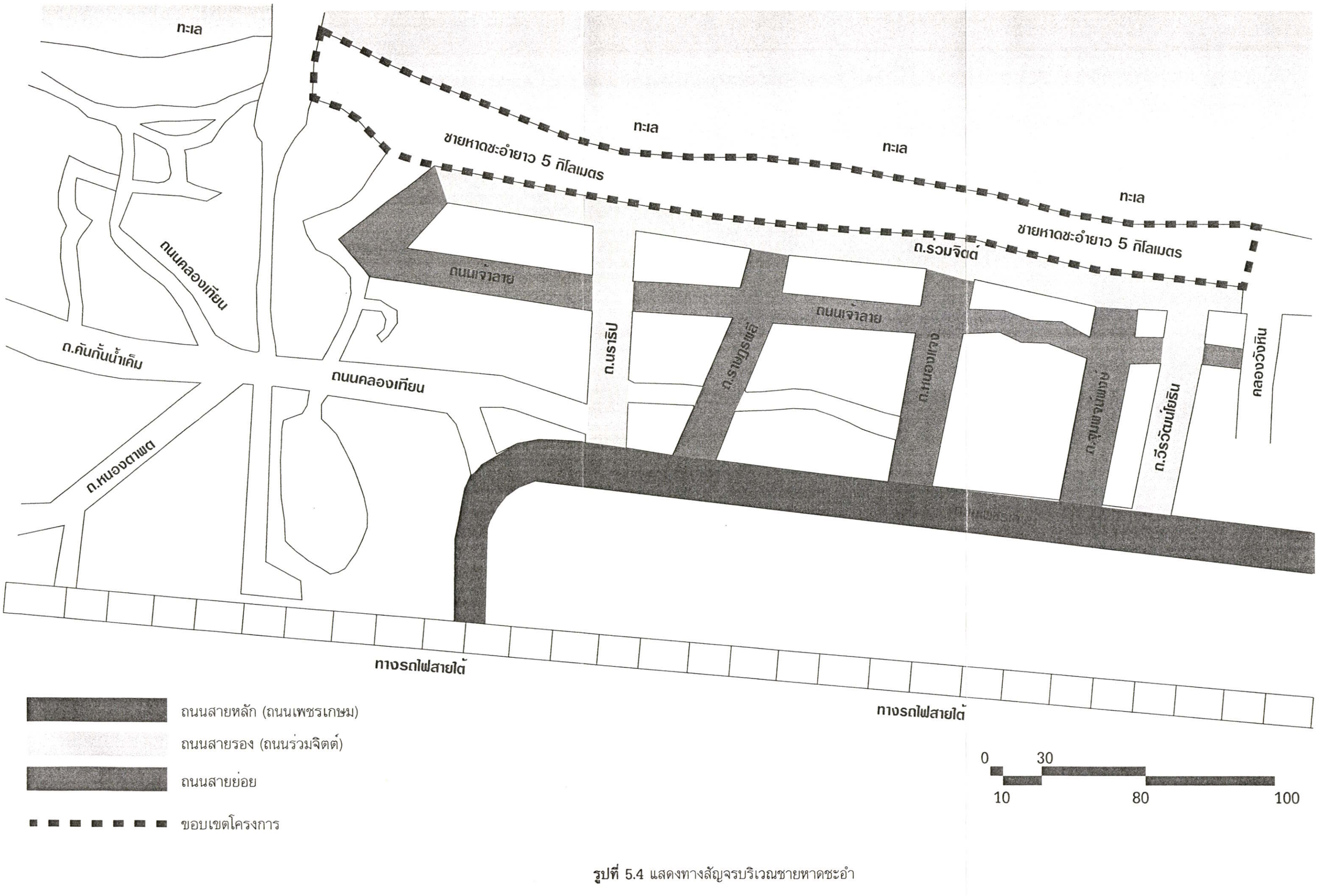
ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย

ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม

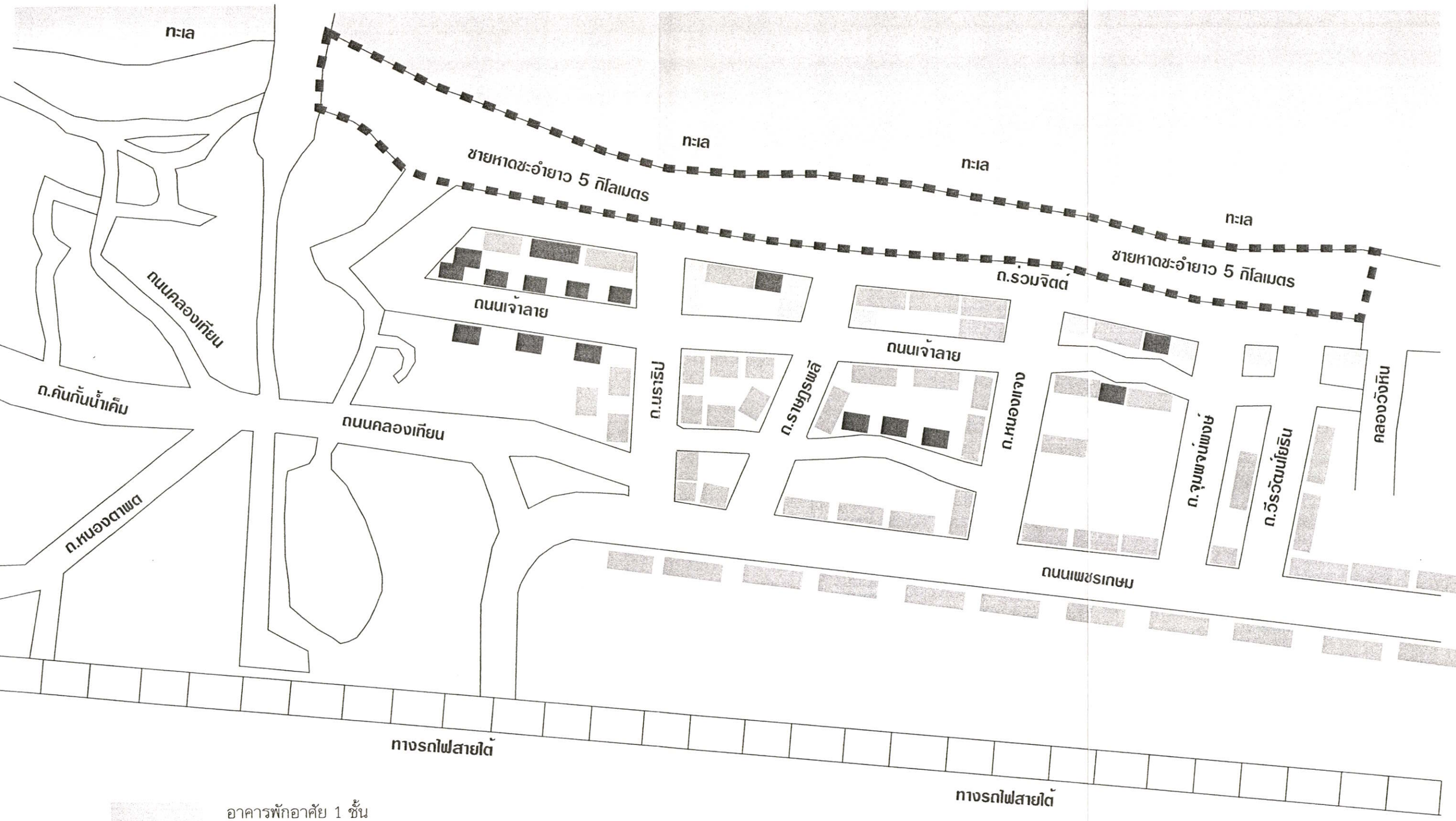
รูปที่ 5.3 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชายหาดชะอำ

แสดงทางสัญจรบริเวณชายหาดชะอำ

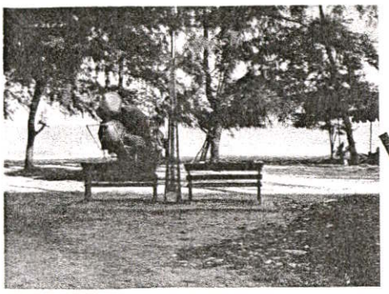
รูปที่ 5.4 แสดงทางสัญจรบริเวณชายหาดชะอำ

แสดงความสูงอาคารบริเวณชายหาดชะอำ

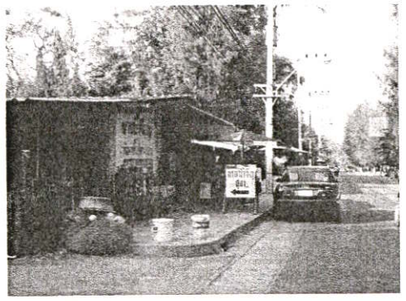

รูปที่ 5.5 แสดงความสูงอาคารบริเวณชายหาดชะอำ

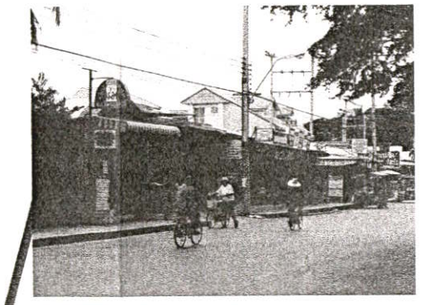
แสดงปัญหาที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาดชะอำ

มีการกรีดขวางบริเวณชายหาดทำให้เสียพื้นที่ในการใช้ประโยชน์

ห้องอาบน้ำและห้องน้ำขาดความสะอาดและมีป้ายว่างบนทางเท้ากรีดขวางทางเดิน

ไม่มีเส้นทางจักรยานบริเวณชายหาดจึงทำให้มีการสัญจรประปนกับเส้นทางรถยนตร์อาจจะทำให้เกิดอันตรายได้

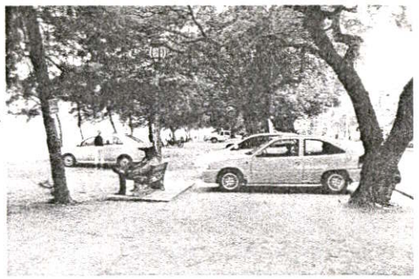
ศูนย์บริการนักเที่ยวขาดเอกลักษณะและขาดความเป็นระเบียบ

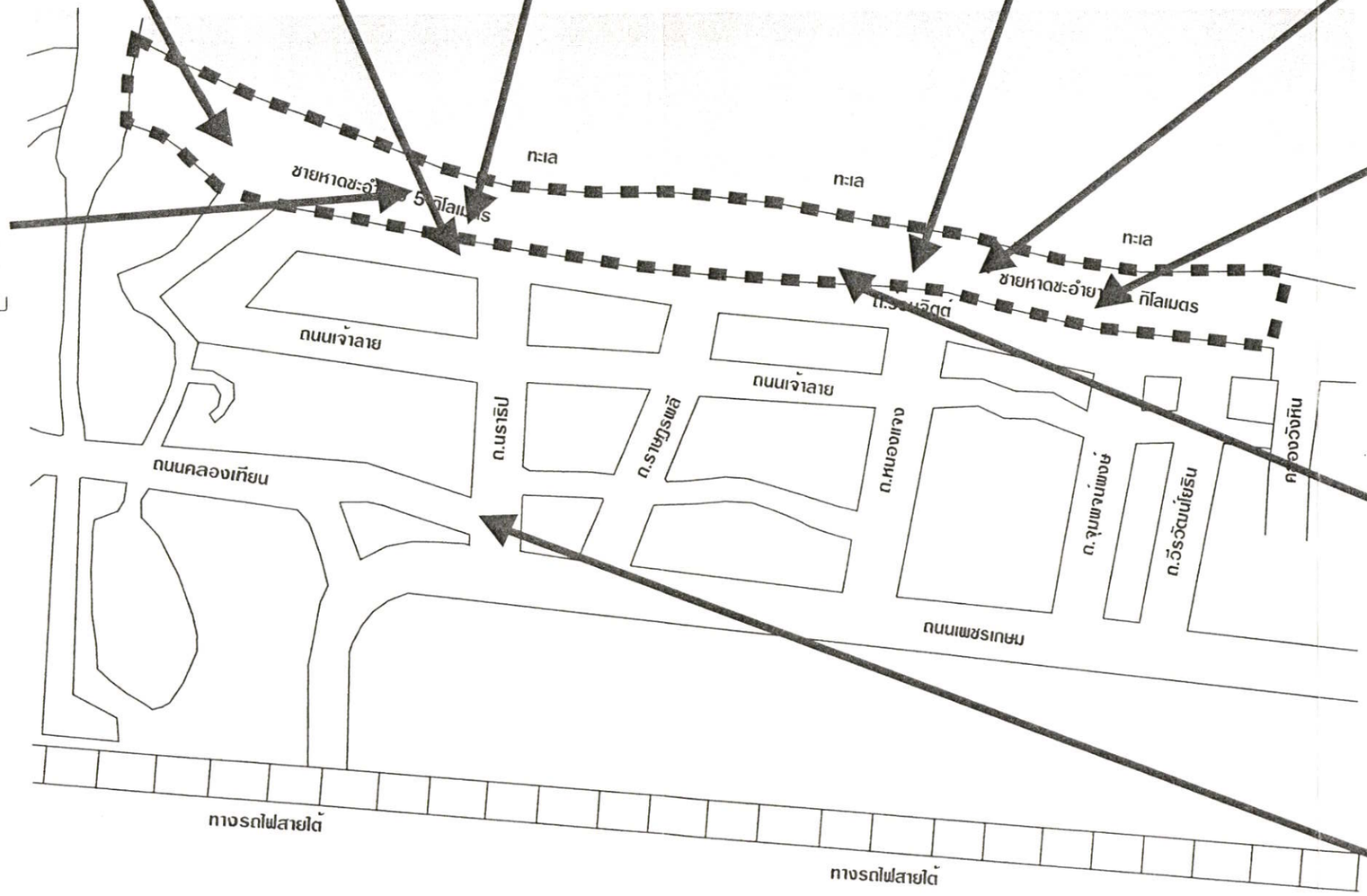
ไม่มีการจัดการกับพื้นที่ชายหาดให้เป็นสัดส่วน

มุมมองของชายหาดดูไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

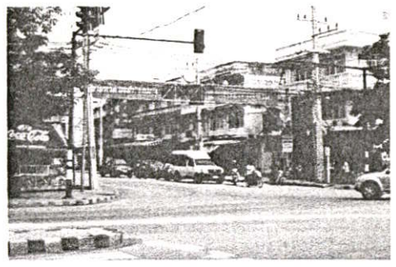

ที่จอดรถไม่เป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน

ถังขยะไม่มีการดูแลรักษาและจัดวางให้เป็นสัดส่วน ทำให้มุมมองของชายหาดชะอำเสียไป

ซุ้มทางเข้าชายหาดไม่มีจุดเด่นและเป็นเอกลักษณ์

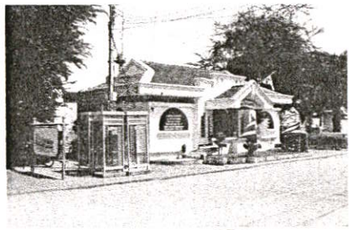
รูปที่ 5.6 แสดงปัญหาที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาดชะอำ

0 30 10 80 100

แสดงกิจกรรมปัจจุบันบริเวณชายหาดชะอำ

⑥

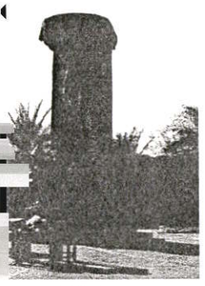
②

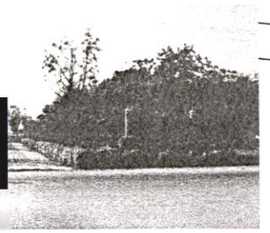
①

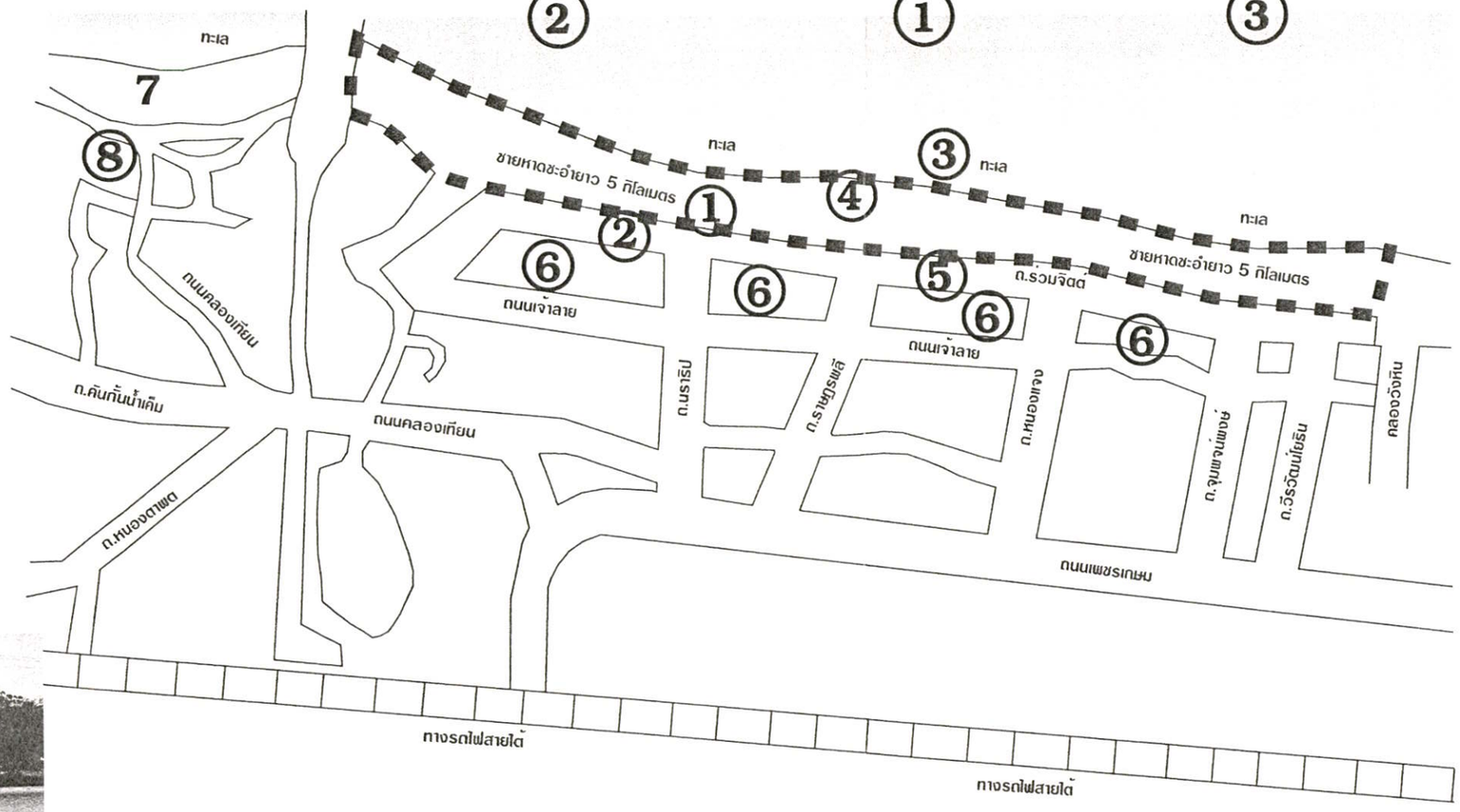
③

⑦

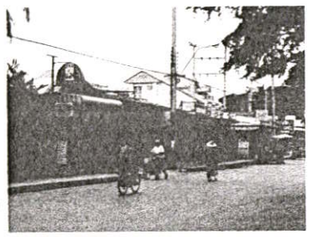

⑧

④

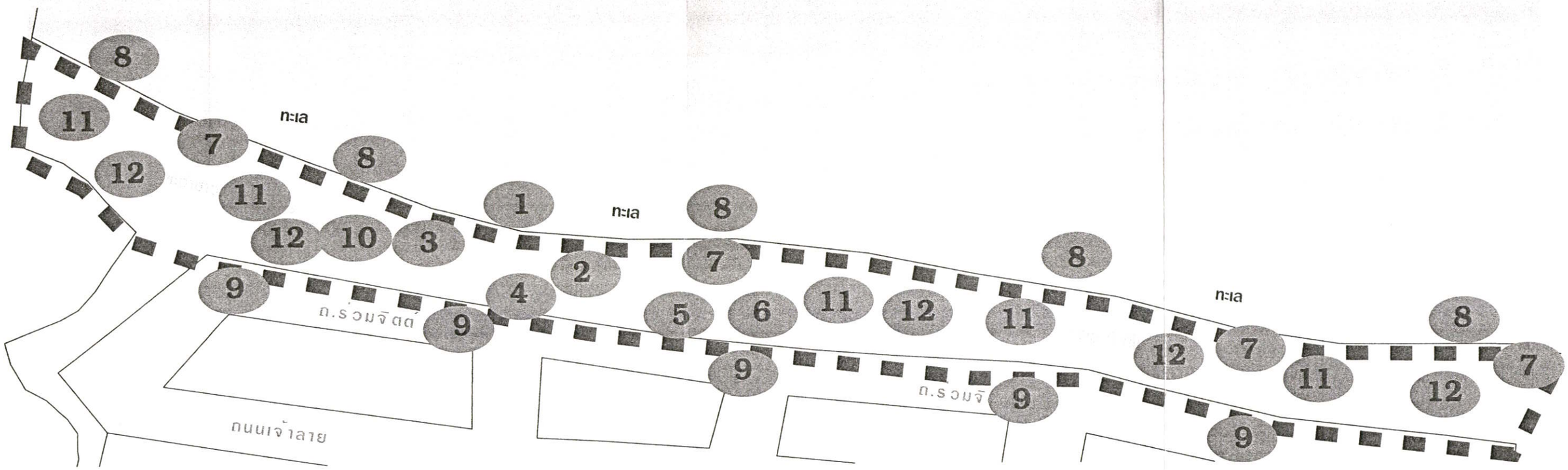
⑤

กิจกรรมปัจจุบัน

1. ที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์
2. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวให้คำแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและที่พักบริเวณชายหาดชะอำ
3. เล่นเจ็ตสกีและบานาน่าโบ๊ตเป็นกิจกรรมทางน้ำของชายหาดชะอำ
4. นั่งเก้าอี้ผ้าใบเป็นกิจกรรมบนบกบริเวณชายหาดชะอำ
5. ขี่จักรยานเป็นกิจกรรมบริเวณชายหาดชะอำที่ได้รับความนิยม
6. บริเวณชายหาดชะอำจะมีที่พักหลากหลายมีทั้งราคาถูกและราคาแพง
7. อนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
8. วัดเนรัญชรารามเป็นวันธรรมยุตนิกาย โดยการอุปถัมภ์ของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นวชิรวรรณปรีชาและพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์

0 30 10 80 100

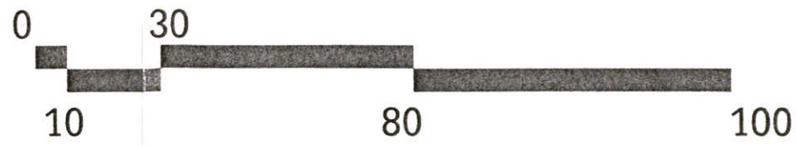
รูปที่ 5.7 แสดงความสูงอาคารบริเวณชายหาดชะอำ

แสดงกิจกรรมภายในพื้นที่ในอนาคตบริเวณชายชาดชะอำ

กิจกรรมในอนาคต

1. ลานกิจกรรม
2. ลานจอดรถบริเวณลานกิจกรรม
3. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
4. ที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์
5. ศูนย์ขายของ OTOP
6. จุดพื้นที่สำหรับร้านค้าขายของ
7. เส้นทางจักรยาน
8. พื้นที่บริการเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาด
9. พื้นที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ
10. ลานจอดรถเจ้าหน้าที่และผู้มาติดต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
11. จุดขึ้นลงเรือที่ให้บริการนักท่องเที่ยว
12. จุดเช่าเรือและห่วงยาง

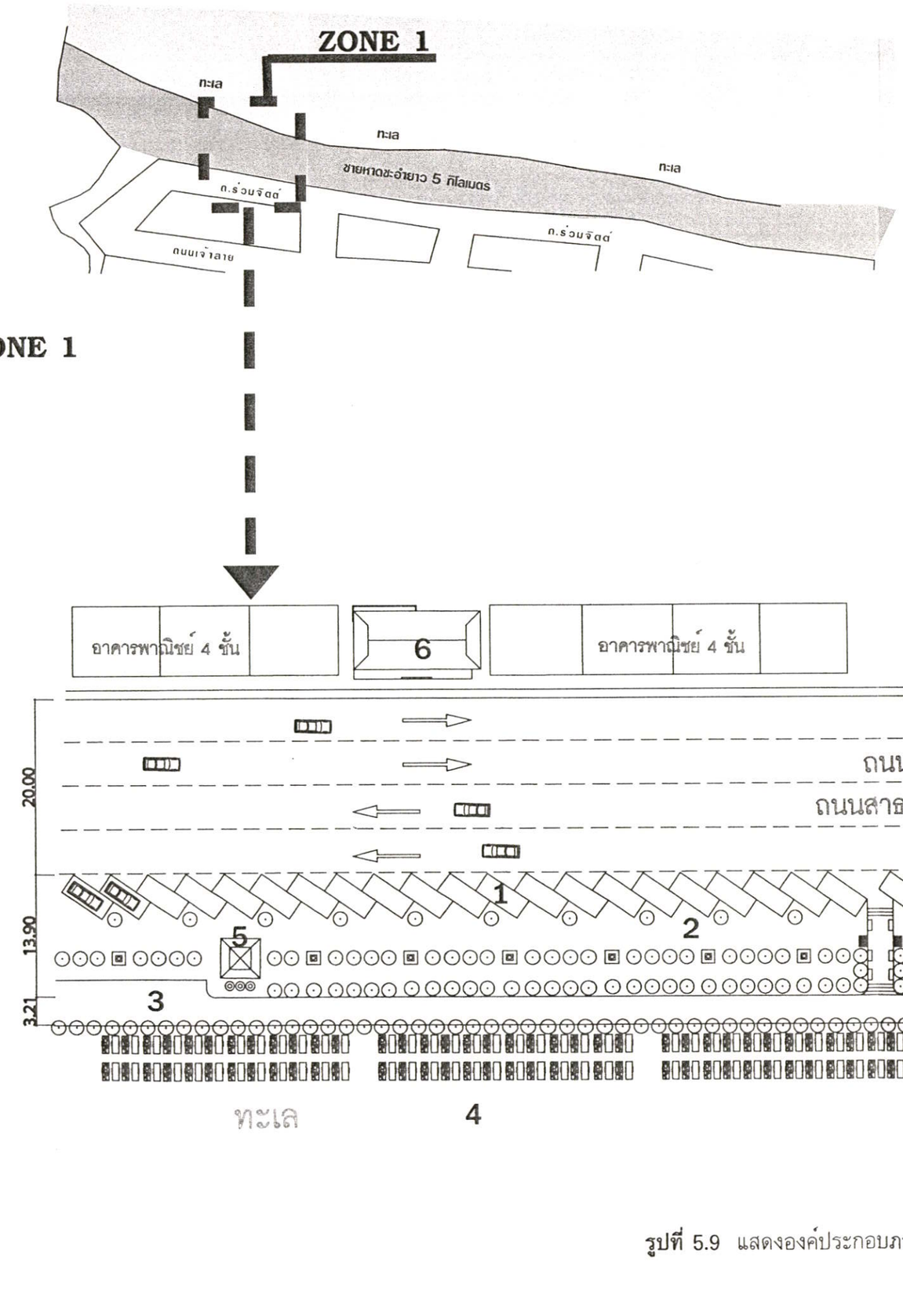

รูปที่ 5.8 แสดงกิจกรรมภายในพื้นที่ในอนาคตบริเวณชายหาดชะอำ

แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำ

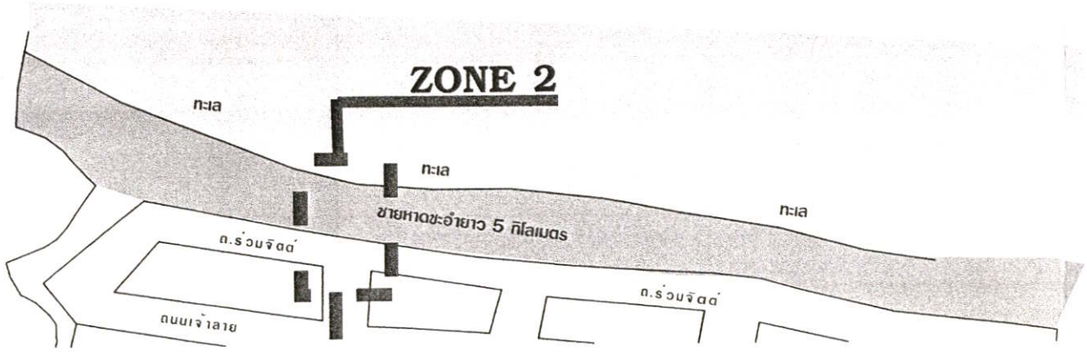
รายการประกอบแบบ

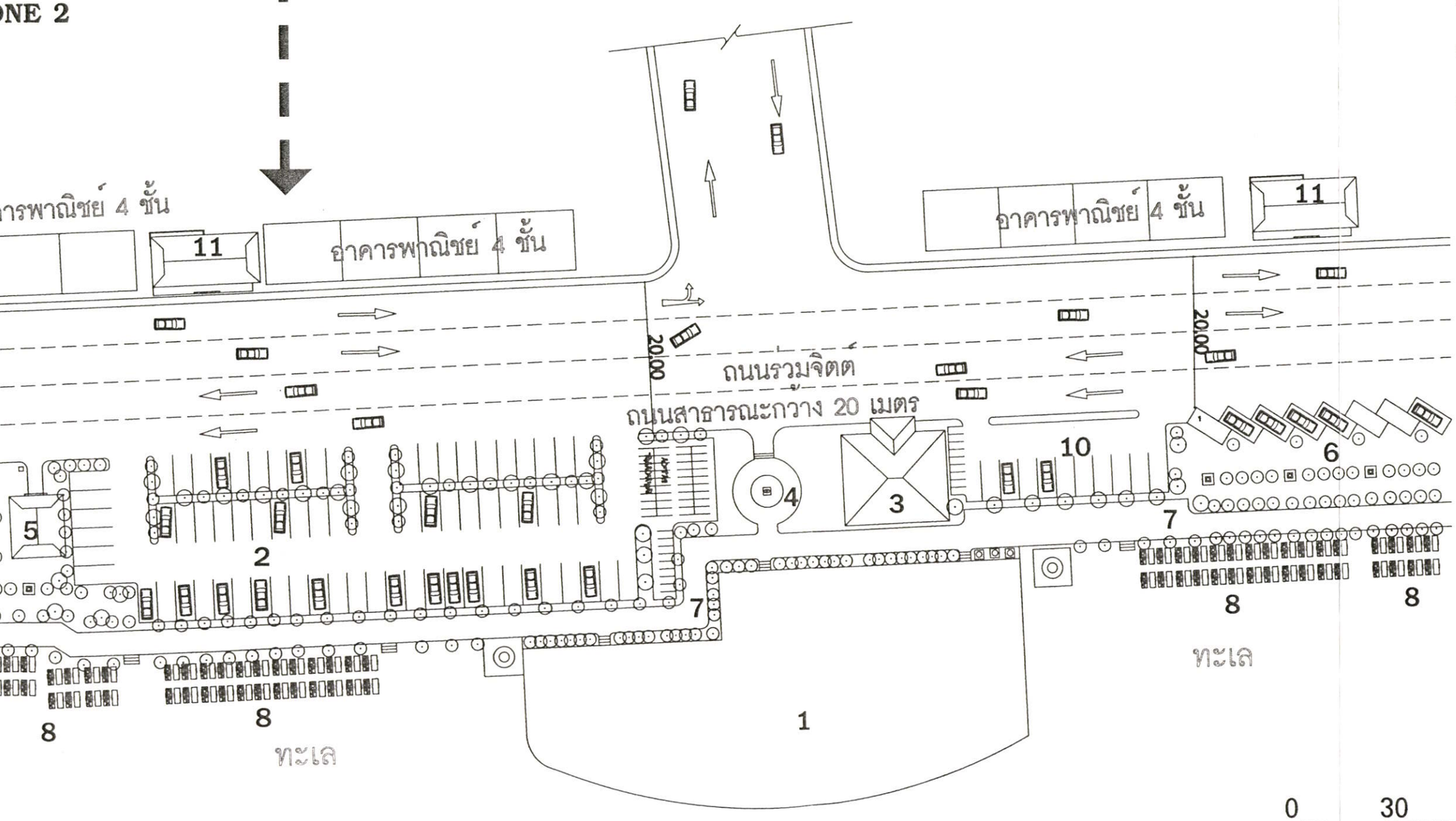
1. ที่จอดรถเรียบชายหาดชะอำ
2. จุดพื้นที่สำหรับร้านค้าขายของและ
   พื้นที่พักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว
3. เส้นทางจักรยาน
4. พื้นที่บริการเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาด
5. จุดเช่าห่วงยาง
6. ห้องน้ำสาธารณะ
7. ป้อมตำรวจ

รูปที่ 5.9 แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำหลังการปรับปรุง

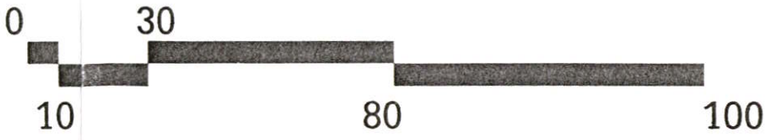
แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำ

รายการประกอบแบบ

1. ลานกิจกรรม
2. ลานจอดรถบริเวณลานกิจกรรม
3. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
4. ที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์
5. ศูนย์ขายของ OTOP
6. จุดพื้นที่สำหรับร้านค้าขายของ
7. เส้นทางจักรยาน
8. พื้นที่บริการเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาด
9. พื้นที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ
10. ลานจอดรถเจ้าหน้าที่และผู้มาติดต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
11. ห้องน้ำสาธารณะ

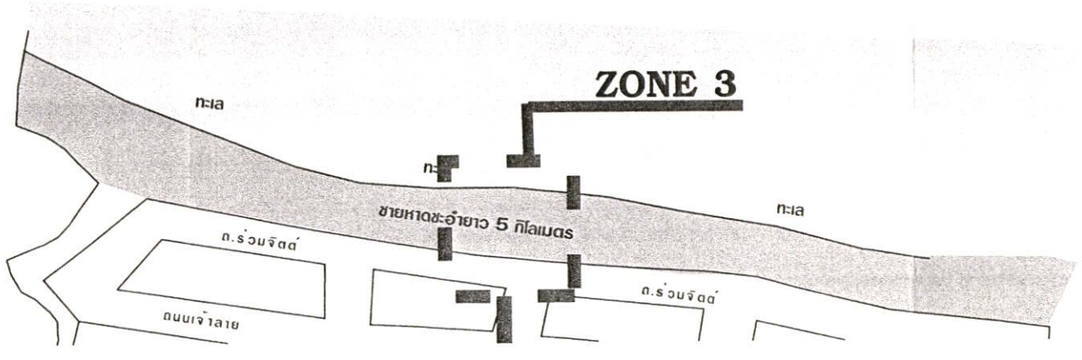

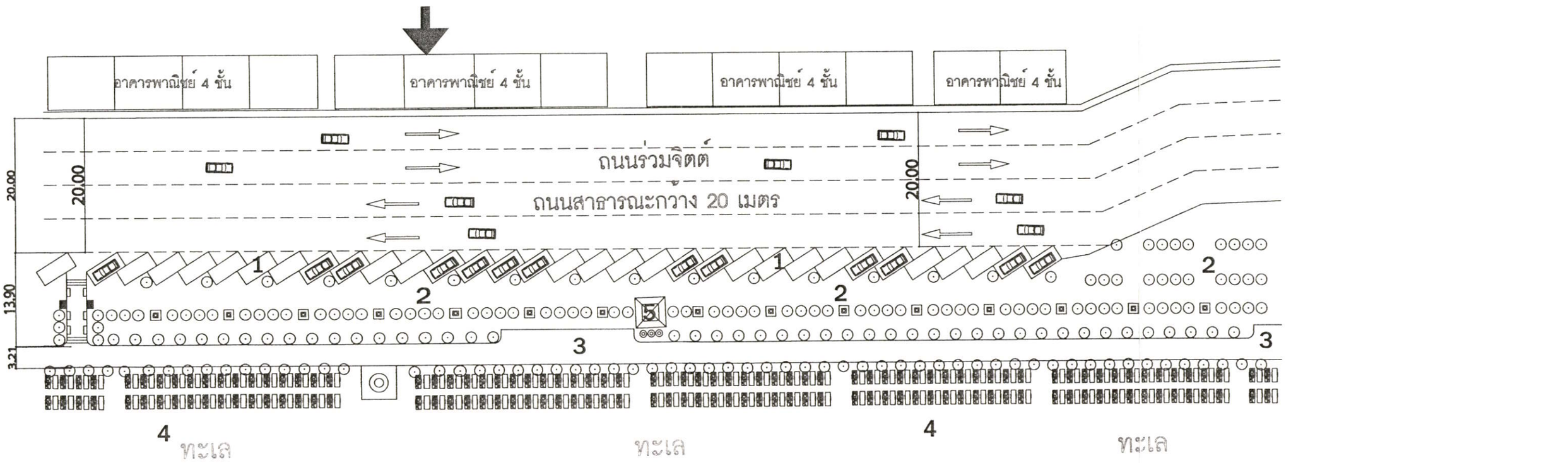
รูปที่ 5.10 แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำหลังการปรับปรุง

แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำ

รายการประกอบแบบ

1. ที่จอดรถเรียบชายหาดชะอำ
2. จุดพื้นที่สำหรับร้านค้าขายของและ
   พื้นที่พักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว
3. เส้นทางจักรยาน
4. พื้นที่บริการเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาด
5. จุดเช่าห่วงยาง

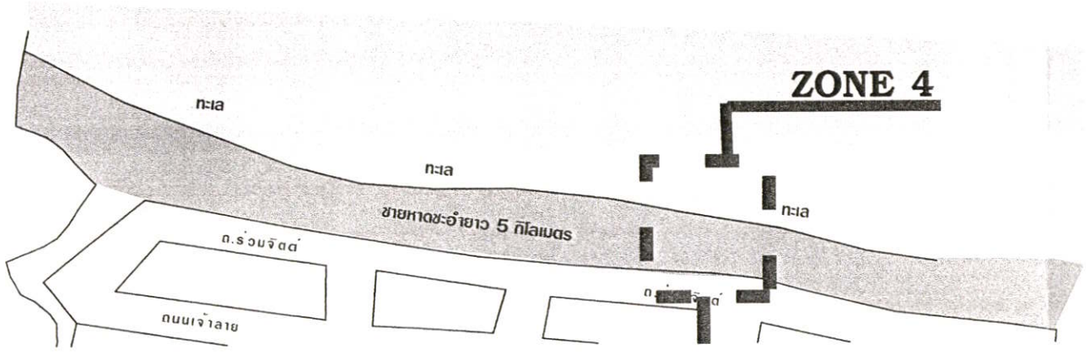

รูปที่ 5.11 แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำหลังการปรับปรุง

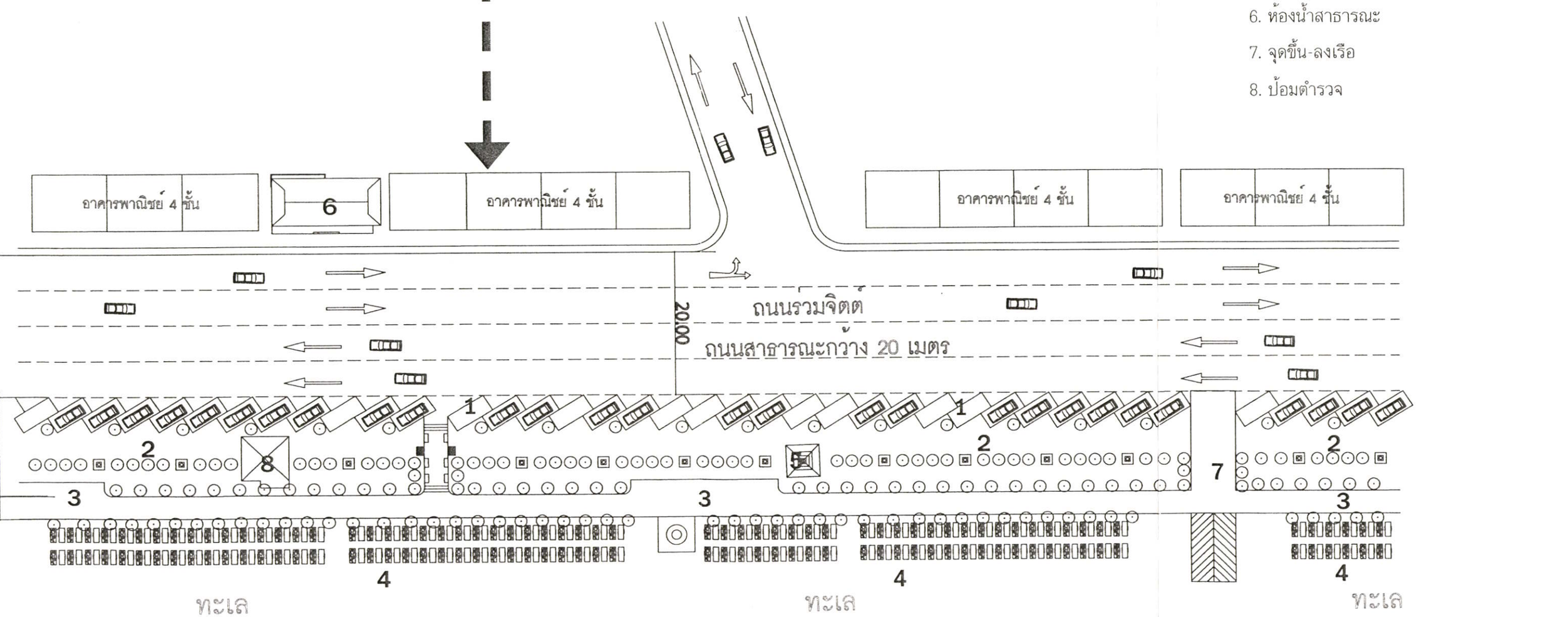
แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำ

รายการประกอบแบบ

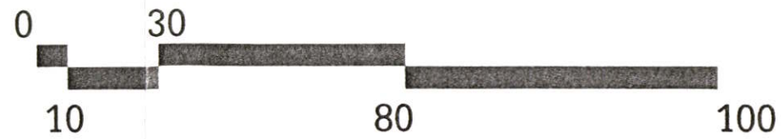
1. ที่จอดรถเรียบชายหาดชะอำ
2. จุดพื้นที่สำหรับร้านค้าขายของและพื้นที่พักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว
3. เส้นทางจักรยาน
4. พื้นที่บริการเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาด
5. จุดเช่าห่วงยาง
6. ห้องน้ำสาธารณะ
7. จุดขึ้น-ลงเรือ
8. ป้อมตำรวจ

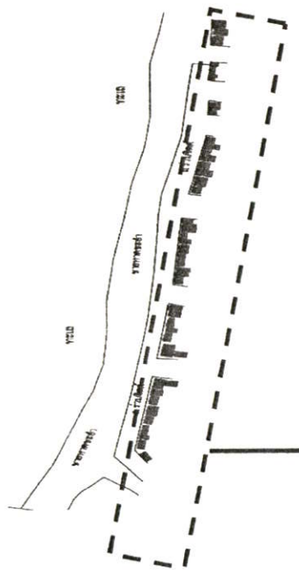
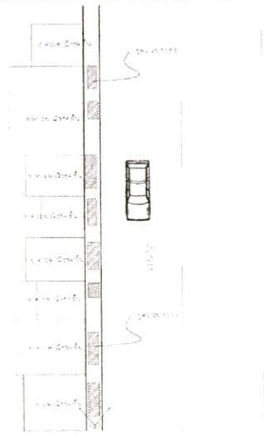
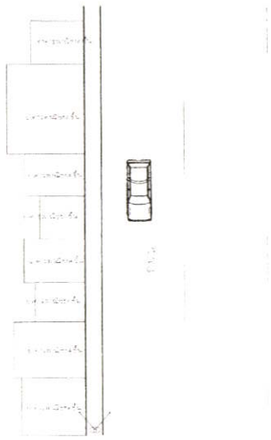
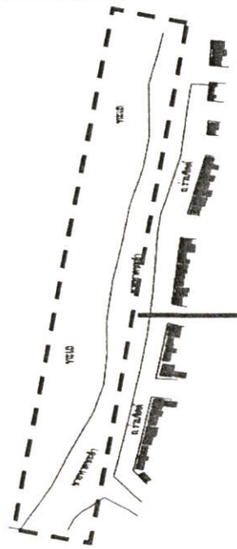
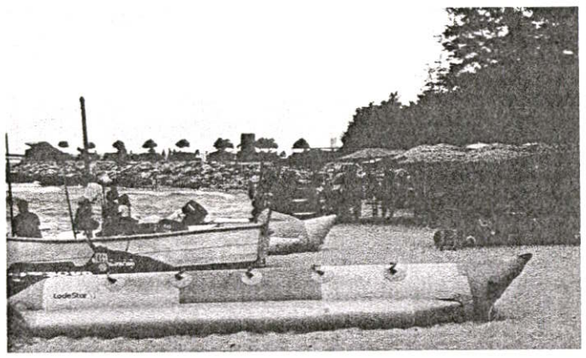
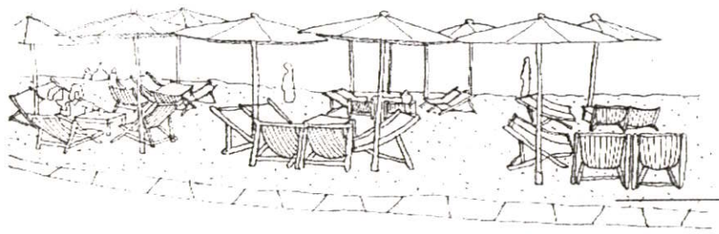
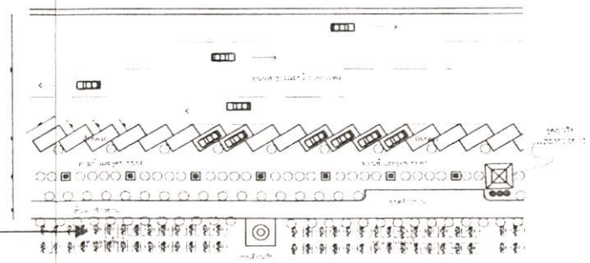
ZONE 4

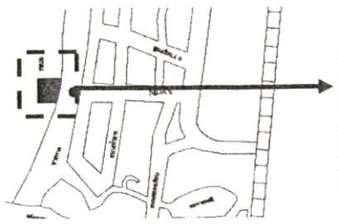
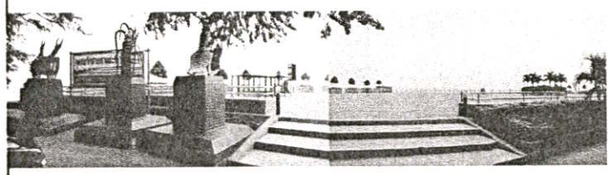
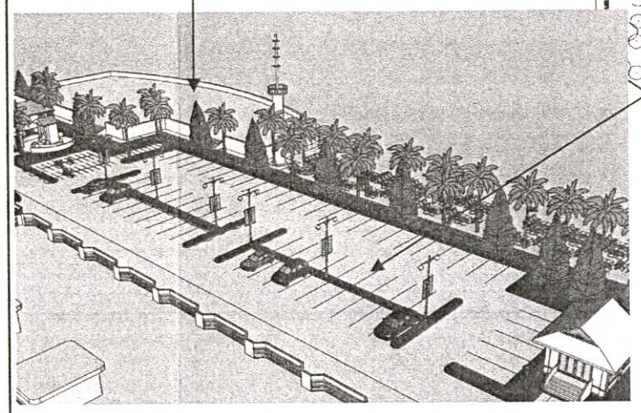
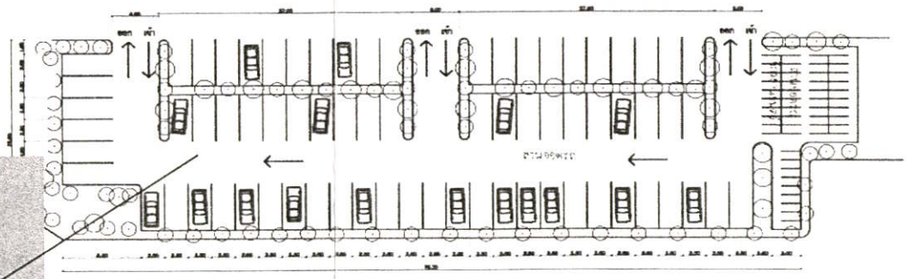
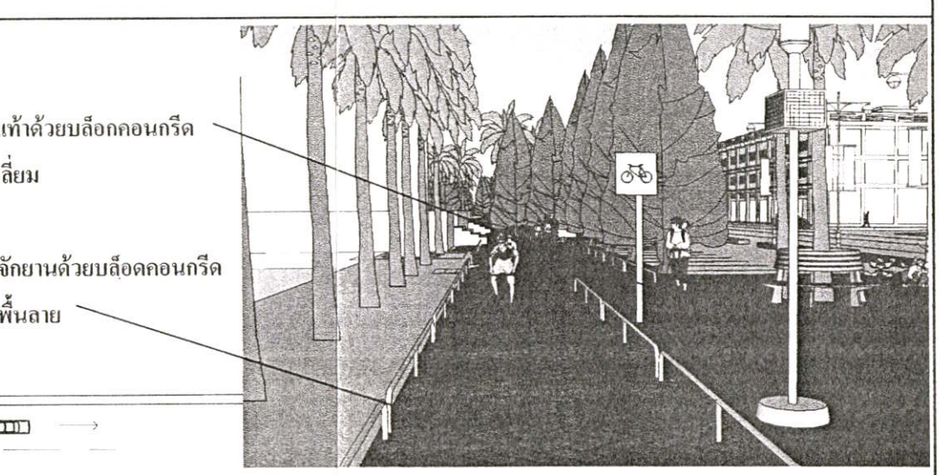
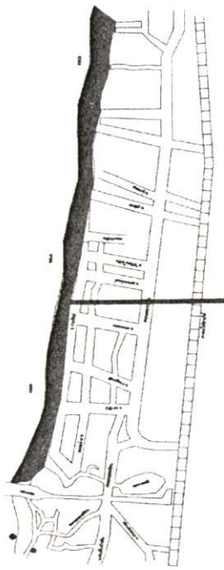
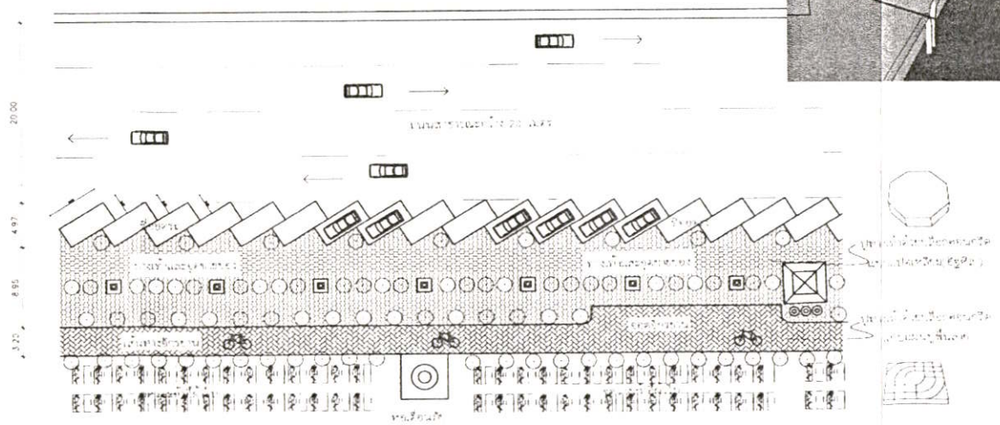
รูปที่ 5.12 แสดงองค์ประกอบภายในบริเวณชายหาดชะอำหลังการปรับปรุง

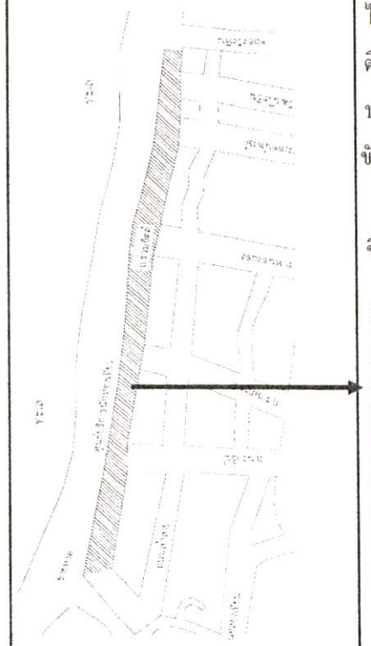
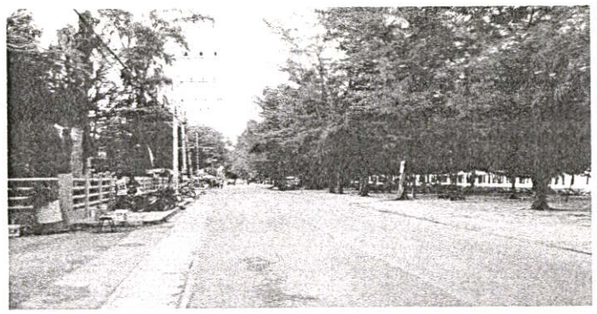
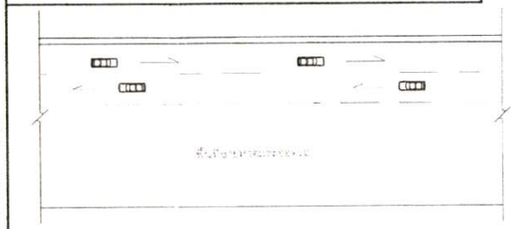
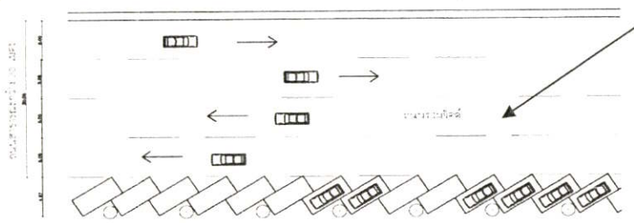
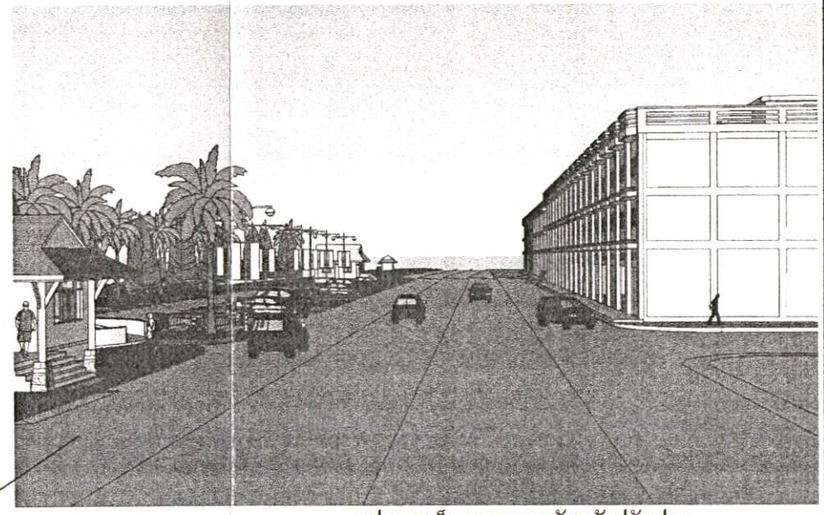
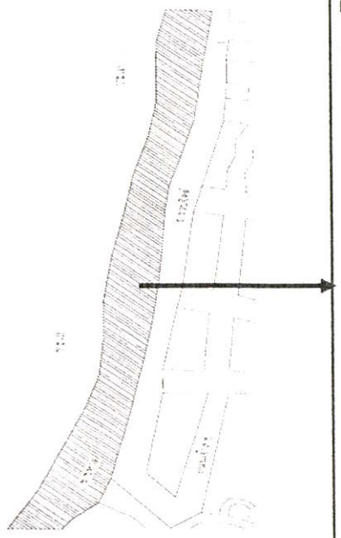
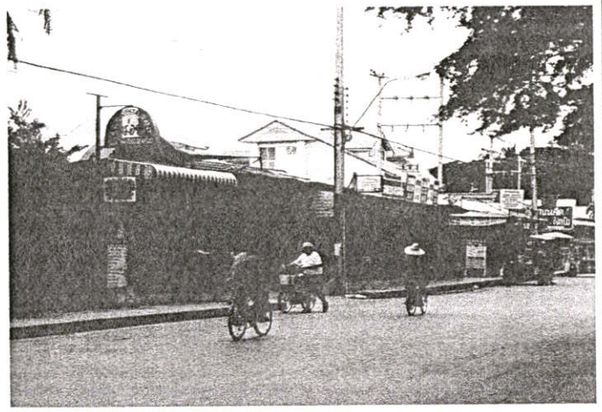
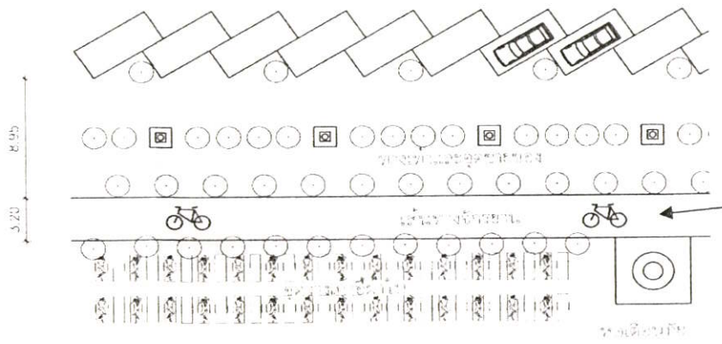
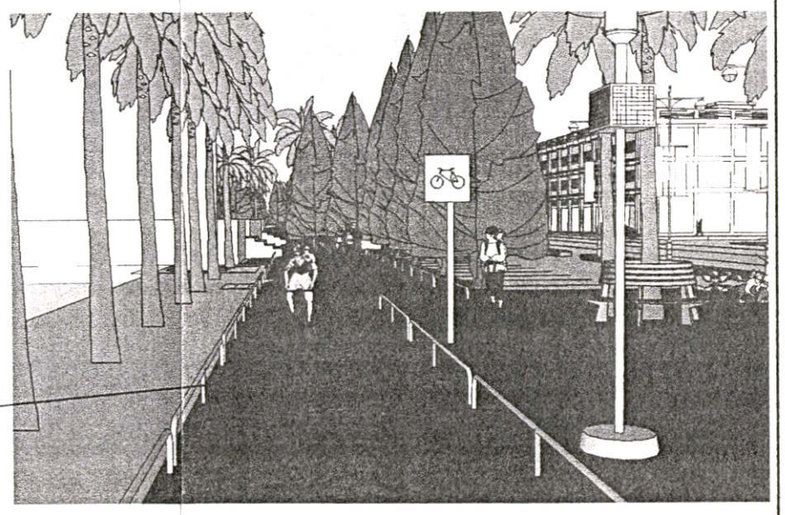
ตารางที่ 5.1 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงย่าน

ประเภทย่าน	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
1.ย่านพาณิชยกรรม 	มีร้านค้าบางร้านตั้งแผงขายสินค้ารุกล้ำออกมาบริเวณทางเดิน ทำให้การสัญจรทางเท้าไม่สะดวก มีการติดตั้งป้ายโฆษณาต่างๆ จำนวนมาก ติดตั้งไม่เป็นระเบียบทำลายจินตภาพที่ดีของย่าน ไม่มีป้ายบอกเส้นทาง ถังขยะมีน้อย พื้นที่บริเวณย่านพาณิชยกรรม	- เสนอให้ออกกฎข้อบังคับ ห้ามตั้งแผงขายสินค้ารุกล้ำทางเดิน - ห้ามติดและวางป้ายประกาศและป้ายโฆษณาใดๆ ก่อนได้รับอนุญาติจากเทศบาลอำเภอชพอำ - ส่วนป้ายชื่อร้านกำหนดขนาดของป้ายและความสูงในการติดตั้ง - กันสาดกำหนดให้ใช้เป็นผ้าใบสีเดียวกันและการติดตั้งต้องเว้นระยะห่างให้ลมสามารถผ่านได้ - เพิ่มองค์ประกอบภูมิทัศน์ เสนอรูปแบบของถังขยะ ป้ายข้อมูล ป้ายบอกทาง ให้มีรูปแบบและสีกลมกลืนกับสถาพโดยรวมของชายหาดชะอำ	 ผังทางเดินย่านพาณิชยกรรมก่อการปรับปรุง ผังทางเดินย่านพาณิชยกรรมหลังการปรับปรุง
2.ที่รวมกิจกรรม 	บริเวณชายหาดมีการจัดวางเก้าอี้ผ้าใบและพื้นที่เช่าห่วงยางที่จอดเรือชาวประมง ไม่เป็นระเบียบ ทำให้เป็นจุดด้อยทางภูมิทัศน์ พื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ	- จัดพื้นสำหรับวางเก้าอี้ผ้าใบให้เป็นสัดส่วน - จัดจุดบริการสำหรับเช่าห่วงยางให้เป็นสัดส่วนโดยกระจายทั่วชายหาด - จัดพื้นที่สำหรับจอดเรือของชาวประมงเพื่อแยกออกจากพื้นที่ให้บริการเก้าอี้ผ้าใบ	 ทัศนียภาพย่านพาณิชยกรรมหลังการปรับปรุง
			  ทัศนียภาพการจัดวางเก้าอี้ผ้าใบหลังการปรับปรุง

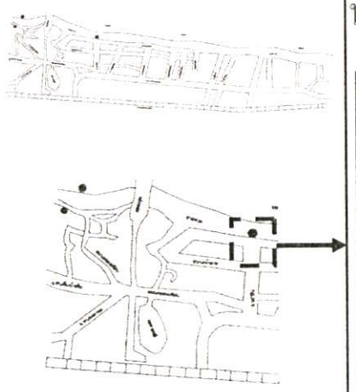
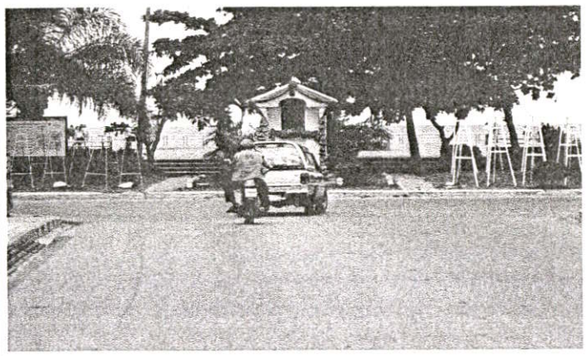
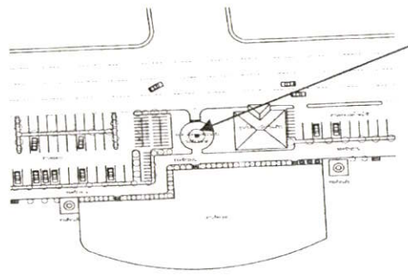
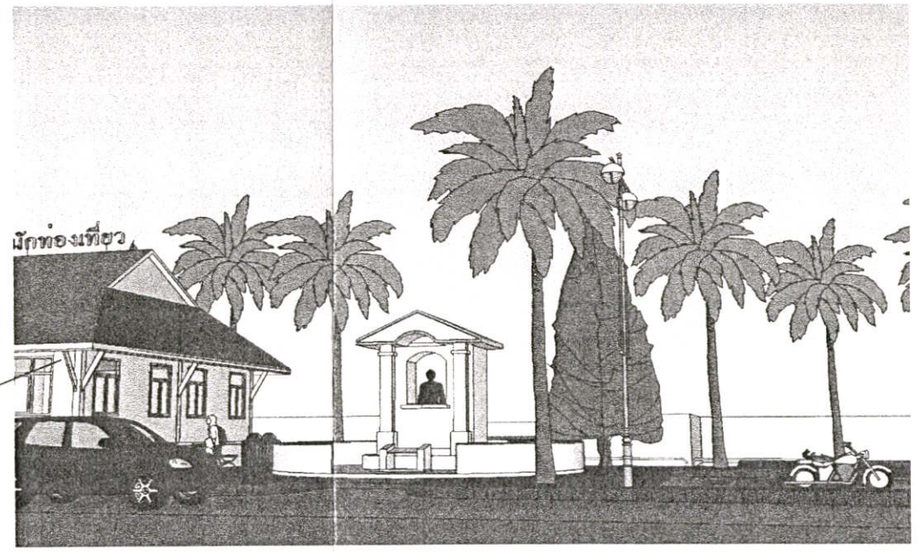
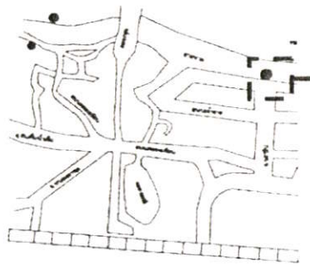
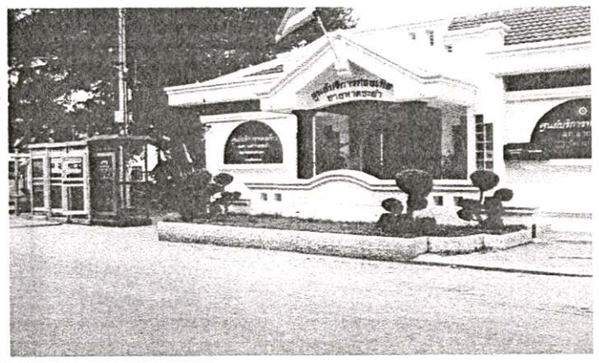
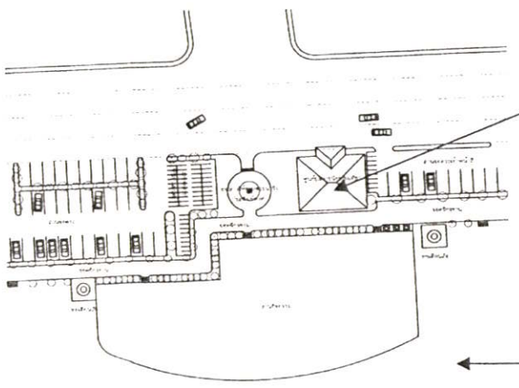
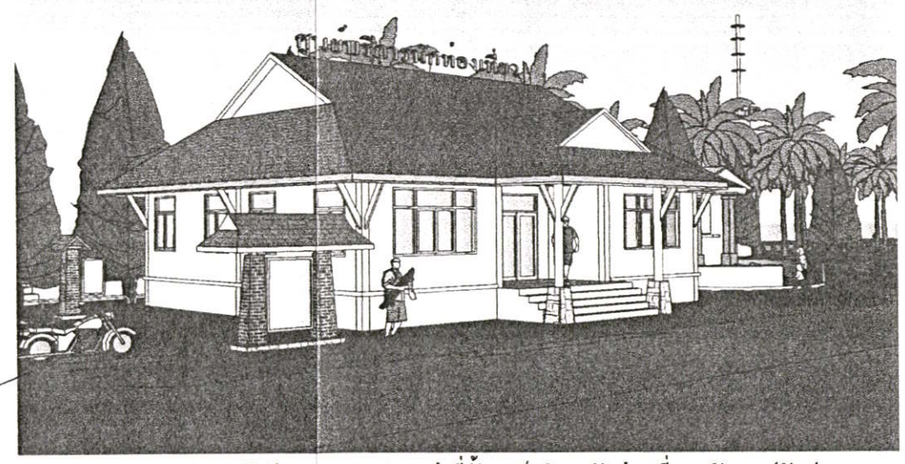
ตารางที่ 5.2 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงที่ว่างโล่ง

ประเภทที่ว่างโล่ง	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	**แนวทางกรปรับปรุง**
1.ลานกิจกรรมบริเวณชายหาดชะอำ 	ลานกิจกรรมมีการจัดปรับปรุงภูมิทัศที่สวยงามอยู่แล้วแต่ขาดการจัดพื้นที่จอดรถยนต์ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยทำให้เวลาทำกิจกรรมจะทำให้เกิดความหนาแน่น เป็นจุดด้อยทางภูมิทัศน์ พื้นที่บริเวณลานกิจกรรม	-จัดพื้นที่จอดรถสำหรับผู้มาใช้ลานกิจกรรม ลานกิจกรรม	 แปลนแสดงที่จอดรถผู้มาใช้ลานกิจกรรม รูปทัศนียภาพแสดงที่จอดรถสำหรับผู้มาใช้ลานกิจกรรมหลังปรับปรุง
2.พื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ 	เป็นพื้นที่โล่งบริเวณชายหาดที่ ใช้สำหรับทางเดินและที่นั่งเล่นของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ รวมถึงเป็นที่เก็บเรือที่ให้บริการนักท่องเที่ยวจึงทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เป็นสัดส่วนและทำให้เป็นจุดด้อยทางภูมิทัศน์ของชายหาดชะอำ พื้นที่โล่งบริเวณชายหาดชะอำ	- ออกกฎข้อบังคับห้ามตั้งสิ่งกริดขวางบริเวณชายหาด - ปูวัสดุปูพื้นสำหรับทางเท้าและทางจักรยาน - จัดพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่ชายหาดให้เป็นสัดส่วน เช่น ส่วนพื้นที่ ขายของ,พื้นทีทางเท้าและเส้นทางจักรยาน	**1.ปูพื้นทางเท้าด้วยบล็อกคอนกรีตแบบแปดเหลี่ยม** **2.ปูพื้นทางจักยานด้วยบล็อดคอนกรีตแบบแผ่นปูพื้นลาย** ทัศนียภาพแสดงวัสดุปูพื้นบริเวณทางเท้าและทางจักรยานหลังการปรับปรุง แปลนแสดงตำแหน่งบล็อกปูพื้น

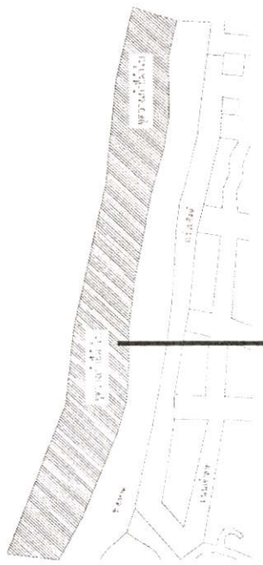
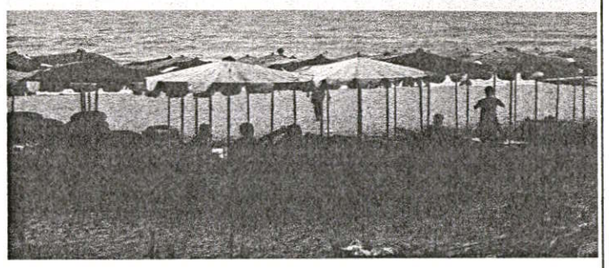
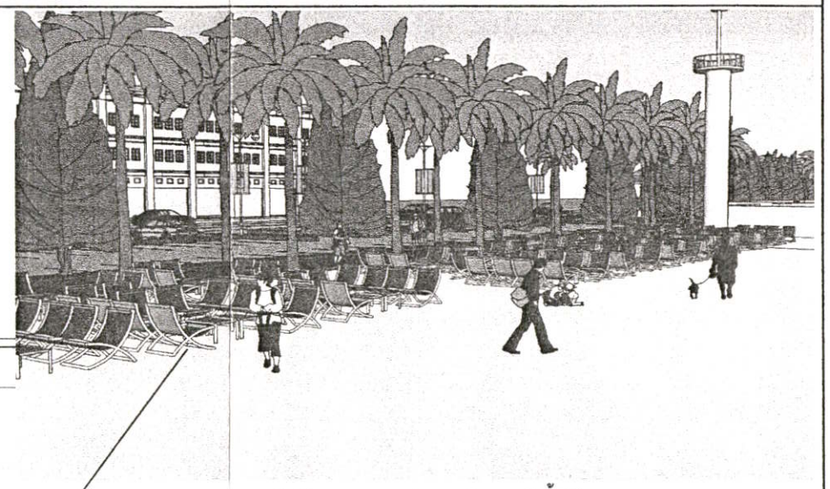
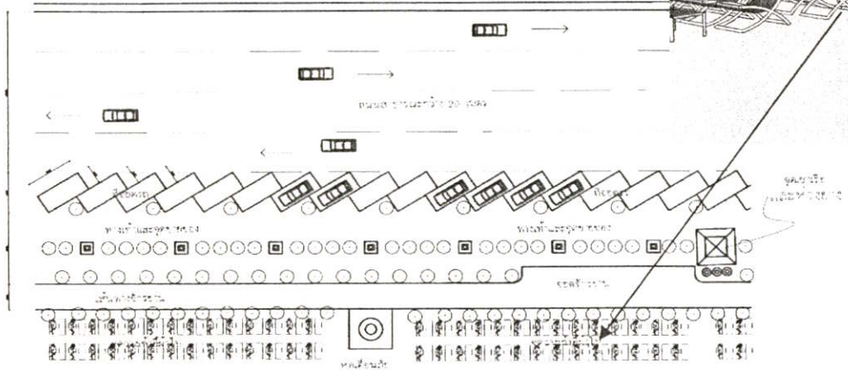
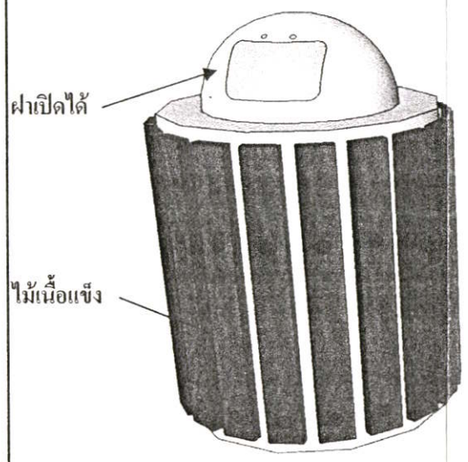
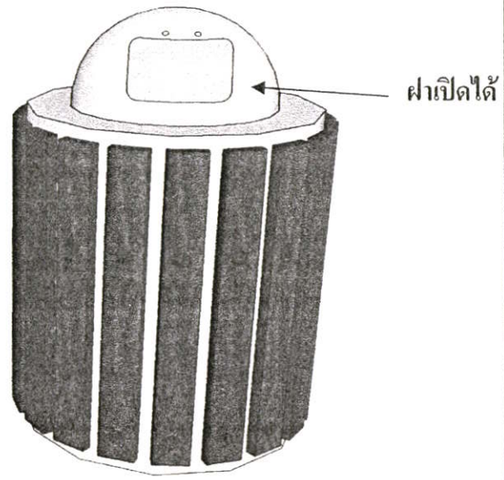
ตารางที่ 5.3 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงเส้นทางการสัญจร

ประเภททิวทัศน์และจุดสำคัญ	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
1.ถนนทางสัญจร 	ถนนร่วมจิตต์เป็นถนนเรียบชายหาดชะอำมีขนาดไม่เพียงพอกับจำนวนรถยนตร์ของนักท่องเที่ยว จึงทำให้เกิดการติดขัดในช่วงวันหยุดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ประกอบกับมีการจอดรถไม่เป็นสัดส่วน จึงส่งผลให้เกิดการติดขัดบนถนนเรียบชายหาด ไม่มีการจัดเส้นทางจักรยาน เพื่อรถอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับผู้ขับขี่จักรยาน ถนนร่วมจิตต์เรียบชายหาด	- ขยายถนนหลักจาก 2 เล็นเป็น 4เล็น เพื่อรองรับปริมาณ รถยนตร์ของนักท่อง เพื่อลดปัญหาการจราจรติดขัด - ออกกฎห้ามจอดรถริมถนนเพื่อรถปัญหาการจราจรติดขัด ถนนเดิมขนาด 2เล็น แปลนแสดงการขยายถนนร่วมจิตต์	 รูปขยายเล็นถนนสายหลักหลังปรับปรุง
2.เส้นทางจักรยานบนถนนร่วมจิตต์ 	ไม่มีการจัดเส้นทางจักรยาน เพื่อรถอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับผู้ขับขี่จักรยาน เส้นทางจักรยานบนถนนร่วมจิตต์	- จัดให้มีเส้นทางจักรยานและจัดให้เป็นสัดส่วนและแยกการใช้เส้นทางจักรยานร่วมกับถนนใหญ่ ผังแสดงเส้นทางจักรยาน	 ทัศนียภาพแสดงเส้นทางจักรยานหลังการปรับปรุง

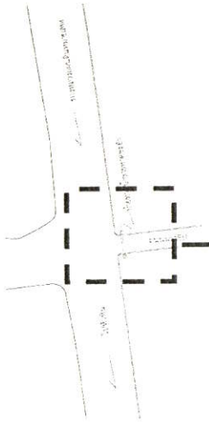
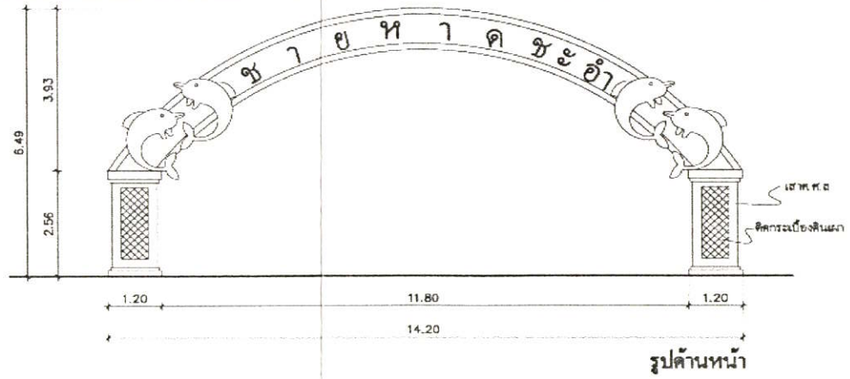
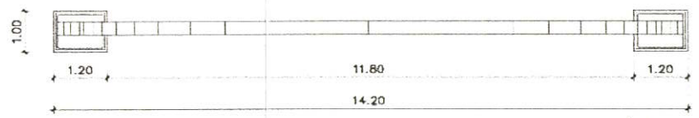
ตารางที่ 5.4 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงทิวทัศน์และจุดสำคัญ

ประเภททิวทัศน์และจุดสำคัญ	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
1.อนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ 	บริเวณอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ขาดป้ายที่บอกนักท่องเที่ยวถึงประวัติของอนุสาวรีย์และขาดการจัดภูมิทัศน์ จึงทำให้ขาดความสำคัญลงไป เป็นจุดด้อยทางภูมิทัศน์ บริเวณอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์	- เสนอให้มีการขยับอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์เข้าไปข้างในเพื่อความเป็นสัดส่วนและมีการจัดภูมิทัศน์เพิ่มความเป็นจุดเด่นให้กับพื้นที่ชายหาดชะอำ - ติดตั้งป้ายบอกประวัติความเป็นมาของอนุสาวรีย์เพื่อให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวได้รู้ ถึงความสำคัญของอนุสาวรีย์ 	 ทัศนียภาพแสดงตำแหน่งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์หลังการปรับปรุง ผังแสดงตำแหน่งที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์
2.ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 	จุดบริการนักท่องเที่ยว มีสภาพค่อนข้างโทรมและไม่โดดเด่นขาดเอกลักษณะของพื้นที่เพื่อเพิ่มให้เป็นจุดเด่น ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	- ปรับปรุงศูนย์บริการนักท่องเที่ยวให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับเอกสักษณ์ของพื้นที่ โดยรอบชายหาดชะอำ - ย้ายตำแหน่งตู้โทรศัพทร์และป้ายไปอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม 	 ทัศนียภาพแสดงตำแหน่งที่ตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวหลังการปรับปรุง ผังแสดงตำแหน่งที่ตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

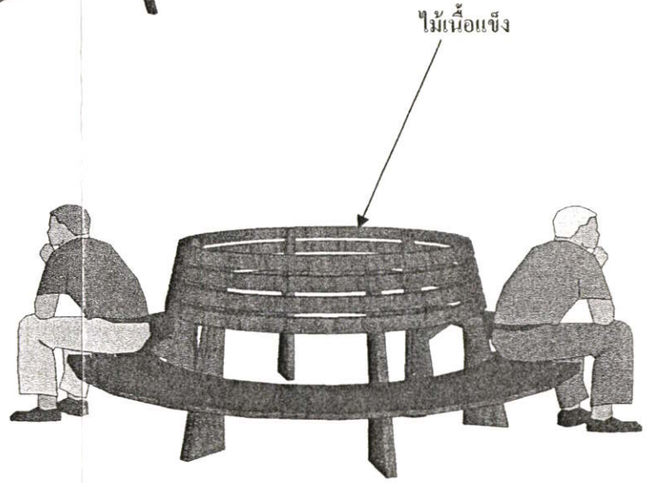
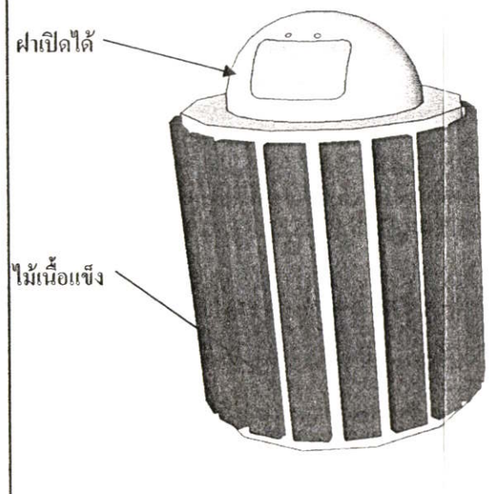
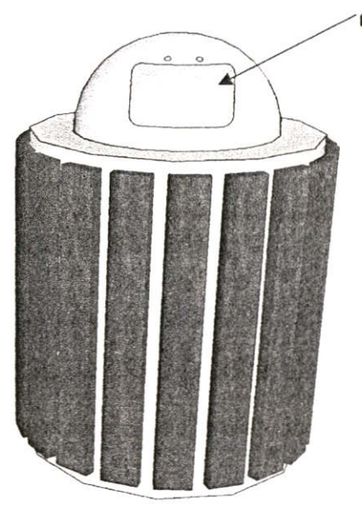
ตารางที่ 5.4 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงทิวทัศน์และจุดสำคัญ (ต่อ)

ประเภททิวทัศน์และจุดสำคัญ	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
3.ชายหาดชะอำ 	ชายหาดชะอำมีการวางเก้าอี้ผ้าใบไม่เป็นระเบียบและมีการจุดเช่าห่วงยางเป็นช่วงๆมีเป็นระเบียบ มีการจอดรถเข้ามาบนชายหาด ไม่มีที่สำหรับจอดรถเป็นสัดส่วน พื้นที่ของชายหาดก็ใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ ขาดการดูและรักษา จุดวางเก้าอี้ผ้าใบบริเวณ ชายหาดชะอำ	- จัดพื้นที่สำหรับวางเก้าอี้ผ้าใบเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย - เพิ่มจุดเช่าห่วงยางและเช่าเรือให้กระจายเป็นจุดๆ และให้จำนวนเพียงพอกับการให้บริการนักท่องเที่ยว	 ทัศนียภาพแสดงตำแหน่งวางเก้าอี้ผ้าใบบนชายหาดหลังการปรับปรุง แปลนแสดงตำแหน่งวางก้าอี้ผ้าใบ
4.ถังขยะบริเวณชายหาดชะอำ	ถังขยะบริเวณชายหาดชะอำถูกจัดวางไม่เป็นระเบียบ ทำให้มาทำลายทิวทัศน์ด้านหน้าชายหาดชะอำ ถังขยะบริเวณชายหาดชะอำ	- เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม - ใช้ระบบถังขยะแบบ 2 ถังแยกขยะเปียบและขยะแห้ง	 ถังใส่ขยะแห้ง รูปแบบถังขยะที่มีการปรับปรุง ถังใส่ขยะเปียก

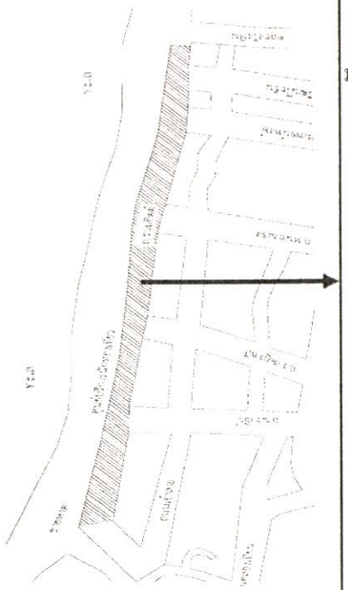
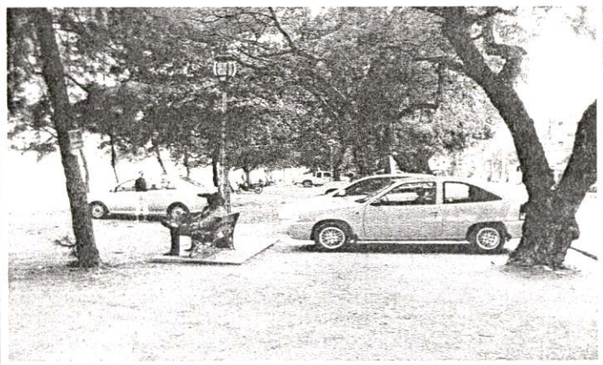
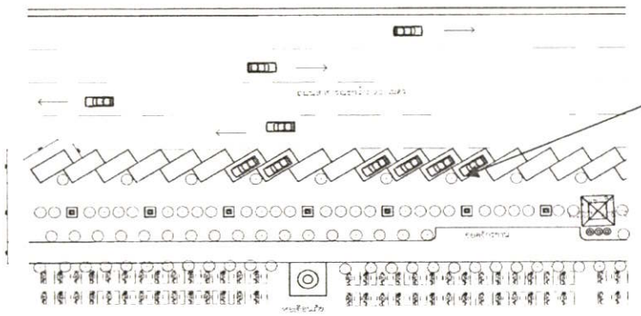
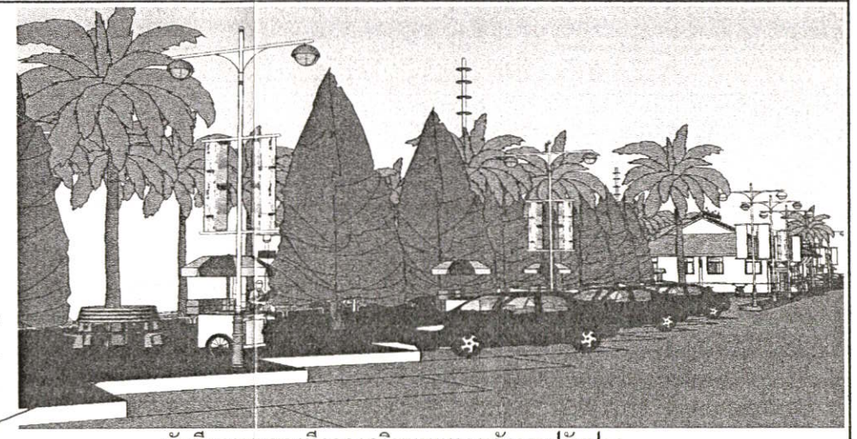
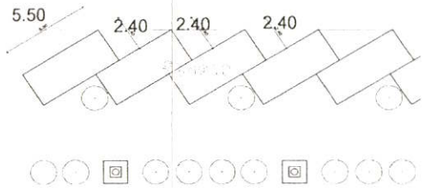
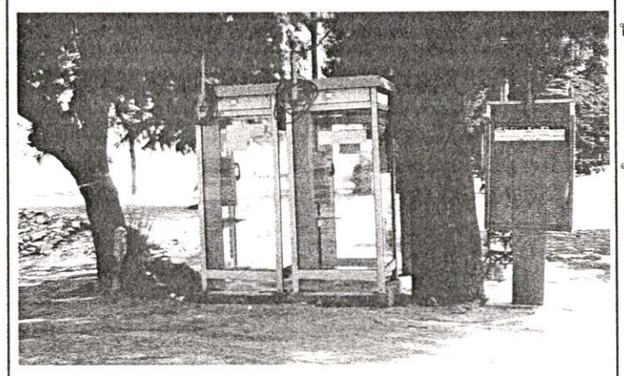
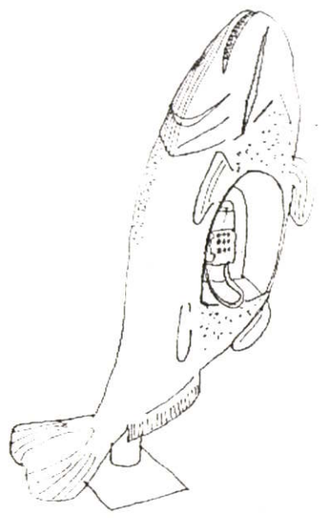
ตารางที่ 5.4 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงทิวทัศน์และจุดสำคัญ (ต่อ)

ประเภททิวทัศน์และจุดสำคัญ	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
5.ทางเข้าชายหาดชะอำ 	ป้ายทางเข้าชายหาดชะอำปัจจุบันมีสภาพทรุดโทรม และขนาดการออกแบบให้มีเอกลักษณะของพื้นที่ชายหาด ป้ายทางเข้าชายหาดชะอำ	- จัดรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับพื้นที่ภายในชายหาดชะอำเพิ่มเอกลักษณ์เพื่อเสริมจุดเด่นให้กับทางเข้าชายหาดชะอำ	 รูปด้านหน้า แปลน แปลนแสดงรูปแบบป้ายทางเข้าหายหาดชะอำ ทัศนียภาพแสดงป้ายทางเข้าชายหาดชะอำหลังปรับปรุง

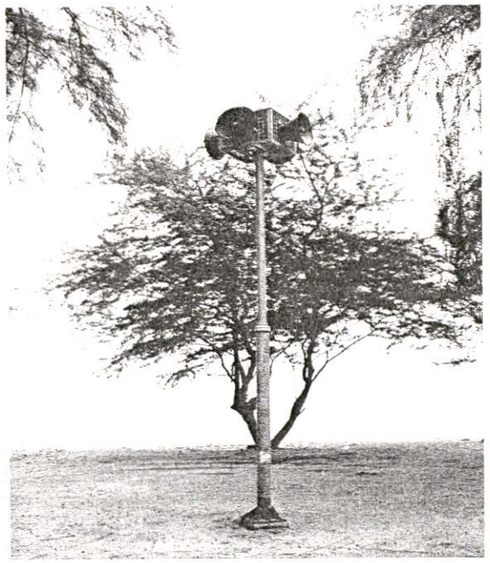
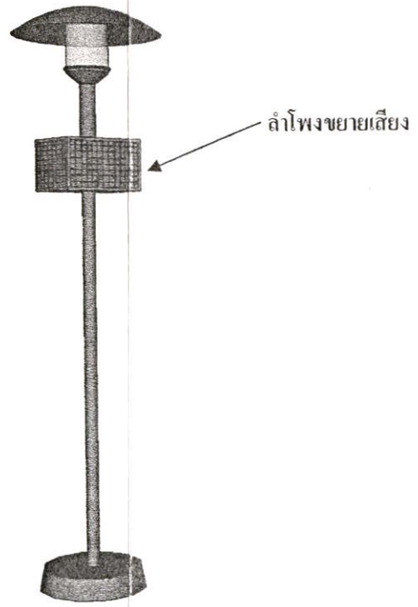
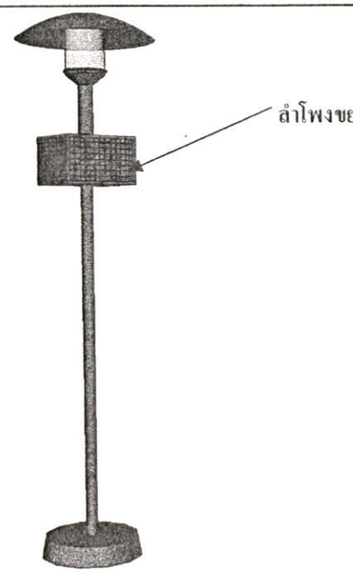
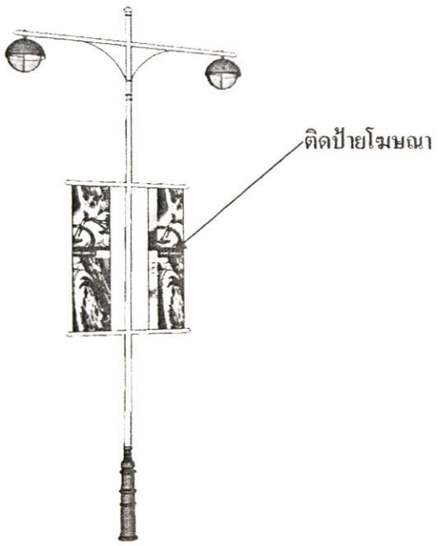
ตารางที่ 5.5 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม

ประเภทสิ่งแวดล้อม	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
1.เก้าอี้บริเวณชายหาดชะอ	เก้าอี้บริเวณชายหาดชะอำมีรูปแบบที่ไม่สอดคล้องกับสภาพโดยรวมของพื้นที่ชายหาดชะอำ เก้าอี้บริเวณชายหาดชะอำ	- เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม มีความแข็งแรงทนทาน ให้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้อง การของนักท่องเที่ยว	 แบบที่ 1 แบบที่ 2
2.ถังขยะบริเวณชายหาดชะอำ	ถังขยะบริเวณชายหาดมีการจัดว่างไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และเศษขยะตกหล่น ส่งกลิ่นเหม็นทำให้สภาพแวดล้อมเสีย ถังขยะบริเวณชายหาดชะอำ	- จัดวางตำแหน่งถังขยะให้เป็นสัดส่วนและเพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว - เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่ปรับปรุง -ใช้ระบบถังขยะ 2 ถังแยกขยะเปียกและขยะแห้ง	 ถังใส่ขยะแห้ง ถังใส่ขยะเปียก รูปแบบถังขยะที่มีการปรับปรุง

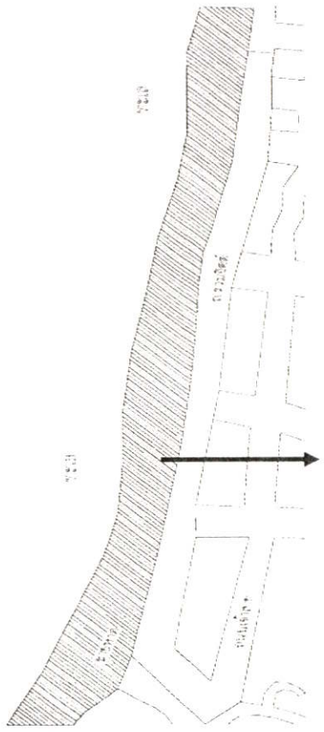
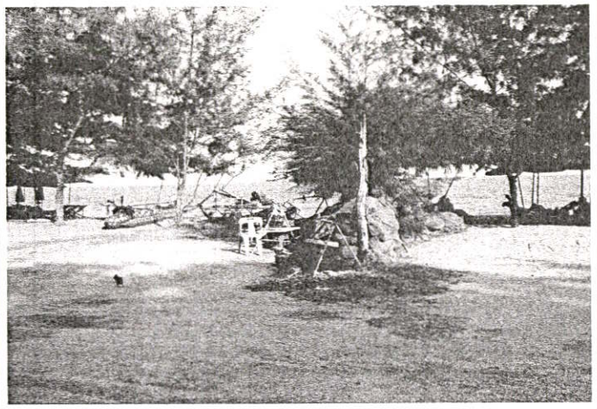
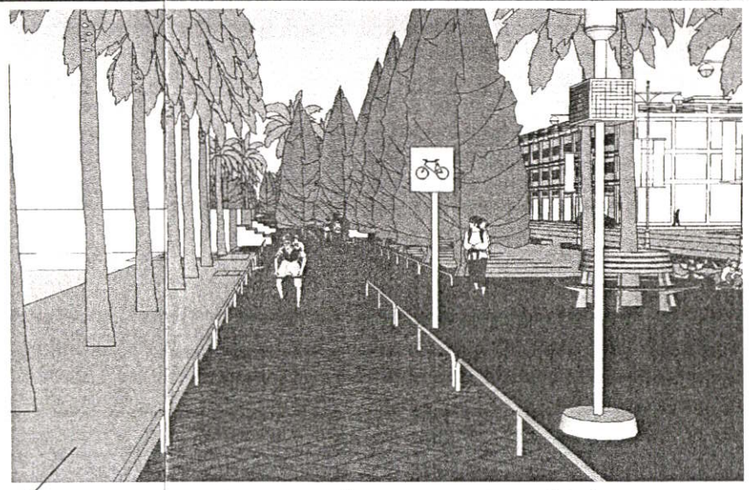
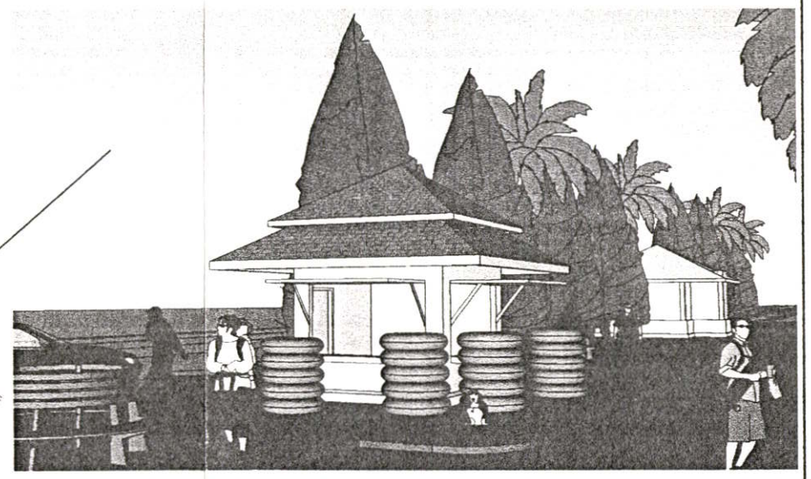
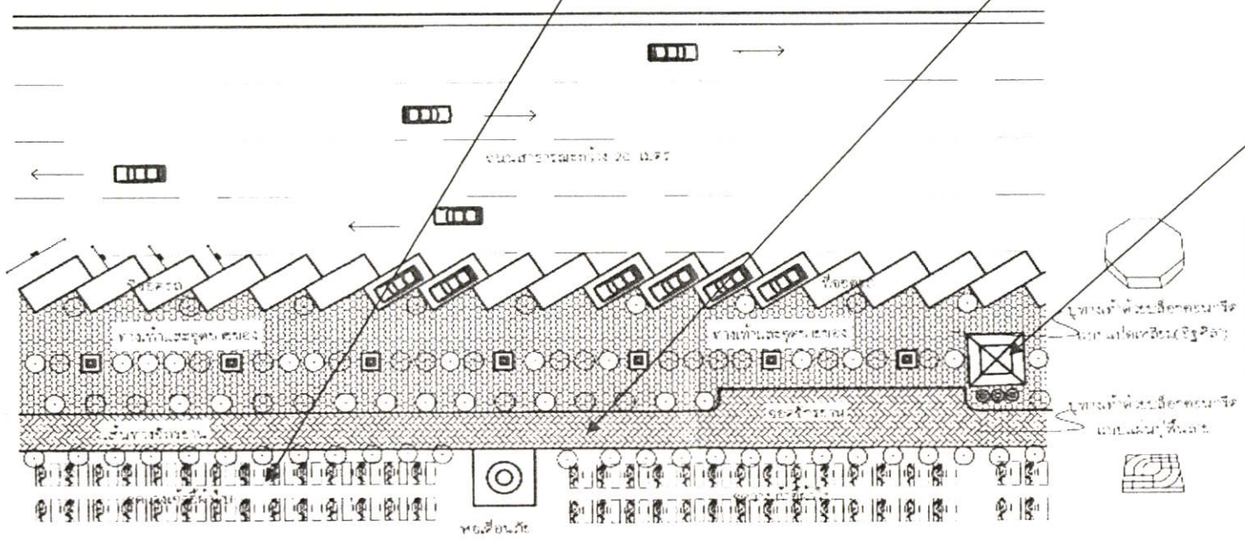
ตารางที่ 5.5 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม(ต่อ)

ประเภทสิ่งแวดล้อม	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
3. ที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ 	ที่จอดรถไม่เป็นสัดส่วนรุกล้ำเข้ามาในบริเวณชายหาดชะอำทำให้พื้นที่ของชายหาดเสียประโยชน์จากการใช้พื้นที่ และเกิดมุมมองที่ไม่เป็นระเบียบ ที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ	- จัดพื้นที่จอดรถบริเวณริมชายหาดให้เป็นสัดส่วน และห้ามจอดรถบริเวณริมทาง เพื่อช่วยลดปัญหาการจราจร แปลนแสดงตำแหน่งที่จอดรถริมชายหาด	 ทัศนียภาพแสดงที่จอดรถริมชายหาดหลังการปรับปรุง ขยายขนาดที่จอดรถ
4.ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	ตู้โทรศัพท์สาธารณะถูกวางอย่างไม่เป็นระเบียบ ประกอบกับมีเศษขยะที่ดูแล้วทำให้ภูมิทัศน์ของชายหาดชะอำเสียไป ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	- จัดวางตู้โทรศัพท์สาธารณะให้เป็นสัดส่วน ไม่กีดขวาง - เพิ่มจำนวนตู้โทรศัพท์สาธารณะให้เพียงพอกับพื้นที่ - เพิ่มป้ายบอกตำแหน่งโทรศัพท์สาธารณะและจัดวางป้ายในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน	รูปแบบตู้โทรศัพท์สาธารณะหลังการปรับปรุง แบบที่ 1 แบบที่2

ตารางที่ 5.5 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม(ต่อ)

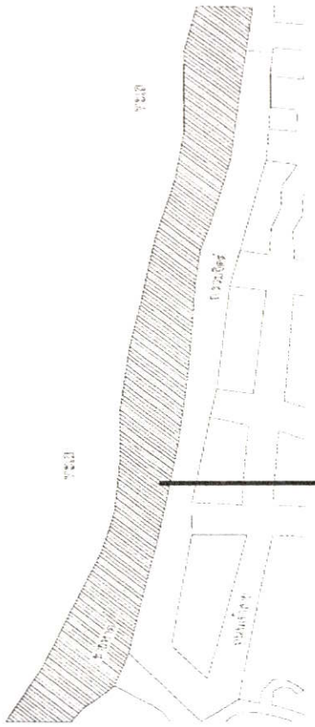
ประเภทสิ่งแวดล้อม	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
5.ลำโพงขยายเสียง	ลำโพงขยายเสียมีสภาพที่เก่าและขาดการบำรุงรักษา รูปแบบไม่เข้ากับสภาพโดยรวมของชายหาดชะอำ ลำโพงขยายเสียบริเวณชายหาด	- เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและพื้นที	 เสาลำโพงขยายเสียงและโคมไฟในตัว
6.โคมไฟบริเวณชายหาด	โคมไฟมีการติดตั้งไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย รูปแบบไม่เข้ากับสภาพโดยรวมของชายหาดชะอำ โคมไฟบริเวณชายหาด	- เสนอรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและพื้นที	 โคมไฟแบบที่ 1 โคมไฟแบบที่ 2

ตารางที่ 5.5 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม(ต่อ)

ประเภทสิ่งแวดล้อม	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
7. พื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ 	พื้นที่บริเวณชายหาดชะอำมีการจัดวาง อุปกรณ์การจับปลาของชาวประมงและมีการจอดเรือที่ให้บริการนักท่องเที่ยวไม่เป็นระเบียบและกีดขวางทางดินบริเวณชายหาดชะอำทำให้พื้นที่ของชายหาดเสียไป และภาพรวมทางภูมิทัศน์เสียไป พื้นที่บริเวณชายหาดชะอำ	- ออกกฎข้อบังคับห้ามวางสิ่งกีดขวางบนพื้นที่ชายหาด - จัดสัดส่วนการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ เช่น ส่วนพื้นที่ขายของส่วนพื้นที่ทางเท้า พื้นที่เส้นทางจักรยาน พื้นที่วางเก้าอี้ผ้าใบ - ปูวัสดุปูพื้นเพื่อความสวยงามและความความสะอาดเป็นระเบียบ 	 ทัศนียภาพแสดงเส้นทางจักรยานหลังการปรับปรุง ทัศนียภาพแสดงพื้นที่วางเก้าอี้ผ้าใบ ทัศนียภาพแสดงจุดเช่าห่วงยาง ผังแสดงการจัดสัดส่วนการใช้ประโยชน์บริเวณชายหาดชะอำหลังหารปรับปรุง

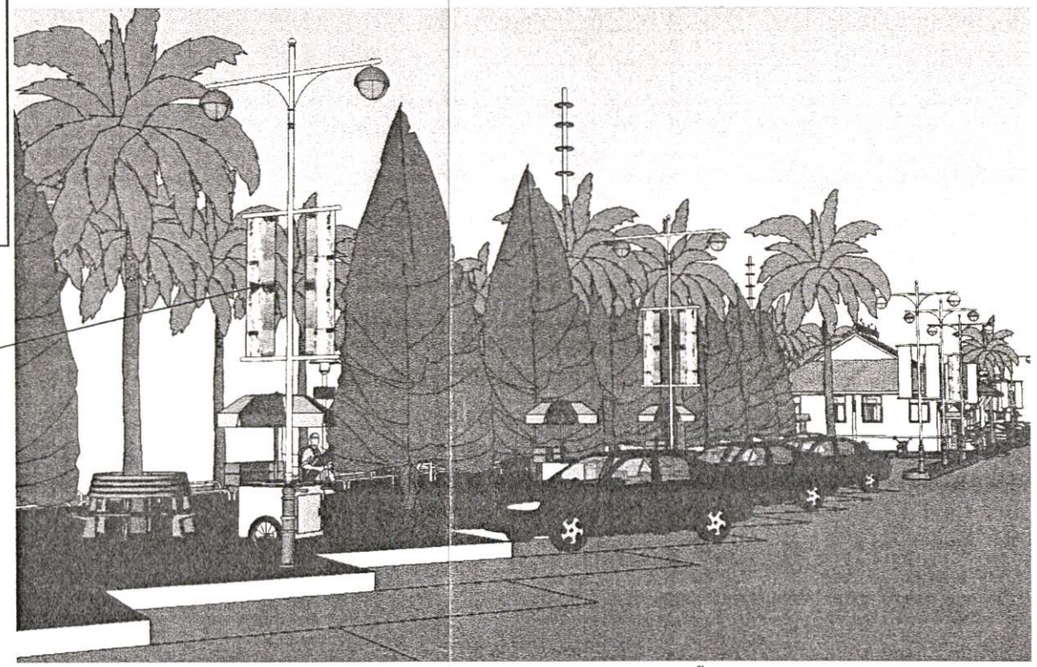
ตารางที่ 5.6 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงพืชพันธุ์

ประเภทพืชพันธุ์	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
1. พืชพันธุ์บริเวณชายหาดชะอำ	พืชพันธุ์ส่วนใหญ่เป็นไม้สำหรับชายทะเลและพื้นที่ร้อนชื้น ประกอบด้วยต้นสนทะเล ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของพื้นที่ที่เป็นชายทะเลพืชพืนธุ์ส่วนใหญ่ยังขาดขอบเขตที่แน่นอน พืชพันธุ์ที่ปลูกไว้อาจเสียหายได้โดยมีการบุกรุกพื้นที่การปลูกพืชพันธุ์เหล่านี้ เนื่องจากพื้นที่สำหรับการพักผ่อนมีการเตรียมไว้ไม่เพียงพอ จึงมีการบุกรุกเข้าไปใช้พื้นที่ดังกล่าว รวมถึงการใช้ประโยชน์จากต้นไม้อย่างผิดวิธี	- ออกกฎข้อบังคับห้ามติดป้ายประกาศและป้ายโฆษณากับต้นไม้ - จัดขอบเขตที่แน่นนอน สำหรับปลูกต้นไม้ - จัดตำแหน่งสำหรับติดป้ายโฆษณาให้เป็นระเบียบ	ตำแหน่งติดตั้งป้ายโฆษณา

พืชพันธุ์บริเวณชายหาดชะอำ

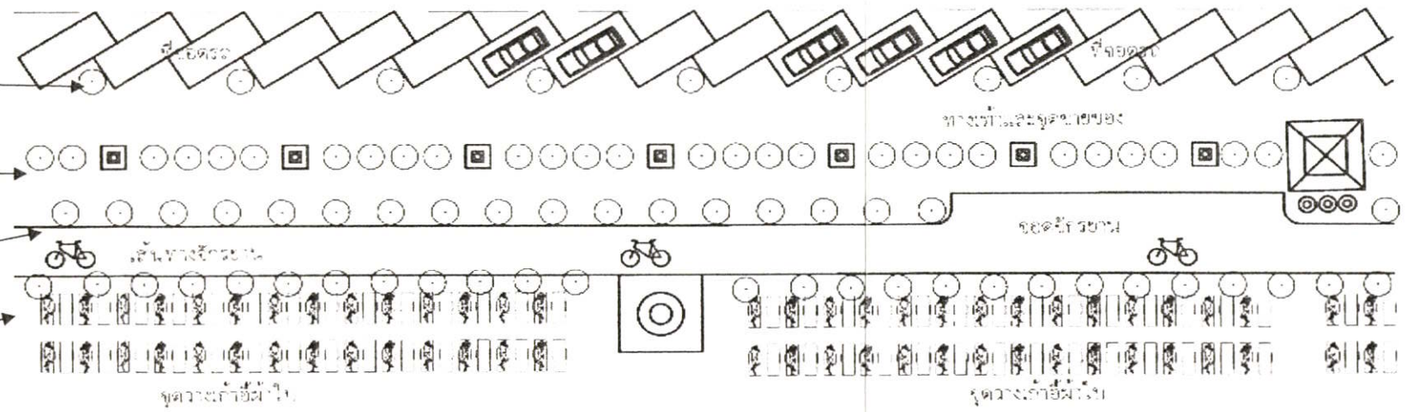
ทัศนียภาพแสดงตำแหน่งการติดตั้งป้ายโฆษณา

แนวปลูกต้นไม้บริเวณชายหาด

แนวปลูกต้นไม้บริเวณชายหาด

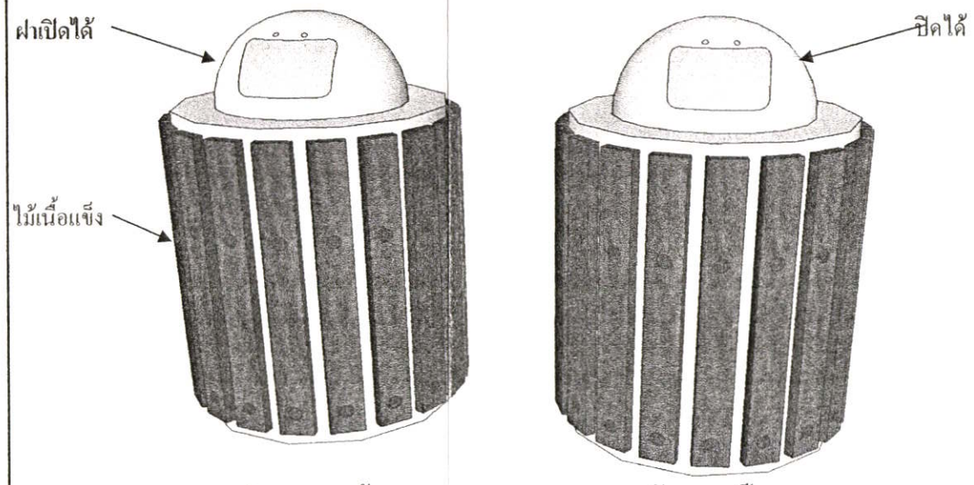
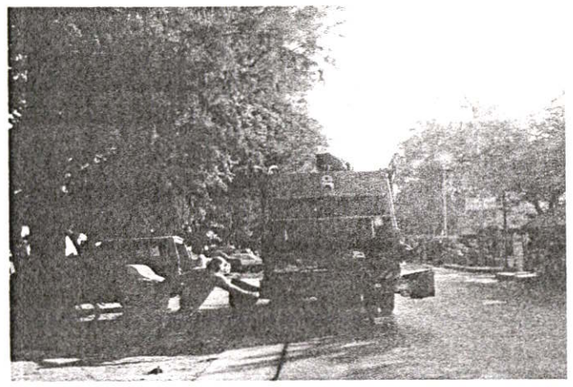
แนวปลูกต้นไม้บริเวณชายหาด

แนวปลูกต้นไม้บริเวณชายหาด

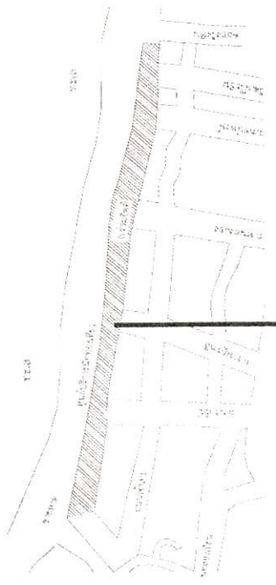
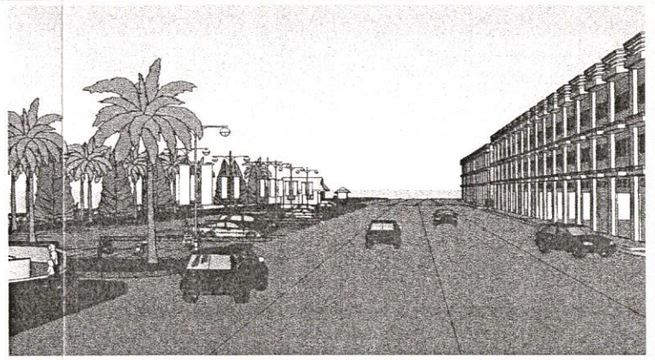
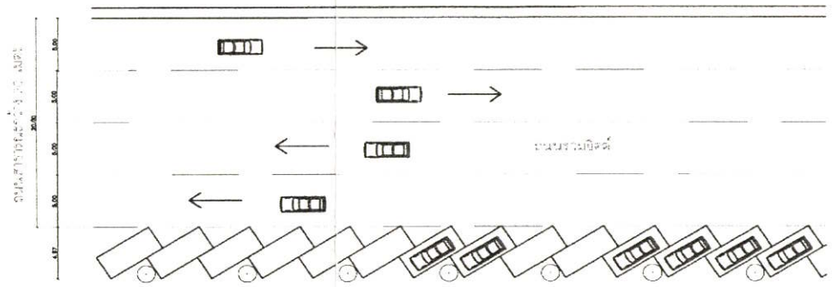
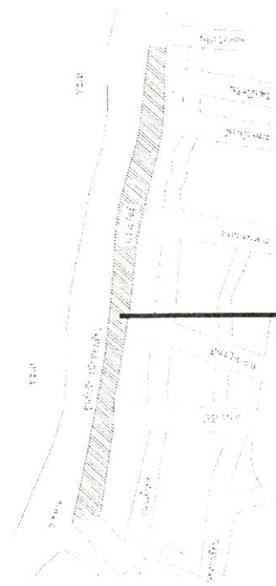
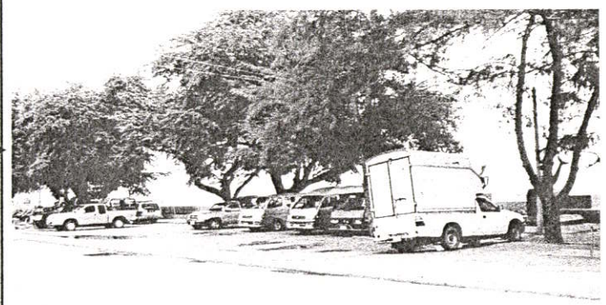
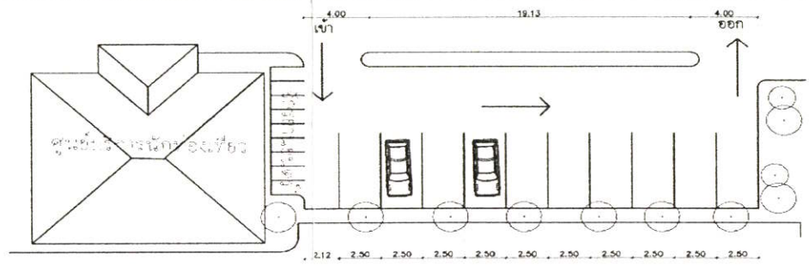
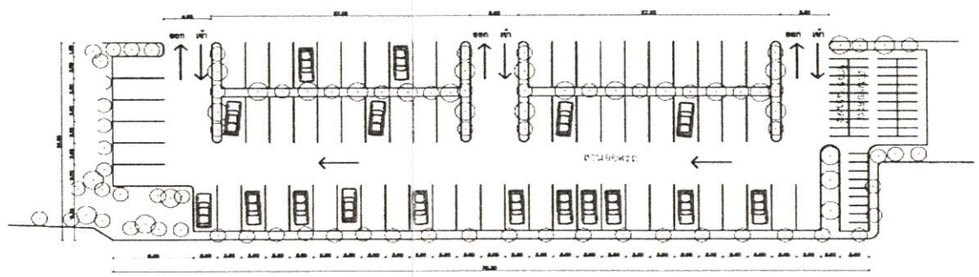

ผังแสดงแนวปลูกต้นไม้บริเวณชายหาดหลังการปรับปรุง

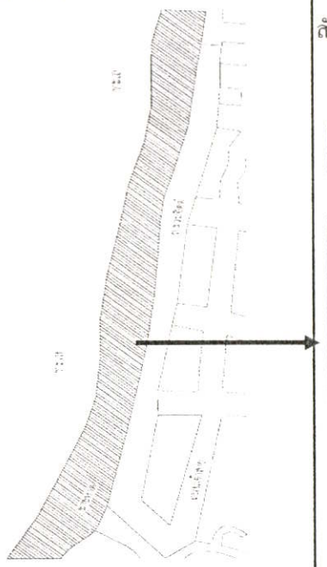
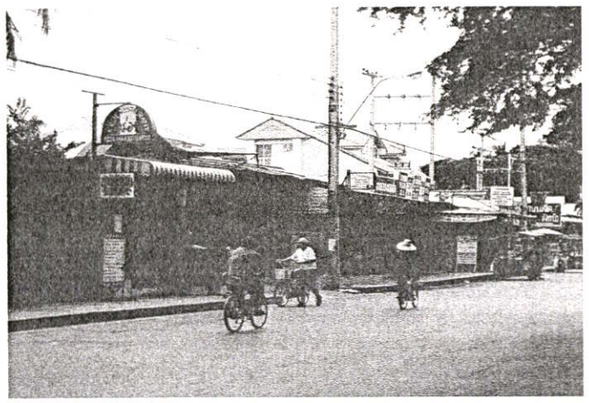
ตารางที่ 5.7 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

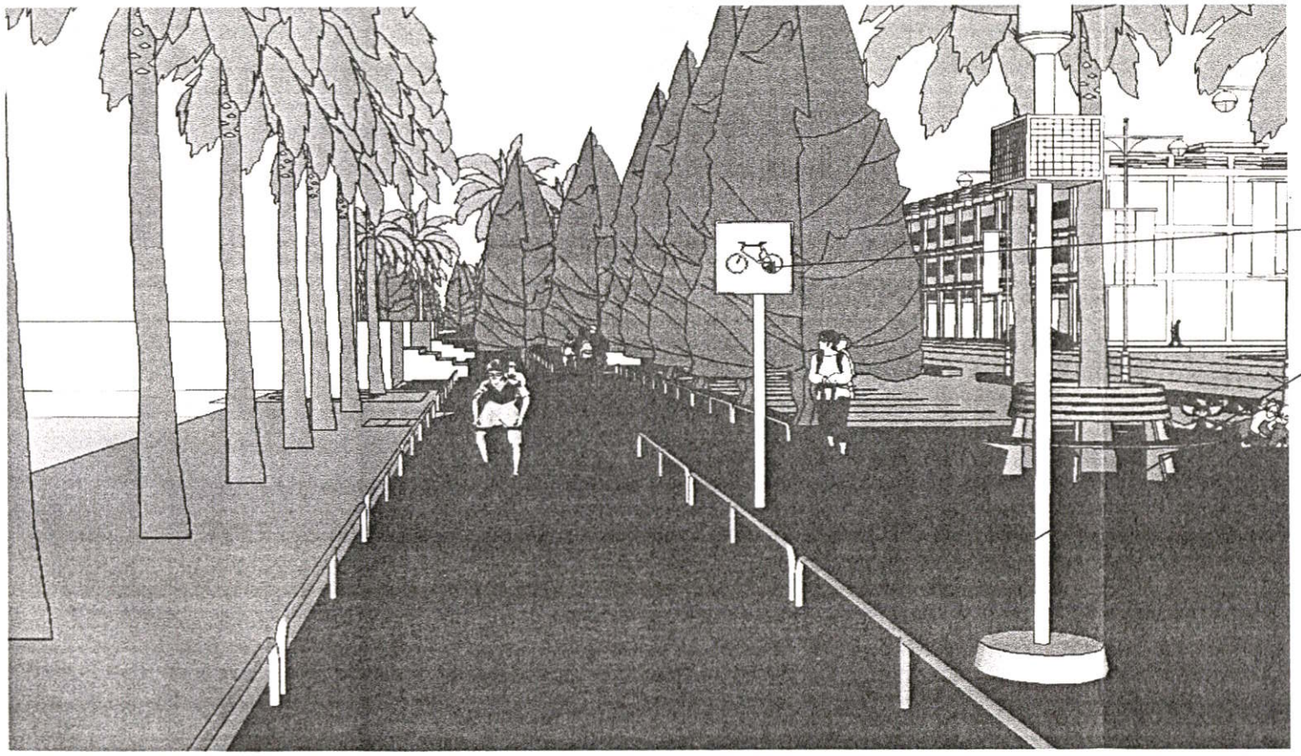
<table>
<tr><th>ประเภทการรักษาสิ่งแวดล้อม</th><th>สถาพปัจจุบัน</th><th>แนวความคิดในการออกแบบ</th><th>แนวทางกรปรับปรุง</th></tr>
<tr><td rowspan="2">1. ถังขยะบริเวณชายหาดชะอำ</td><td>ถังขยะบริเวณชายหาดมีการจัดว่างไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และเศษขยะตกหล่น ส่งกลิ่นเหม็นทำให้สภาพแวดล้อมเสีย

ถังขยะบริเวณชายหาดชะอำ</td><td>- จัดใช้ระบบถังขยะ 2 ถังแบบแยกขยะเปียกและขยะแห้ง
- จัดวางตำแหน่งที่พนักงานเก็บขยะสามารถเข้าถึงได้สะดวก</td><td>
รูปแบบถังขยะที่มีการปรับปรุง</td></tr>
<tr><td>2.การเก็บขยะบริเวณชายหาดชะอำ</td><td>รถเก็บขยะในบริเวณชายหาดชะอำ ในวันธรรมดา มีการเก็บขยะในในช่วงเช้าและเย็น ส่วนวันหยุดเสาร์-อาทิตย์จะเก็บช่วงเช้า กลางวันเย็น ซึ่งไม่พอกับจำนวนปริมาณขยะที่มีแต่ละวัน จึงเกิดปัญหาในเรื่องขยะตกหล่นจากถังขยะ ทำให้ส่งกลิ่นเหม็น

การเก็บขยะบริเวณชายหาดชะอำ</td><td>- เพิ่มเที่ยวในการเก็บขยะให้มีเพิ่มในการเก็บมากขึ้น
- จัดใช้ระบบถังขยะ 2 ถังแบบแยกขยะเปียกและขยะแห้ง</td><td></td></tr>
</table>

ตารางที่ 5.8 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงทางสัญจรและที่จอดรถ

ประเภททางสัญจรและที่จอดรถ	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
1.ถนนสายหลัก 	ถนนเรียบชายหาดชะอำเป็นถนนสายหลัก เป็นถนน 2 เลน ไปและกลับประกอบกับมีการจอดรถไม่เป็นสัดส่วนบริเวณชายหาด ทำให้กินพื้นที่ถนนทำให้รถติด ส่งปัญหา ยิ่งในช่วงเทศการจะมีจำนวนรถมากและจะส่งผลให้การจราจรติดขัดมาก ถนนสายหลัก	- ขยายถนนออกเป็น 4 เลนไป 2 เลนกับ 2 เลน เพื่อรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน - ออกกฎข้อบังคับห้ามจอดรถริมทาง	รูปขยายเล็นถนนสายหลักหลังปรับปรุง แปลนแสดงการขยายถนนร่วมจิตต์
2.ที่จอดรถ 	ที่จอดรถบริเวณชายหาดชะอำ มีการจอดอย่างไม่เป็นระเบียบ ไม่เป็นสัดส่วน จึงส่งผมให้การจรา จารติดขัด และมีการจอดรถกินพื้นที่ชายหาดชะอำทำให้เสียพื้นที่ในการใช้งานของชายหาดชะอำ ที่จอดรถ	- จัดและเพิ่มพื้นที่จอดรถให้เป็นสัดส่วน สำหรับผู้มาติดต่อศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและผู้พักผ่อนบริเวณชายหาด	 ลานจอดรถสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้มาติดต่อ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวหลังปรับปรุง ลานจอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวหลังปรับปรุง

ตารางที่ 5.8 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงทางสัญจรและที่จอดรถ(ต่อ)

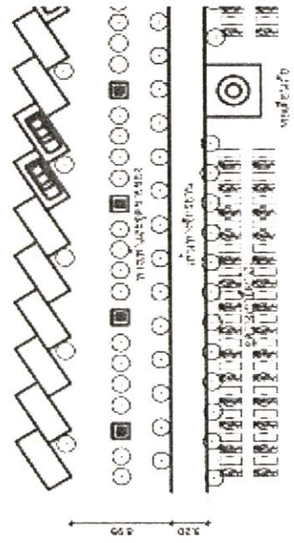
ประเภททางสัญจรและที่จอดรถ	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
3.เส้นทางจักรยาน 	ไม่มีการจัดเส้นทางจักรยานบริเวณชายหาด เพื่อแยกเป็นสัดส่วน และเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้จักรยาน เส้นทางจักรยาน	- จัดพื้นที่เส้นทางจักรยานอย่างชัดเจนไม่ปะปนใช้ร่วมกับ กับถนนสายหลัก - เพิ่มป้ายบอกข้อมูลเส้นทางจักรยาน	

ป้ายสัญญาลักษณ์เส้นทางจักรยาน

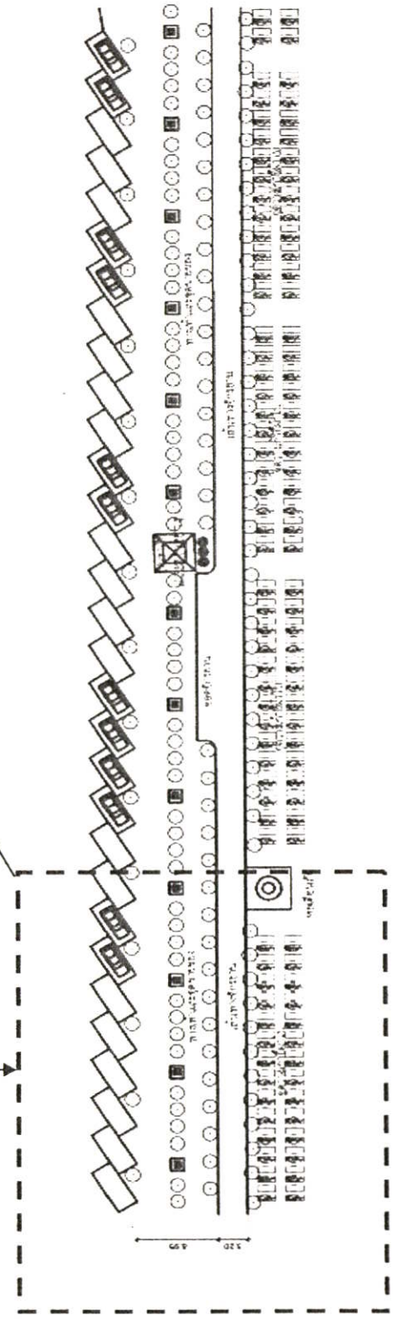
ราวกันแสดนเลสเพิ่มความเป็นสัดส่วน

ทัศนียภาพแสดงเส้นทางจักรยานหลังการปรับปรุง

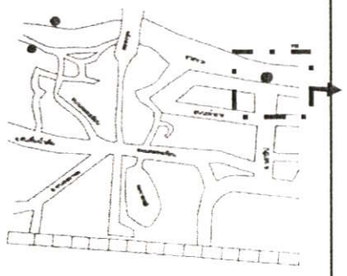
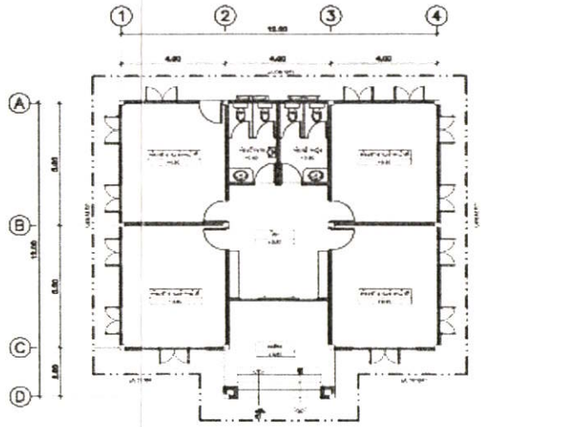
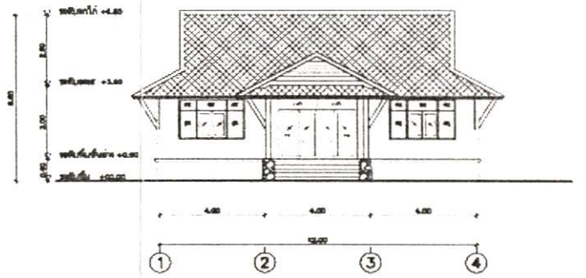
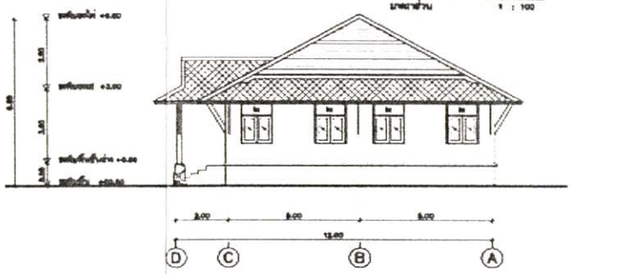
แบบขยายผังเส้นทางจักรยาน

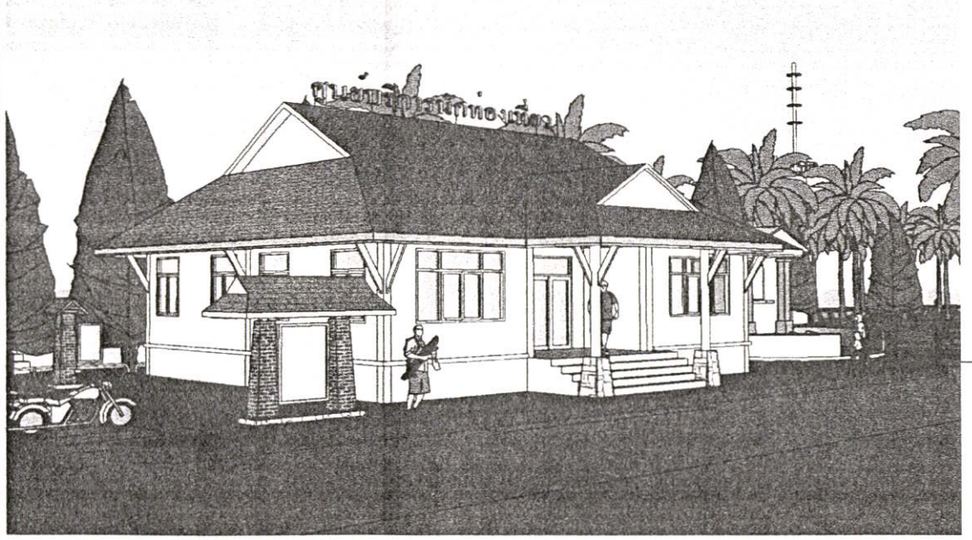
ดูแบบขยาย

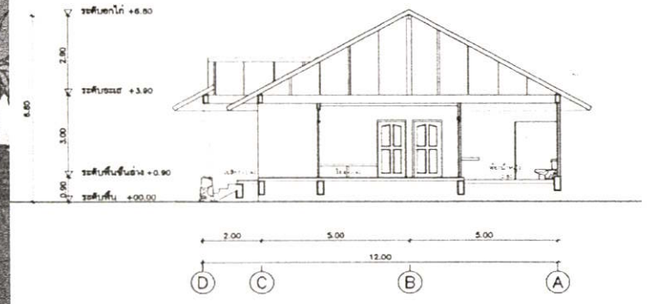

ผังแสดงเส้นทางจักรยาน

ตารางที่ 5.9 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงอาคารและสิ่งก่อสร้าง

ประเภทอาคารและสิ่งก่อสร้าง	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
1.ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 	จุดบริการนักท่องเที่ยว มีสภาพค่อนข้างโทรมและไม่โดดเด่น ขาดเอกลักษณะของพื้นที่เพื่อเพิ่มให้เป็นจุดเด่นขาดพื้นที่จอดรถ สำหรับเจ้าหน้าและผู้มาติดต่อ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	- ปรับปรุงอาคารให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับพื้นที่ - จัดวางองค์ประกอบโดยรวมให้เหมาะสมกับการใช้งานของเจ้าหน้าที่และนักท่องเที่ยว	 แปลน รูปด้านหน้า รูปด้านข้าง

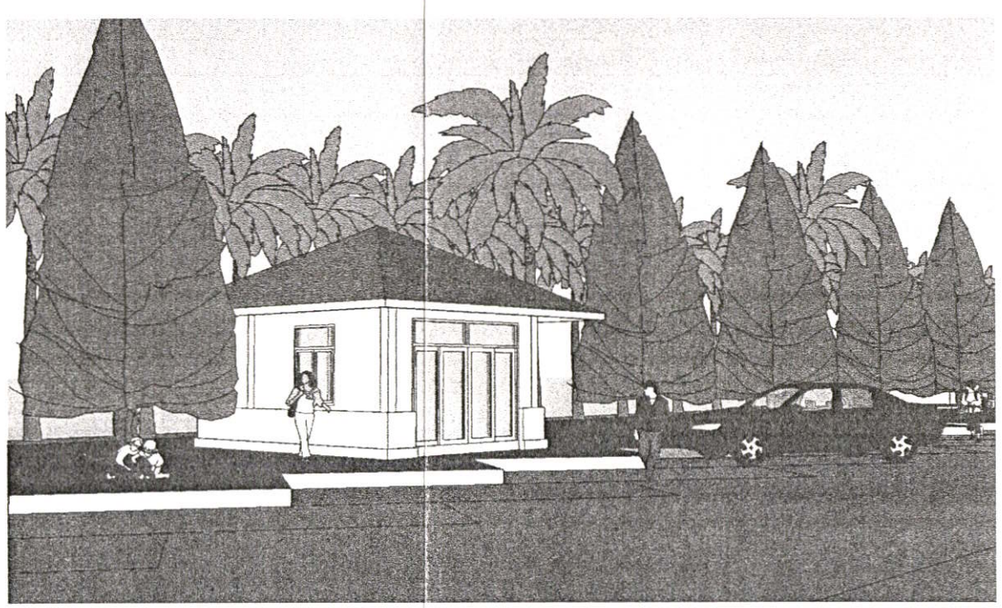

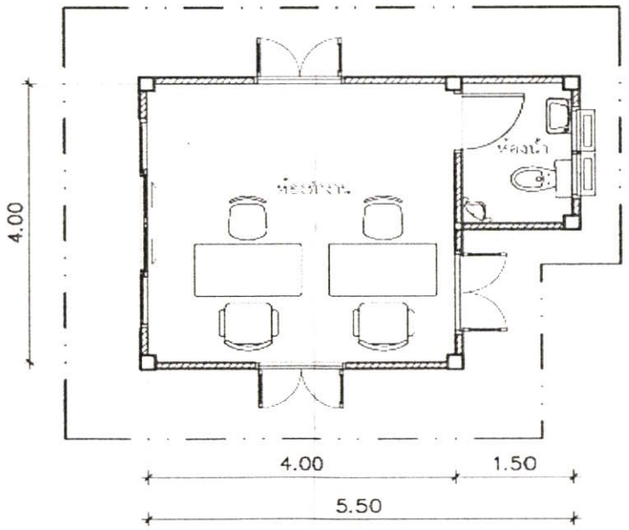

รูปตัด

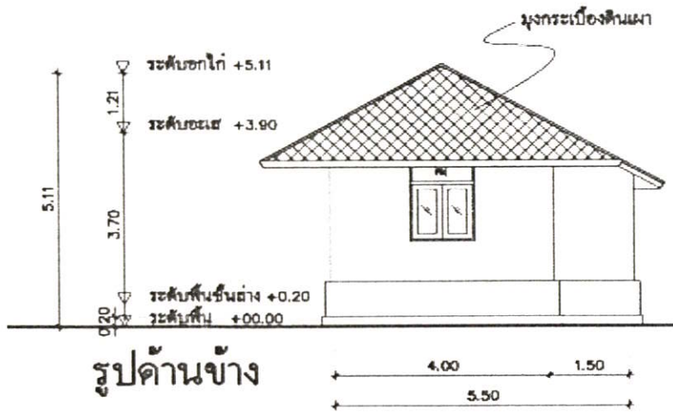
ทัศนียภาพศูนย์บริการนักท่องเที่ยวหลังการปรับปรุง

ตารางที่ 5.9 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงอาคารและสิ่งก่อสร้าง (ต่อ)

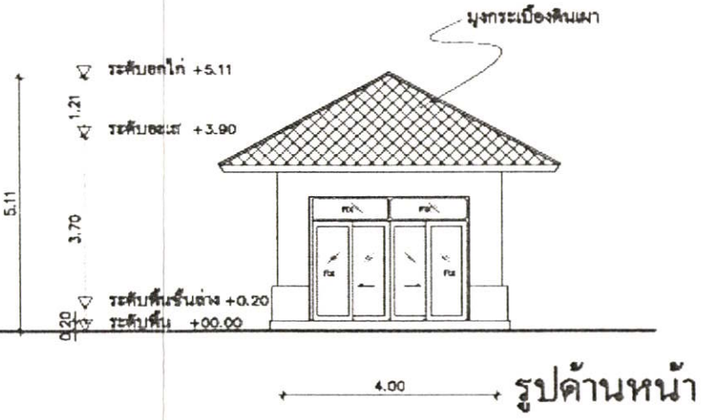
ประเภทอาคารและสิ่งก่อสร้าง	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
2.ป้อมตำรวจ	ป้อมตำรวจมีสภาพค่อนข้างโทรม และไม่โดดเด่นขาดเอกลักษณะของพื้นที่ ป้อมตำรวจ	- ปรับปรุงอาคารให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับพื้นที่ - ติดตั้งป้ายบอกสถานที่สำคัญและตำแหน่งของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวแต่ละจุดสำคัญในบริเวณชายหาด	 ทัศนียภาพแสดงรรูปแบบป้อมตำรวจหลังการปรับปรุง

แปลน

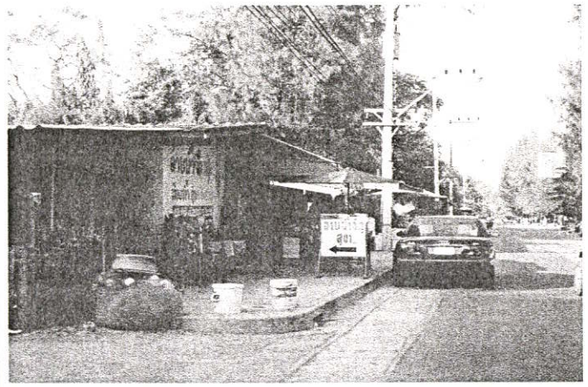
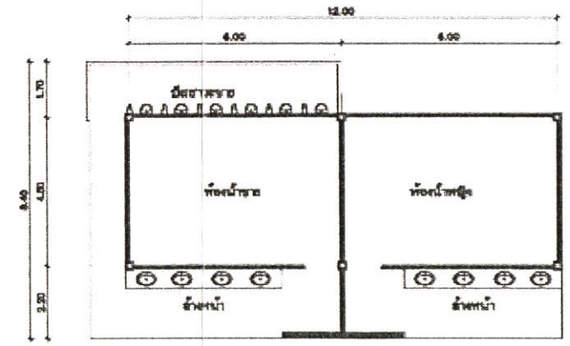
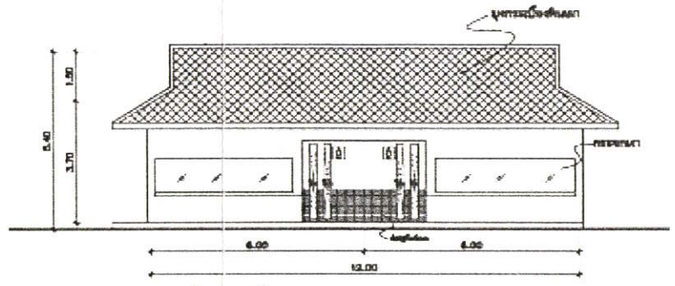
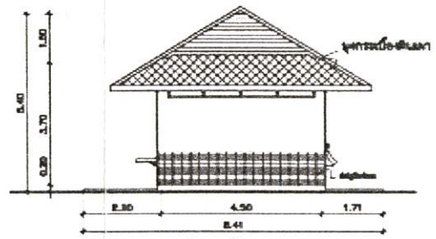
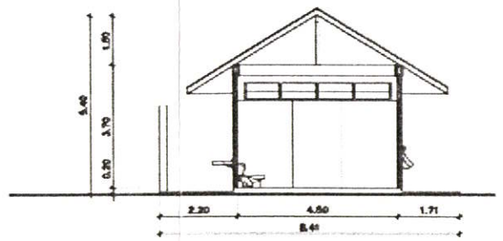

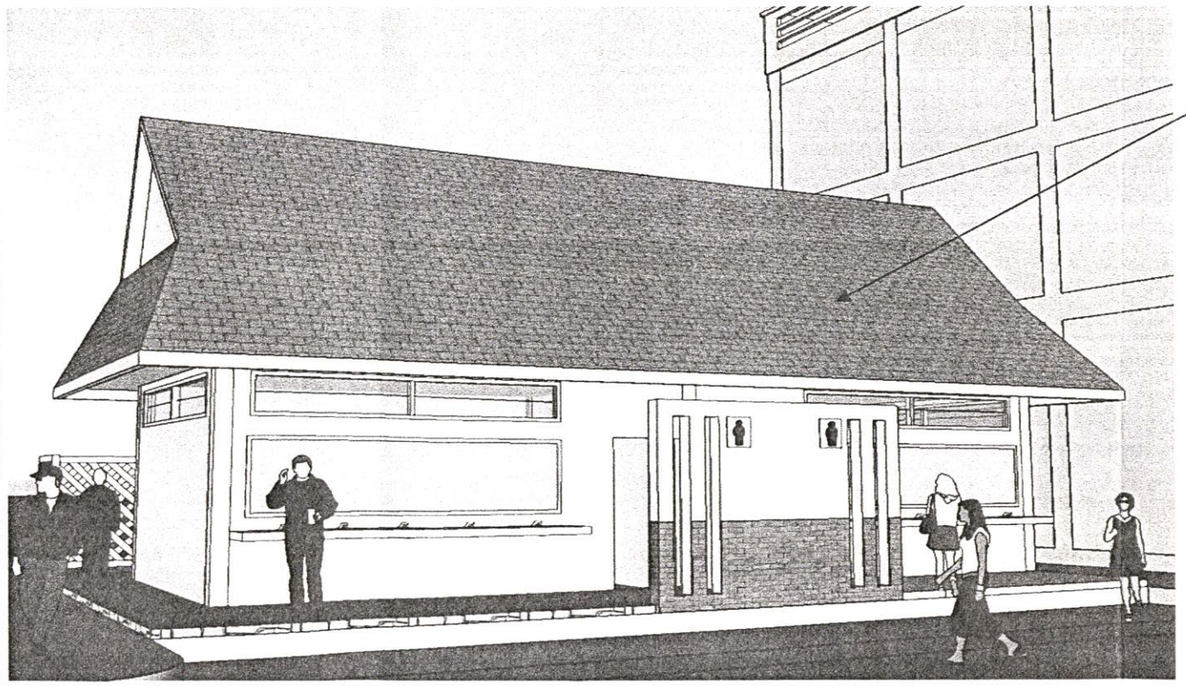
รูปด้านข้าง

รูปด้านหน้า

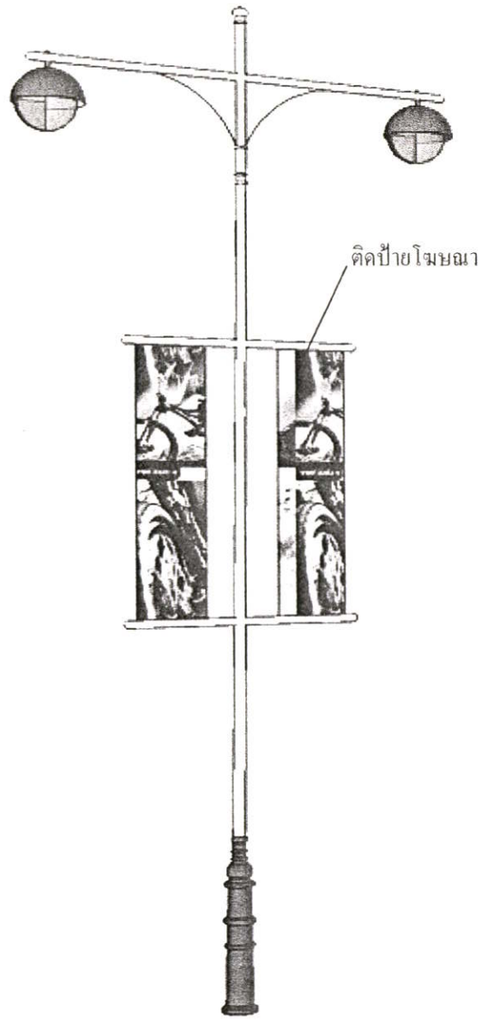
ตารางที่ 5.9 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงอาคารและสิ่งก่อสร้าง(ต่อ)

ประเภทอาคารและสิ่งก่อสร้าง	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
3.ห้องน้ำและที่อาบน้ำ	ห้องน้ำและที่อาบน้ำส่วนใหญ่จะเป็นของร้านค้าและผู้เที่อาศัยในบริเวณชายหาดชะอำโดยมีสพาภทรุดโทรมและมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอต่อความต้องการ ขาดการรักษาความสะอาด ขาดเอกลักษณะของพื้นที่ ห้องน้ำและที่อาบน้ำ	- สร้างห้องน้ำและที่อาบน้ำสาธารณะให้อยู่ภายใต้การดูแลของเทศบาลอำเภอชะอำ - เสนออาคารใช้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม - ให้จำนวนห้องน้ำเพียงพอต่อการใช้บริการนักท่องเที่ยว - ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียโดยใช้ ถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป - ควรกระจายตำแหน่งให้เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว	 แปลน รูปด้านหน้า รูปด้านข้าง รูปตัด

ทัศนียภาพห้องน้ำสาธารณะหลังการปรับปรุง

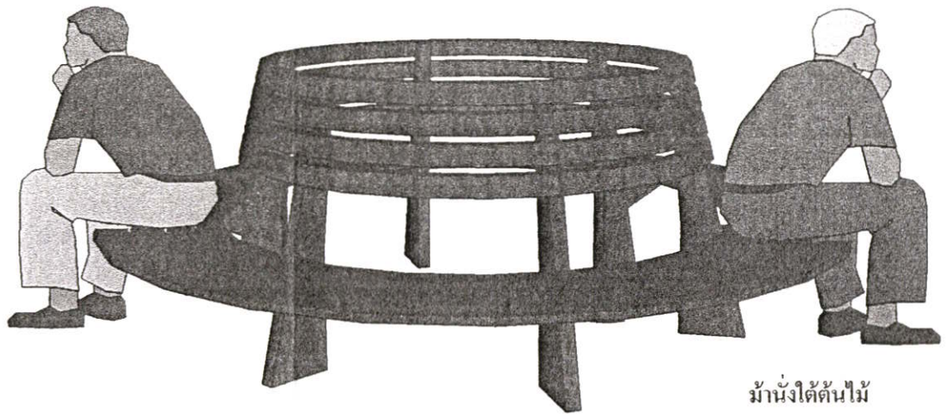
ตารางที่ 5.9 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงอาคารและสิ่งก่อสร้าง(ต่อ)

ประเภทอาคารและสิ่งก่อสร้าง	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
4.เก้าอี้และโคมไฟ	จัดอยู่ในส่วนบริเวณชายหาดชะอำ การจัดที่นั่งไม่เหมาะสม มีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ และมีรูปแบบที่ไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม โคมไฟมีรูปแบบที่ไม่เหมาะสมกับพื้นที่และ มีจำนวนไม่เพียงพอกับพื้นที่ เก้าอี้และโคมไฟ	- เสนอให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และมีความแข็งแรงทนทาน ให้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	 โคมไฟฟแบบที่ 1 ลำโพงขยายเสียง ติดป้ายโฆษณา โคมไฟฟแบบที่ 2

ไม้เนื้อแข็ง ไม้เนื้อแข็ง

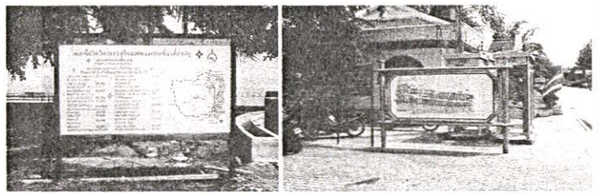
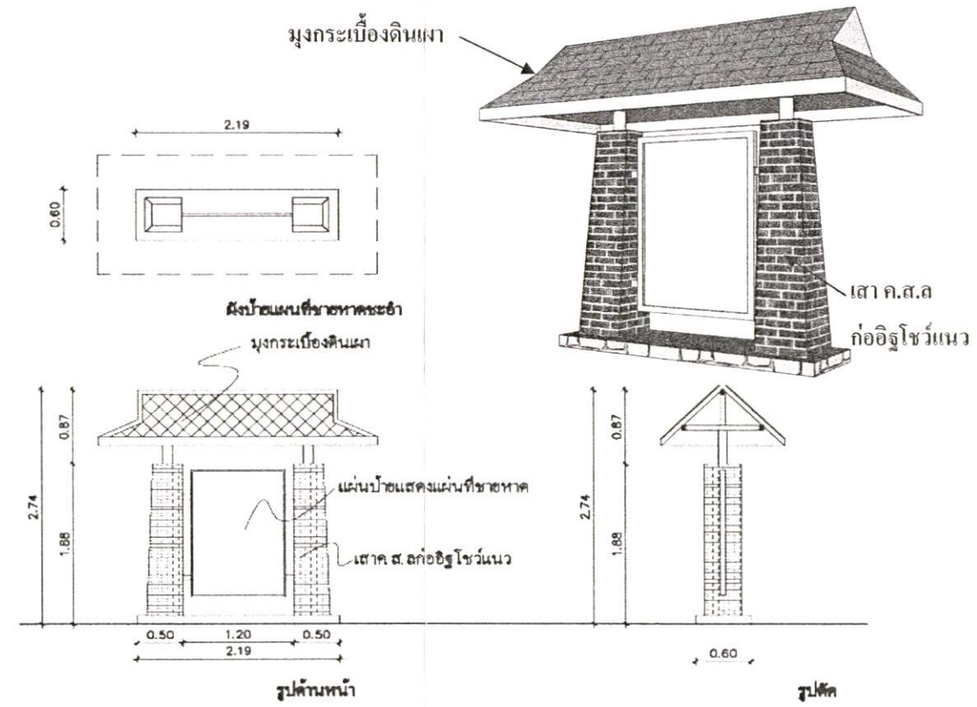
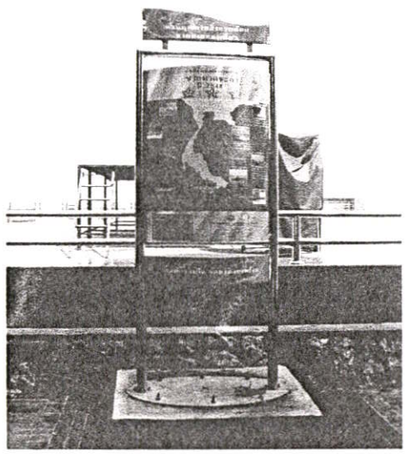
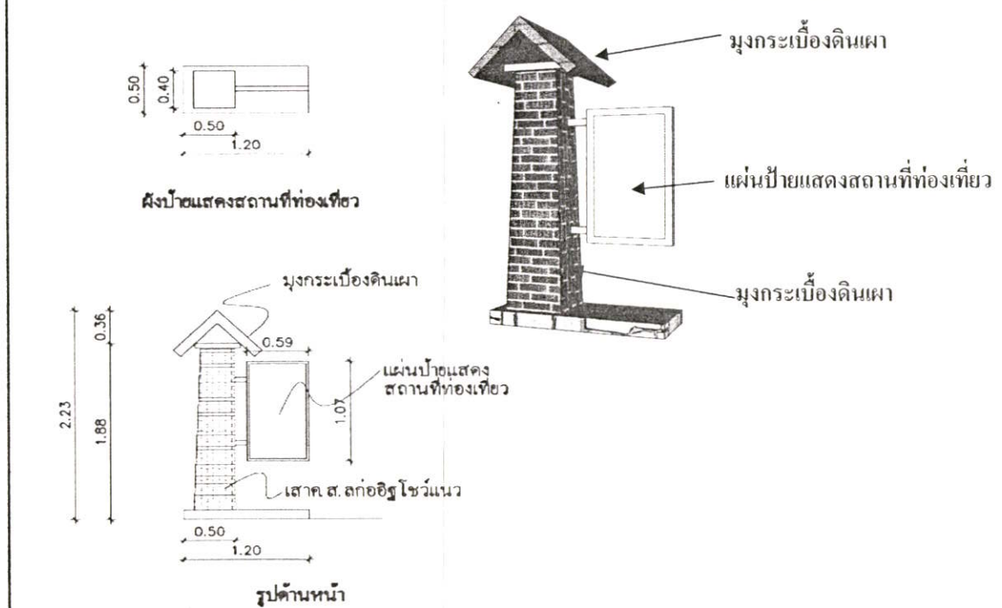

เก้าอี้นั่ง

ม้านั่งใต้ต้นไม้

ตารางที่ 5.9 แสดงรายละเอียดการปรับปรุงอาคารและสิ่งก่อสร้าง (ต่อ)

ประเภทอาคารและสิ่งก่อสร้าง	สถาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางกรปรับปรุง
5.ป้ายบอกทิศทาง	ปัจจุบันมีการติดตั้งป้ายไม่เป็นระเบียบ และมีรูปแบบที่ไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง ป้ายบอกทิศทาง	- เสนอรูปแบบใหม่ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ - ใช้วัสดุที่หาได้ภายในพื้นที่ - การสื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย - ติดในตำแหน่งที่เหมาะสมไม่กีดขวางที่จอดรถและทางเท้า	
6.ป้ายบอกข้อมูลการท่องเที่ยว	ปัจจุบันมีการติดตั้งป้ายไม่เป็นระเบียบ และมีรูปปแบบที่ไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ของเมือง ป้ายบอกข้อมูลการท่องเที่ยว	- เสนอรูปแบบใหม่ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ - ใช้วัสดุที่หาได้ภายในพื้นที่ - การสื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย - ติดในตำแหน่งที่เหมาะสมไม่กีดขวางที่จอดรถและทางเท้า	

บรรณานุกรม

เทศบาลตำบลชะอำ. 2540-2544 .**สถิติประชากรปี 40-44** : เทศบาลตำบลชะอำ จังหวัดเพชรบุรี [Online] Available : http ://www.phetchonline.com/tessaban/page_16.html

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2540. **คู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกายภาพ** : กองวางแผนโครงการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2540. **แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด ภาคกลาง.**

กรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย. **ทฤษฎีและความรู้ทางด้านผังเมือง.**

กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ กรมการผังเมือง กระทรวงมหาดไทย. 2538. **"ชั้นข้อมูลของแผนที่ผังเมืองรวม."** ข่าวสารกรมการผังเมือง ฉบับที่ 62

มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2545. **โครงการรักษาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรี.**

การท่องเที่ยวแห่ประเทศไทย. 2531. **คู่มือพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว. ครั้งที่ 1 : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.**

มหาวิทยาลัยมหิดล. 2533. **การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อการจัดการทำแผนปฏิบัติอนุรักษ์ธรรมชาติเฉพาะแหล่งชายฝั่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์: คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร.**

เลิศวิทย์ รังสิรักษ์ . 2545. นโยบายการบริหารสภาพแวดล้อมชุมชนเมือง : เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา 26014 นโยบายและการบริหารสภาพแวดล้อมชุมชนเมือง. กรุงเทพฯ : หลักสูตรการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม คณะสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สมพล ดำรงเสถียร. 2545. **การออกแบบชุมชนเมือง** : ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สิทธิพร ภิรมย์รื่น. 2541. **การวางแผนและผังชุมชนเมืองประสบการณ์ของสหรัฐอเมริกา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือราชการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / **3504** วันที่ 21 สิงหาคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด

ด้วย นายปิติกร กรวาทิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดนเรศวร" โดยมี ผศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายปิติกร กรวาทิน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / 3504 วันที่ 21 สิงหาคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.เบญจวรรณ อุบลศรี

ด้วย นายปิติกร กรวาทิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดนเรศวร" โดยมี ผศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายปิติกร กรวาทิน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 0425

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นางสาววิปัญญา บำรุงชล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายปิติกร กรวาทิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดนเรศวร" โดยมี ผศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนายปิติกร กรวาทิน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา
โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 326-4325

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

.....

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นายปิติกร กรวาทิน รหัสประจำตัว 45063148 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดนเรศวร (A CONCEPT DESIGN OF NARASUAN BEACH FOR TRAVELLING)" โดยมี ผศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2547

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2547

(รศ.ดร.อิทธิพล แจ้งชัด)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสัมภาษณ์แบบแสดงความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ
- แบบสัมภาษณ์แบบแสงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ
- แบบสัมภาษณ์แบบแสดงความคิดเห็นของเจ้าที่บริเวณชายหาดชะอำ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(สาขาสถาปัตยกรรม)

ขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามของนักศึกษาปริญญาโท

การศึกษาเรื่อง

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

แบบสัมภาษณ์แบบแสดงความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : เขียนเครื่องหมาย / หน้าข้อความตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ ☐ 16-25 ปี ☐ 26-35 ปี ☐ 36-45 ปี
☐ 46-55 ปี ☐ 56-65 ปี

3. ด้านการศึกษาจบขั้นสูงสุด

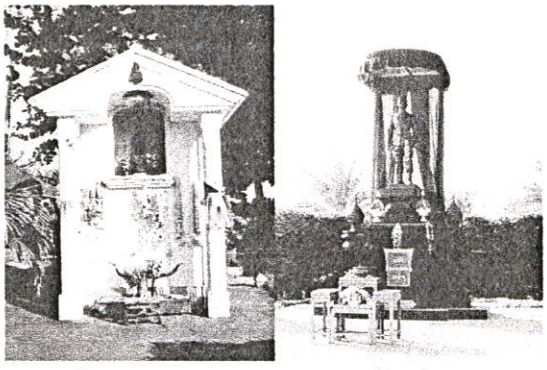
☐ ระดับประถมศึกษา
☐ ระดับมัธยมศึกษาหรือ ปวช.
☐ ระดับอุดมศึกษาหรือ ปวส.
☐ ระดับสูงกว่าอุดมศึกษา

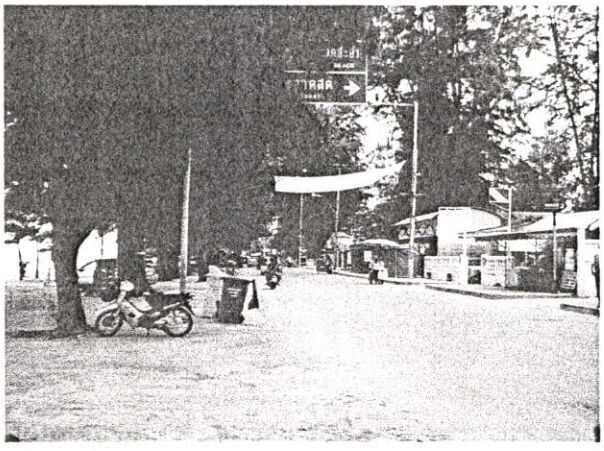
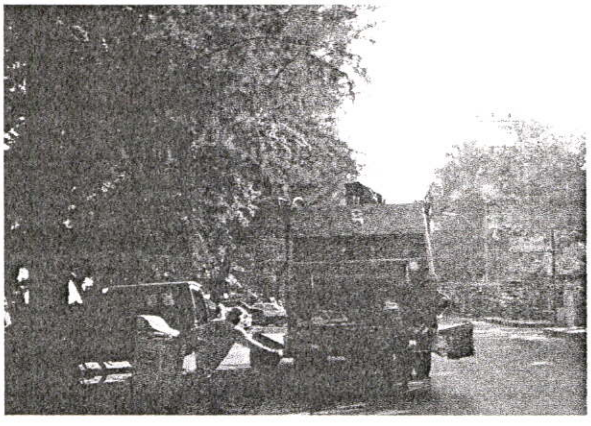
<u>ตอนที่ 2</u> สภาพทางด้านกายภาพในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

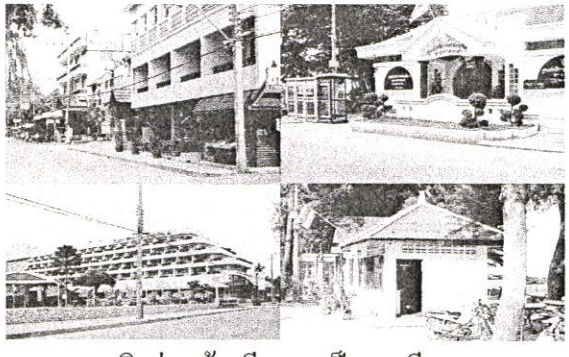
คำชี้แจง : <u>ชายหาดชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัด จังหวัดเพชรบุรี</u> ที่ท่านกำลังแสดงความคิดเห็นอยู่นี้ มีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ใดโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องประเมินผลตามความคิดเห็นของท่าน

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
1.	**<u>สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ</u>**			
1.1	ย่านและที่รวมกิจกรรม - พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม			
	- ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม			
	- ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ			
	- สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการ			
	- กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว			
	- พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาด			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
1.2	ที่โล่ง - ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ			
	- ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว			
	- ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง			
1.3	เส้นทางการสัญจร - เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่			
	- ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจร			
	- ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดา			
	- ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาล			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
1.4	ทิวทัศน์และจุดสำคัญ - ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพื้นที			
	- ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่			
1.5	สิ่งแวดล้อม - สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่			
	- สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่			
1.6	พืชพันธุ์ - พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่			
	- พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่			
	- พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
1.7	การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม - สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด			
	- สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ			
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ - ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่			
	- ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถ			
	- ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ			
	- สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล			
	- ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย			
	- ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย			
	- ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ			
	- ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล			
19	อาคารและสิ่งก่อสร้าง - อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกัน			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร			
	- สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ			
	- สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม			

1. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบันด้านสิ่งแวดล้อมของเมืองชะอำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

2.1 ด้านประชากร

- พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- พื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- พื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

2.2 เอกลักษณ์ของชุมชน

☐ พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน ☐ หาดชะอำ ☐ หุบกระพง

☐ วนอุทยานชะอำ ☐ ศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทราย

☐ ขมมหม้อแกง ☐ ชมพู่เพชร ☐ ต้นตาล

☐ เขาเจ้าลาย(เขานางพันธุรัต) ☐ ปานศรนารายณ์

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2.3 บริการด้านสังคม

- ความเพียงพอในด้านการบริการทางด้านสังคม

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

2.4 สาธารณูปโภค

- ไฟฟ้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- ประปามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

2.5 สาธารณูปการ

- ถนนและทางเท้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- โทรศัพท์สาธารณะมีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

3. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

3.1 ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงาน

- มีอาชีพอะไร

☐ รับราชการ ☐ รับจ้าง ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ พนักงานบริษัท ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

- รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพ

☐ เพียงพอ (โปรดระบุจำนวน.....บาท)

☐ ไม่เพียงพอ (โปรดระบุจำนวน.....บาท)

3.2 แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชยกรรม

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัย

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่

ทางจักรยาน

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

พื้นที่การค้าขาย

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

พื้นที่สำหรับการกีฬาและนันทนาการ

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง(ตากอากาศ)

บริเวณชายหาด

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

ที่จอดรถ

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

ลานกิจกรรม

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

1. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(สาขาสถาปัตยกรรม)

ขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามของนักศึกษาปริญญาโท

การศึกษาเรื่อง

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

แบบสัมภาษณ์ แบบแสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

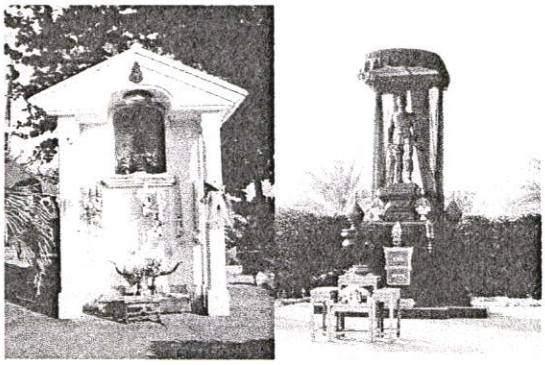
คำชี้แจง : เขียนเครื่องหมาย / หน้าข้อความตรงกับท่านมากที่สุด

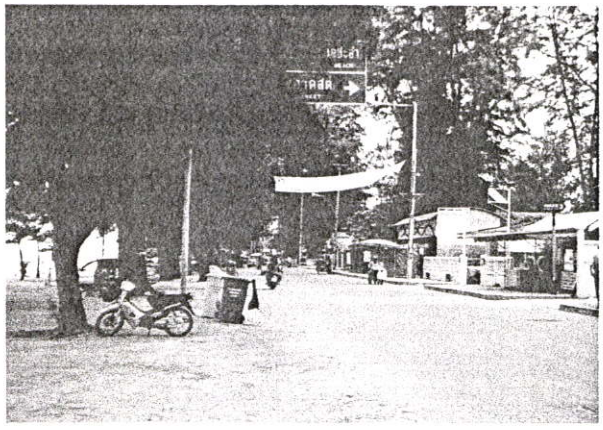
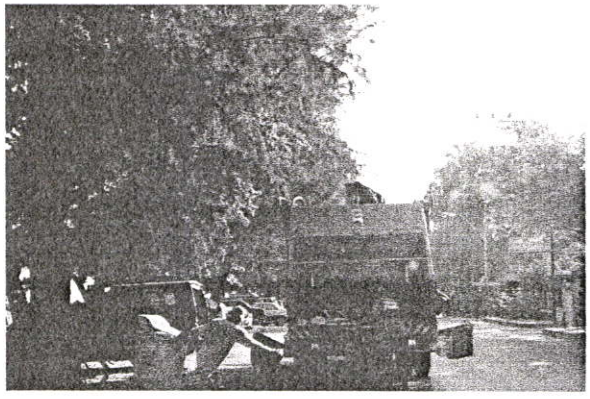
ตอนที่ 1 สภาพทางด้านกายภาพในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

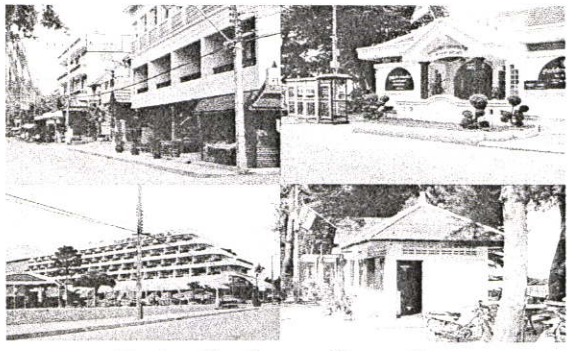
คำชี้แจง : ชายหาดชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัด จังหวัดเพชรบุรี ที่ท่านกำลังแสดงความคิดเห็นอยู่นี้ มีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ใดโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องประเมินผลตามความคิดเห็นของท่าน

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
1.	**สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ**			
1.1	ย่านและที่รวมกิจกรรม - พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม			
	- ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ			
	- สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการ			
	- กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว			
	- พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาด			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน			
1.2	ที่โล่ง - ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ			
	- ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว			
	- ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง			
1.3	เส้นทางการสัญจร - เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจร			
	- ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดา			
	- ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาล			
1.4	ทิวทัศน์และจุดสำคัญ - ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพืนที			
	- ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่			
1.5	สิ่งแวดล้อม - สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่			
	- สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่			
1.6	พืชพันธุ์ - พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่			
	- พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่			
	- พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
1.7	การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม - สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด			
	- สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ			
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ - ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่			
	- ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถ			
	- ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ			
	- สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล			
	- ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย			
	- ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย			
	- ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ			
	- ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล			
19	อาคารและสิ่งก่อสร้าง - อาคารและสิงก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกัน			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ			
	- สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม			

1. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบันด้านสิ่งแวดล้อมของเมืองชะอำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(สาขาสถาปัตยกรรม)

ขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามของนักศึกษาปริญญาโท

การศึกษาเรื่อง

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

แบบสัมภาษณ์ แบบแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่บริเวณชายหาดชะอำ

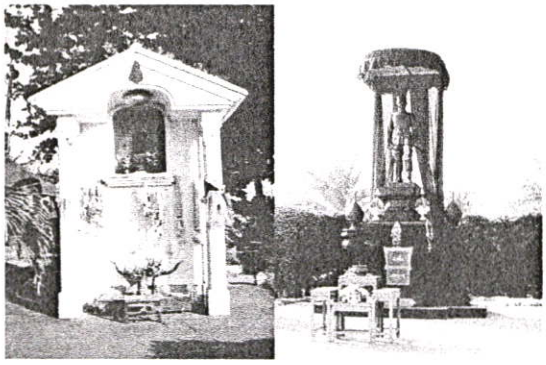
คำชี้แจง : เขียนเครื่องหมาย / หน้าข้อความตรงกับท่านมากที่สุด

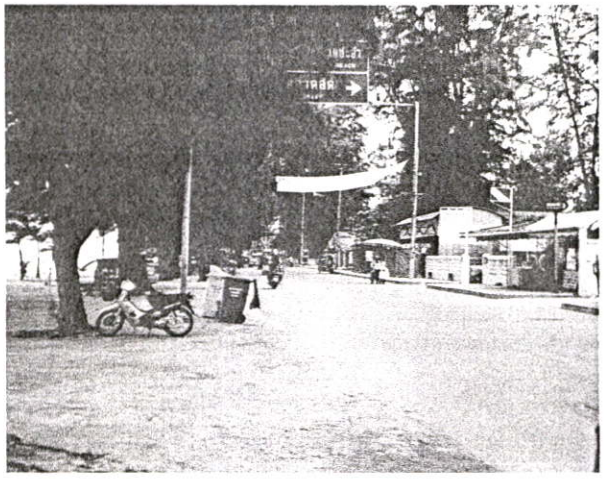
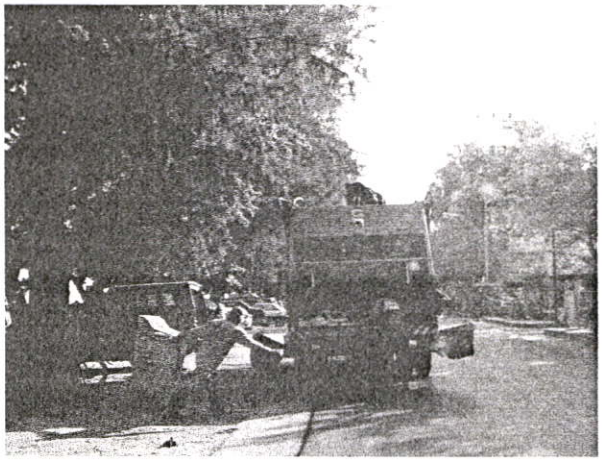
ตอนที่ 1 สภาพทางด้านกายภาพในเขตเทศบาลอำเภอชะอำ

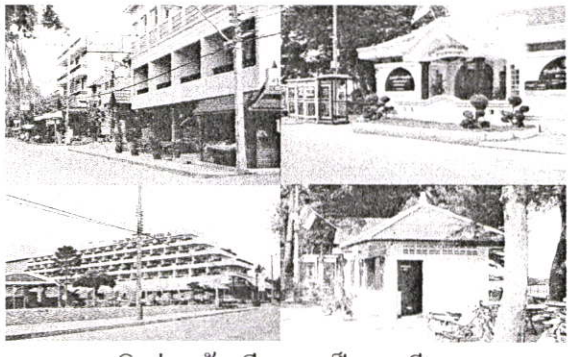
คำชี้แจง : ชายหาดชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัด จังหวัดเพชรบุรี ที่ท่านกำลังแสดงความคิดเห็นอยู่นี้ มีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ใดโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องประเมินผลตามความคิดเห็นของท่าน

1. 1.1	สภาพปัจจุบันทางด้านกายภาพของภูมิทัศน์เมืองชะอำ ย่านและที่รวมกิจกรรม - พื้นที่และขนาดสอดคล้องกับกิจกรรม			
	- ความเหมาะสมของการเข้าถึงพื้นที่กิจกรรม			
	- ความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- สามารถสังเกตได้ง่ายเพื่อการเข้ารับบริการ			
	- กิจกรรมมีจำนวนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว			
	- พื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความสะอาด			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นระเบียบ			
	- ย่านและพื้นที่การทำกิจกรรมมีความเป็นสัดส่วน			
1.2	ที่โล่ง - ที่โล่งมีขนาดเพียงพอกับพื้นที่ชายหาดชะอำ			
	- ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่โล่งกับนักท่องเที่ยว			
	- ความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่โล่ง			
1.3	เส้นทางการสัญจร - เส้นทางการสัญจรมีความเพียงพอกับพื้นที่			
	- ความเพียงพอกับปริมาณการใช้เส้นทางการสัญจร			
	- ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันธรรมดา			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- ความเพียงพอในการใช้เส้นทางการสัญจรในวันหยุดและเทศกาล			
1.4	ทิวทัศน์และจุดสำคัญ - ทิวทัศน์มีความสวยงามเหมาะกับพืนที			
	- ทิวทัศน์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- จุดสำคัญแสดงเอกลักษณ์ของพื้นที่			
1.5	สิ่งแวดล้อม - สิ่งแวดล้อมมีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่			
	- สิ่งแวดล้อมมีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- สิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่			
1.6	พืชพันธุ์ - พืชพันธุ์มีความสวยงามเหมาะสมกับพื้นที่			
	- พืชพันธุ์มีความเป็นระเบียบเหมาะสมกับพื้นที่			
	- พืชพันธุ์มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่			
	- พืชพันธุ์เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
1.7	การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม - สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความสะอาด			
	- สิ่งแวดล้อมของเมืองมีความเป็นระเบียบ			
1.8	ทางสัญจรและที่จอดรถ - ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถที่ใช้บริการในพื้นที่			
	- ขนาดทางสัญจรมีความเหมาะสมในการเดินรถ			
	- ทางสัญจรมีความชัดเจนในเส้นทางเดินรถ			
	- สัญลักษณ์และเครื่องหมายในการเดินรถชัดเจน			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถยนต์			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยาน			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา			
	- ทางสัญจรมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล			
	- ที่จอดรถมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย			
	- ที่จอดรถมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย			
	- ที่จอดรถมีความปลอดภัยในการจอดรถ			
	- ความเพียงพอของที่จอดรถกับปริมาณรถยนต์กับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานยนต์กับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถจักรยานกับที่จอดรถ			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันธรรมดา			
	- ที่จอดรถมีความเพียงพอกับปริมาณรถกับที่จอดรถในวันหยุดและเทศกาล			
19	อาคารและสิ่งก่อสร้าง - อาคารและสิงก่อสร้างมีความเป็นระเบียบ			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสวยงาม			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสะอาด			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องกับพื้นที่			
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความสอดคล้องเป็นพวกเดียวกัน			

ลำดับที่	รายการแสดงความคิดเห็น	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	หมายเหตุ
	- อาคารและสิ่งก่อสร้างมีความเหมาะสมกับการใช้อาคาร			
	- สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ			
	- สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ที่ยื่นออกมานอกตัวอาคารและสิ่งก่อสร้างก่อให้เกิดความไม่สวยงาม			

1. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบันด้านสิ่งแวดล้อมของเมืองชะอำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

2.1 ด้านประชากร

- พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- พื้นที่สำหรับพาณิชกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- พื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- พื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนประชากรในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

2.2 เอกลักษณ์ของชุมชน

☐ พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน ☐ หาดชะอำ ☐ หุบกระพง

☐ วนอุทยานชะอำ ☐ ศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทราย

☐ ขมมหม้อแกง ☐ ชมพู่เพชร ☐ ต้นตาล

☐ เขาเจ้าลาย(เขานางพันธุรัต) ☐ ปานศรนารายณ์

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2.3 บริการด้านสังคม

- ความเพียงพอในด้านการบริการทางด้านสังคม

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

2.4 สาธารณูปโภค

- ไฟฟ้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- ประปามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

2.5 สาธารณูปการ

- ถนนและทางเท้ามีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

- โทรศัพท์สาธารณะมีความเพียงพอกับการใช้งานในพื้นที่

☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ

3. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

3.1 ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ การจ้างงาน

- มีอาชีพอะไร

☐ รับราชการ ☐ รับจ้าง ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ พนักงานบริษัท ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

- รายได้มีความเพียงพอในการเลี้ยงชีพ

☐ เพียงพอ (โปรดระบุจำนวน.....บาท)

☐ ไม่เพียงพอ (โปรดระบุจำนวน.....บาท)

3.2 แนวโน้มของเศรษฐกิจในอนาคต

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพาณิชยกรรม

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับการพักอาศัย

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมการการประมง

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

- พื้นที่นี้ในอนาคตควรเป็นพื้นที่สำหรับพื้นที่โล่ง(ตากอากาศ)

☐ เพียงพอ ☐ไม่เพียงพอ

1. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านสังคม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

แบบสำรวจ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(สาขาสถาปัตยกรรม)

ขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามของนักศึกษาปริญญาโท

การศึกษาเรื่อง

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ

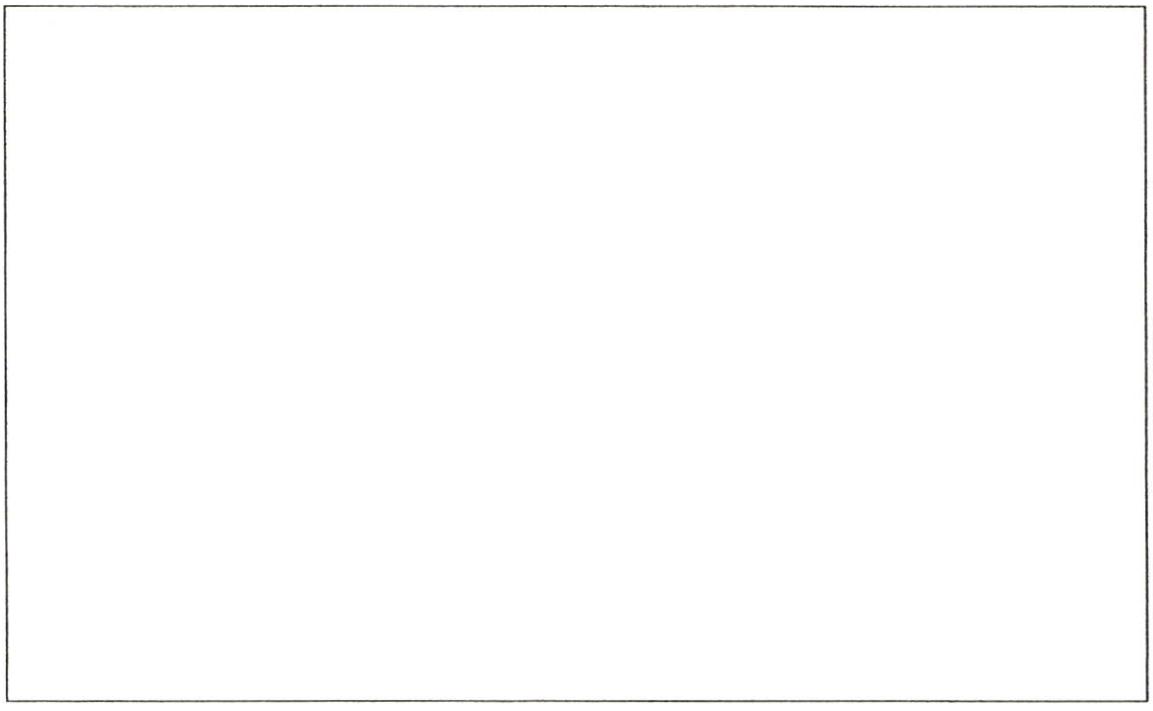
แบบสำรวจ สำหรับผู้วิจัยการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1. ย่านและที่รวมกิจกรรม

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

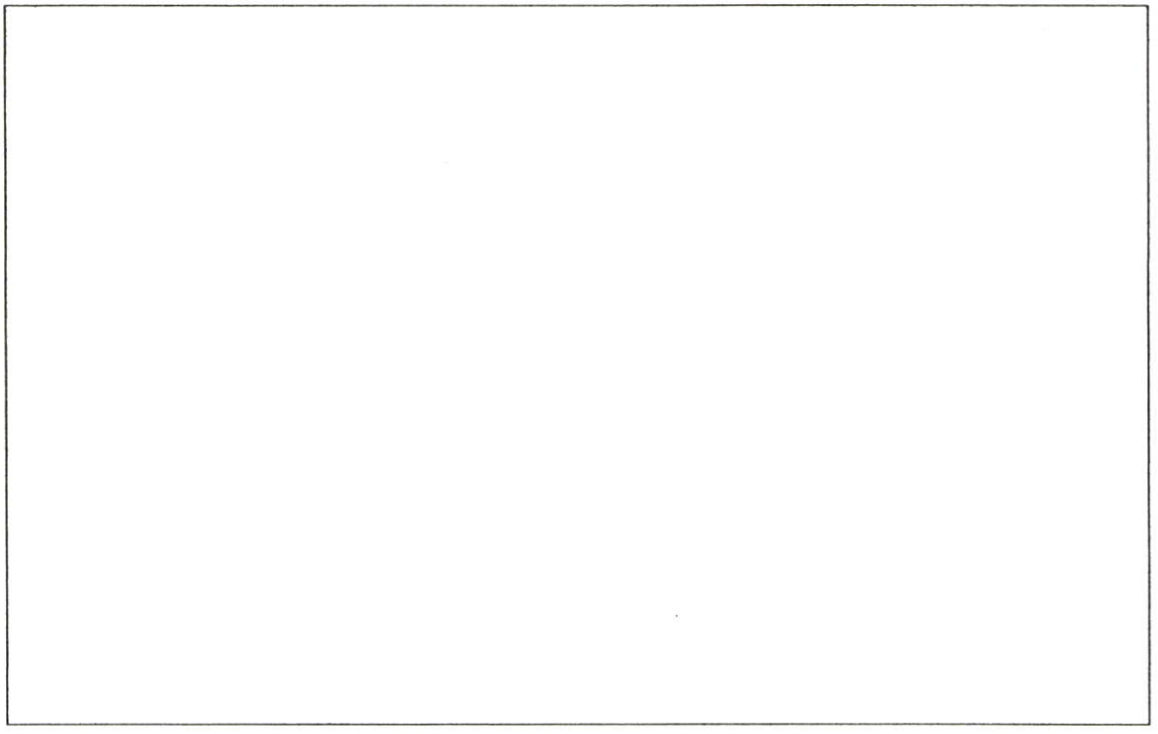

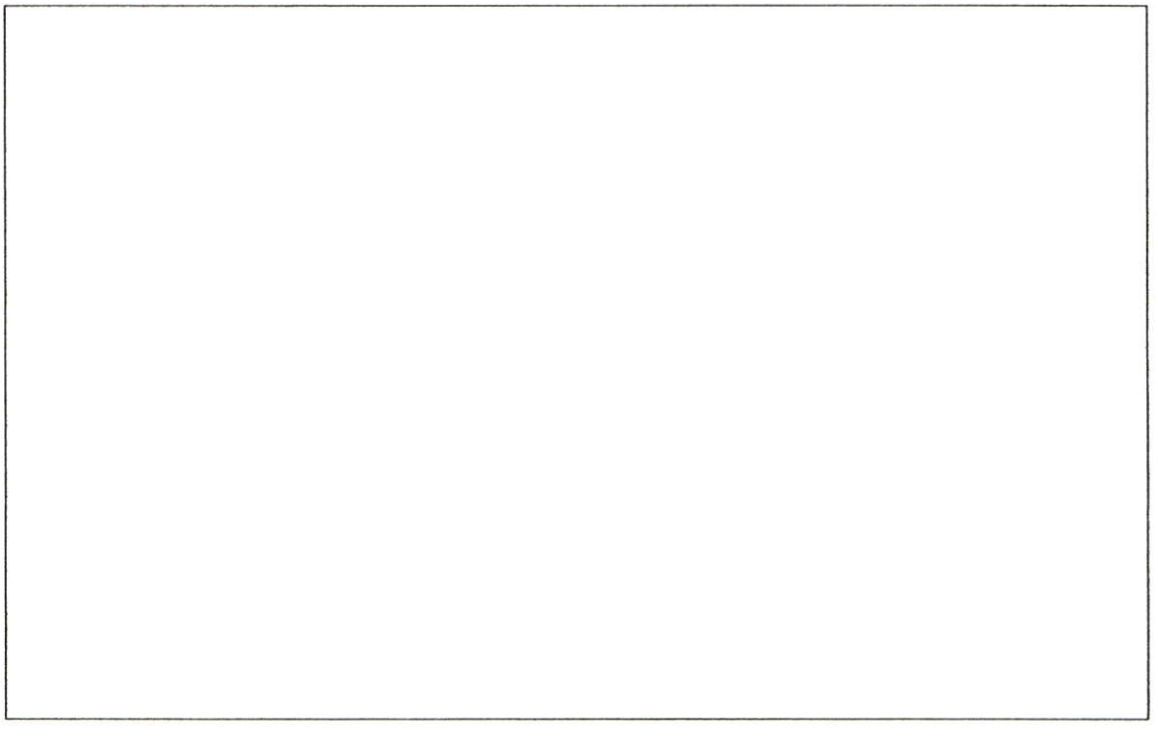
2. ที่โล่ง

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

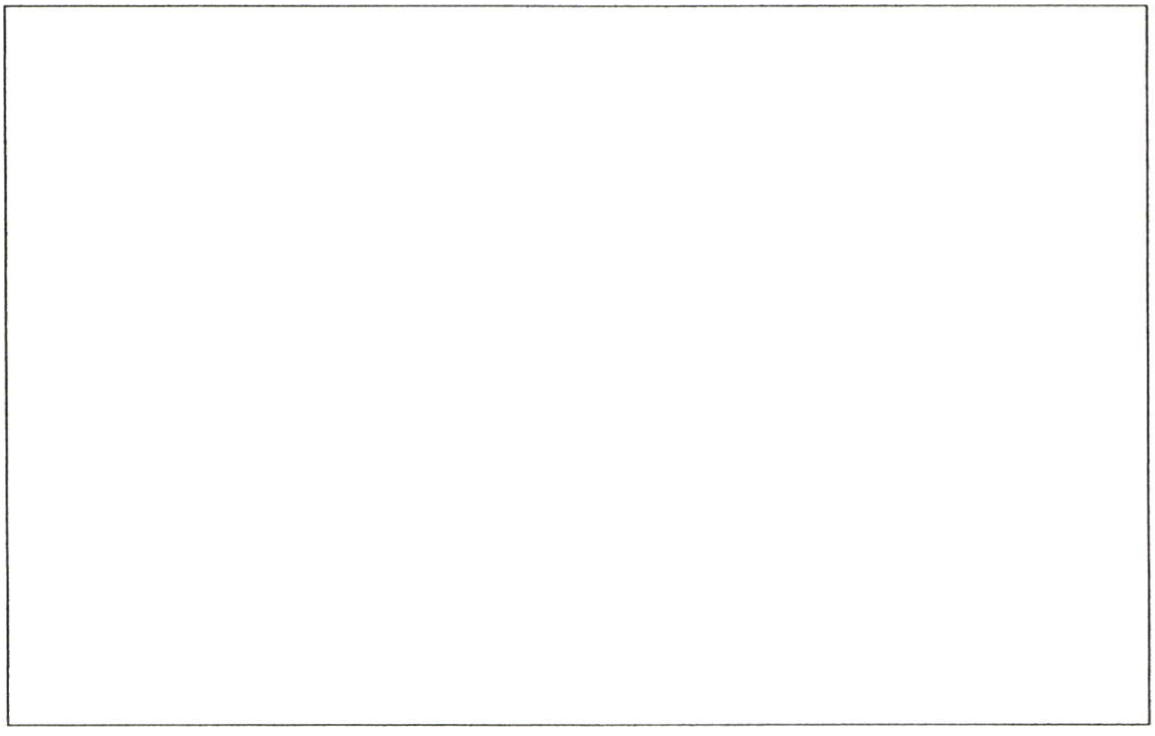

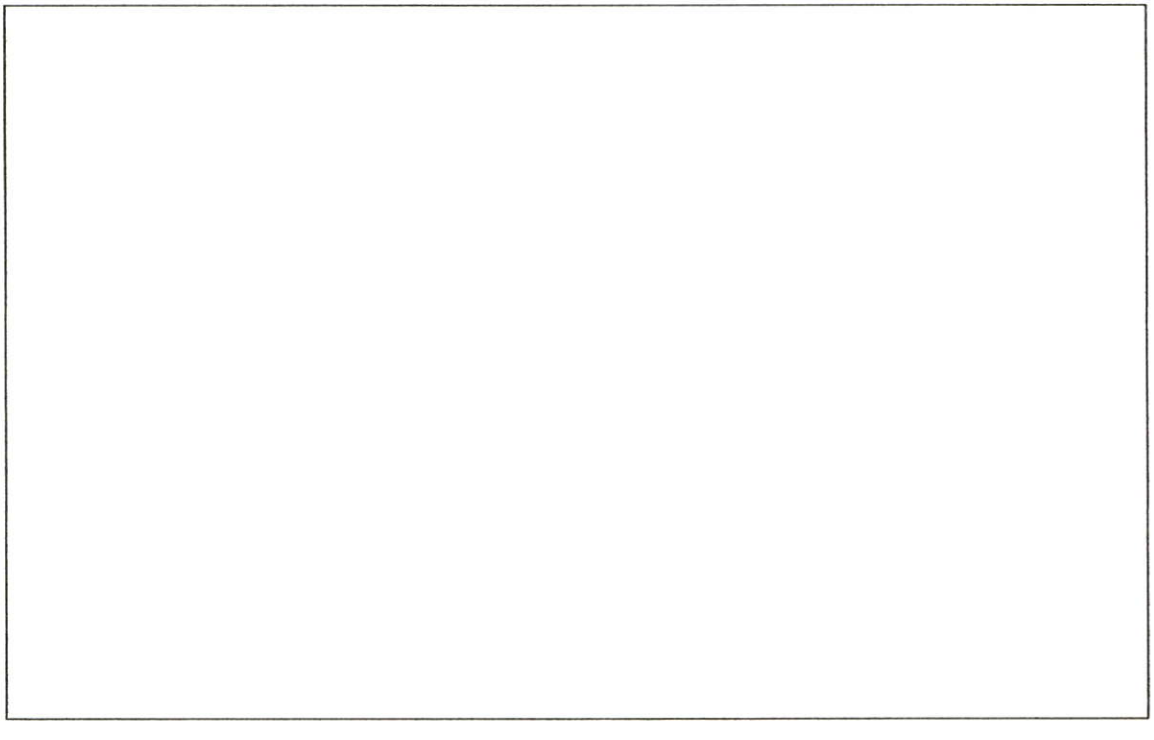
3. เส้นทางการสัญจร

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

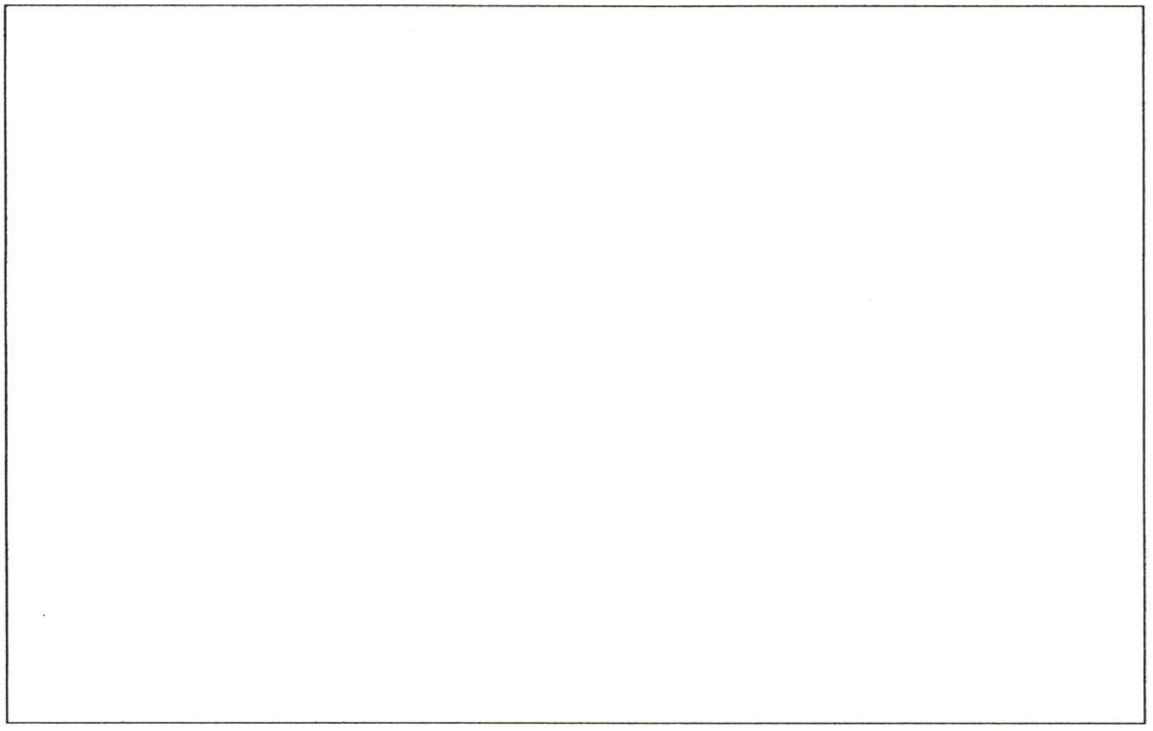

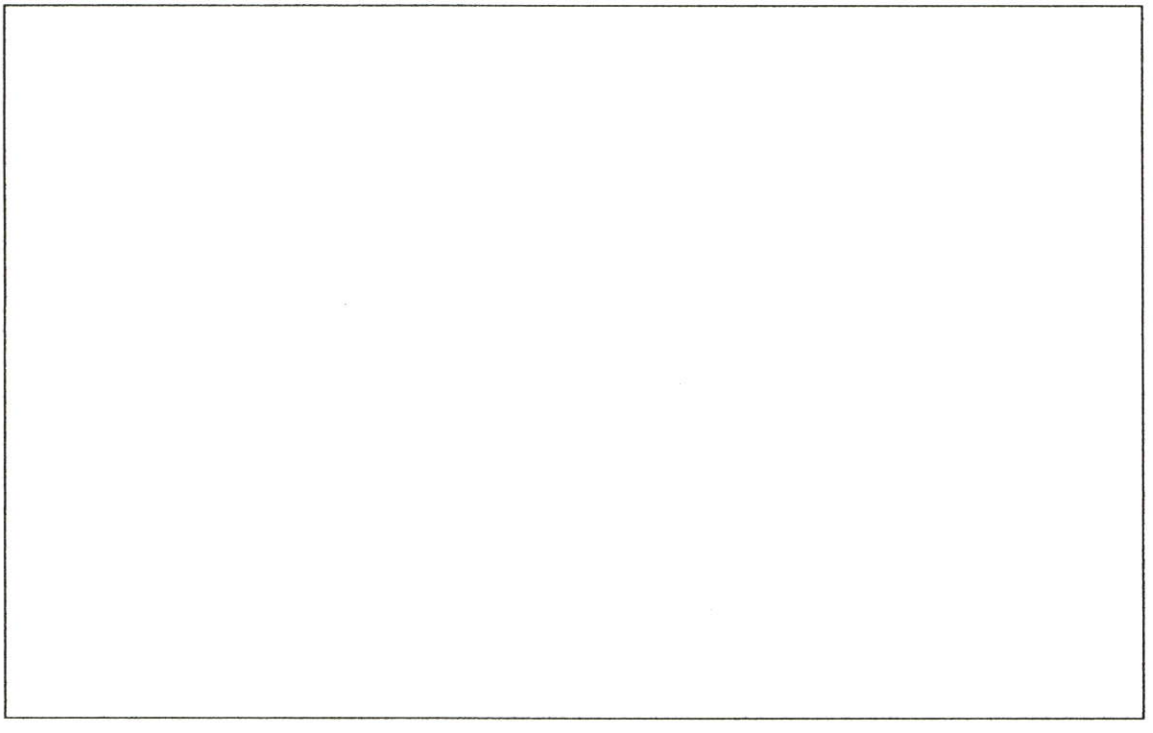
4. ทิวทัศน์และจุดสำคัญ

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

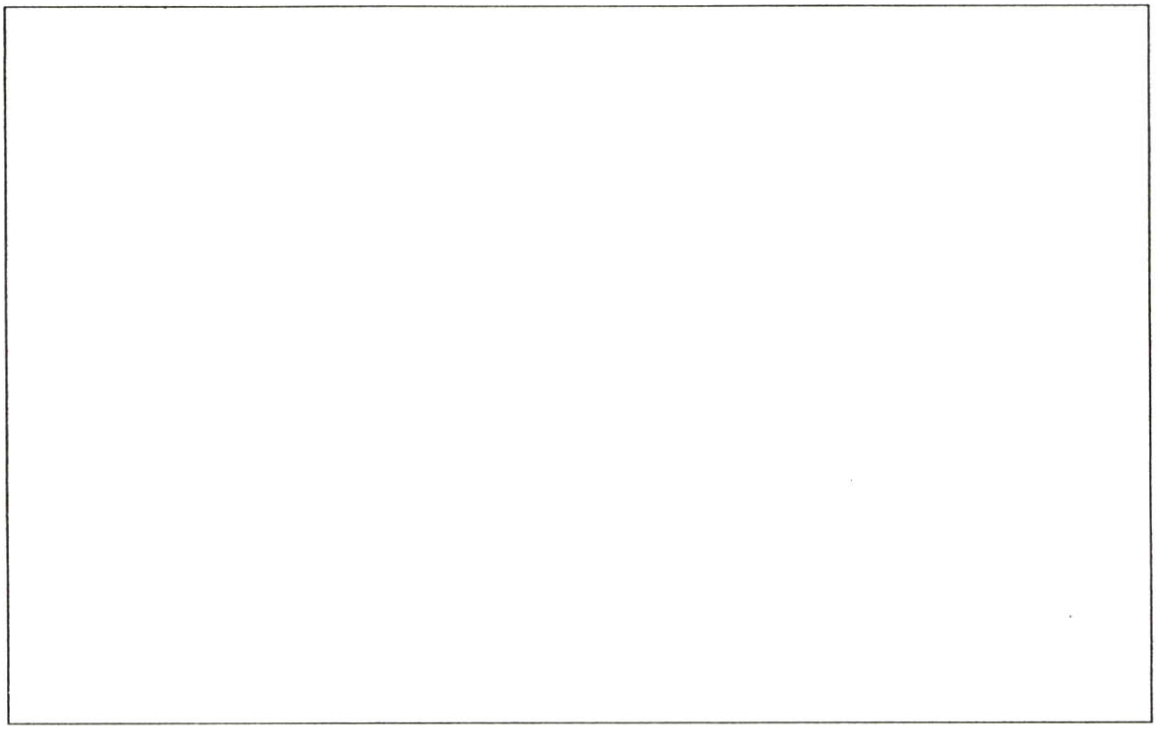

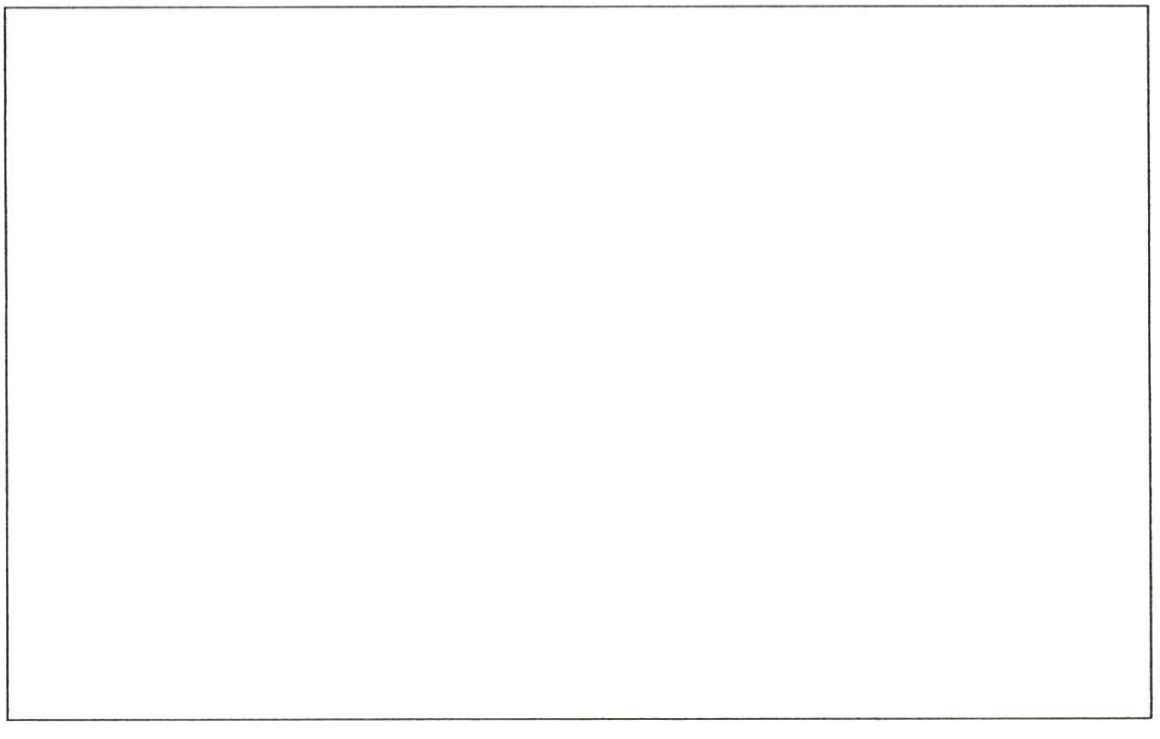
5. สิ่งแวดล้อม

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

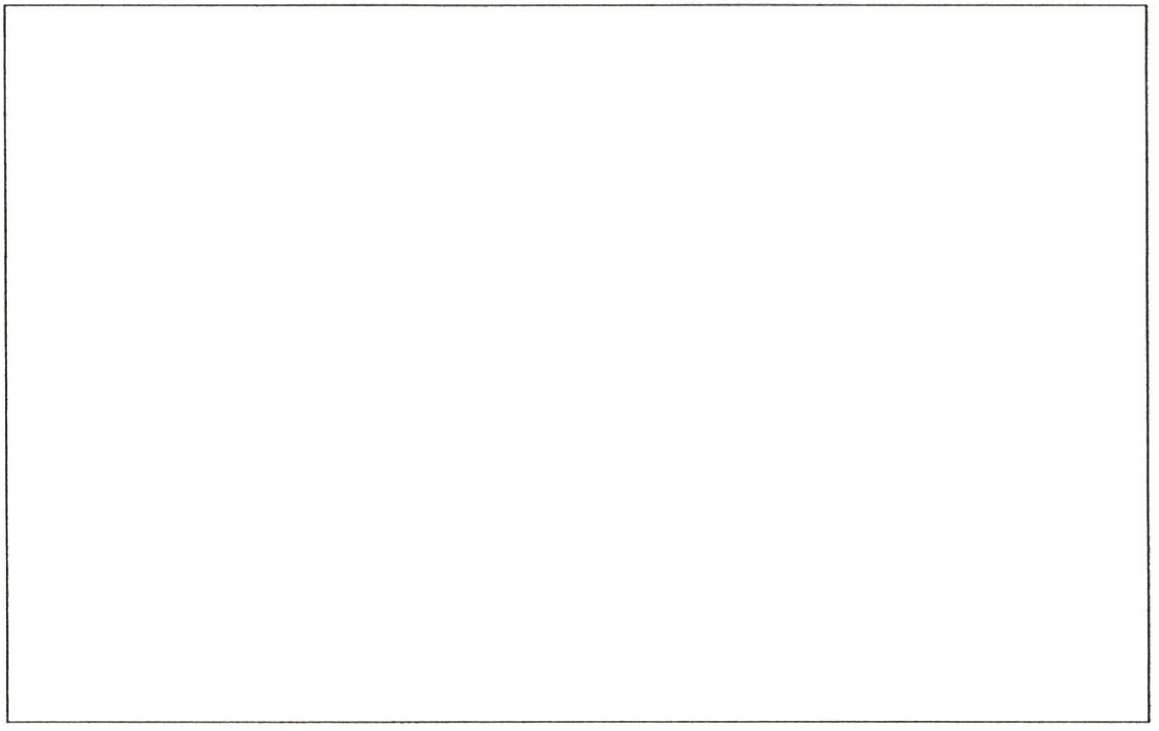

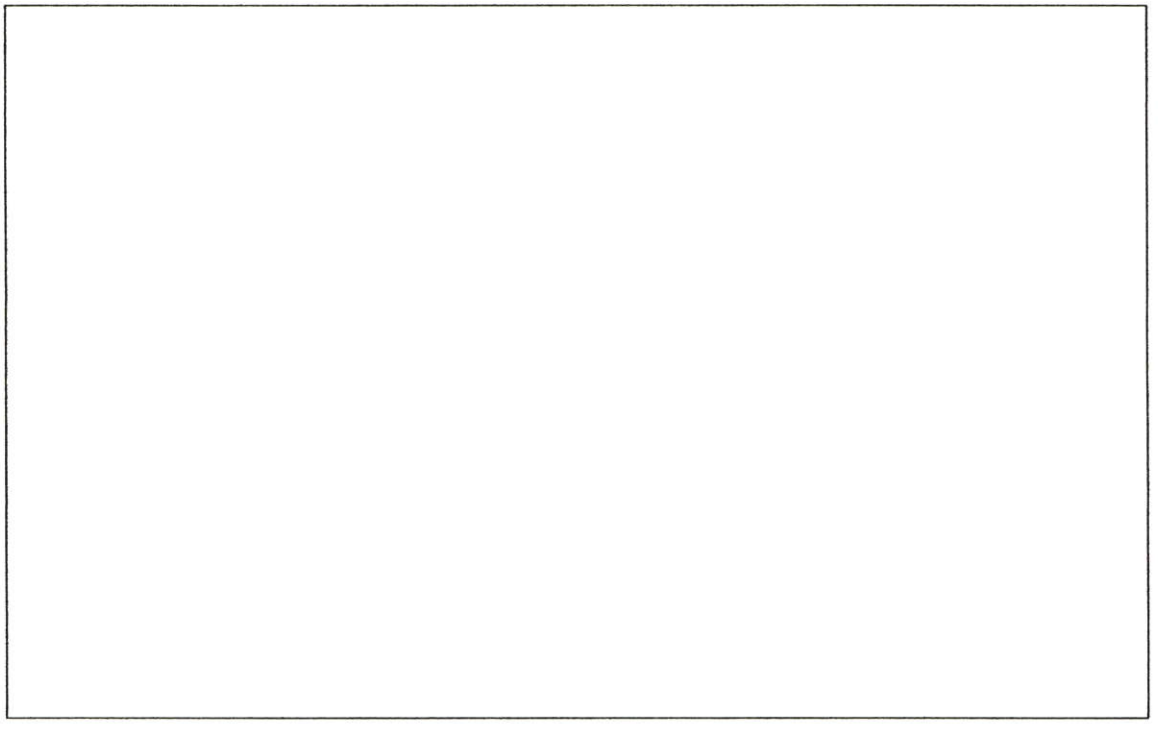
6. พืชพันธุ์

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

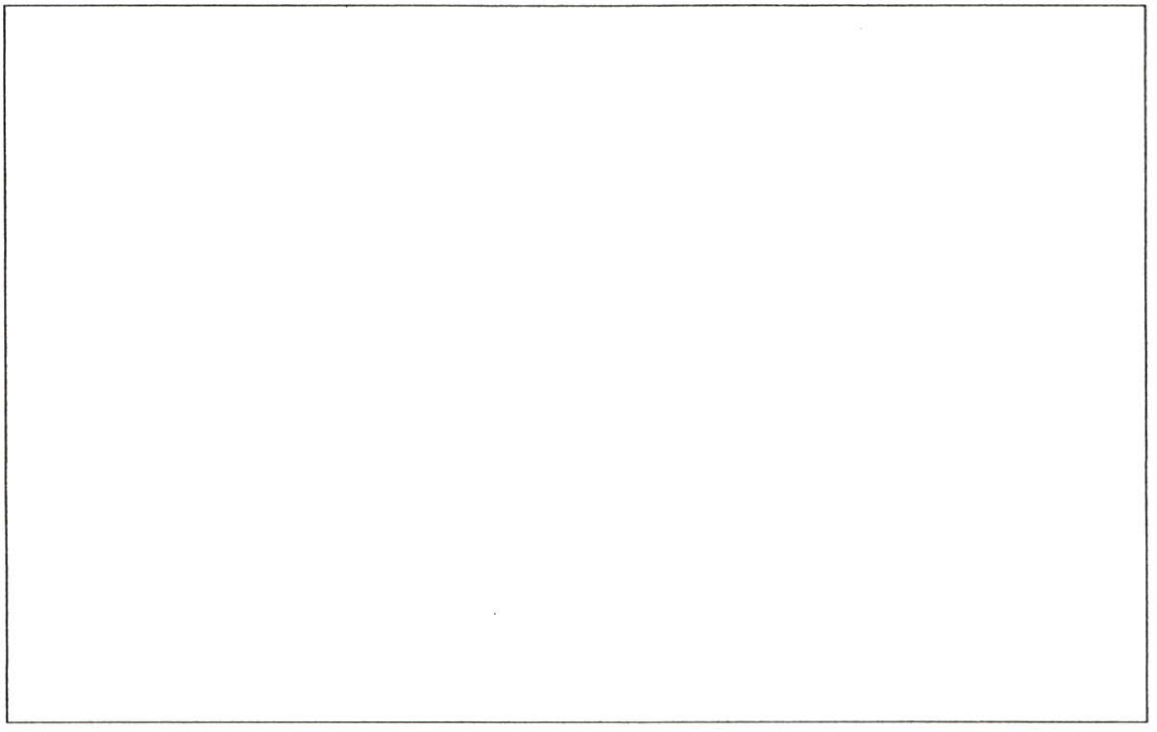

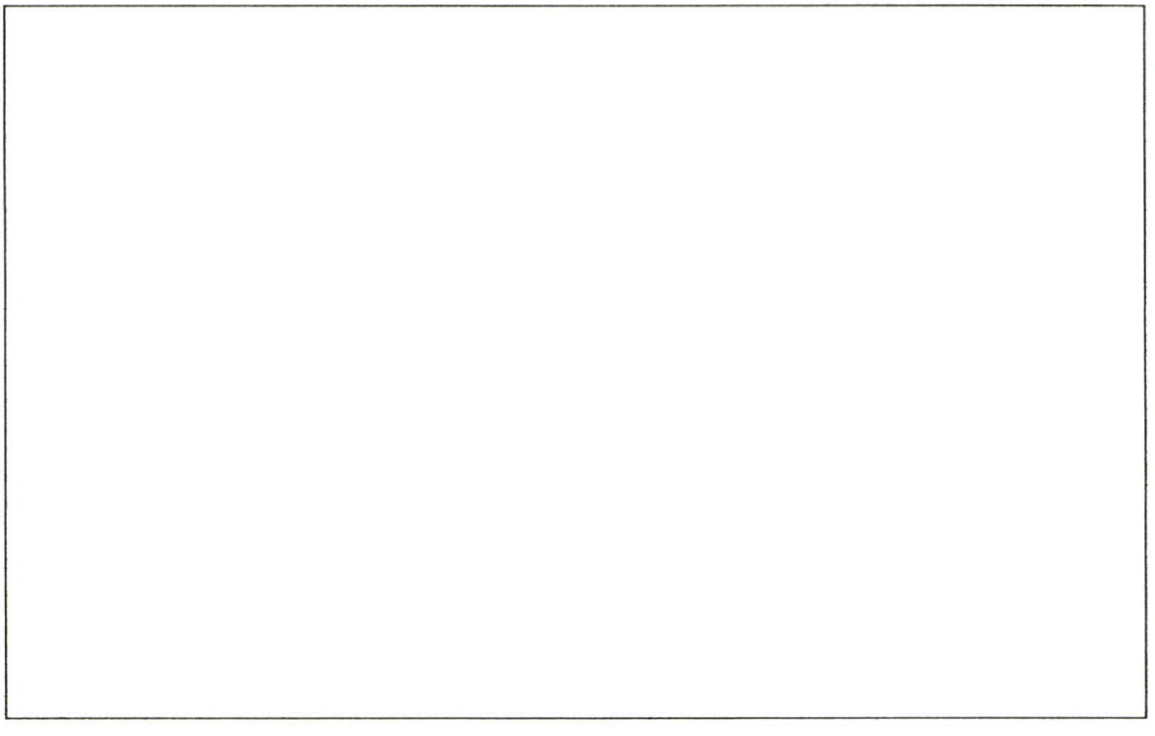
7. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

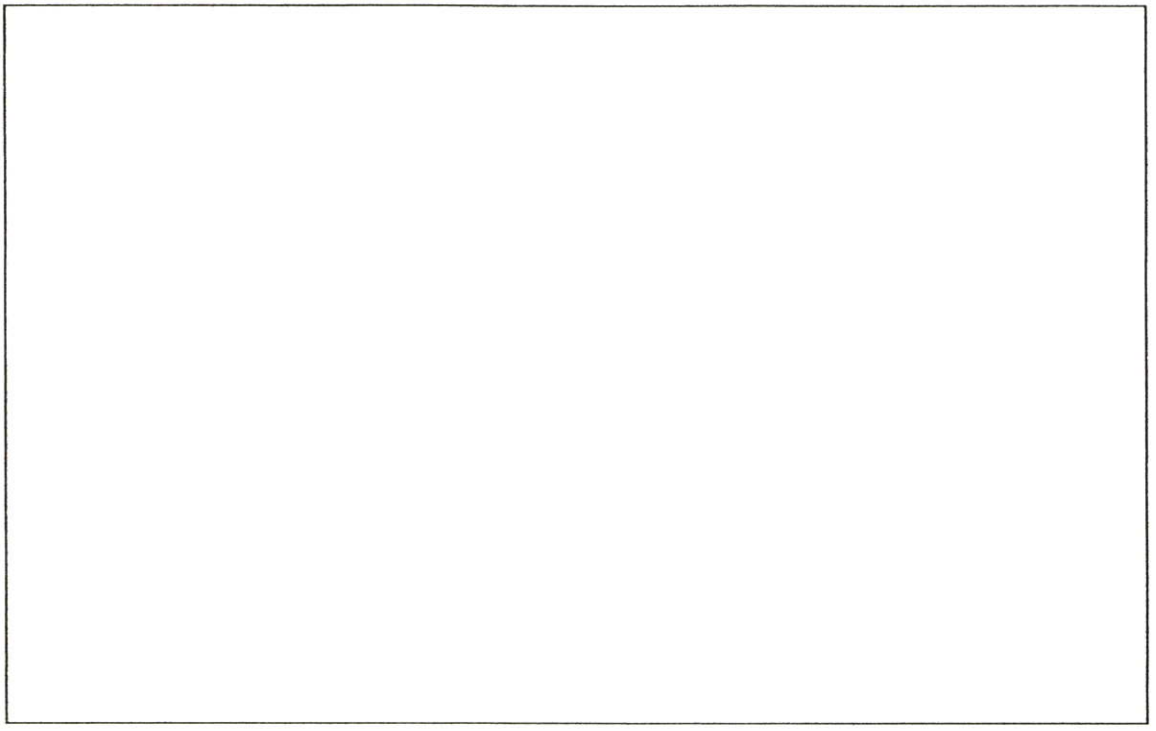

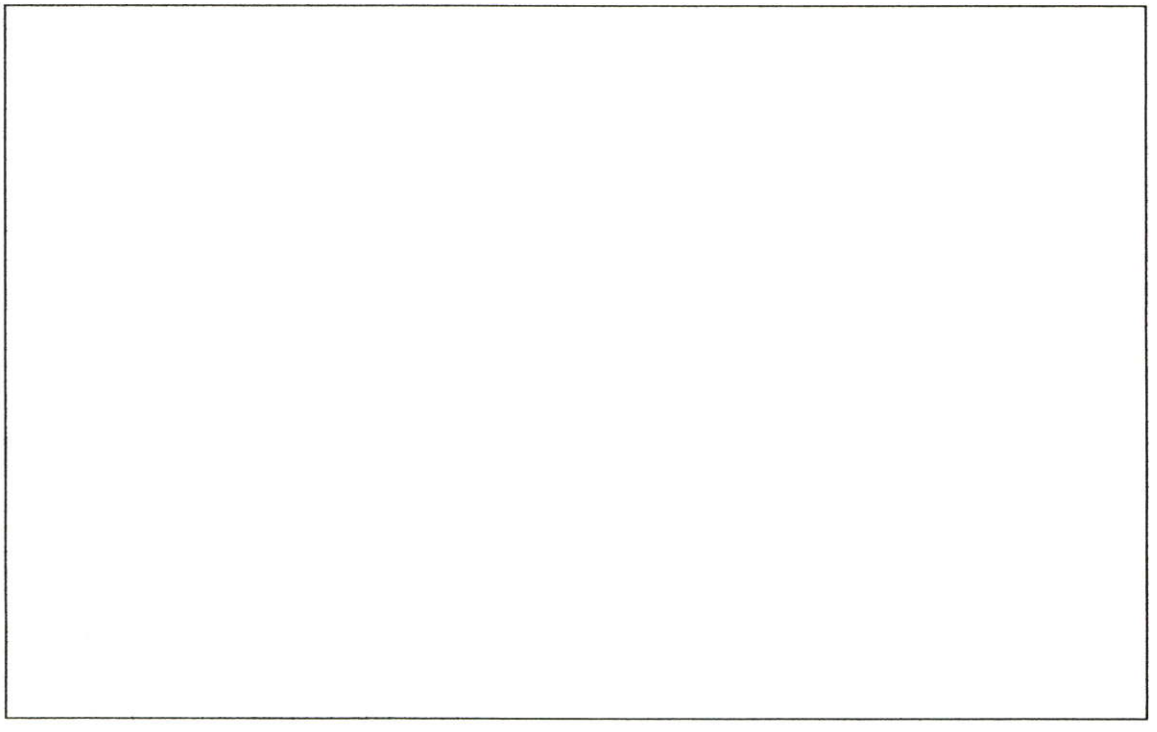
8. ทางสัญจรและที่จอดรถ

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

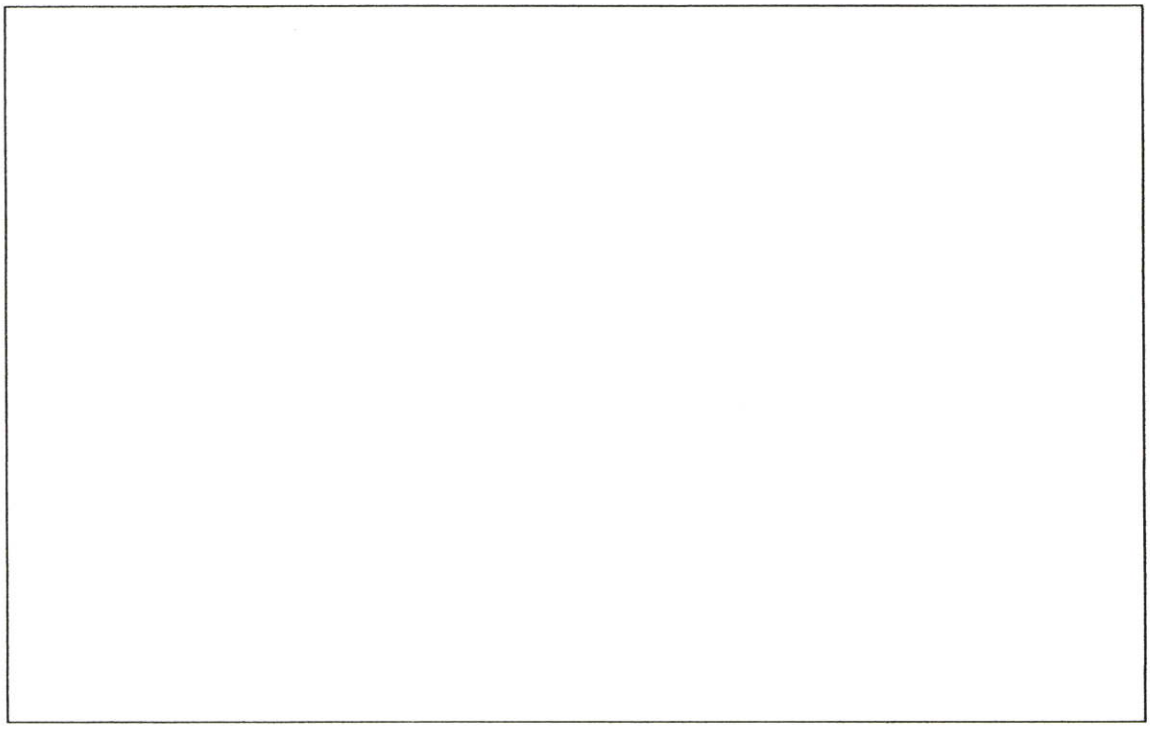

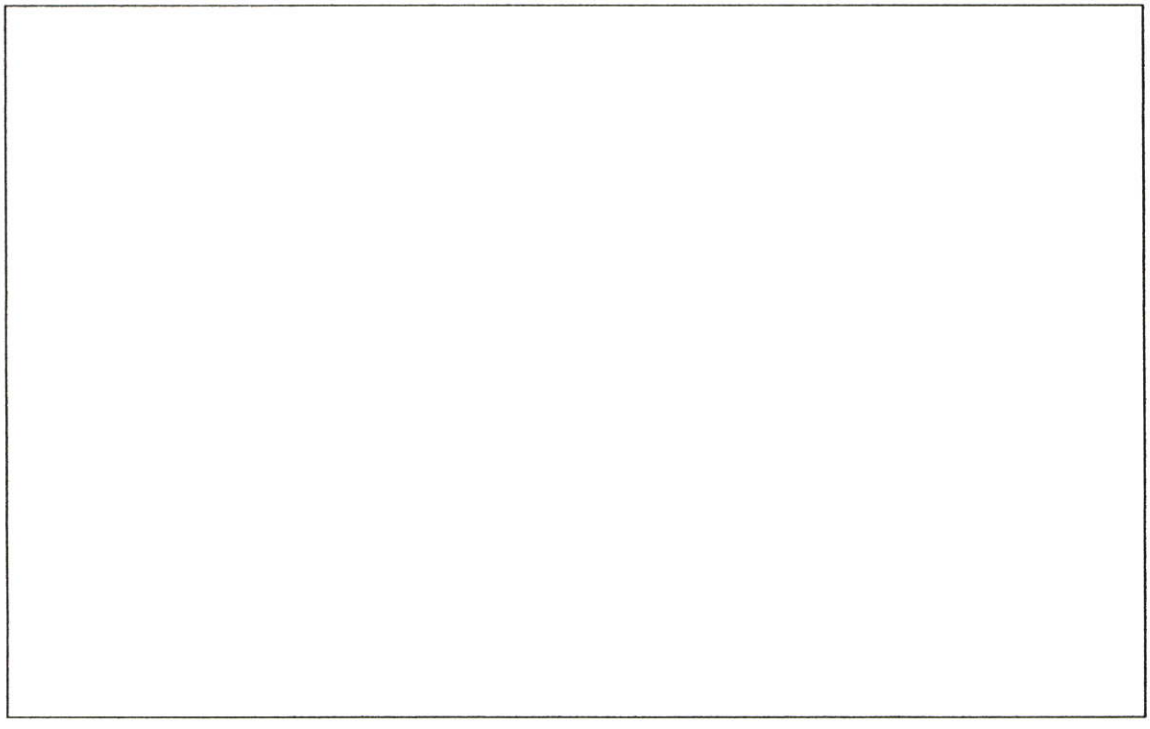
9. อาคารและสิ่งก่อสร้าง

รายการ	บันทึก
1. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.....
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	.....

รายการ	บันทึก
3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านกิจกรรมและความหนาแน่นของกิจกรรม	.....
4. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ด้านด้านปัญหา	.....

บันทึกภาพถ่าย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายสิปปวิชญ์ กรวาทิน
วัน เดือน ปี เกิด	4 พฤศจิกายน 2519
ที่อยู่ปัจจุบัน	52 ถนนจรัญสนิทวงศ์ ซอยจรัญสนิทวงศ์ 91 แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700
สถานที่ทำงาน	บริษัท เยลโล่ บี คอนสตรัคชั่น จำกัด 122/11 ถ.รัตนาธิเบศร์ ต.บางรักใหญ่ อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
ตำแหน่ง	สถาปนิกออกแบบและควบคุมงาน
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2541 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรีวุฒิการศึกษา ปวส ปีการศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คณะสถาปัตยกรรม วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปีการศึกษา 2550 สำเร็จการศึกษาจาก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชา สถาปัตยกรรม วุฒิการศึกษา ปริญญาโท